

Aktinformation

Brevdato

Afsender Astrid Finderup (Sagsbehandler, Koordinationsgruppe
Beskæftigelsesreform)

Modtagere

Akttitel Samlet PDF med høringssvar

Identifikationsnummer 31647761

Versionsnummer 1

Ansvarlig Astrid Finderup

Vedlagte dokumenter Aktdokument
Akademikerne - høringssvar
Ankestyrelsen - høringssvar
AOF - Danmark - høringssvar
BL - Danmarks Almene Boliger - høringssvar
Cabi - høringssvar
Candeno A/S - høringssvar
Dansk Arbejdsgiverforening - høringssvar
Dansk Blindesamfund - høringssvar
Dansk Psykolog Forening - høringssvar
Dansk Socialrådgiverforening - høringssvar
Danske A-Kasser - høringssvar
Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier - Lederne - høringssvar
Danske Handicaporganisationer - høringssvar
Danske Patienter - høringssvar
Danske Regioner - høringssvar
DASAMS - Dansk Samfundsmedicinsk Selskab - høringssvar
Datatilsynet - høringssvar
Fagbevægelsens Hovedorganisation - høringssvar
Fibromyalgi- og Smerteforeningen - høringssvar
Finans Danmark - høringssvar
Finanstilsynet - Høringssvar
Forsikring & Pension - høringssvar
Forskningscenter for Socialt Udsathed v. VIA University College - høringssvar
Grønlands Selvstyre - Naalakkersuisut - høringssvar
HK HANDEL - høringssvar
HK Kommunal - høringssvar
Kirkens Korshær - høringssvar
KMD - høringssvar
Kommunale Velfærdschefer - høringssvar
Kommunernes Landsforening - høringssvar
Krifa - Høringssvar
Kræftens Bekæmpelse - høringssvar
Københavns Kommune - høringssvar
Landsforeningen Fleksjob - høringssvar
Lederne - høringssvar
Ligeværd - høringssvar
Rehabiliteringsforum Danmark - høringssvar
Rigsrevisionen - høringssvar
Ringkøbing Skjern Kommune - høringssvar
Røde Kors - høringssvar
Rådet for Socialt Udsatte - høringssvar
Sammenslutningen af Unge med Handicap - høringssvar
SAND - De Hjemløses Landsorganisation - høringssvar
Schultz - høringssvar
Selveje Danmark - høringssvar
SeniorErhverv - høringssvar
Udlændingenævnet - høringssvar
Aalborg Kommune - høringssvar
Aarhus Kommune - høringssvar

star@star.dk
www.star.dk
31. okt 2025

Ansatte i Esbjerg Kommune - fvu-kordinator - høringssvar
Ansatte i Esbjerg Kommune - uddannelseskonsulenter -
høringssvar
Privatperson Lisbeth Riisager Henriksen - høringssvar
Privatperson Smilla Rose Avram - høringssvar

**Dokumenter uden PDF-
version (ikke vedlagt)**

Udskrevet

31. okt 2025

Venlig hilsen

Astrid Finderup

Fuldmægtig
Arbejdsmarked

Tlf. +45 72 21 74 70 | afi@star.dk

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Vermundsgade 38 | 2100 København Ø
T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Danish Agency for Labour Market and Recruitment

Vermundsgade 38 | 2100 Copenhagen
T +45 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

Følg os på [LinkedIn](#)

Læs på www.star.dk om styrelsens håndtering af personfølsomme oplysninger

Go to www.star.dk to learn how we process your personal information

Høringssvar på udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Den 20. august 2025
Sagsnr. S-2025-869
Dok.nr. D-2025-22333
asf/

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, star@star.dk, Astrid Finderup, afi@star.dk, og Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Akademikerne takker hermed for muligheden for at afgive høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Akademikerne støtter den politiske aftales ambition om et langt enklere system, og at der i beskæftigelsesindsatsen bliver færre proceskrav.

Akademikerne er også glade for, at de store uddannelsesbesparelser blev udeladt, da det er vigtigt, at indsatsen fortsat kan give efterspurgte kompetencer til ledige, så de kan øge deres sandsynlighed for at komme tilbage i job.

Akademikerne ser frem til den større frihed i den tidlige indsats for borgere tættere på arbejdsmarkedet, men understreger, at det er vigtigt, at det bliver som en undtagelsesmodel fremfor en undladelsesmodel, idet det netop er den enkelte lediges behov, der skal vurderes.

Akademikerne støtter de mere fleksible rammer for tilbud i indsatsen, mhp. at indsatsen tilrettelægges i samarbejde med den ledige. Det er ligeledes positivt, at det igen skal være muligt at give tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering som ret og pligt-tilbud inden for de første 6 måneder. Her er det vigtigt, at den ledige dagpengemodtagers behov for et tilbud ikke bliver afvist af kommunen, og at dette løbende følges.

Akademikerne stiller sig dog fortsat undrende over, at a-kasserne ikke har fået et større ansvar, da de er en fundamental del af den danske flexicurity-model, og da a-kasserne kender de forsikredes arbejdsmarkeder bedst. Dette ville ydermere gøre indsatsen både enklere og billigere. Slutteligt er dagpengeforsikringen at ligne med en privat forsikringsordning, som i høj grad er delvist selvfinansieret, hvorfor a-kasserne bør understøttes i kraft af en større rolle og bedre rammer.

Akademikerne undrer sig over lovforslagets semantiske ændring af begrebet 'ret og pligt' til 'krav og pligt', som dels virker unødvendigt, men

som også sender et problematisk signal; da det ikke synes at efterkomme aftalens intention om øget værdighed for den enkelte ledige.

Akademikerne stiller sig også undrende over den samlede pakke, der står tilbage til især de unge langt fra arbejdsmarkedet. Herunder bl.a. afskaffelse af pligt til læse, skrive og regnetest. Akademikerne mener, at det er centralt, at beskæftigelsesindsatsen fokuserer på, at alle skal med på arbejdsmarkedet; og unge uden uddannelse og job er særligt udsatte. Akademikerne håber, at kommunerne løfter ansvaret, selvom de frisættes fra krav.

Reformen fjerner rettigheder til de ledige og frisætter kommunerne. Derfor opfordrer Akademikerne til opfølgning på, hvad reduktion af rettigheder, sværere klageadgang for borgerne, flere administrative afgørelser og større frihed til kommunen vil betyde for borgernes retssikkerhed. Og om disse tiltag medvirker – eller modvirker - indfrielsen af målet om øget værdighed for borgerne.

Akademikerne finder, at det er fornuftigt med afskaffelse af ressourceforløbsordningen og afskaffelse af rehabiliteringsteams samt ser muligheder i fri organisering af den tværfaglige indsats i kommunerne. Akademikerne håber, at de kommuner, som lykkes med bedre håndtering af de mest udsatte borgere, får lejlighed til at sprede deres viden.

Akademikerne finder det også sympatisk, at reformen vil imødekomme virksomhederne gennem 'En indgang for virksomheder', men det er vigtigt, at kommunerne henviser virksomhederne til det fulde rekrutteringsgrundlag blandt relevante ledige - og ikke kun egne borgere. Dvs. samarbejder på tværs af kommunegrænser og med a-kasserne om den gode virksomhedsservice, når det kommer til at hjælpe ledige i job.

Akademikerne er grundlæggende enige i potentialet i brugen af AI ved match. Det kræver naturligvis, at der er styr på brugen af data, dataetik og retssikkerhed. Akademikerne anbefaler, at a-kasserne også får hjemmel til at anvende AI og øvrig behandling af data på lige fod med kommunerne overfor deres ledige medlemmer.

Akademikerne vil gerne rose aftalepartierne for afskaffelsen af det skærpede tilsyn og ser frem til at blive inddraget i arbejdet med udarbejdelsen af den resultatbaserede opfølgning.

Tillige støtter Akademikerne op om, at de beskæftigede sygemeldte tages ud af beskæftigelsesindsatsen samt, at der indføres bedre mulighed for digital indsats for denne gruppe.

Kontakt: Arbejdsmarkedsdirektør Anne Sofie Fogtmann, asf@ac.dk

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Ankestyrelsen bemærker sig, at der i lovforslagets   3, pkt. 22, foreslås det, at lov om sygedagpenges   27, stk. 1, nr. 4, formuleres, således at kommunen træffer afgørelse om at forlænge sygedagpengeperioden, når "kommunen har vurderet, at den sygemeldte er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension og skal have udarbejdet en samlet beskrivelse af sine forudsætninger for at kunne arbejde med henblik på at kommunen hurtigst muligt kan træffe afgørelse om fleksjob eller førtidspension".

Ved en formulering af bestemmelsen om, at "*kommunen har vurderet...*" begrænses Ankestyrelsens mulighed for som klageinstans at tage stilling til de sager, hvor kommunen ikke har forlænget sygedagpengeperioden, fordi kommunen har vurderet, at borgeren ikke er i målgruppen, selvom Ankestyrelsen vurderer, at kommunen på grundlag af de oplysninger, der forelå på afgørelsestidspunktet, burde have vurderet, at borgeren var i målgruppen. Med den foreslåede formulering kan der opstå tvivl om, hvorvidt Ankestyrelsen har kompetence til at tage stilling til, om kommunen burde have foretaget en vurdering af, om borgeren er i målgruppen eller ej.

Ankestyrelsen er opmærksom på, at reglen aktuelt er formuleret på samme måde. Retspraksis viser, at domstolene ofte foretager en fuld prøvelse af Ankestyrelsens afgørelser af klagesagerne.

Det foreslås, at bestemmelsen formuleres således, at der ikke er tvivl om, at kommunens vurdering i sin helhed kan efterprøves.

Venlig hilsen

Lone Nielsen
Sekretær
Ledelse & Økonomi

Direkte telefon: 61 89 75 81
Mail: loni@ast.dk

Styrelsen for Arbejdsmarked og
Rekruttering
Vermundsgade 38
2100 København Ø

**Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv
beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af
beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love**

19. august 2025

J.nr. 25-64000

Styrelsen for Arbejdsmarked- og Rekruttering har den 20. juni 2025
anmodet Ankestyrelsen om eventuelle bemærkninger til udkast til
lovforslag om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om
organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og
forskellige andre love.

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

Lovforslagets § 3, pkt. 3

I lovforslagets § 3, pkt. 3, foreslås, at i lov om sygedagpenge § 8, stk. 1,
1. pkt., udgår "sygdommens karakter og" og efter "forudsætninger"
indsættes: "herunder den sygemeldtes helbredstilstand".

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-tors kl. 9.00-15.00
fre kl. 9.00-13.00

Ankestyrelsen bemærker hertil, at selv om det fremgår af bemærkninger
til lovforslagets enkelte bestemmelser, at der alene er tale om en
sproglig justering, så kan den ændrede formulering sprogligt fortolkes
således, at man går fra en objektiv vurdering af en given sygdoms
karakter til en subjektiv vurdering af den konkrete sygemeldte borgers
helbredstilstand.

Åbningstid - telefon:
man-tirs kl. 9.00-15.00
ons lukket
tors-fre kl. 9.00-15.00

Lovforslagets § 3, pkt. 11

I lovforslagets § 3, pkt. 11, foreslås det, at § 13 b, stk. 4, i lov om
sygedagpenge affattes således: "Den første opfølgningssamtale skal ske
ved en individuel samtale ved personligt fremmøde, hvis den sygemeldte
ønsker det."

Ankestyrelsen bemærker, at det med fordel kan tydeliggøres, om der her
er tale om en garantiforskrift for den sygemeldte, henset til at i
lovforslagets § 3, pkt. 10, foreslås, at lovens § 13 b, stk. 1, 6. pkt.,

affattes således, at det er *kommunen*, der beslutter, om den første opfølgning skal ske ved en individuel samtale med personligt fremmøde, telefonisk eller ved personlig digitalt fremmøde.

Overgangsbestemmelser

Der ses ikke anført nogen overgangsbestemmelser i forhold til de foreslåede ændringer af lov om sygedagpenge.

Ankestyrelsen bemærker, at det med fordel kan tydeliggøres efter hvilke bestemmelser, en kommune skal træffe afgørelse, hvis Ankestyrelsen hjemviser en påklaget afgørelse, truffet før lovforslagets ikrafttræden, til fornyet behandling ved kommunen efter overgangen til de nye bestemmelser.

Eksempelvis vil der kunne opstå tilfælde, hvor kommunen i december 2025 træffer afgørelse om, at sygemeldtes sygedagpengeperiode ikke kan forlænges efter den nugældende § 27, stk. 1, nr. 4, i lov om sygedagpenge, fordi det vurderes, at den sygemeldtes sag ikke skal behandles ved rehabiliteringsteam med henblik på, at der træffes afgørelse om ressourceforløb, fleksjob eller førtidspension, hvorefter borgeren i januar 2026 påklager afgørelsen til Ankestyrelsen. Hvis Ankestyrelsen så vurderer, at kommunens afgørelse skal hjemvises til fornyet behandling ved kommunen, fordi der mangler oplysninger, som kan belyse, om borgeren retteligt var berettiget til at få forelagt sin sag for rehabiliteringsteamet med henblik på et evt. ressourceforløb, opstår spørgsmålet om, hvorvidt kommunen skal vurdere sagen ud fra de bestemmelser, der gjaldt på tidspunktet for den oprindelige afgørelse og tidspunktet for klagens indgivelse, eller om kommunen er forpligtet til at træffe afgørelse efter de bestemmelser, der gælder på tidspunktet, hvor sagen hjemvises til kommunen.

Hvis kommunen skal træffe afgørelse i en hjemvist sag efter de bestemmelser, der gælder på tidspunktet for hjemvisningen, vil det betyde en retstilstand, hvor en borger grundet sagsbehandlingstiden i Ankestyrelsen, får en anden – mere begrænset – retsstilling, end hvis den hjemviste afgørelse skulle behandles efter regler gældende på tidspunktet for den første afgørelse og klagens indgivelse.

Ankestyrelsen foreslår, at der laves overgangsbestemmelser, der tydeliggør efter hvilke bestemmelser, kommunerne skal træffe afgørelse i hjemviste klagesager.

Afsluttende bemærkninger

Afslutningsvis bemærkes det, at reduktionen af obligatoriske opfølgningssamtaler i et sygedagpengeforløb potentielt vil kunne føre til, at kommunen har et begrænset kendskab til den sygemeldtes helbredstilstand og udviklingen heri, der kan få betydning for, kommunens muligheder for at vurdere den sygemeldtes uarbejdsdygtighed. Som Ankestyrelsen læser lovforslaget, er der dog ikke lagt op til, at der ændres på praksis for oplysningsgrundlaget i sager om vurderingen af den sygemeldtes uarbejdsdygtighed.

Økonomiske bemærkninger

Ankestyrelsen har i høringssvar af 12. december 2024 og supplerende høringssvar af 4. februar 2025 afgivet bemærkninger om de forventede økonomiske konsekvenser for Ankestyrelsen af den kommende reform af beskæftigelsesindsats. De nævnte høringssvar vedlægges.

Ankestyrelsen har på nuværende tidspunkt på baggrund af det aktuelle udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love ikke yderligere bemærkninger om de økonomiske konsekvenser for styrelsen.

Venlig hilsen

Margrethe Sanning

Beskæftigelsesministeriet
Departementet
Holmens Kanal 20
1060 København K

Ankestyrelsens svar på høring over forslag i beskæftigelsesreformen

12. december 2024

J.nr. 24-122725

Ankestyrelsen har den 4. december 2024 modtaget en høring over konkrete initiativpapirer fra Beskæftigelsesministeriet.

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Ankestyrelsens bemærkninger

Tel +45 3341 1200

Det er Ankestyrelsens umiddelbare vurdering, at initiativerne generelt vil indebære en væsentlig forenkling af administrationen af beskæftigelseslovgivningen i kommunerne. Det er dog samtidig Ankestyrelsens opfattelse, at denne forenkling ikke automatisk kan overføres til en nedgang i klagesager og en forenkling af sagsbehandlingen i Ankestyrelsen.

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

I forhold til forslaget om en indskrænkning af indsatsgrupperne fra 13 til 5, bortfald af reglerne om særlig regulering af ressourceforløbsydelse og revalideringsydelse, en afskaffelse af den særlige støtte efter aktivlovens § 34, færre krav til den udvidede partshøring efter § 35, stk. 7, og en forenkling af reglerne om den skærpede rådighedssanktion efter § 40 a, må dette formodes at medføre en administrativ forenkling på ydelsesområdet (1.1; 1.2; 1.3).

Åbningstid - reception:
man-fre kl. 9.00-15.00

Vi bemærker dog samtidig, at afskaffelsen af ressourceforløbsydelse og revalideringsydelse i en periode efter de nye reglers ikrafttræden må forventes at medføre en øget tilgang af klagesager på ydelsesområdet i Ankestyrelsen, fordi en del af de personer, der nu modtager disse ydelser (51 pct. af 17.300 fuldtidspersoner), vil overgå til kontanthjælp, som er en lavere ydelsessats. Det forventes også, at en vis procentdel vil klage til Ankestyrelsen som følge af, at de ikke vil være berettigede til en ydelse overhovedet (10 pct. af 17.300 fuldtidspersoner).

Åbningstid - telefon:
man-tir kl. 9.00-15.00
ons lukket
tor-fre kl. 9.00-15.00

Det må også forventes, at flere borgere ud af ovennævnte 17.300 fuldtidspersoner som en følge af nedgang i ydelse vil søge om førtidspension bl.a. med henblik på at kunne modtage en højere ydelse. Dette må i en overgangsperiode forventes at medføre flere klagesager om førtidspension i Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen vurderer, at 10 pct. af de borgere, der tidligere ville være berettiget til ressourceforløbsydelse eller revalideringsydelse, og som nu vil være berettiget til kontanthjælp, vil klage på baggrund af ydelsesnedgangen. For borgere, der overgår til selvforsørgelse, vurderes klageprocenten at være på 20 pct. Det vil resultere i en samlet sagstilgang på ca. 1.400 sager og en meromkostning på 7,3 mio. kr. Denne sagstilgang vil være fordelt i den 5 årige overgangsperiode frem til 2030 efter loven træder i kraft. Længden på overgangsfasen afhænger af, hvor hurtigt målgruppen for de tidligere ressourceforløbsydelse og revalideringsydelser udskiftes.

Ved afskaffelsen af jobafklaringsforløb forventes gruppen af forsørgere at overgå til en lavere ydelse, jf. 1.2. Ankestyrelsen vurderer ligeledes, at denne ydelsesnedgang vil føre til en stigning i antallet af klager i overgangsfasen. Omfanget af meromkostningerne til dette afhænger af størrelsen af målgruppen. Dette indgår ikke i beregningen, da vi ikke kender målgruppens størrelse.

For så vidt angår afskaffelse af ressourceforløb bemærker vi, at borgere, der før var omfattet af denne målgruppe, fremover formentlig vil blive omfattet af en indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller søge om førtidspension. Vi bemærker samtidig, at borgere, der før var omfattet af målgruppen for ressourceforløb, formentlig i stort omfang vil blive omfattet af indsatsgruppen for jobhjælpsindsats, da disse borgere har komplekse problemer ud over ledighed og dermed ikke er tæt på arbejdsmarkedet. Ankestyrelsen forventer derfor ikke færre klagesager på forløbsområdet.

Ankestyrelsen vil – hvis ressourceforløb afskaffes – være nødt til at genoverveje styrelsens praksis på førtidspensionsområdet, da afklaring i ressourceforløb indgår som et væsentligt moment i afklaringen af arbejdsevnen til brug for vurdering af, om en borger er i målgruppen for førtidspension. I den forbindelse vil Ankestyrelsen have behov for bidrag fra lovgiver om, hvordan afklaring af arbejdsevnen fremover skal ske.

Der lægges i forslaget op til indførelsen af en trappemodel for sygedagpengeydelsen. Den nye model forventes i en overgangsperiode på et par år at føre til et øget antal klagesager på omkring 200 sager årligt, svarende til en stigning på 5 pct. Dette vil medføre en samlet meromkostning på 1,8 mio. kr. fordelt over to år.

Samlet forventer Ankestyrelsen en meromkostning på 9,1 mio. kr. på baggrund af afskaffelsen af ressourceforløb, revalidering og ændringen af reglerne om sygedagpenge. Herudover kommer merudgifterne i forbindelse med afskaffelsen af jobafklaringsforløbet. Ankestyrelsen vurderer, at denne potentielt kan medføre betydelige meromkostninger. Størrelsen af denne meromkostning afhænger af målgruppens størrelse. Alle meromkostningerne forventes at være midlertidige i takt med indfasningen af lovene.

Det bemærkes til forslaget om, at sygemeldte fra beskæftigelse flyttes ud af beskæftigelsesindsatsen, at der lægges op til, at såvel den sygemeldte som dennes arbejdsgiver skal kunne ønske opfølgning fra kommunen, hvorefter den sygemeldte skal indgå i kommunens opfølgning. Arbejdsgiverens ret til refusion er afledt af den sygemeldtes ret til sygedagpenge, og retten til sygedagpenge kan bortfalde, hvis den sygemeldte ikke medvirker til opfølgningen, herunder opfølgningen ønsket af arbejdsgiveren. Det kan skabe et modsætningsforhold mellem arbejdsgiveren og den sygemeldte, hvis arbejdsgiveren anmoder om opfølgning, som den sygemeldte ikke ønsker.

Endelig bemærker vi til forenkling af reglerne for unge dagpengemodtagere, at hvis a-kassen får ansvar for denne nye gruppe dagpengemodtagere, vil det kunne medføre et øget antal klagesager i Ankestyrelsen afhængigt af størrelsen på målgruppen, som vi vil være forpligtede til at behandle på møde i Beskæftigelsesudvalget efter § 59 b i lov om retssikkerhed på det sociale område. Ankestyrelsen kan således ikke, som lovgivningen er indrettet nu, afgøre disse sager administrativt, hvis a-kasserne får ansvar for denne målgruppe. Vi vurderer, at det vil medføre en øget udgift i Ankestyrelsen på 1.800 kr. pr. sag, da sagerne vil være 35 pct. dyrere end en administrativ sag. Det kunne i denne anledning overvejes, om der er behov for at ændre lovgivningen, så Ankestyrelsen fremover skal kunne afgøre sager fra a-kasserne administrativt, eller om kravet om mødebehandling i Beskæftigelsesudvalget skal fastholdes.

Det fremgår af forslaget, at STAR skal have en ny rolle i opfølgningen på beskæftigelsesindsatsen for i højere grad at hjælpe kommunerne og a-

kasserne i forhold til at forbedre deres resultater, og at STARs opfølgning fortsat vil skulle anvende bl.a. praksisundersøgelser til at opnå viden om, hvorvidt lovgivningen er udmøntet og administreres i overensstemmelse med de politiske intentioner.

Ankestyrelsen bemærker i den forbindelse, at Beskæftigelsesministeriets trækningsret på undersøgelser i Ankestyrelsen er afskaffet fra 2025, og at fremtidige praksisundersøgelser af den grund skal finansieres særskilt.

Venlig hilsen

Jacob Hess

Beskæftigelsesministeriet
Departementet
Holmens Kanal 20
1060 København K

Ankestyrelsens svar på Beskæftigelsesministeriets notat af 14. januar 2025 om Ankestyrelsens opmærksomhedspunkter til kommende reform af beskæftigelsesindsatsen – jeres j.nr. 2024-6595

Som opfølgning på Ankestyrelsens brev af 12. december 2024 har Beskæftigelsesministeriet ved mail af 14. januar 2025 sendt notat med svar til Ankestyrelsen om reform af beskæftigelsesindsatsen.

Ankestyrelsens bemærkninger

I forhold til forventningen fra Beskæftigelsesministeriet i notatets side 2, afsnit 1 om, at en hurtigere tilgang til førtidspension vil medføre et reduceret antal af klager, bemærker vi, at Ankestyrelsen også modtager klager over bevilling af førtidspension fra borgere, der ikke ønsker førtidspension, men som derimod ønsker hjælp til at komme i arbejde eller fleksjob. Vi modtager ligeledes klager over tilkendelsestidspunktet.

I forlængelse heraf bemærker vi til Beskæftigelsesministeriets forventning på notatets side 2, afsnit 3 om, at markant mere lempelige krav til indsats og samtaler vil reducere antallet af klager, at Ankestyrelsen modtager klager over indholdet i og omfanget af indsatser. Det kan fx være, hvorfor der ikke er bevilget anden konkret eller yderligere indsats eller afklaring i forhold til fleksjob.

Ankestyrelsen er derfor ikke enig i, at en hurtigere tilgang til førtidspension og mere lempelige krav til indsatser og samtaler nødvendigvis vil medføre et reduceret antal klager.

For så vidt angår Ankestyrelsens bemærkning om behov for bidrag fra lovgiver om, hvordan afklaring af arbejdsevnen fremover skal ske,

4. februar 2025

J.nr. 24-122725

Ankestyrelsen
7998 Statsservice

Tel +45 3341 1200

ast@ast.dk
sikkermail@ast.dk

EAN-nr.:
57 98 000 35 48 21

Åbningstid - reception:
man-fre kl. 9.00-15.00

Åbningstid - telefon:
man-tir kl. 9.00-15.00
ons lukket
tor-fre kl. 9.00-15.00

imødeser Ankestyrelsen en dialog med Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering herom i forbindelse med udarbejdelse af lovforslag.

For så vidt angår indførelsen af en trappemodel for sygedagpengeydelsen fastholder vi bemærkningen om, at den nye model i en overgangsperiode på et par år forventes at føre til et øget antal klagesager på omkring 200 sager årligt, svarende til en stigning på 5 pct. Estimatet baseres særligt på de beskrevne overgangsregler, hvor allerede sygemeldte vil fortsætte på nuværende ydelse, hvilket antages også at skulle gælde borgere, hvis klage til Ankestyrelsen fører til en hjemvisning, hvorefter kommunerne vil skulle håndtere sagsbehandling efter de gamle regler og ydelsessatser. Det skønnes, at overgangsregler, hvor sagsforløb således med tilbagevirkende kraft skal behandles efter de tidligere gældende regler, vil føre til et forøget antal klager. Dette skønnes at medføre en samlet meromkostning på 1,8 mio. kr. fordelt over to år.

For så vidt angår forslaget om, at a-kassen får ansvar for en ny gruppe dagpengemodtagere [dagpengemodtagere i målgruppen for uddannelsespålæg], er det fortsat vores vurdering, at det vil kunne medføre et øget antal klagesager i Ankestyrelsen afhængigt af størrelsen på målgruppen, som vi vil være forpligtede til at behandle på møde i Beskæftigelsesudvalget efter § 59 b i lov om retssikkerhed på det sociale område. Vi vurderer også fortsat, at det vil medføre en øget udgift i Ankestyrelsen på 1.800 kr. pr. sag, da sagerne vil være 35 pct. dyrere end en administrativ sag.

Det fremgår af Beskæftigelsesministeriets notat, at *"... der lægges op til, at borgere længere fra arbejdsmarkedet som udgangspunkt ikke længere skal sanktioneres. Kommunerne skal i dag pålægge økonomiske sanktioner til en person, som ikke overholder sin rådighedsforpligtelse, medmindre der foreligger en rimelig grund eller andre forhold, der kan begrunde, at den pågældende ikke har pligt til at udnytte sine uddannelses- eller arbejds muligheder. Med reformen lægges der op til, at fremadrettet vil det være sagsbehandlerens konkrete socialfaglige vurdering af borgerens situation og forudsætninger, der vil afgøre, om det er relevant at bringe sanktionsreglerne i spil. Det kan fx være, hvis borger gentagende gange er udeblevet fra samtaler."*

Ankestyrelsen mener fortsat, at den konkrete socialfaglige vurdering, som der lægges op til, svarer til den vurdering, som sagsbehandlerne skal foretage i dag, jf. § 13, stk. 8, i aktivloven. Ifølge denne skal det i forhold til aktivitetsparate konkret vurderes, om en sanktion vil fremme

rådigheden. I Ankestyrelsens optik vil det formentlig være samme målgruppe og samme vurdering, der lægges op til, at kommunerne skal foretage fremover.

Endelig forventer Ankestyrelsen fortsat en meromkostning på 9,1 mio. kr. på baggrund af afskaffelsen af ressourceforløb, revalidering og ændringen af reglerne om sygedagpenge. Herudover kommer merudgifterne i forbindelse med afskaffelsen af jobafklaringsforløbet. Ankestyrelsen vurderer, at denne potentielt kan medføre betydelige meromkostninger. Størrelsen af denne meromkostning afhænger af målgruppens størrelse. Alle meromkostningerne forventes at være midlertidige i takt med indfasningen af lovene.

Venlig hilsen

Jacob Hess

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Att. Astrid Finderup og Nathalie Nyholm Olsen
Vermundsgade 38
2100 København Ø.

19. august 2025

AOF Danmarks høringssvar til høring over Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Som en af de største udbydere af forberedende voksenundervisning (fvu), ordblindeundervisning (obu) samt danskuddannelse for voksne udlændinge ønsker AOF Danmark at afgive bemærkninger til lovforslaget. Vi anmoder i den forbindelse om at blive optaget på listen over faste høringsparter.

Lov om aktiv beskæftigelsesindsats

Afskaffelse af krav om læse-, skrive- og regnetest

AOF Danmark finder det positivt, at de obligatoriske krav om læse-, skrive- og regnetest foreslås afskaffet. Erfaringen viser, at tvang sjældent fører til de ønskede resultater og i visse tilfælde kan have en negativ effekt ved at virke hæmmende eller demotiverende.

Det er dog afgørende, at afskaffelsen af kravet følges op af en kvalificeret indsats for vejledning og oplysning om mulighederne for test og støtte. Basale færdigheder i læsning, skrivning og regning er af helt central betydning for borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder samt for deres generelle trivsel og samfundsdeltagelse.

Det er derfor væsentligt at sikre, at de borgere, der har behov, fortsat mødes af kompetent vejledning og let adgang til relevante tilbud. I den forbindelse er det afgørende, at de personer, som varetager testning og vejledning, har de rette kompetencer til at kunne identificere behov, motivere deltagerne og henvise til de rigtige tilbud. Her spiller de etablerede udbydere af almen voksenuddannelse – såsom AOF – en central rolle og de bør inddrages for at sikre borgere med udfordringer på de basale færdigheder den bedst mulige hjælp

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

Etablering af joindsats.dk

AOF Danmark ser positivt på etableringen af jobindsats.dk, der kan understøtte, at vi som interessenter i beskæftigelsesindsatsen kan få indblik i kommunernes resultater og indsatser.

AOF Danmark
Molestien 7
2450 København SV
Telefon 41 88 77 70
aofdk@aof.dk
www.aof.dk

Afskaffelse af skærpet tilsyn

AOF Danmark ser positivt på skiftet fra fokus på proceskrav til fokus på resultater i forhold til styringen af beskæftigelsesindsatsen, samt at virksomhedernes og borgernes tilfredshed med kommunernes indsats fremover vil blive fulgt systematisk.

Forenkling af den statslige rolle

Der beskrives i lovforslaget, at der ikke længere er behov for VEU-koordinationsopgaven, da kommunerne med større frihed og færre proceskrav har bedre mulighed for at sammensætte et forløb, der er tilpasset den enkelte, hvorfor behovet for at understøtte VEU-indsatsen centralt er mindre.

I AOF Danmark ser vi positivt på kommunernes større frihedsgrad med mulighed for i højere grad at tilbyde forløb, som giver mening for den enkelte. Vi skal dog her samtidig gøre opmærksom på, at det fortsat kan have betydning for gennemførelse af VEU-aktivitet, at kommunen koordinerer tilmelding på tværs, så der er deltagere nok til at oprette og gennemføre hold. Derfor anbefaler vi, at kommunerne går i dialog med relevante VEU-udbydere, herunder AOF, i forhold til at sikre, at vejledning og planlægning om VEU-aktivitet sker i samspil med relevante udbydere.

Med venlig hilsen

John Meinert Jacobsen
Adm. direktør, AOF Danmark

København, den 21. august 2025

Høringssvar – Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. og forskellige andre love.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har i juni 2025 udsendt høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. og forskellige andre love.

Lovforslaget udmønter dele af [Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen](#), som bl.a. skal frisætte kommunerne, forenkle regler og give værdighed.

BL fokuserer på de dele af lovforslaget, som har betydning for almene boliger, beboere og boligsøgende.

Afskaffelsen af revalideringsordning, ressourceforløb og de tilknyttede ydelser

Med lovforslaget afskaffes revalidering og ressourceforløb. Selv om der fra forskellig side har været kritik af disse indsatser, så vurderer BL, at mange borgere har haft gavn af ordningerne og beklager, at ordningerne helt afskaffes.

Der indføres en overgangsordning, som sikrer, at alle, der aktuelt modtager ydelser og indsatser, vil kunne afslutte disse efter de nuværende regler. Dette vil forebygge, at personer, der i dag ofte modtager højere ydelser i disse ordninger, ikke mister muligheden for den nuværende bolig og derfor risikerer hjemløshed i forbindelse med lovændringen.

BL kunne have ønsket, at man havde haft samme blik i forhold til en overgangsordning fra lovgivers side, da kontanthjælpsreformen blev gennemført og den tidligere hjemmel for særlig støtte blev afskaffet for kontanthjælpsmodtagere. Vi hører om borgere, der nu har så lav betalingsevne, at kommuner må opgive en boligsocial anvisning af bolig. Konsekvenserne kan oplagt blive hjemløshed.

BL vurderer, at en afskaffelse af revalidering og ressourceforløb kan føre til en øget brug af andre ydelser som kontanthjælp. Det kan indebære, at flere borgere vil få meget lav betalingsevne ift. husleje. Det gælder selvfølgelig især de borgere, som vil få bevilget kontanthjælp på grundsats (7.205 kr. pr. md.) eller mindstesats (6.789 kr. pr. md.) eller som slet ikke vil kunne få kontanthjælp, hvis de fx har formue i form af en bil, der i visse egne af landet kan være en nødvendighed i forhold til arbejdsmarkedet. Samlet set vil nedgangen i ydelser betyde, at der kommer et yderligere pres på de billigste boliger.

BL kan konstatere, at beboere i det almene byggeri, som i dag modtager ressourceforløb og revalidering er overrepræsenterede. Dette er en logisk følge af, at almene boliger også er et billigere alternativ til samfundsgrupper med lav betalingsevne. Vi kan også konstatere, at særligt i de større byer bor mange af modtagerne af ressourceforløbs- og revalideringsydelse i almen bolig. I Københavns Kommune udgør de almene boliger ca. 19 % af boligmassen, mens 40 pct. af borgere i revalidering og forrevalidering bor alment, og det samme gælder for 62 pct. af borgere i ressourceforløb. I Aarhus Kommune udgør de almene boliger over 25 % af

boligmassen. Her huser de almene boliger 54 pct. af borgerne i revalidering og forrevalidering og 64 pct. af borgerne i ressourceforløb. I de større byer kan det netop være vanskeligt at få fodfæste på boligmarkedet i andre boligformer for borgere med overførselsindkomst. Samtidig er det her, hvor der i forvejen er et pres for billige boliger, og hvor det vil være meget vanskeligt at etablere nye boliger til en så lav betalingsevne, som de laveste kontanthjælpssatser kræver.

Vores bekymring er derfor, at selv om nuværende ydelsesmodtagere ikke kommer til at opleve en ændring, så vil borgere med tilsvarende problemstillinger fremover blive del af den store gruppe, som har behov for meget billige boliger. Det vil forøge presset på boligmarkedet i de store byer og kan også føre til, at borgere i målgruppen for de nuværende ydelser må flytte til andre dele af landet, hvor der er mindre pres på boligmarkedet. Yderligere vil ændringerne gøre det vanskeligt at realisere hjemløse-reformen og dens intentioner om housing first i et samarbejde mellem kommuner og almene boligorganisationer.

Afskaffelsen af særlig støtte

Med kontanthjælpsreformen, som trådte i kraft 1. juli 2025, blev kontanthjælpsmodtagere udelukket fra at kunne søge særlig støtte. Nu forslås muligheden for særlig støtte helt fjernet for alle målgrupper, dog med en 3-årig udfasningsperiode.

Begrundelsen er bl.a., at når ressourceforløb og revalidering afskaffes, så vil kommunerne få en relativt stor sagsbehandlingsbyrde ift. tilbageværende ydelsesmodtagere, der har adgang til ydelsen, nemlig modtagere af:

- Sygedagpenge
- Arbejdsløshedsdagpenge
- Ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb (som bevares)
- Ledighedsydelse

De fleste aktuelle modtagere vil formentlig kunne afslutte deres forløb inden for overgangsperioden, men for nye modtagere af de videreførte ydelser, vil afskaffelsen af særlig støtte betyde, at kommunerne mister et væsentligt udsættelsesforebyggende værktøj. Vi ved fra kommunerne, at gennemsnittet for ydelsen ligger på 1.000-1.200 kr. pr. måned for den enkelte borger. Det kan være helt nødvendigt for at få tilværelsen til at hænge sammen fx i forbindelse med skilsmisse, arbejdsløshed, sygdom eller anden social begivenhed, herunder for at kunne fastholde boligen i sådanne situationer.

Vi anerkender, at den 3-årige overgangsperiode sikrer nuværende modtagere af ydelsen, men samtidig er vi bekymret for borgere, som fremover har sociale begivenheder, når denne del af sikkerhedsnettet forsvinder helt. Vi vil derfor opfordre til, at Folketingets partier ser på reelle tiltag, der griber borgere, der trues af udsættelse fra boligen. BL indgår gerne i et udredende arbejde. Som minimum bør muligheden for særlig støtte bevares for de 4 ydelsestyper, der ikke afskaffes med lovforslaget.

Også afskaffelsen af særlig støtte vil øge presset på de billigste boliger, og igen forventer BL, at afskaffelsen vil medføre et særligt højt pres på de større byer. Det vil blive vanskeligere at skaffe borgerne en bolig, de har råd til. Ventelisterne til de billigste boliger vil stige, og kommunerne vil få særdeles vanskeligt ved at skaffe de nødvendige boliger til brug for housing first for hjemløse.

Afskaffelse af statslige puljer og besparelser på kommunale indsatser

Det fremgår, af forarbejdernes tabel 7, at staten sparer mellem 163,5 mio. kr. og 169,4 mio. kr. de kommende fire år. Der afsættes fremover alene 22 mio. kr. til en mere generel pulje.

Boligorganisationer indgår i dag ofte i samarbejder med kommunerne og andre civilsamfundsorganisationer om fx lommepengejobs og fremskudte og opsøgende indsatser, for forskellige målgrupper med udsatte problematikker. Disse indsatser gør en forskel for beboerne.

BL finder det vanskeligt at afkode præcis, hvad de store besparelser på puljemidler og på den generelle beskæftigelsesindsats vil betyde. På [STAR's hjemmeside](#) fremgår en række støttede projekter, og nogle af disse vil miste støtte fremover og vil derfor bortfalde. I forbindelse med besparelsen bør der tages stilling til projekter, der ikke længere kan støttes.

Puljerne er målrettet målgrupper på arbejdsmarkedet, der netop har fordel af en helhedsorienteret og ekstra indsats, hvis de skal gennemføre uddannelse, opnå eller bevare et job. Vi ved fra omfattende evaluering af de boligsociale indsatser, at det netop kræver et tæt og håndholdt samarbejde mellem kommune og civilsamfund, hvis unge og voksne længst fra arbejdsmarkedet skal have fordel af beskæftigelses- og uddannelsesinitiativer. Puljerne har været med til at sikre sådanne samarbejder.

BL er derfor bekymret for, at kommunerne som led i besparelserne vil koncentrere sig om ganske få indsatser, og fx ikke indgår med beskæftigelsesindsatser, som sker som led i boligsociale helhedsplaner, som medfinansieres af Landsbyggefonden og boligorganisationerne. I den forbindelse vil BL fremhæve projekter om lommepengejobs, som er fremhævet i lovforslaget, som et projekt, der har været støttet af de hidtidige puljemidler. Forskning fra Aarhus Universitet (2018) dokumenterer, at fritidsjob styrker unges uddannelsespræstationer og mindsker kriminalitet. Lommepenge- og fritidsjob indgår i hovedparten af boligsociale helhedsplaner, og VIVE (2022) har påvist, at unges sandsynlighed for at opnå og fastholde fritidsjob er tre til fem gange større i årene efter indsatsen i forhold til kontrolgruppen.

Sammenhæng til parallelsamfundslovgivningen

I parallelsamfundslovgivningen, herunder udpegningen af udsatte boligområder og forebyggelsesområder, fokuseres bl.a. på beboere uden for arbejdsmarked og uddannelse og beboernes gennemsnitsindtægt. Modtagere af forskellige overførselsindkomster bor overvejende i almene boliger, særligt i de større byer. Når ydelserne begrænses eller afskaffes, så borgerne fastholdes på en kontanthjælpsydelse, der efter kontanthjælpsreformens ikrafttræden for mange er blevet lavere, så kan det have direkte konsekvenser i form af faldende gennemsnitsindtægt i boligområdet. Samtidig kan besparelser, som rammer projekter og fremskudte indsatser, føre til, at færre kommer i beskæftigelse, og det kan give udslag i antallet af beboere uden for arbejdsmarkedet.

Vi ser derfor en risiko for, at besparelserne på sigt – i takt med at overgangsordningerne udløber – vil give direkte udslag i de tal, der afgør, at nogle almene boligområder udpeges som enten udsatte boligområder eller forebyggelsesområde. Ved udpegningen af forebyggelsesområder pr. 1. december 2024 var lav gennemsnitsindtægt det socialøkonomiske kriterium, som flest boligområder overskred. Når beboernes ydelser sænkes eller helt forsvinder, har det derfor direkte indflydelse på udpegningen af boligområder på listerne. BL er derfor bekymret for, at lovændringer på ydelsesområdet i yderste konsekvens og på sigt kan

føre til udpegning af flere omdannelsesområder, herunder at krav om fraflytning får en konsekvens for beboere, der har få alternative muligheder for at få en billig bolig.

Med venlig hilsen

Bent Madsen
Adm. direktør

Høringssvar- Reform af beskæftigelsesindsatsen 2025

Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Afsender:

Cabi- Plads til flere i arbejde

Aaboulevarden 70, 3. sal

8000 Aarhus C

Kontaktperson:

Annette Juul Jensen aje@cabiweb.dk

Generelle bemærkninger:

Med reformen sker der et paradigmeskifte, hvor kommunerne får mere frihed til at lave en lokalt tilpasset beskæftigelsesindsats. Ret og pligt-princippet og krav til hyppig gentagende kontakt mellem ledig og jobcenter, er nogle af de elementer i beskæftigelsesindsatsen, der gøres op med.

Det er positivt, at der gøres op med detailstyring og at det ønskes, at faglige vurderinger og viden om hvad der virker, bliver omdrejningspunkterne for beskæftigelsesindsatsen.

Hos Cabi hører vi eksempler på, at kommunerne oplever, at den økonomiske ramme for at drive en fortsat aktiv beskæftigelsesindsats, ikke står mål med det foreslåede opgavebortfald. Der er med forslaget en risiko for, at nogle kommuner vil undlade at prioritere de borgere, som kræver et langt og kontinuerligt forløb. Risikoen opstår, fordi disse borgere kræver for mange ressourcer i forhold til, hvor hurtigt der kan skabes resultater i relation til arbejdsmarkedet. Med forslagets minimumskriterier for kontakt og indsats, bliver det reelt muligt at overlade disse borgere til sig selv. Vi ser hos Cabi, at fx borgere med socialt frikort ikke kan få hjælp til jobsøgning, fordi de ikke er en prioritet i mange kommuner. Det er ganske alvorligt, hvis denne tendens breder sig til endnu flere målgrupper i beskæftigelsesindsatsen som fx den forventede stigende gruppe af selvforsørgere.

Fremtiden byder på en demografisk udvikling, der betyder, at virksomhederne står overfor rekrutteringsudfordringer. DI har blandt deres medlemmer afdækket, at de ser manglende arbejdskraft

som den største udfordring for virksomhederne. Det er derfor vigtigt, at den samlede talentmasse udnyttes for at sikre virksomhederne den fornødne arbejdskraft. En arbejdskraft der også kan udvikles hos borgere længere væk fra arbejdsmarkedet fx ude på virksomhederne. Vi ved, at den rigtige indsats gør en forskel. Med lovforslaget ser vi en risiko for, at de nye rammer for indsats medfører, at udsatte målgruppers arbejdsevne forringes yderligere ved den potentielt sparsomme kontakt.

Vi ser med alvor på, hvilke konsekvenser det kan få for samfundsøkonomien, den sociale lighed og de offentlige udgifter på lang sigt, hvis reformen fører til en beskæftigelsesindsats, der ikke omfatter alle. Det rejser spørgsmålet om, hvordan vi sikrer et tilstrækkeligt arbejdsudbud til at imødekomme virksomhedernes rekrutteringsbehov.

Afskaffelsen af ressourceforløbsydelse, revalideringsydelse og særlige støtteordninger betyder, at nogle ledige fremover skal klare sig med mindre – eller helt uden – offentlig forsørgelse. Det forventes ligeledes, at flere vil overgå til gruppen af selvforsørgere. Vi er bekymrede for, hvordan den økonomiske ulighed og det pres, som følger med, påvirker den enkeltes overskud til at fokusere på jobsøgning. Samtidig har denne målgruppe med forslaget færre rettigheder til kontakt og indsats, hvilket øger risikoen for social deroute – fx hjemløshed og udelukkelse fra arbejdsfællesskaber og samfundet som helhed.

Vi ser med lovforslaget, at der ikke er taget reelt stilling til virksomhedernes aktive rolle i beskæftigelsesindsatsen. Der stilles forslag om at udvikle på data, der kan understøtte virksomhedernes arbejde med ESG på dataniveau, men der er ikke lavet tiltag, som understøtter arbejdsgivernes daglige arbejde med at inkludere medarbejdere, der er længere væk fra arbejdsmarkedet, på arbejdspladserne. Vi hører fra arbejdsgiverne – særligt SMV'erne, at det kan være komplekst at inkludere medarbejdere med nedsat arbejdsevne – mulighederne for at få hjælp er ugennemskuelige og samarbejdsmulighederne med kommunen opleves ikke ens på tværs af kommunegrænserne. Vi ser et uudnyttet potentiale for, at man med reformen kunne opsætte nogle rammer, som lettede virksomhedernes arbejde med inklusion.

Undersøgelser¹ har vist at besparelser på beskæftigelsesindsatsen risikerer at medføre højere udgifter til forsørgelse. De omfattende ændringer af beskæftigelsesindsatsen og den høje grad af frisættelse, er en stor øvelse, som kræver meget af kommunerne. Kommunerne skal gentænke måden at arbejde på, og det vil nødvendigvis kræve store ændringer. Vi ser et behov for, at ændringerne kan indføres langsomt, således at fagligheden udvikles og sikres undervejs. Frisættelsen kan indføres med små, men afgørende mellemtrin. Vi anbefaler fx, at der i kontaktforløbene indskydes krav om aktiv stillingtagen, i højere grad end det ses af forslaget nu. På denne måde sikres, evt. i en overgangsfase, at de faglige overvejelser gøres. Vi vurderer, at det ikke er realistisk at omstille fagligheden fra den ene dag til den anden. Opkvalificeringen af medarbejdere tager tid, ligesom omstillingsprocessen i det hele taget ikke må undervurderes. Vi finder det derfor afgørende, at man sætter krav om løbende faglig vurdering af, hvilken type af hjælp til borgeren, der er brug for.

¹ https://taenketanken.mm.dk/wp-content/uploads/2023/05/Taenketanken_Faktaark_Beskaeftigelse06.pdf

Tekstnære bemærkninger:

<p>Kapitel: 2.1.2.1 ff.</p>	<p>Kontaktforløbet</p> <p>Der foreslås en reduktion af samtaler fra fire til en samtale de første 6 måneder for borgere længere væk fra arbejdsmarkedet. Det foreslås desuden, at den første samtale skal afholdes i løbet af de første 2 uger. Herefter vil det være en individuel vurdering, der afgør behovet for fremadrettede samtaler.</p> <p>Intentionen, som den fremgår af de almindelige bemærkninger, er at give kommunen bedre mulighed for individuel tilrettelæggelse af meningsfulde forløb i dialog med borgerne.</p>
<p>Kommentar:</p>	<p>Det er glædeligt, at der med forslaget rettes et nødvendigt fokus på at skabe meningsfulde forløb for borgere.</p> <p>Trods intentionen i forslaget har Cabi fortsat en opmærksomhed på, hvorvidt de faglige hensyn samt de mange potentialer målgruppen længere væk fra arbejdsmarkedet har, må vige for aktuelle hensyn i forbindelse med de besparelser som kommunerne pålægges. Vi bemærker i vores kontakt med kommunerne, at de oplever, at besparelserne overstiger det opgavebortfald, der forventes som følge af reduktionerne i bl.a. samtaler.</p> <p>Vi ved fra Beskæftigelsesindikatorprojektet, at kontakt og indsats er afgørende elementer i at bringe borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, tilbage i beskæftigelse. Der er ligefrem tale om en betragtelig tilbagegang, hvis denne type borgere ikke er i kontakt og indsats.</p> <p>Vi ved også fra vores daglige samarbejde med virksomhederne, hvor afgørende det er for deres samarbejde med udsatte borgere, at borgeren er grundigt forberedt og motiveret for at deltage i fx virksomhedspraktik, småjob mv. Mange virksomheder har i disse år både modet til og muligheden for at rekruttere fra den udsatte målgruppe, men de færreste virksomheder ser sig i stand til at sørge for borgerens motivationen særligt før den ledige kommer ud på virksomheden. Det er derfor afgørende, at borgeren kan få en kvalificeret hjælp forud for et samarbejde med en virksomhed, hvis vi fremover skal sikre virksomhedernes villighed til at rekruttere fra de udsatte målgrupper.</p> <p>Det bliver med forslaget muligt kun at tale med en given borger én gang inden for de første 2 uger, for så sidenhen kun at forholde sig til borgeren ved den årlige opfølgning, - der er varslet i aftaleteksten.</p> <p>Et sådant scenarie vil for de allermest udsatte borgere i målgruppen måske være meningsfuldt, men vil for de øvrige borgere i målgruppen rumme en betragtelig risiko for, at man ved den manglende kontakt forpasser de potentialer og progressionsmuligheder, der er for at udvikle borgerens</p>

	<p>arbejdsevne. Her tænker vi også på de unge, som måtte være en del af målgruppen.</p> <p>Vi vurderer, at denne risiko særligt vil være til stede i de mest økonomisk trængte kommuner, der potentielt vil se sig nødsaget til at nedprioritere kontakt og indsats for de borgere, hvor resultaterne ligger længere ude i fremtiden, end de aktuelle økonomiske ressourcer rækker til. Særligt i relation til de unge borgere, ser vi et behov for, at der foretages skarpe prioriteringer for at understøtte en langsigtet, men afgørende investeringsstrategi.</p> <p>Dette er samlet set en udfordring, hvis vi fortsat skal sikre virksomhedernes rekrutteringsgrundlag og ikke mindst fokus på det sociale ansvar.</p>
Forslag til ændring:	<p>Det foreslås, at der efter første samtale som minimum, skal udarbejdes en plan for hvilket omfang kontakten til borgeren skal have, samt hvilke delmål borgeren skal opnå i samarbejde med kommunen. Det foreslås, at der løbende skal følges op på en sådan plan - minimum hvert halve år med aktuel stillingtagen til hvilket omfang af kontakt, der er meningsfuld.</p>

Kapitel: 2.1.2.1.2.	Retten til opfølgning for sygemeldte i beskæftigelse
Kommentar:	<p>Cabi har ofte dialoger med virksomheder, som på nuværende tidspunkt oplever store kommunale variationer i sagsbehandlingstid på sygemeldte medarbejdere, der har fået en væsentlig nedsættelse i arbejdsevnen. Medarbejdere som fx kan være i målgruppen for fastholdelsesfleksjob.</p> <p>Cabi ser en risiko for, at der med forslaget vedr. opfølgning for sygemeldte i beskæftigelse med ukomplicerede forløb risikeres, at der iblandt denne målgruppe overses borgere, som på et tidligere tidspunkt kunne have været afklaret ift. fx fastholdelsesfleksjob. Det bør sikres, at sygemeldte medarbejdere i videst muligt omfang kan forblive i jobbet, mens afklaringen finder sted, og at afklaringen ikke først opstartes efter den 26. uge, så sygemeldingen bliver unødigt lang forud for visitationen.</p>
Forslag til ændring:	<p>Det foreslås, at man følger udviklingen i tilkendelse af fastholdelsesfleksjob tæt, for herefter at vurdere om udfordringen kræver justeringer i opfølgningsbestemmelserne.</p>

Kapitel: 2.1.2.1.2	<p>Retten til opfølgning for sygemeldte i beskæftigelse.</p> <p>Det fremgår, at arbejdsgiveren har ret til at anmode om tidlig opfølgning i sygeforløbets første 26 uger, hvis der skønnes et behov. Det fremgår endvidere, at kommunerne skal sikre, at det er muligt for arbejdsgivere at</p>
-----------------------	---

	foretage denne anmodning. Det foreslås ligeledes, at den sygemeldte har ret til en samtale, hvis den sygemeldte anmoder herom.
Kommentar:	<p>Det synes uklart beskrevet i teksten, hvorvidt den sygemeldte uden arbejdsgivers tilsagn ligeledes kan anmode om tidlig opfølgning i sagen.</p> <p>Vi ved², at en del af det daglige sygefravær har sammenhæng til arbejdsmiljøet. Det er forventeligt, at en del af disse sygemeldinger også relaterer sig til ledelse på det pågældende arbejdssted. Det synes derfor sårbart, hvis medarbejdere kun har mulighed for at få tidlig opfølgning gennem kommunen ved ledelsens hjælp. Der kan være modvilje i virksomheden mod kommunens indblanding i særligt komplicerede sygeforløb, der relaterer sig til arbejdsmiljøet, hvilket reelt kan fratage medarbejderen muligheden for kommunens støtte undervejs. Endvidere kan der være en sikkerhed for både med- og arbejdsgiver i, at der er en neutral part i sygeopfølgningen, som kan støtte i svære forløb, hvor medarbejderen ikke ønsker at drøfte diagnoser med arbejdsgiver?</p> <p>Cabi har løbende kontakt til virksomheder omkring deres håndtering af sygefravær. Noget af det, vi konstaterer, er, at virksomhederne ofte ikke har øje for, hvilke muligheder der er i samarbejde med kommunen. Virksomhederne kender ikke til mulighederne i fx delvis raskmelding, kompenserende ordninger osv. Det betyder, at virksomhederne tidligere end nødvendigt risikerer at ty til afskedigelser i selv relativt ukomplicerede forløb, alene fordi de ikke har anmodet om støtte fra kommunen og derved fået vejledning om mulighederne.</p>
Forslag til ændring:	<p>Det bør være muligt for den sygemeldte at anmode om tidlig opfølgning på lige fod med virksomhedens mulighed for anmodning om tidlig opfølgning.</p> <p>Cabi foreslår endvidere, at der ved mere end 30 dages sygemelding, ved afslutningen af arbejdsgiverperioden, skal foretages en obligatorisk kontakt til arbejdsgiver med indledende opfølgning på sygeforløbet og særligt vejledning om kommunens muligheder for støtte til både borger og virksomhed.</p>

Kapitel: 2.2	Mere fleksible tilbud
Kommentar:	<p>Cabi bifalder, at der med forslaget gives øget fleksibilitet og råderum til, at kommunerne kan bruge ressourcerne på at målrette brugen af tilbud til de ledige, som har behov. Dog står vi tilbage med et centralt spørgsmål:</p> <p>Hvordan finder vi den rette timing, hvis vi ikke taler sammen?</p>

² NFA: [Kan arbejdsmiljøet gøre medarbejderne syge?](#)

	<p>Cabis opmærksomhed er rettet mod, hvordan de nye rammer for kontaktforløb kommer til at påvirke arbejdet med indsatser samt opnåelsen af lønnede timer. Vi ved, at tilbud til de svageste ledige, herunder også de unge længst væk fra arbejdsmarkedet virker, når det rigtige tilbud gives på det rigtige tidspunkt. Hvis hyppigheden af samtaler med de ledige falder, er der færre kontakter, hvor der kan arbejdes med information og motivation i forhold til deltagelse i tilbud. Der er derfor risiko for, at færre ledige motiveres for og tilbydes tilbud, når der er behov for dette – når timingen er den rigtige. De rigtige tilbud er, set fra Cabis ståsted, en afgørende del af at forbedre borgeren på lønarbejde ude på virksomhederne.</p> <p>Vi ved fra Beskæftigelsesindikatorprojektet, at ingen indsats ofte medfører tilbagegang og at parallelle indsatser skaber mest progression. Det er vigtigt, at det sikres, at de nye rammer for ret og pligt og kontaktforløb ikke kommer til at påvirke omfanget af brugen af indsatser til målgrupperne længst væk fra arbejdsmarkedet, da vi ved at de har en positiv effekt på beskæftigelsespotentialet.</p> <p>Vi retter et alvorligt blik på, hvordan besparelserne på beskæftigelsesområdet kommer til at påvirke kommunernes prioritering og brug af indsatser fremadrettet. Vi ved, at komplekse problemstillinger kræver komplekse og ofte mere omfattende og omkostningstunge løsninger. Da der alene er pligt til at give tilbud til målgrupperne tættest på arbejdsmarkedet, er der yderligere risiko for, at der ikke prioriteres at bruge tilstrækkeligt med ressourcer på tilbud til de ledige, som er længst fra arbejdsmarkedet. I forslaget fremgår, at retten til tilbud fjernes. Når denne ret forsvinder, risikeres det, at de økonomiske rammer bliver styrende for, hvilke ledige der bevilges tilbud og hvilke tilbudstyper der gives. Det vil sige, at den enkeltes behov og det faglige skøn risikerer at vige for økonomiske hensyn.</p> <p>De unge har haft et særligt fokus i beskæftigelsesindsatsen i en lang årække. Det til trods er gruppen uden job og uddannelse voksende. Det kan indikere, at indsatsen over for unge kræver et særdeles langsigtet og kontinuerligt fokus. Vi ser med forslaget, at de særlige indsatser målrettet de unge bortfalder og i stedet udmøntes via puljer, herunder Ungeløftet. Vi er optagede af, hvad det kommer til at betyde, at den særlige indsats for unge for nuværende tænkes placeret i tidsbegrænsede ordninger og ikke udmøntes i hovedloven, hvor man kunne sikre de unge et retskrav på tidlig indsats.</p>
Forslag til ændring:	<p>For at sikre, at der løbende tages stilling til behovet for indsats til ledige længst væk fra arbejdsmarkedet, foreslår Cabi, at der indføres et krav om, at minimum 50% af målgruppen af ledige længst væk fra arbejdsmarkedet skal have deltaget i et tilbud indenfor det seneste år.</p> <p>Det kræver, at der løbende tages stilling til, hvilke ledige i målgruppen der kan profitere af tilbud – og understøtter dermed, at der sker en løbende vurdering og stillingtagen til indsatsbehovet.</p>

Kapitel: 2.3.2.1.	Afskaffelse af ressourceforløb I kapitlet fremgår, at kommunen kan tilrettelægge en tværfaglig indsats, hvis en person på kontanthjælp har komplekse problemer.
Kommentar:	Med afskaffelsen af ressourceforløb og i tillæg også rehabiliteringsteamet, synes det usikkert at lægge sig an på en "kan-bestemmelse" i forhold til en tværfaglig indsats.
Forslag til ændring:	Det foreslås, at der ved konstatering af komplekse problemer <u>skal</u> udfærdiges en plan for inddragelse af relevante fagligheder. Og gerne med tilføjelse af en passus der indeholder "så tidligt som muligt". Dette ud fra en betragtning om, at de fleste komplekse problemer gavnnes af en tidlig indsats.

Kapitel: 2.3.2.1. og 2.5. ff.	Afskaffelse af hhv. ressourceforløb og revalidering Det fremgår af begge forslag, at der forventes en øget tilgang til målgruppen af selvforsørgere, da der ikke længere er adgang til ordninger som er uafhængige af formue eller ægtefælles indtægt, såsom ressourceforløb og revalidering.
Kommentar:	Tidligere ville denne målgruppes potentialer ift. arbejdsmarkedet kunne udvikles i ovennævnte ordninger. Det synes i teksten ikke klart, om selvforsørgende borgere har ret til en indsats, eller om det er op til kommunen, hvorvidt de ønsker at prioritere denne målgruppe. Der ses en risiko for, at kommunerne, grundet ressourceknaphed, vil nedprioritere indsatsen for denne målgruppe, hvis målgruppen ikke har krav på en indsats. Der er således risiko for, at borgere med endog ret store beskæftigelsespotentialer ikke støttes til at komme i arbejde, ligesom risikoen for langvarig ledighed skønnes at være til stede.
Forslag til ændring:	Det foreslås, at disse borgere har krav på en indsats, på lige fod med den målgruppe de ville have tilhørt, såfremt de ikke havde formue eller forsørget ved ægtefælle.

Kapitel: 2.8	2.8 Afskaffelse af puljen til uddannelsesløft Forslaget vil medføre, at dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere, som er fyldt 30 år, og som er ufaglærte eller faglærte med forældet uddannelse, fremover ikke vil kunne få tilbud om henholdsvis hele eller dele af en erhvervsuddannelse eller et grundforløb på en erhvervsuddannelse inden for puljen, og at kommunen fremover ikke vil kunne give disse tilbud, hvor kommunen inden for puljen modtager 80 pct. refusion for udgifterne til tilbuddet.
-----------------	--

	<p>Som følge af, at jobparate dagpengemodtagere ikke længere vil kunne få tilbud om en uddannelse efter § 96 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, vil dagpengemodtagere ikke kunne få udbetalt dagpenge med et beløb svarende til 80 pct. af højeste dagpengesats eller kunne optage lån under uddannelsesløftet.</p> <p>Dagpengemodtagere, der er fyldt 30 år og som er ufaglærte eller faglærte med en forældet uddannelse, vil fortsat have ret til at påbegynde en hel erhvervsuddannelse inden for mangelområder med 110 pct. af deres individuelle dagpengesats, jf. § 97 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.</p>
Kommentar:	<p>Både nu og i fremtiden er der behov for faglært arbejdskraft. Vi ved, at blandt jobparate kontanthjælpsmodtagere, er der en stor gruppe, som er ufaglærte. Cabi ser med alvor på, at muligheden for at påbegynde en erhvervsuddannelse for jobparate kontanthjælpsmodtagere bortfalder. Dette også set i lyset af, at uddannelse understøtter en varig tilknytning til arbejdsmarkedet.</p>
Forslag til ændring:	<p>At muligheden for erhvervsuddannelse til ufaglærte kontanthjælpsmodtagere fastholdes</p>

Kapitel: 2.10	<p>I kapitlet fremgår, at der med fri organisering af kommunernes beskæftigelsesindsats, skal etableres én indgang for virksomheder.</p>
Kommentar:	<p>Det synes uklart i teksten, om denne ene indgang skal være ens på tværs af kommuner eller denne ene indgang vil være forskellig fra kommune til kommune, så længe indgangen blot er tydelig lokalt. Mange virksomheder har medarbejdere ansat fra forskellige kommuner, ligesom virksomheder tilsvarende rekrutterer fra forskellige kommuner alt efter geografisk placering mv.</p> <p>En virksomhed vil derfor fortsat skulle navigere forskelligt fra medarbejder til medarbejder fx under sygemelding, ligesom adgangen til rekruttering vil variere fra kommune til kommune såfremt kommunernes virksomhedsservice placeres og proklameres forskelligt.</p> <p>Slutteligt savner vi, at det pålægges kommunerne at gøre tydeligeligt, hvilken hjælp og service man som virksomhed kan få i forskellige situationer i den givne kommune. Vi konstaterer løbende, at virksomhederne ikke har blik for eller kender mulighederne ved samarbejde med kommunen.</p>
Forslag til ændring:	<p>Det foreslås, at der laves en vis ensartethed i indgangen for virksomhederne således, at det er let at afkode for virksomhederne, hvor de skal henvende sig, og hvad de kan få hjælp til, uagtet hvilken kommune de skal henvende sig til.</p>

Kapitel: 2.12	Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams
Kommentar:	<p>Vi noterer os, at man med forslaget ønsker at begrænse risikoen for stor variation i tilkendelser af førtidspension og fleksjob på tværs af kommuner.</p> <p>Vi ser ikke denne risiko imødekommet med forslagets elementer om dokumentationskrav. Udfordringen i den store variation af tilkendelser på tværs af kommuner er, efter vores opfattelse, næppe båret af dokumentationskravene. Som i øvrigt med forslaget her, ikke i sit indhold ændres væsentligt.</p> <p>Det er Cabis erfaring fra praksis, at der er store udfordringer med at forstå og anvende arbejdsevnebegrebet. Der er i den grad behov for nogle klare og tydelige principper for, hvordan arbejdsevnen vurderes. En udfordring man forsøgte at imødekomme med rehabiliteringsteamet, der som ekspertgruppe i kommunerne skulle bidrage til en tydeligere og mere ensartet vurdering af arbejdsevnen. At det ikke er lykkedes at minimere variationerne, bekræfter at arbejdsevnebegrebet fortsat er uklart for mange og vanskeligt at administrere ordningerne efter.</p>
Forslag til ændring:	Med en fortsat konstatering af store variationer og forslag om nedlæggelse af rehabiliteringsteamet foreslår Cabi, at der udarbejdes endnu grundigere og tydeligere principper for, hvordan arbejdsevnen skal anvendes af kommunens medarbejdere.

Kapitel: 2.14	<p>Afskaffelse af skærpet tilsyn</p> <p>Det fremgår af aftalen, at den statslige opfølgning på beskæftigelsesindsatsen fremover vil fokusere på, om kommuner og a-kasser formår at få borgere i job eller uddannelse og på tilfredsheden med indsatsen. Heri skal der også være fokus på, om indsatsen formår at skabe varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Derudover vil der som noget nyt, også blive fulgt systematisk op på personernes og virksomhedernes tilfredshed med kommunernes indsats.</p>
Kommentar:	<p>I Cabi bifalder vi, at skærpet tilsyn afskaffes og erstattes af resultatmål, og borgere og virksomheders tilfredshed. Det skærper fokus på job og uddannelse fremfor praktik. Det er dog uklart, hvad der sker, hvis kommunerne ikke opfylder resultatmålene?</p> <p>Omkring borgere og virksomhedernes tilfredshed er det ligeledes uklart, hvad der bliver målt på. Vi retter derfor en tvivl om, hvorvidt de ledige bredt set, herunder de udsatte ledige eller ledige med mangelfulde IT og læseskrivefærdigheder i tilstrækkelig grad, vil deltage og blive hørt i målingen.</p>

Forslag til ændring:	<p>Vi anbefaler derfor, at der i tilrettelæggelsen af borgernes tilfredshed tages højde for de forskellige målgruppers forudsætninger for at kunne indgå i en tilfredshedsmåling. Det kunne fx være ved at lave håndholdte målinger, der hvor kommunen er i kontakt med borgeren. Dette skal også ses i lyset af, at der ikke er krav om samtaler med ledige længere væk fra arbejdsmarkedet, og derfor skal der tænkes bredt, hvis alle målgrupper skal have reel mulighed for at deltage i målingen.</p> <p>Vi anbefaler ligeledes, at der er fokus på både kvalitative og kvantitative målinger med det formål at kunne bruge tilfredsmålingerne fra både borgere og virksomheder til konkrete handlinger og kvalitetsopfølgning i kommunerne.</p>
----------------------	---

Kapitel: 2.17	Bedre sammenhæng mellem private og offentlige selvbetjeningsløsninger
Kommentar:	<p>Cabi bifalder, at der åbnes for fuld integration mellem Jobnet og andre løsninger. Det gør det muligt for kommunerne at implementere de lediges CV og jobsøgningsarbejde i lokale it-løsninger.</p> <p>Dermed kan der arbejdes aktivt med jobsøgning i lokale it-løsninger, uden at de ledige skal dobbeltregistrere. Vi bifalder, at forslaget muliggør, at der kan laves flere og evt. bedre jobsøgningsværktøjer til de ledige.</p> <p>Det muliggør desuden, at der potentielt kan laves bedre integration til de lokale rekrutteringsplatforme, og dermed understøttes en bedre virksomhedsservice.</p> <p>Som vi læser teksten, kan rådighedsforpligtigelsen fortsat imødekommes, alene ved, at den ledige bruger Jobnet. Dette tolkes som om, at den enkelte kommune ikke kan stilles krav om, at den ledige skal benytte en bestemt platform til CV og joblog.</p> <p>Hvis reglerne ikke gør det muligt for kommunerne at stille krav om, at evt. lokale løsninger skal benyttes af jobsøger, er der en risiko for merarbejde og ressourcspild i kommunerne, hvis der skal følges op på den lediges jobsøgning på to platforme. Eventuelle andre funktioner som fx formidling af jobåbninger via platformene bliver også udfordret, hvis der ikke kan stilles krav om, at de ledige bruger løsningerne.</p> <p>I forbindelse med åbning af selvbetjeningsløsningerne er det vigtigt, at der fortsat laves en ensretning for de opgaver, som skal løses tværkommunalt. Fx er det ikke hensigtsmæssigt, hvis virksomhederne skal forholde sig til forskellige it-løsninger ved samarbejde med forskellige kommuner omkring rekruttering.</p>

Forslag til ændring:	<p>Cabi foreslår, at det gøres muligt, at stille krav om at de ledige benytter de lokale it-løsninger til arbejdet med CV og registrering af jobsøgning.</p> <p>Cabi foreslår desuden at virksomhedernes henvendelser ang. rekruttering sker enten via VIRK/JobAG og ikke via de lokale platforme, sådan at virksomhederne kun skal forholde sig til en indgang på tværs af kommuner.</p>
----------------------	---

Kapitel: 2.18	<p>Hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering gennem data</p> <p>Det fremgår af den politiske aftale, at Beskæftigelsesministeren vil skulle etablere et register med standardiserede data om virksomhedernes sociale ansvar med henblik på at spare ressourcer i virksomhederne ved compliance med bæredygtighedsrapportering.</p>
Kommentar:	<p>Cabi bifalder, at det vil blive lettere for virksomheder at dokumentere og indsamle data for virksomhedens sociale ansvar. Samtidig får kommunerne også lettere adgang til virksomhedens data, hvilket kan styrke dialogen mellem virksomheder og kommuner om virksomhedens sociale ansvar. Det vil øge kommunernes muligheder, for at understøtte virksomhederne i hvor og hvordan de kan styrke deres sociale ansvar.</p> <p>Virksomheder og kommunerne har ansvaret for at sikre, at den lokale behandling af data er lovlig, rimelig, begrænset og relevant og sker i et sikkert it-miljø med tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.</p> <p>Vi ser en risiko ved, at dette ansvar udlægges lokalt, og om særligt de mindre SMV'er har forudsætningerne for at kunne løfte denne opgave. Vi ser ligeledes en risiko for, at det bliver en ekstra administrativ byrde for særligt de små og mellemstore virksomheder, som ikke i forvejen skal indsamle og registrere data til ESG-regnskaber.</p> <p>Det er Cabis erfaring, at kommunerne skal klædes på til dialogen med virksomhederne om det sociale ansvar. Virksomhederne er ofte ubekendte med, hvilke greb der er inden for rækkevidde for at kunne gøre en stor forskel for en bred gruppe af både udsatte medarbejdere og ledige. Men vi ser også, at kommunerne mangler viden om, hvordan de kan formidle disse greb til virksomhederne på en måde, så det bliver attraktivt som virksomhed at tage skridt i retning mod mere socialt ansvar. Det kræver således kompetenceudvikling i kommunerne, hvis de i endnu højere grad skal styrke virksomhedernes sociale ansvar.</p>
Forslag til ændring:	<p>Vi anbefaler, at STAR udvikler en platform for virksomheder og kommuner. Platformen skal sikre lovlig overholdelse af databehandlingen, og at det sker i et sikkert it-miljø med tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger.</p>

Høringssvar Candeno A/S:

Candeno A/S er en aktiv aktør inden for udvikling og levering af IT-værktøjer og systemunderstøttelse til beskæftigelsesindsatsen - med særligt fokus på løsninger, der understøtter borgernes jobsøgningsproces.

Candeno A/S anerkender og værdsætter, at Beskæftigelsesministeriet har taget initiativ til at belyse behovet for et klart og præcist hjemmelsgrundlag for anvendelsen af teknologi og behandling af personoplysninger i beskæftigelsesindsatsen.

Som en engageret samarbejdspartner i den danske beskæftigelsesindsats - herunder i relation til kommunerne - foreslår Candeno A/S følgende ændringer:

Indførelse af lovgivningsmæssige bestemmelser, som sikrer, at:

- STAR og kommunerne får et tydeligt hjemmelsgrundlag til at anvende kunstig intelligens og lignende teknologier i beskæftigelsesindsatsen, herunder profilering.
- Profileringen kan anvendes til fordel for borgeren ved at:
 1. Tilpasse og optimere brugeroplevelsen og brugerens nytteværdi baseret på borgerens oplyste situation og interesser. Dette kan f.eks. betyde anbefalinger om relevant læring, optimering af materiale og bedre matching mellem borgerens CV og relevante stillinger og virksomheder. Platformen stiller udelukkende forslag til aktiviteter, som borgeren selv kan vælge til og fra, og
 2. Optimere sagsbehandlerens prioritering og anbefalinger til borgerne. Punkt 2 kan f.eks. betyde assistance til sagsbehandlerne med at prioritere og målrette hjælp til borgerne gennem analyse af deres situation, interesser og adfærd på platformen. Afgørelser foretages ikke automatisk, men støtter sagsbehandlerens beslutninger.
- Der etableres en entydig hjemmel til behandling af personoplysninger - uafhængigt af den anvendte teknologi.

Som bekendt kræver behandling af personoplysninger ifølge GDPR et lovhjemmelsgrundlag. Når vi som leverandør af IT-løsninger til beskæftigelsesområdet samarbejder med kommuner, oplever vi ofte usikkerhed omkring den præcise lovhjemmel for databehandling. I dag henvises typisk til artikel 6, stk. 1, litra e, i GDPR, men anvendelsen af denne bestemmelse forudsætter national lovgivning.

Hidtil har man valgt at fortolke lov om en aktiv beskæftigelsesindsats bredt, som I selv beskriver på side 114, hvor man vurderer, hvor indgribende databehandlingen er. Det kunne dog med fordel

tydeliggøres, at kommunerne har mulighed for at anvende tredjeparter - f.eks. i form af IT-leverandører - til at understøtte behandlingen af personoplysninger med henblik på de formål, der fremgår af lovgivningen. Det er væsentligt, at fokus ikke alene rettes mod kunstig intelligens, men dækker bredere teknologiske løsninger.

Der bør derfor gives lovhjemmel til, at personoplysninger kan behandles til formål såsom:

- Virksomhedsmatch
- Sagsunderstøttelse
- Generering af syntetiske data

Vi håber, at dette fremhæver nogle af de udfordringer, vi sidder med som aktør i samarbejdet med det offentlige.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
star@star.dk, afi@star.dk, nno@star.dk

Høringssvar på lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

Dansk Arbejdsgiverforening har den 20. juni 2025 modtaget høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

20. august 2025

ENRA

Dok ID: 439969

Lovforslaget udmønter dele af den politiske aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen fra april 2025.

DA finder, at der med lovforslaget gennemføres en omfattende og vigtig reform af beskæftigessystemet. For DA er det vigtigt, at vi i Danmark har en beskæftigelsesindsats, som bidrager til en lav strukturel ledighed og en lav andel borgere, som modtager offentlige ydelser.

DA konstaterer, at lovforslaget følger elementerne i den politiske aftale fra april 2025, og ser frem til deltage i den videre proces med implementeringen af de nye rammer for beskæftigelsesindsatsen.

Herudover lægger DA til grund, at de øvrige elementer af den politiske aftale – herunder afskaffelse af uddannelsespålægget – vil blive implementeret i forbindelse med kommende lovændringer.

Virksomhederne er vigtige

DA vil gerne understrege vigtigheden af at effektivt samspil mellem den kommunale beskæftigelsesindsats og virksomhederne. Erfaringen viser, at det netop er den virksomhedsrettede indsats, som er bedst til at få ledige borgere i job. Desuden er det vigtigt, at kommunerne fokuserer på at imødekomme virksomhedernes ønsker om medarbejdere.

DA bifalder derfor, at disse elementer er blevet styrket i den politiske aftale, og at der i lovens formålsparagraf (§ 1, stk. 1, nr. 2) nu vil blive stillet krav til kommunerne om, at de skal etablere én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats samtidig med at det fortsat fremgår, at kommunerne skal bistå virksomhederne i forbindelse med rekruttering.

Vester Voldgade 113

1552 København V

Tlf.: 33 38 90 00

CVR 16834017

da@da.dk

da.dk

Fokus på resultater og opfølgning

DA finder det fornuftigt, at kommunerne med de nye rammer for beskæftigelsesindsatsen fritages fra mange proceskrav, og at strukturerne bliver mere enkle på tværs af målgrupper. Som følge af den mindre vægt på processtyring er det helt afgørende, at resultatstyringen bliver mere omfattende. Det er vigtigt løbende at følge den enkelte kommune, a-kasserne og private aktørers evne til at skabe resultater og indfri de mål, som den enkelte kommune forhåbentligt fastlægger.

Derfor er det vigtigt fremadrettet at sikre et stærkt datagrundlag for resultater. Manglende resultater bør have en konsekvens for fortsat at kunne varetage opgaven med at sikre virksomhederne medarbejdere og ledige et job.

Reformen skal følges tæt og korrigeres løbende for at undgå, at ændringerne utilsigtet svækker indsatsen. Når faste kontaktkrav og individuelle rettigheder til tilbud fjernes, så er der en risiko for, at disse borgere kommer længere væk fra arbejdsmarkedet. Der bør indføres monitorering af effekter på tværs af målgrupper, så der hurtigt kan rettes op, hvis reformen medfører øget passiv forsørgelse.

Prioritering af investeringer i effektive, resultatbaserede indsatser

Det er samfundsøkonomisk fornuftigt at investere i indsatser, der dokumenteret rykker borgere langt fra arbejdsmarkedet tættere på job og selvforsørgelse. Kommuner bør understøttes i at anvende specialiserede aktører, herunder private og selvejende virksomheder, der fx leverer indsatser for borgere længst væk fra arbejdsmarkedet, hvor effekten er dokumenteret. I den forbindelse bør forsøgsordningen med frit valg af leverandør, der nu gælder for udvalgte dagpengemodtagere, evalueres med henblik på at udbrede den til andre målgrupper.

Incitamenter til også at prioritere udsatte målgrupper

Når kontaktkrav og "ret og pligt" bortfalder, bør der være opmærksomhed på, at der fortsat sker en indsats for de mere udsatte borgere. Resultater for denne målgruppe er ofte langsigtede og kan først måles efter flere år – og gevinsterne fordeler sig på mange af kommunens forvaltninger (social, sundhed, beskæftigelse).

DA har følgende bemærkninger til konkrete elementer i lovforslaget.

Indgreb i trepartsaftale om statslig VEU-koordinering

Det fremgår af lovforslaget, at der fremadrettet ikke skal ske en statslig koordination af indsatsen for voksen-, efter-, og videreuddannelse (VEU), jf. den foreslåede ophævelse af lovens § 20, stk. 1, nr. 3.

DA finder dette kritisabelt, da VEU-koordinationen er en del af en trepartsaftale fra september 2023 om langsigtede investeringer i voksen-,

efter- og videreuddannelse. På linje med politiske aftaler, så er der tradition for, at ændring af trepartsaftaler kræver alle parter accept, hvis de skal ændres. Beskæftigelsesministeren burde derfor som minimum have søgt parternes accept af at ændre en trepartsaftale på dette punkt.

Behov for bredere fokus på AI-understøttelse af opgaveløsningen

Det fremgår af lovforslaget, at beskæftigelsesministeren forventes at fastsætter regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., § 3, stk. 2.

DA hilser dette velkomment, da der hermed skabes grundlag for at realisere effektiviseringsgevinster som følge af øget udbredelse af kunstig intelligens i den offentlige sektor.

Det er dog uhensigtsmæssigt, at lovforslaget alene tilsigter at give hjemmel hertil på beskæftigelsesområdet, idet borgere i kommunerne ofte bevæger sig på tværs af forvaltningsområder.

Der vurderes på tilsvarende vis også at være et stort potentiale for effektivisering af opgaver ved hjælp af kunstig intelligens på andre kommunale områder, og DA anbefaler derfor, at hjemlen udvides til mere generelt at omfatte den kommunale sagsbehandling.

Nyt datagrundlag må ikke medføre øgede byrder for virksomhederne

Med lovforslaget, foreslås det, at beskæftigelsesministeren etablerer et it-baseret data-grundlag, som virksomhederne kan anvende i forbindelse med bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede ændring af § 37.

Det er vigtigt, at dette initiativ letter virksomhedernes adgang til data og ikke pålægger virksomhederne nye administrative byrder i forhold til registrering og behandling af data. DA noterer sig i den forbindelse, at det med lovens foreslås, at virksomheden, som anvender oplysningerne, bliver dataansvarlig, jf. databeskyttelsesforordningens bestemmelser.

DA skal derfor anbefale – i overensstemmelse med lovforslagets bemærkninger – at ordningen implementeres således, at den reelt sparer virksomhederne ressourcer ved compliance med bæredygtighedsrapportering.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Erik Simonsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

att:

Astrid Finderup, afi@star.dk

Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Dansk Blindesamfund

Landsforening af blinde
og svagsynede i Danmark

Taastrup, 20. august 2025

Dansk Blindesamfunds bemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Vi har hermed benyttet muligheden for at indsende bemærkninger til ovennævnte høring, som vi har modtaget gennem Danske Handicaporganisationer, DH. Vi tilslutter os de overordnede synspunkter fremsat af DH, men ønsker samtidig at supplere med bemærkninger, der specifikt vedrører borgere med synshandicap, herunder ift. individuelle, forpligtende planer for den enkelte, sygedagpenge og mentorstøtte til unge under 30 år.

Indledningsvis vil vi gerne understrege, at selv i en tid med stigende efterspørgsel på arbejdskraft, har blinde og stærkt svagsynede fortsat en markant lavere beskæftigelsesgrad end befolkningen generelt. Kun 32 % af Dansk Blindesamfunds medlemmer i den erhvervsaktive alder har en eller anden form for tilknytning til arbejdsmarkedet – et tal, der har været stort set uændret de seneste 25 år. Dette står i kontrast til forbedringer, som har fundet sted for andre handicapgrupper. Samtidig har vi dokumentation for, at mange med synshandicap m der alvorlige barrierer i forhold til digitale løsninger og adgang til relevante hjælpemidler.

Denne udvikling kalder på nytænkning og målrettede indsatser. Der er behov for fleksible og inkluderende løsninger, der tager højde for de særlige udfordringer, som personer med synshandicap m der. Det gælder både i forhold til handicapkompenserende ordninger, kompetenceudvikling, støtte til virksomheder og en styrket viden om målgruppen. Kun gennem en helhedsorienteret og synsfagligt funderet tilgang kan vi sikre, at flere blinde og stærkt svagsynede får mulighed for at bidrage aktivt til samfundet.

Nedenfor følger vores generelle og specifikke bemærkninger til de foreslåede ændringer. Derudover kan vi henvise til høringssvaret fra DH, som vi fuldt ud bakker op om.

Generelle bemærkninger

Mennesker med synshandicap i den erhvervsaktive alder udgør en numerisk lille målgruppe, som den enkelte sagsbehandler sjældent møder. Uden en forpligtelse til at inddrage eksisterende højt specialiseret viden risikerer vi, at kvaliteten og varigheden af indsatsen afhænger af, hvilken kommune borgeren bor i – og hvilken sagsbehandler der tilfældigt håndterer sagen.

Det rejser spørgsmålene: Har kommunen tilstrækkelig viden om målgruppen, og benytter den frisættelsen til at samarbejde med VISO-leverandører og relevante interesseorganisationer? Eller vælger man at vurdere sagen alene – med risiko for at forlænge borgerens vej til rehabilitering og selvforsørgelse?

Dansk Blindesamfunds forslag til løsninger

- Der bør etableres mekanismer, der sikrer inddragelse af specialiseret synsfaglig viden og helhedsorienterede indsatser over for en lille og kompleks målgruppe, som mennesker med synshandicap udgør.

Særligt ift. individuelle og forpligtende planer, der skal sikre progression

Vi ser allerede i dag, hvordan borgere med synshandicap fastholdes i systemet uden progression, fordi sagsbehandlere mangler viden og ikke er forpligtet til at inddrage synsfaglige miljøer. Det rammer især unge: 15 % af Dansk Blindesamfunds medlemmer i alderen 20-29 år er på kontanthjælp – mod blot 3 % i den generelle befolkning. Vi har med andre ord unge blinde og svagsynede, der allerede nu tilbringer år på kontanthjælp uden meningsfulde tilbud, og vi frygter, at udviklingen kun vil forværres, hvis ikke der handles.

Derfor er det afgørende, at kommunale jobenheder anvender udtalelser fra VISO-leverandører og synsfaglige eksperter i tilrettelæggelsen af beskæftigelsesindsatsen. Vores konsulentordning oplever gentagne gange, at kommunerne anvender egne leverandører og undlader at bevilge nødvendige kurser og hjælpemidler. Først når disse forløb mislykkes, inddrages de specialiserede aktører – og først da opnås de ønskede resultater. Der er derfor et betydeligt potentiale for både bedre borgerforløb og ressourcebesparelser, hvis den rette indsats iværksættes fra begyndelsen.

- Vi vil anbefale, at der udarbejdes en - for kommunen forpligtende - plan for den enkelte borger med henblik på at sikre progression.

Særligt ift. afskaffelse af revalidering

Revalidering har været et af de få redskaber i beskæftigelseslovgivningen med dokumenteret effekt (se bl.a. <https://www.cabiweb.dk/temaer/nedsat-arbejdsevne/revalidering-som-investering/>). I den politiske aftale, som ligger til grund for lovforslaget hedder det, at man fremover skal:

”... fokusere på de indsatser, der giver mening for borgeren, og som virker”. Revalidering for mennesker med synshandicap lever op til dette formål.

Som vi også fremhævede i vores høringssvar til ekspertgruppens anbefalinger (juni 2024), rejser det væsentlige spørgsmål, hvilke reelle muligheder der vil være for omskoling af

mennesker der bliver ramt af alvorligt synstab, når revalideringssystemet fjernes. Det skaber yderligere usikkerhed, hvis der ikke etableres klare rammer for afklaringsindsatser. Vi ser det som en alvorlig udfordring, hvis kontanthjælp i praksis bliver det eneste tilbageværende redskab for borgere, der ikke er omfattet af sygedagpengereglerne. Uden en forpligtelse til at tilbyde en individuelt tilpasset indsats, er der risiko for, at disse borgere ender i økonomisk deroute.

Endelig vil vi påpege, at hvor revalideringsydelsen og ressourceforløbsydelsen ikke er afhængig af formue og husstandsindkomst, er kontanthjælp i det nuværende system betinget af, at man ikke har anden formue. En henvisning til kontanthjælp som midlertidigt forsørgelsesgrundlag – fx for en person, der har mistet synet efter mange år på arbejdsmarkedet – vil derfor medføre alvorlige økonomiske konsekvenser for en ellers velfungerende familie. Det finder Dansk Blindesamfund helt urimeligt.

Løsning:

- Det bør overvejes at fastholde revalidering som et vigtigt redskab i beskæftigelsesindsatsen over for udvalgte målgrupper, herunder blinde og svagsynede.

Særligt ift. kontaktfølg og opfølgende samtaler

I forhold til at sikre fremdrift og progression er vi stærkt bekymrede for de borgere, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, da der kun er lagt op til et årligt møde. Hvis der etableres en praktikplads, bør formålet med denne nøje overvejes. Kunne praktikken fx fungere som en afklarende indsats, hvor der i samarbejde med synsprofessionelle kan fastlægges, hvor mange timer personen kan arbejde – snarere end at have karakter af aktivering? Det er vigtigt, at indsatsen giver mening og bidrager konstruktivt til borgerens udvikling. Med den foreslåede 75% model for, hvor mange borgere kommunen skal være i kontakt med, risikerer vores medlemmer at blive efterladt i blandt de 25%, som kommunerne ikke holder samtaler med og dermed heller ikke gør noget for. På den måde frygter vi en forværring af både de i forvejen miserable beskæftigelsestilstand og andelen på kontanthjælp for vores målgruppe. Vi bygger vores bekymring for, at vores medlemmer havner i de 25 % uden samtaler og indsats, på at en kommunal sagsbehandler kun meget sjældent vil møde en borger med synshandicap og derfor vil finde det vanskeligt på egen hånd at udtænke, hvilken indsats, der skal iværksættes.

Løsning:

- Som nævnt tidligere anbefaler vi, at der stilles krav om, at der udarbejdes en individuel plan baseret på synsfaglig ekspertviden og en individuel vurdering, som kan understøtte processen frem mod tildeling af fleksjob eller førtidspension – eller, hvis muligt, tilbagevenden til ordinært arbejde på en særlig velegnet arbejdsplads.

Særligt ift. afskaffelsen af § 34 (støtte til borgere med store bolig- og/eller forsørgelsesudgifter)

Det er problematisk for vores målgruppe at den særlig støtte (§ 34) forsvinder for alle målgrupper. Det er særligt udfordrende i de store byer særligt hovedstadsområdet, hvor huslejerne ofte er meget høje. Vi frygter, at de af vores medlemmer, der er røget ud af

arbejdsmarkedet, må gå fra hus og hjem, da alternativerne i hovedstadsområdet er få. Vi forestiller os heller ikke, at kommunerne tilbyder borgere, der mister den særlige støtte som følge af lovændringen, at de kan få adgang til kommunernes akutboligliste, da der ikke er tale om en social begivenhed, men derimod en lovændring, som man burde have kunnet forudse. Desuden har mange boligselskaber fx i hovedstaden indført "fleksible regler", der betyder, at du kun kan få lov at skrive under på et boligtilbud hvis du kan fremvise en lønseddel. Vi frygter derfor, at forandringen vil medføre, at vores medlemmer bliver nødsaget til at forlade deres vante omgivelser og sociale netværk, herunder familie og venner. Det er vores klare opfattelse, at mulighederne for at opnå selvforsørgelse sjældent styrkes ved at blive flyttet væk fra det netværk og de trygge rammer, man kender. Dette er ekstra problematisk, hvis man har haft et synstab og derved mister evnen til at færdes på egen hånd.

Løsning:

- §34 bør ikke afskaffes for borgere med synshandicap.

Særligt i forhold til sygedagpengemodtagere

Sygedagpengemodtagere der har en arbejdsgiver, risikerer helt at ryge ud af beskæftigelsesindsatsen. Vi mener, at de fortsat skal kunne tilbydes en indsats.

Vi har et par eksempler, der kan være med til at tydeliggøre hvilke målgrupper det rammer:

- En borger har fuldtidsjob som lastbilchauffør og mister synet akut. Der er behov for omskoling, for rehabiliterende kurser, hjælpemidler, og afklarende praktik, for at han kan vende tilbage på arbejdsmarkedet i en anden jobfunktion. Denne indsats skal iværksættes hurtigst muligt og gerne før han bliver fyret fra sit job.
- En borger er ansat som socialrådgiver får en øjensygdom, og bliver sygemeldt fra sit job. Ved brug af de rette hjælpemidler fx forstørrelsesprogram og talesyntese på computer og telefon samt brug af personlig assistent, vil hun igen kunne vende tilbage i fuld tid, eller i et fleksjob på samme arbejdsplads. Men det kræver at hun får kommunens jobenheds støtte til at deltage i de relevante kurser, og samarbejde med arbejdsgiveren, så alle parter støtter op om rehabiliteringsprocessen.

Uden en målrettet indsats for de sygemeldte frygter vi, at disse personer risikerer at blive tabt i systemet og skubbet helt ud af arbejdsmarkedet – til trods for, at der er tale om ressourcestærke samfundsborgere med gode forudsætninger for at bidrage aktivt til det danske arbejdsmarked.

Løsning:

- Der bør fortsat være et tilbud til sygedagpengemodtagere med synstab.

Særligt om Afskaffelse af mentorstøtte ved overgang til uddannelse:

I den politiske aftale, som ligger til grund for lovforslaget hedder det:

" For at matche fremtidens arbejdsmarked og kompetencebehov, skal ledige kunne få uddannelse og blive opkvalificeret som led i beskæftigelsesindsatsen."

Ophævelsen af retten til mentorstøtte for unge under 30 år uden uddannelse kan få alvorlige konsekvenser for unge med synshandicap, idet det særligt er i overgangene at udfordringerne opstår. Fx kan der være tale om en af de 15 % af vore yngre medlemmer på kontanthjælp, som vil kunne profitere af en mentorstøtte i opstarten af en ny uddannelse. Vi har unge blinde og svagsynede der allerede nu tilbringer år på kontanthjælp uden meningsfulde tilbud, og vi frygter det bare bliver værre. Vi har ikke behov for forringede muligheder, men styrket kompetent indsats.

Løsning:

- Vi anbefaler, at retten til mentorstøtte bevares for unge med synshandicap for både at bidrage til det politiske mål i aftalen og forbedre beskæftigelsesmulighederne for vores målgruppe gennem forbedret uddannelsesmuligheder.

Særligt ift. brugen af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Vi vil påpege en opmærksomhed på, at AI-modeller optimerer efter statistisk sandsynlighed og at der derfor er en latent risiko for diskrimination mod mindre målgrupper herunder mennesker med synshandicap. Vi anbefaler, at der indføres krav om etisk vurdering og handicapkonsekvensanalyse ved brug af AI i beskæftigelsessystemet, for at undgå utilsigtet diskrimination.

Hvis ovenstående giver anledning til spørgsmål, er I velkomne til at rette henvendelse til politisk konsulent Mariann Lillemose, e-mail: mli@blind.dk

Med venlige hilsner

Diana Stentoft
Landsformand

19. august 2025

Dansk Psykolog Forenings høringssvar til udkast til forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Dansk Psykolog Forening takker for muligheden for at afgive høringssvar i det første lovforslag om beskæftigelsesreformen. Social- og Besk ftigelsespsykologisk Selskab i Dansk Psykolog Forening har givet faglige input til høringssvaret.

Hovedbudskaber

- Vi anbefaler at kommunerne forpligtes til at inddrage psykologer og andre relevante fagligheder i de tværfaglige indsatser, s  udsatte og psykisk sårbare borgere får en relevant og helhedsorienteret indsats.
- Psykologerne er en central faggruppe ift. at sikre, at borgeren får en tilpasset og rettidig indsats, samtidig med at de kan rådgive arbejdspladserne om alt fra onboarding til forebyggelse af stress. Denne kapacitet b r også være en del af fremtidens beskæftigelsesindsats.

Psykologerne er i dag en del af kommunernes beskæftigelsesindsats, de bidrager med samtaleforløb med ramte borgere f.eks. omkring ledighed, psykisk eller fysisk svækkelse eller det at være pårørende til samme og dermed udsat for social belastning, undervisningsforløb omkring håndtering af kriser, for ndrede livssituationer eller konkrete diagnoser, sparring med samt supervision af andre faggrupper, rådgivning til ledere og arbejdspladser om tilbagevending efter sygdom f.eks. optr ningsplaner, fordeling af opgaver, forebyggelse af tilbagefald og vurdering af funktionsniveau hos borgeren.

Overordnet set er Dansk Psykolog Forening fortalere for at udvikle beskæftigelsesindsatsen til gavn for borgere på kanten af arbejdsmarkedet. Desværre finder vi, at forenklingen af området og afskaffelse af flere funktioner og tilbud risikerer at forringe beskæftigelsesindsatsen særligt for unge, udsatte og sårbare borgere. Desuden savner vi en generel anerkendelse af den store målgruppe af borgere, hvor psykiske og mentale problemstillinger er medvirkende årsag til et usikkert forhold til arbejdsmarkedet.

Udsatte og sårbare borgere

I lovgivningen lægges der op til afskaffelse af flere af de nuværende ordninger, som er målrettet udsatte borgere. Derudover nedlægges rehabiliteringsteams, og den tværfaglige indsats skal kommunerne fremadrettet organisere selv. Vi ønsker i den forbindelse at opfordre til at kommunerne forpligtes på at inddrage relevante fagligheder, herunder psykolog, når der er tale om borgere med komplekse psykiske problemstillinger, længerevarende sygemeldinger eller ved unge uden for uddannelse/job. I forlængelse af det nye tiltag med 'samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde' anbefales det at psykologer kan bidrage til at udforme denne, s  der skrives en præcis og helhedsorienteret beskrivelse, som medtager en vurdering af funktionsniveau, samt giver anbefalinger, der kan medtages i sagsbehandlingen og være udgangspunkt for en koordineret kommunal indsats. Der anerkendes et behov for frihed i organiseringen men samtidig efterlyses faglige minimumsstandards, s  psykiske lidelser og social kompleksitet ikke overses.

De unge

I dag er 43.000 unge mellem 15 og 24 år uden uddannelse eller job. En ny analyse fra Beskæftigelsesministeriet viser, at 43 procent af dem har en psykiatrisk diagnose i form af fx angst, ADHD eller skizofreni.¹ I dag er antallet af unge, der kommer på førtidspension kraftigt stigende og en del af dette skyldes mistrivsel og psykiske lidelser. Samtidig er det et mål i det faglige oplæg til 10års plan for psykiatri, at unge og voksne med psykiske lidelser, som modtager en indsats i den regionale psykiatri, sideløbende med deres behandlingsforløb modtager en målrettet uddannelses- og beskæftigelsesindsats². Derfor lyder en klar opfordring fra Dansk Psykolog Forening at kommunerne forpligtes på at have relevante tilbud til denne målgruppe og at der sættes ind i tide. Et alternativ til den afskaffede mentorordning kan være rådgivende samtaler, særligt målrettet den unge gruppe, som har psykiske eller neurodivergente problemstillinger. Samtalerne skal ikke erstatte behandling hos psykolog eller i psykiatrien, men skal have fokus på, hvordan borgeren bevarer eller genetablerer tilknytning til job, uddannelse og hverdag.

Behov for fokus på forebyggelse.

Beskæftigelsesindsatsen har både i dag men også i den fremadrettede tilrettelæggelse fortsat et fokus på ledige og sygemeldte. Fra Dansk Psykolog Forenings side savner vi, at man retter blikket mod potentialet i at tilbyde indsatser til borgere, som risikerer en sygemelding eller mistrives på arbejdspladsen. I lovudkastet gives kommunerne større frihed ift. at tilrettelægge den tidlige indsats for borgere tættere på arbejdsmarkedet. Såfremt dette skal have en effekt, bør kommunerne opfordres til at udvikle forebyggende indsatser, f.eks. ved brug af fastholdelseskonsulenter eller give borgerne mulighed for rådgivende samtale, hvis man mistrives på arbejdet eller på sit uddannelsessted. Samtidig opfordrer vi til, at der tænkes samarbejde og sammenhæng ind på tværs af tilbud. Eksempelvis bør man efter et forløb og eventuelt en diagnose i psykiatrien have mulighed for en indsats i relation til ens beskæftigelses- eller uddannelsessituation.

Psykologer udgør et aktiv i beskæftigelsesindsatsen

Psykologerne løser i dag mange relevante opgaver i beskæftigelsesindsatsen. Et fremtidigt fokus på en helhedsorienteret og meningsfuld indsats i kommunerne kan med fordel ske med inddragelse af psykologfaglighed i de tværfaglige teams for at sikre en optimal og værdig proces for den enkelte. Eksempler på indsatser kan være indledende, afklarende og rådgivende samtaler samt efterfølgende mulige aktiviteter (f.eks. psykoedukation og arbejdsrettet sparring osv.). Et andet sted, hvor psykologerne udgør en central brik er ift. at facilitere en hensigtsmæssig proces for virksomhedssamarbejde. I en virkningsevaluering af virksomhedsforløb for ikke-jobparate ledige fra 2024, fandt man at virksomhedsforløb fungerer, når der er et meningsfuld match mellem borger og virksomhed ift. formål, kompetence og relationer³. Borgerne skal føle sig kompetente, ved at arbejdsopgaverne passer til evner og eventuelle skånehensyn og der skal være grobund for social trivsel, så borgeren føler sig inkluderet i arbejdsfællesskabet. Psykologer kan bidrage til at sikre disse forhold, gennem arbejdsrettet sparring med borgerne og rådgivning af virksomhederne om tilpasning af jobfunktioner, inklusion, onboarding af borgere med psykiske udfordringer og forebyggelse af stress. Dertil har psykologerne en dybere og forskningsfunderet viden om, hvilke bagvedliggende mekanismer, som kan være på spil i en kompleks situation og hvilke indsatser, som virker for hvem.

Den kapacitet kan desuden udvikles fremadrettet f.eks. ift. at lade psykologerne benytte sig af testing, både ift. at få mere information og skabe klarhed for borgerne. Dertil er det værd at nævne, at psykologerne pr. 1. januar 2026 sundhedsautoriseres og derfor også kan varetage den vurderings- og rådgivningsfunktion, der f.eks. er beskrevet i afsnit 2.13.2 om sundhedsfaglig rådgivning. Vi vil dog tillade os at bemærke, at indholdet af den sundhedsfaglige rådgivning forekommer smalt og at der

¹ [Status på arbejdsmarkedet, februar 2024 \(bm.dk\)](#)

² [Fagligt oplæg til en 10-årsplan: Bedre mental sundhed og en styrket indsats til mennesker med psykiske lidelser | Sundhedsstyrelsen](#)

³ [Højmark \(2024\) Hvorfor og hvornår virker den virksomhedsrettede beskæftigelsesindsats – en virkningsevaluering](#)

19. august 2025

bør indtænkes en vurdering af psykiske aspekter som en del af de sundhedsfaglige aspekter ift. at belyse "*helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde, herunder for at udvikle arbejdsevnen (..)*" (s. 94). Samtidig sidder der i dag en del psykologer i klinisk funktion, og det er fordrende for samarbejdet, at der er en fælles opmærksomhed i samarbejdet på psykosociale forhold med betydning for borgerens tilknytning til arbejdsmarkedet.

Slutteligt vil vi fra Dansk Psykolog Forening gøre opmærksom på, at vi ikke fremgik af høringslisten for denne høring. Vi har henvendt os til STAR mhp. at få rettet dette, da psykologer er en fast del af beskæftigelsesindsatsen, og vi også fremadrettet ønsker at bidrage både til en menings- og virkningsfuld indsats for borgere på kanten af arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Dea Seidenfaden
Forperson
Dansk Psykolog Forening

Notat
Dato 21. august 2025

Dansk Socialrådgiverforening
faglig handlekraft

Høringssvar til første lovforslag til reform af beskæftigelsesindsatsen

Dansk Socialrådgiverforening (DS) har modtaget forslag til *"Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love"* i høring, som er de første lovændringer i Beskæftigelsesreformen. DS takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Vi har en række generelle bemærkninger til lovforslaget og til beskæftigelsesreformen. Dernæst følger bemærkninger til en række af de konkrete forslag til ændringer.

De overordnede bemærkninger

Til trods for at vi deler regeringens ambition om at frisætte beskæftigelsesindsatsen, vil Dansk Socialrådgiverforening med dette høringssvar udtrykke stor bekymring for, at denne frisættelse sker samtidig med meget voldsomme besparelser.

Når kommunernes forpligtelse til at tilbyde ikke-jobparate ledige kontakt og indsats fjernes, samtidig med at en stor del af finansieringen til formålet bortfalder, skaber det en betydelig risiko for alvorlige konsekvenser – både menneskeligt og samfundsøkonomisk.

DS har længe efterspurgt en fornyelse og frisættelse af beskæftigelsessystemet. Mange socialrådgivere oplever i dag, at de hjælper borgere videre mod job eller afklaring på trods af tung lovgivning og overdreven processtyring. Derfor er der et stort behov for et nyt system, som bygger på tillid til både borgere og medarbejdere. Et system, der opleves meningsfuldt og værdigt, og som bygger videre på den solide viden, vi har om, hvordan udsatte ledige bedst hjælpes tættere på arbejdsmarkedet. En sådan frisættelse fordrer dog, at der i kommunerne er tilstrækkelige ressourcer til at ikke-jobparate ledige forsat kan tilbydes indsats og kontakt.

Men de planlagte besparelser på 2,7 mia. kr. frem mod 2030 – svarende til cirka 25 % af beskæftigelsesindsatsen – underminerer netop muligheden for at realisere ambitionerne om en stærk og fagligt kvalificeret indsats, hvor ledige bliver set, mødt og støttet til at udnytte deres potentiale.

DS er særligt bekymret for de ledige, som står med komplekse udfordringer ud over selve ledigheden. Der er stor risiko for, at aktivitetsparate og udsatte borgere og langtidssygemeldte borgere i fremtiden vil stå uden tilstrækkelig støtte i lange perioder, hvilket kan forringe deres chancer for at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Vi frygter en tilbagevenden til en passiv beskæftigelsespolitik, hvor flere ender på langvarig kontanthjælp, sygedagpenge eller førtidspension.

Vi er særligt bekymrede for, om de udsatte unge vil blive grebet tilstrækkeligt tidligt og tilbydes en tilstrækkelig intensiv indsats i den fremtidige beskæftigelsesindsats. Det er særligt ungegruppen, som betaler for forenklingen af beskæftigelsesindsatsen, både i form af, at en række rettigheder og indsatser for de unge afskaffes, og i form af, at der spares et meget stort beløb på ungeområdet i den samlede reform.

Den varslede reform kræver derfor tæt politisk opmærksomhed. DS anbefaler, at både det politiske niveau og Beskæftigelsesministeriet nøje følger implementeringen, og at reformens konsekvenser løbende evalueres. Særligt afgørende er det, at der følges med i, om reformen fører til en mere passiv tilgang til de ikke-jobparate ledige, da dette alt andet lige vil føre til længerevarende kontanthjælpsforløb på den korte bane og flere personer på førtidspension på den lange bane. DS bidrager gerne til arbejdet både med implementering og evaluering.

Den gennemgribende reform af beskæftigelsesområdet, som der lægges op til, vil også betyde meget for måden, man som socialrådgiver skal arbejde på, og den rolle sagsbehandlere får på beskæftigelsesområdet. Den store reduktion i proceskrav til indsatsen og de færre midler til øvrig vejledning og opkvalificering samt mentor vil betyde, at socialrådgiverne skal arbejde meget mere socialfagligt og være en del af indsatsen. Det er vigtigt, at disse ændringer støttes med opkvalificering af medarbejderne, og at den enkelte socialrådgiver sidder med et sagstal, der afspejler opgaven.¹

De konkrete forslag

I det følgende vil vi give en række mere konkrete bemærkninger til bestemmelser i det fremsendte lovforslag. I forhold til forslagene om afskaffelse af obligatorisk læse-, skrive- og regnetest, afskaffelse af puljen til uddannelsesløft, og afskaffelse af jobrotation, afskaffelse af den statslige koordination og understøttelse af beskæftigelsesområdet og voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet (VEU), afskaffelse af statslige puljer og forslaget om hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering gennem data, vil vi henvise til høringssvaret fra FH.

Dertil vil vi henlede opmærksomheden på de dele af FH's høringssvar, som omhandler bemærkningerne om "krav og pligt som erstatning for ret og pligt" samt bemærkningerne om, at flere elementer i sagsforløbet får karakter af proces- eller sagsbehandlingsskridt frem for egentlige afgørelser. Vi er meget enige i FH's bekymringer.

¹ <https://socialraadgiverne.dk/wp-content/uploads/2025/07/Foreloebig-vurdering-af-vejledende-sagstal-som-foelge-af-ny-beskaeftigelsesreform.pdf>

Kontaktforløb

Reglerne om samtaler med de ledige foreslås ændret. Kravet til antal samtaler for dagpengemodtagere og jobparate ledige harmoniseres, så der fremover stilles krav om minimum fire samtaler inden for de første seks måneder. Desuden reduceres kravet til antallet af samtaler fra de nuværende fire til én samtale inden for de første seks måneder for borgere længere fra arbejdsmarkedet og sygemeldte.

Det vil være muligt for A-kasser og kommuner at undlade et samtaleforløb for 25% af dagpengemodtagere og jobparate ledige. Dog skal alle deltage i første samtale.

Fristen for afholdelse af den første samtale vil for alle (med undtagelse af personer i jobafklaringsforløb) være indenfor de første 2 uger.

Der vil for alle målgrupper være en ret til jobsamtaler med kommunen i hele forløbet, når personen vurderer at have behov for det og anmoder herom.

DS kan bakke op om intentionen om at gøre reglerne om samtaleforløb med ledige enklere, mere fleksible og mere ens mellem målgrupper. DS er imidlertid også meget bekymret for den meget store reduktion, der er i den kommunale forpligtelse til at være i kontakt med aktivitetsparate og sygemeldte ledige, samt de store reduktioner i antal samtaler, som er forudsat i reformen. Risikoen for, at kommunerne grundet de store besparelser vil foretage en massiv nedprioritering af den kontakt og de indsatser, som de tilbyder udsatte ledige, er stor. Dette vil betyde, at de overlades til sig selv, og at deres vej tilbage til beskæftigelse forringes.

Når kommunernes forpligtelse til at være i kontakt med de ledige og tilbyde dem hjælp svækkes, bliver det yderst vigtigt, at den årlige afklaring i den nye beskæftigelseslovgivning får substans, og at den bliver de aktivitetsparate lediges garanti for et hjælpsomt kontaktforløb og indsatser, der kan hjælpe dem i beskæftigelse og udvikling.

Det er positivt, at der indsættes bestemmelser om, at alle ledige har ret til jobsamtaler i hele forløbet. DS mener, at det bør være en kommunal forpligtelse tydeligt at gøre den ledige opmærksom på disse rettigheder, og denne forpligtelse bør skrives tydeligt frem i lovgivningen.

Sygemeldte fra beskæftigelse ud af kommunen

Det foreslås, at kommunen i forhold til sygemeldte i et ansættelsesforhold, der forventes at blive raskmeldt senest inden udgangen af 26. uge, ikke skal følge op med henblik på at understøtte, at den sygemeldte kan vende tilbage til arbejdet. Dette med mindre den sygemeldte eller arbejdsgiver ønsker det.

Kommunen skal fortsat vurdere den sygemeldtes uarbejdsdygtighed. Kommunen vil derfor kunne kontakte den sygemeldte i forbindelse med kommunens løbende vurdering af den sygemeldtes uarbejdsdygtighed samt revurdere den sygemeldtes ret til sygedagpenge, hvis kommunen vurderer, at det er nødvendigt. Kommunen kan desuden beslutte, at den sygemeldte skal deltage i opfølgning, uanset at sygemeldte forventes at blive raskmeldt senest inden udgangen af 26. uge.

Det foreslås også, at visitationskategorierne 1 og 2 afskaffes.

DS kan følge intentionen om et mere fleksibelt kontaktforløb til sygemeldte. Mindre kontakt til sygemeldte i beskæftigelse kan give god mening i nogenlunde forudsigelige forløb, som fx et benbrud. Men rigtig mange forløb med sygemeldte er langt fra så enkle, og DS kan være meget bekymret for, hvordan de foreslåede bestemmelser vil fungere i praksis. Herunder hvordan reaktionen på en kommunal henvendelse vil blive forstået og mødt, når det ikke længere er et lovkrav.

Det bliver en vanskelig faglig opgave at vurdere, hvilke sygemeldinger, der kræver en opfølgning. Det bliver også en overordentlig vanskelig opgave at 'indhente' en sag, som alligevel ikke udvikler sig forudsigeligt inden for de fastsatte frister i sygedagpengereglerne, da fristen for en vurdering om forlængelse fortsat er 22 uger.

Fastholdelse af sygemeldte i beskæftigelse er en kerneopgave i jobcentrene i dag i samarbejde med A-kasser, faglige organisationer og arbejdsgivere, som er med til at forebygge, at sygdom fører til ledighed. Her er beskæftigelsesindsatsens vejledning om mulighederne for fastholdelse ofte afgørende. Det forudsætter, at vejledningen ikke kommer for sent i forløbet. Det er både for de sygemeldte, virksomhederne og for samfundsøkonomien vigtigt, at der ikke sker en afvikling, men en udvikling af den tidlige og fastholdende indsats for sygemeldte.

DS mener, det ville være hensigtsmæssigt, at den lovgivningsmæssige forpligtelse til en første kontakt til den sygemeldte og arbejdsgiver fastholdes, så evt. støttebehov kan afdækkes. DS vil også foreslå, at lovgivningen understreger borgers ret til at vejledes om og modtage fastholdende og kompenserende indsatser. Det er vigtigt, at der kommunalt er afsat ressourcer til de forebyggende og fastholdende tiltag.

Mere fleksible tilbud

Det foreslås, at kommunerne fremover skal give tilbud til dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere inden for de første 6 måneders ledighed. Det foreslås, at der skal være krav om, at kommunerne skal give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af disse personer.

Derudover vil der lovgivningsmæssigt ikke være krav om yderlige tilbud til ledige. Hermed afskaffes kravene om kontinuerlige tilbud til kontanthjælpsmodtagere, som er under 30 år uden uddannelse, og kravene om tilbud til aktivitetsparate

kontanthjælpsmodtagere. For aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere vil kommunen skulle give tilbud i det omfang, som personen har behov for det.

Øvrig vejledning og opkvalificering vil fremover kunne indgå i kravene om tilbud til alle målgrupper. Kravet om, at et tilbud skal have en varighed på to uger, fastholdes.

Tilsvarende forslagene om mindstekrav til samtaler er DS meget bekymret for, om de manglende kommunale forpligtelser overfor udsatte ledige vil betyde, at der ikke er en kontakt og ydes en indsats for at hjælpe disse mennesker i udvikling og tættere på arbejdsmarkedet. Vi kan have en stor bekymring for, at udsatte ledige vil få en meget forskellig indsats, som bliver mere afhængig af den kommunale prioritering og økonomiske formåen end af den enkeltes behov. Vi ved, at det er en tæt, vedholdende og tværfaglig indsats i samarbejde med borgeren, der skaber resultater.

Vores bekymring er særlig stærk, når det gælder de unge. Med lovforslaget forsvinder den kommunale forpligtelse til den tætte kontakt med og hyppige tilbud til de unge.

DS støtter Ungeløftet og ser meget positivt på perspektiverne i fx IPS-indsatser for ungegruppen. Men vi mener ikke, at denne indsats er tilstrækkelig set i lyset af, at vi som samfund har en meget stor opgave, der skal løftes i forhold til de unge, som har problemer med at finde fodfæste i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet.

DS mener, at indsatsen over for unge bør gøres meget mere forpligtende. Dette kunne ske ved en massiv udvidelse af den Kommunale Ungeindsats (KUI), hvor der i så fald bør tildeles flere beføjelser, og hvor målgruppen udvides til 30 år. Konkret foreslår DS en samlet ungelov i regi af Beskæftigelsesministeriet med redskaber til en helhedsorienteret indsats for unge.

Afskaffelse af ressourceforløb og -ydelse

Med lovforslag afskaffes ressourceforløb og ressourceforløbsydelsen.

Ressourceforløb kan efter lovens ikrafttræden 1. februar 2026 ikke bevilliges, men borgere, der er på ordningen, vil kunne fortsætte og afslutte deres ressourceforløb og på ressourceforløbsydelse.

Afskaffelse af ressourceforløbsydelsen betyder, at borgere fremadrettet skal fortsætte på hidtidig ydelse, hvilket vil få økonomiske konsekvenser for de personer, som grundet ægtefælle eller formue fremadrettet ikke vil være berettiget til at modtage kontanthjælp. Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats skønnede, at 1700 fuldtidspersoner ville ende uden en ydelse.

Det er vores vurdering, at ressourceforløbene har fungeret forskelligt i forskellige kommunale set ups. Men i alt for mange tilfælde har forløbene ikke i tilstrækkelig grad sikret en hensigtsmæssig udvikling eller afklaring af de lediges arbejdsevne. Og der er eksempler på meget lange forløb, der ikke har hjulpet borgeren. Derfor kan DS

tilslutte sig, at ressourceforløbene afskaffes som et led i en ønsket forenkling af beskæftigelsesindsatsen.

Men en afskaffelse af ressourceforløbene ændrer ikke ved borgernes behov for støtte og afklaring, og det er derfor overordentligt vigtigt, at der i den fremtidige beskæftigelsesindsats er rammer, der sikrer, at borgerne ikke efterlades uden støtte eller krav:

- Det skal fremgå af beskæftigelseslovgivningen, at borgeren har ret til en koordineret, tværfaglig og helhedsorienterede indsats.

- Der skal igangsættes et nationalt arbejde med en overordnet systematik, der kan støtte vurdering af arbejdsevnen og sikre en mere ensartet kvalitet i alle kommuner. Dette kunne ske ved at genindføre arbejdsevnebekendtgørelsen i en ny og forbedret form.

- Der bør indføres en ny mulighed i beskæftigelsesindsatsen, udviklingsfleksjob, som et redskab til at afklare arbejdsevnen hurtigere og mere smidigt. Udviklingsfleksjobbet skal kunne tilkendes, selvom arbejdsevnen ikke er endelig afklaret, og uden at alle behandlingsmuligheder er afprøvet.

DS gør opmærksom på, at det er yderst problematisk, at afskaffelsen af ressourceforløbsydelsen vil få den konsekvens, at en større gruppe borgere ikke vil være berettiget til en ydelse. Det vil vanskeliggøre socialrådgivernes arbejde med at hjælpe mennesker tættere på arbejdsmarkedet betydeligt, når deres forsørgelsesgrundlag bliver væsentligt dårligere.

Særlig støtte

Særlig støtte, som allerede ved kontanthjælpsreformen er afskaffet for modtagere af kontanthjælp, forslås helt afskaffet som ordning. Dette vil betyde, at modtagere af sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalideringsydelse, samt modtagere af ledighedsydelse fra 1. juli 2026 ikke længere vil kunne bevilges særlig støtte. Hvis man inden den 30. juni har fået særlig støtte udfases ordningen endeligt den 29. juni 2029.

DS har tidligere udtrykt stor bekymring for konsekvenserne af, at det per 1. juli 2025 ikke vil være muligt at give særlig støtte til mennesker på kontanthjælp. Det er vores bekymring, at borgere og familier sættes i nogle overordentlige vanskelige situationer, som skaber unødige sociale problemer - herunder hjemløshed - og vil forværre deres udsigter til en tilknytning til arbejdsmarkedet. Denne bekymring gør sig i endnu højere grad gældende, når ordningen afskaffes helt. DS mener derfor, at

man som minimum bør afvente erfaringerne fra afskaffelse af særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere, før man afskaffer ordningen helt.

Afskaffelse af revalidering

Det foreslås, at revalideringsordningen udfases, og at der ikke længere vil være tilgang til ordningen efter lovens ikrafttræden. Revalideringsydelsen vil tilsvarende blive afskaffet. Borgere, der har fået bevilliget forrevalidering og revalidering inden lovens ikrafttræden, kan gennemføre deres forløb.

DS mener, at forslaget om at afskaffe revalideringsordningen er meget problematisk. Der er både et individuelt og et samfundsmæssigt behov for gode muligheder for omstillinger i arbejdslivet på et rimeligt forsørgelsesgrundlag. Og undersøgelser viser², at der er god effekt af indsatsen. DS så gerne, at revalideringsordningen blev styrket, fremfor at den afvikles.

Afskaffelse af ret til mentor ved overgang til uddannelse

Det foreslås, at retten til mentor i forbindelse med overgangen til uddannelse ophæves, da uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse vil skulle omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere. Det vil dog være muligt at bevilge mentorstøtte fortsat.

DS mener, at de unges ret til mentor bør fastholdes. Vi ved, at mange af de unge har problemer med at fastholde deres uddannelsesforløb, har flere skift i uddannelse og ofte har behov for særlig støtte under uddannelse, hvorfor ret til mentor er et vigtigt redskab.

Afskaffelsen af ret til mentor er et eksempel på, at de unge uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i fremtidens beskæftigelsesindsats efterlades uden en ret til og sikkerhed for en intensiv indsats, hvilket DS finder meget problematisk. Det er helt centralt, at vi ikke taber de unge, men derimod sætter massivt ind for at sikre dem uddannelse, beskæftigelse og selvforsørgelse. En stor andel af de unge har brug for denne støtte, fordi de har problemer ud over ledighed. Mange har en kompliceret livshistorie bag sig, f.eks. med anbringelse i barndommen, afbrudt skolegang og/eller psykiske lidelser.

² [Revalidering kan blive en investering - Cabi](#)

Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen

Det nuværende krav om, at den kommunale beskæftigelsesindsats skal være samlet i et lokalt jobcenter med en bestemt visuel identitet afskaffes. Hermed vil det være frit for kommunen, hvordan de organiserer deres beskæftigelsesindsats. Der vil være krav til kommunerne om, at de skal etablere én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

DS kan støtte, at kravet om jobcentre ophæves, da dette vil give kommunerne bedre mulighed for at organisere indsatsen mere tværsektorielt. DS havde gerne set, at man med reformen havde stillet krav om en mere tværsektoriel og helhedsorienteret organisering og indsats for borgere med problemer ud over ledighed.

DS mener også, at der bør være en kommunal forpligtelse til én indgang for borgere, der søger støtte i forhold til deres beskæftigelse.

Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams

Det foreslås, at kravet om, at kommunen skal oprette et rehabiliteringsteam, der skal afgive indstilling, inden kommunen kan træffe afgørelse om fleksjob, førtidspension m.v. afskaffes. Dette betyder, at det fremover vil være op til kommunerne at tilrettelægge den tværfaglige koordinering af samarbejdet om indsatsen for personen på tværs af forvaltninger, så de rette fagligheder inddrages i bl.a. sager om førtidspension og fleksjob.

Afskaffelse af rehabiliteringsteams ændrer ikke på borgerens ret til medvirken og til at blive inddraget i sagens behandling. Det fremgår tillige, at den samlede beskrivelse, der skal laves, skal være svarende til rehabiliteringsplanens forberedende del, og at betingelserne for at få tilkendt fleksjob eller førtidspension ikke afviges.

Reglerne om rehabiliteringsteams har været forvaltet meget forskelligt kommunalt. Nogle steder har det været en sikring af et helhedsorienteret blik på borgerens situation og understøttet meningsfuld faglig praksis. Andre steder har det fungeret som et unødigt bureaukratisk tungt bånd for fremdriften i sagerne. Set i det lys kan DS tilslutte sig en afskaffelse af rehabiliteringsteams og se fordelene ved, at kommunerne kan sammensætte det tværfaglige team efter de konkrete behov hos borgeren. Det er dog helt afgørende, at lovgivningen på anden vis sikrer borgerens ret til at blive mødt med en helhedsorienteret indsats.

Vi gør desuden opmærksom på, at afskaffelsen af rehabiliteringsteams ikke er en løsning på den kritik, der har været rejst om lange og uværdige forløb for nogle borgere, som har været under afklaring om arbejdsevne.

Det er DS' anbefaling, at ministeriet i forbindelse udmøntningen af bestemmelserne i beskæftigelsesreformen tager initiativ til, at der iværksættes et arbejde med en overordnet systematik, der kan støtte vurdering af arbejdsevne og sikre en mere ensartet kvalitet i alle kommuner, som nævnt under bemærkningerne til afskaffelse af ressourceforløb. Herunder at det fra centralt hold foldes ud, hvad det faglige grundlag for en arbejdsevnevurdering er, og hvilke elementer man skal forholde sig til ved tildeling af fleksjob og førtidspension.

Afskaffelse af skærpet tilsyn

Det foreslås, at det skærpede tilsyn afskaffes, og at den nuværende lovbestemte, statslige opfølgning på kommunernes afholdelse af samtaler og tilbud ophører den 1. februar 2026. Den konkrete model for den nye resultatbaserede opfølgning, der skal erstatte skærpet tilsyn, forventes at være med i den anden del af beskæftigelsesreformen.

DS bakker op om afskaffelsen af det skærpede tilsyn. Vi synes, at det er meget positivt, at fokus i beskæftigelsesindsatsen fremover vil være på resultater frem for proces. I det nuværende system er fokusmålene i alt for høj grad blevet det, der styres efter, og det giver i mange tilfælde ikke mening. Med en afskaffelse af fokusmålene får kommunerne i langt højere grad mulighed for at styre indsatser efter resultater og efter det, som giver mening for borgerne.

Det er dog fortsat vigtigt, at der er en politisk og national opmærksomhed på udviklingen af beskæftigelsesindsatsen – og vi ser derfor frem til udformningen af den resultatbaserede opfølgning.

Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Der foreslås en række initiativer, der skal klargøre kommunens forpligtelse til at anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra en sundhedskoordinator fra klinisk funktion - herunder betingelserne for at fravige dette, samt det samarbejde, der kan fremme den sundhedsfaglige rådgivning.

Den sundhedsfaglige vurdering er et element i vurderingen af arbejdsevnen, som er en helt central opgave for socialrådgiverne. En ensretning af den sundhedsfaglige vurdering kan bidrage til, at rammerne for arbejdsevnevurderingen – jf. bemærkningerne til afskaffelse af rehabiliteringsteams - får mere ensartet kvalitet på tværs af kommuner, og forløbet bliver mere gennemsækeligt for borgeren. DS mener imidlertid, at mulighederne for at fravige sundhedsfaglig rådgivning fra en sundhedskoordinator fra klinisk funktion skal være vide. I mange tilfælde vil det være langt mere relevant og borgerinddragende at samarbejde med borgerens egen

læge/behandlende læge. Sundhedskoordinatorerne fra klinisk kender ikke de enkelte borger, men vurderer og udtaler sig på et generelt grundlag. Deres rådgivning er omkostningstung og kan være et forsinkende ekstra led i sagsbehandlingen.

Fastsættelse af regler om anvendelse af kunstig intelligens og Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven og AI-forordningen

Det foreslås, at der indføres en bemyndigelsesbestemmelse, hvor der bl.a. vil blive fastsat regler om, at STAR kan anvende kunstig intelligens til at forbedre det digitale match mellem borgere og virksomheder på Jobnet, og at der kan stilles syntetiske data til rådighed for private leverandører og forskere til test og udvikling af nye digitale løsninger på beskæftigelsesområdet, samt at der kan udvikles redskaber i form af "AI-assistenter".

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil også sikre, at der bliver fastsat regler om, at kommunerne fremover vil kunne udvikle og anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Dette kunne f.eks. være tilrettelæggelse af sagsakter i form af autogenererede resuméer af borgersager m.v., strukturering af informationer, herunder om bl.a. borgeres forløb eller autogenererede referater fra samtaler med borgere.

DS kan tilslutte sig, at der skabes klare retningslinjer for brugen af AI i beskæftigelsesindsatsen, da der i flere jobcentre allerede laves udviklingsarbejde med henblik på en fremtidig anvendelse af AI. Det er dog helt centralt, at AI aldrig må erstatte den socialfaglige vurdering.

DS mener, at AI rummer store potentialer i forhold til at understøtte sagsarbejdet og den socialfaglige vurdering. Behovet for en kvalificeret socialfaglig vurdering bliver ekstra vigtig, når det kommer til at vurdere de AI-genererede produkter og borgerens sag. DS mener, at det både kræver en opkvalificering af medarbejderne i brugen af AI, og at anvendelsen af AI forudsætter, at sagsbehandleren har en socialfaglig grunduddannelse og arbejds erfaring. DS mener derudover, at det er vigtigt at inddrage medarbejderne i forbindelse med, at man udvikler og implementerer AI-værktøjer i sagsarbejdet.

DS mener, at AI tillige har potentialer i forhold til at styrke borgerperspektivet i beskæftigelsesindsatsen.

DS vil anbefale, at lovgivningen fastlægger nogle grundlæggende principper for anvendelsen af AI i beskæftigelsesindsatsen:

Transparens: Borgeren skal altid informeres skriftligt om, at AI har indgået i sagsbehandlingen, og hvilken rolle AI har haft.

Socialfaglig forankring: Det indskrives, at AI kan understøtte – men ikke erstatte - en faglig vurdering baseret på uddannelse og erfaring.

Medarbejderinddragelse: Udvikling og implementering af AI-værktøjer skal ske i tæt dialog med de medarbejdere, der skal anvende dem.

Med venlig hilsen

Signe Færch

Forkvinde i Dansk Socialrådgiverforening

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR)

VEDR. HØRING OVER UDKAST TIL FØRSTE LOVFORSLAG TIL UDMØNTNING AF BESKÆFTIGELSESREFORMEN

18. august 2025

Danske A-kasser takker for høringen over udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love. Lovforslaget udmønter dele af den politiske aftale om en reform af beskæftigelsesindsatsen, april 2025.

Vi vil gerne rose styrelsen for et gennearbejdet lovforslag, som på de fleste punkter udmønter den politiske aftale helt som forventet.

Vi har følgende bemærkninger:

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (lovforslagets   1)

Kontaktforløbet og muligheden for at undtage ledige fra samtaler og tilbud:

Det fremgår af den politiske aftale, at kommuner og a-kasser som noget nyt skal have mulighed for at undtage op til 1 ud af 4 ledige, dvs. op til 25% af de ledige, som "kan og vil selv", fra samtaler og tilbud.

Undtagelsen er imidlertid ikke blevet udmøntet som en undtagelsesregel, hvor kommuner og a-kasser ser den enkelte ledige og forholder sig til, om der er tale om en ledig, der "kan og vil selv" og derfor kan undtages. I stedet er den blevet udmøntet som en undladelsesregel, hvor man har taget retten til tilbud fra den ledige og givet kommuner og a-kasser mulighed for at undlade at give samtaler og indsats, ikke fordi den ledige "kan og vil selv", men bare fordi.

I det almindelige kontaktforløb skal mindst 75% af de ledige fremover til 2 samtaler i a-kassen, til 2 samtaler i kommunen og i et aktiveringstilbud inden for de første 6 måneders ledighed.

4 samtaler og 1 tilbud inden for de første 6 måneder er dermed "indsatspakken" for 75% af de ledige ifølge aftale og lovforslag. Men som lovforslaget er udmøntet er det langt fra givet, at mindst 75% af de ledige vil få den fulde indsatspakke. Lovforslaget er i nemlig udmøntet sådan, at mindst 75% af de ledige skal have 2 samtaler i a-kassen, mens mindst 75% skal have 2 samtaler i kommunen – og igen mindst 75% andre skal have et tilbud.

Telefon: 3586 6600
CVR: 4218 5116

dak@danskeakasser.dk
www.danskeakasser.dk

Stauings Plads 3, 2.
1790 København V

Dermed er der faktisk mulighed for i princippet at undlade at give op til 3 ud af 4 ledige, dvs. 75%, den fulde indsatspakke – endda helt uden at forholde sig til, om undladelsen sker for de rette ledige, nemlig dem der ”kan og vil selv”.

Det er bekymrende. Særligt henset til, at indsatsen i forvejen er skåret ned for de dagpengeledige.

2 samtaler er skåret fra, så der nu skal holdes i alt 4 samtaler i stedet for 6 inden for de første 6 måneders ledighed. Samtidig kan tilbud fremover gives langt mere fleksibelt – også tilbud uden stor effekt.

Vi havde gerne set, at denne del af aftalen var blevet udmøntet som en egentlig undtagelse frem for en undladelse.

Vores bekymring er, at kommunerne vil anvende muligheden for at undlade at give en indsats, uden at forholde sig til, om den ledige har behov for indsatsen. Modsat a-kasserne vil kommunerne kunne undlade at give en indsats til ledige, de end ikke har set – ledige som er på vej mod 6 måneders ledighed, herunder også dimittender, som kun har en 1-årig dagpengeret.

Derfor ser vi også gerne, at der etableres en hjemmel, som sikrer, at der på administrativt niveau kan fastsættes nærmere regler om undtagelsen/undladelsen, hvis det skulle vise sig, at der er behov for rammer omkring det helt at undlade at gøre noget for de ledige, særligt når det ikke er 1 ud af 4, men i princippet er 3 ud af 4 ledige, man kan undlade at gøre noget for.

Dette også henset til, at det ikke ser ud til, at der er konsekvenser knyttet til ikke at give en indsats – også for flere end der er lagt op til.

Endelig ser vi gerne, at det sikres, at undtagelsen bliver enkel og administrerbar for a-kasser og kommuner.

En måling, som flere måneder senere viser, om der er givet samtaler og tilbud til et tilstrækkeligt antal ledige, er ikke til at administrere efter.

Vi ser derfor gerne, at der etableres en metode til opgørelse af, hvor mange der kan undtages fra en given indsats i kommuner og a-kasser, og at der meldes et tal ud, som kommuner og a-kasser herefter kan styre ud fra, gerne et tal for hvor mange der kan undtages i et givent (kommende) år.

Tallet kan f.eks. beregnes som et gennemsnit af antal ledige startet i et kontaktforsøg i hhv. a-kassen (*med* et fravær 75) og kommunen (*efter* et fravær 75) de seneste 2 år. Herefter er det op til den enkelte a-kasse og kommune at administrere fordelingen af undtagelser/undladelser hen over året. Med et årstal kan der tages højde for de indbyggede forskelle, der i de enkelte måneder, f.eks. i ledighedsmønstre mv., og fordelingen kan styres, så undtagelsen retter sig mod de rette og ikke mod for mange.

Vi bemærker, at a-kasserne umiddelbart ønsker at administrere undtagelsen som en egentlig undtagelse, ikke som en undladelse.

Tidspunktet for afholdelse af 1. jobsamtale (og for registrering af CV-oplysninger)

Med lovforslaget ensrettes regler på tværs af målgrupper for tidspunktet for afholdelse af den 1. jobsamtale (– og for registreringen af CV-oplysninger) til senest 2 uger efter tilmeldingen.

Tidspunktet har ligget ved de 2 uger ift. samtaler i a-kasserne i mange år.

Opgørelsen af de 2 uger sker i dag på kalenderdage. A-kasserne ønsker, at opgørelsen fremover sker på hverdage. Det vil give mere fleksibilitet i afholdelsen af samtalen – for både a-kasser og kommuner. På den måde vil opgørelsen afspejle det tidsrum inden for hvilket det faktisk har været muligt at holde en samtale. Det afspejler opgørelsen ikke i dag, da det ikke er muligt at holde en samtale i weekenden eller på sønehelligdage.

Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen (lovforslagets § 2)

A-kassernes adgang til et datagrundlag for etablering af match mellem arbejdsgivere og ledige, rekruttering og formidling:

Det fremgår af lovforslaget (§ 2, nr. 29), at der vil blive etableret et it-baseret datagrundlag, som kommunerne kan få adgang til og anvende ift. at etablere målrettede og effektive match mellem ledige og arbejdsgivere, til rekruttering af jobsøgende, til formidling af ledige samt til tilsvarende virksomhedsrettede aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det er uklart, om det nye datagrundlag er det datagrundlag, der i dag ligger i JobAG, eller om det er noget andet og mere.

Vi undrer os over, at a-kasserne ikke er skrevet ind i lovforslaget og dermed ikke gives adgang til hele eller i det mindste relevante dele af datagrundlaget – særligt da det er forudsat, at også a-kasserne leverer målrettede og effektive match, rekruttering og formidling og tillige vil blive målt herpå – og da de allerede i dag har adgang til og er koblet til JobAG.

At skabe en specifik hjemmel til data – og ikke lade denne hjemmel omfattet a-kasserne – er ekskluderende og dermed potentielt problematisk ift. a-kassernes administration og mulighed for at gøre en positiv forskel for de ledige, f.eks. ift. formidling af job og samarbejde med virksomhederne.

Derfor ser vi et behov for, at man forholder sig til, hvordan a-kasserne er stillet ift. det nye datagrundlag – og lader det fremgå af lovforslaget. For os er det vigtigt, at a-kasserne som en central aktør i beskæftigelsesindsatsen får adgang til de samme data som kommunerne, så de kan levere resultater mv. på lige vilkår.

Fastsættelse af regler om kunstig intelligens:

Det fremgår af lovforslaget (§ 2, nr. 35), at det vurderes, at der er behov for at etablere en specifik hjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) og kommunerne kan anvende

kunstig intelligens i opgavevaretagelsen efter loven, herunder i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Vurderingen bygger på udtalelser fra Datatilsynet.

Det fremgår, at hjemlen vil skulle fremtidssikre anvendelsen af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats. Hjemlen vil f.eks. sikre, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens til at danne sig et sagsoverblik, skrive samtalenotater mv.

Af lovforslaget fremgår dog også, at hjemlen ikke udstrækker sig til, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller digitale løsninger og personoplysninger til profilering af ledige. Vi går ud fra, at grunden hertil er, at Datatilsynet tidligere har udtalt, at kommunerne ikke må anvende lediges personoplysninger til profilering uden udtrykkelig hjemmel – og en sådan hjemmel har ministeriet ikke ønsket at etablere.

Vi undrer os – og er noget bekymrede – over, at a-kasserne ikke er skrevet ind i lovforslaget. Hjemlen omfatter ikke a-kasserne. Dette selv om a-kasserne varetager myndighedsopgaver i beskæftigelsesindsatsen på linje med kommunerne. A-kasserne er ikke offentlige myndigheder, men i varetagelsen af de opgaver i indsatsen, som er henlagt til dem ved lov, agerer de, som var de en offentlig myndighed.

Vi er bekymrede for, at Datatilsynet kan komme frem til, at a-kasserne ikke kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte deres sagsbehandling. Dvs. ikke kan anvende personoplysninger i løsninger, der bygger på kunstig intelligens, ift. den del af opgavevaretagelsen, der sker som led i a-kassernes myndighedsudøvelse i beskæftigelsesindsatsen – hvilket vil kunne få vidtrækkende konsekvenser.

A-kasserne investerer i disse år mange ressourcer, herunder økonomiske, i forskellige løsninger, der bygger på kunstig intelligens. Investeringerne ses som en fremtidssikring – og skal bidrage til at forbedre og effektivisere a-kassernes administration og indsats til gavn for medlemmerne, herunder de ledige.

For nogle år tilbage udtalte Datatilsynet sig imod kommunernes anvendelse af egne profilafklaringsløsninger – som det også fremgår ovenfor. Udtalelsen resulterede i, at løsningerne blev underkendt og måtte lukkes, idet der ikke var udtrykkelig hjemmel til at anvende persondata i løsningerne – og ministeriet ikke ønskede at etablere en hjemmel.

Vi minder om, at a-kasserne også blev omfattet af Datatilsynets udtalelse om profilering af ledige og kravet om udtrykkelig hjemmel – og dermed måtte også a-kasser med egen profilafklaringsløsning lukke løsningen ned igen efter udtalelsen og dermed se en investering gå tabt. Det ønsker a-kasserne ikke sker igen.

Vi og a-kasserne ser derfor et behov for at blive omfattet af den nye hjemmel, da dette vil give behørig sikkerhed for, at a-kassernes anvendelse af kunstig intelligens i indsatsen ikke på et tidspunkt må vise sig problematisk ift. Datatilsynet.

En vurdering fra Beskæftigelsesministeriet om, at Datatilsynet ikke på et tidspunkt vil udtale sig imod a-kassernes anvendelse af kunstig intelligens i opgavevaretagelsen, ser vi ikke som tilstrækkelig sikkerhedsstillelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser af lovforslaget:

Vi vil pege på, at de økonomiske og administrative konsekvenser, herunder IT-konsekvenser, af lovforslaget for a-kasserne ikke er beskrevet.

Det fremgår dog af lovforslaget, at ministeriet vurderer, at der i vidt omfang vil være tale om tilpasninger inden for kendte rammer i IT-systemerne, og at der med de foreslåede ikrafttrædelsestidspunkter vil være tilstrækkelig tid til implementering i IT-systemerne og til organisatoriske omstillinger i kommuner og a-kasser.

Vi mener, at det kun er rimeligt, at man også for a-kasserne laver en egentlig vurdering af lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Vi vil pege på, at der venter en omfattende organisatorisk omstilling i kommunerne allerede fra starten af 2026, som a-kasserne også vil mærke konsekvenserne af, ikke mindst ift. det kontaktføreløb der træder i kraft for de dagpengeledige, som kommuner og a-kasser nu – i nye rammer og med tilpassede ressourcer – skal samarbejde med hinanden om. Ligesom der venter a-kasserne IT-tilpasninger som følge af lovforslaget.

Med venlig hilsen

Anita Vium Jørgensen
Direktør

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Vermundsgade 38
2100 København Ø

Den 21. august 2025

Vedrørende sagsnr.: 2025 - 6263

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier - Lederne (DEG-L) anerkender reformens overordnede intention om at skabe en mere værdig, fri og forenklet beskæftigelsesindsats. Vi deler ambitionen om at give kommuner og jobcentre større frihed til at tilrettelægge indsatsen, men vi vurderer, at lovforslagets afskaffelse af centrale opkvalificerings- og uddannelsesordninger vil få væsentlige negative konsekvenser for adgangen til kompetencegivende uddannelse for ledige. Vi vil derfor pege på følgende centrale opmærksomhedspunkter knyttet til lovforslaget.

- Det er problematisk, at unge uden uddannelse ikke har ret til mentor de første 6 måneder i overgangen til uddannelse. Netop her er der brug for støtte fra flere fronter, fordi overgange er svære, og frafaldet på erhvervsskolerne ofte sker tidligt. Forskning viser, at mentorordninger kan hjælpe unge videre i både uddannelse og job.
- Med afskaffelsen af puljen til uddannelsesløft og revalideringsordningen fjernes vigtige redskaber for at hjælpe ledige - især dem der er ufaglærte, har forældede færdigheder eller nedsat arbejdsevne - til at om- eller opkvalificere sig og få fodfæste på arbejdsmarkedet.
- Med afskaffelsen af krav til tilbud om læse-, skrive-, regne eller ordblindekursus, samt krav til tilbud om realkompetencevurdering er der risiko for, at det svækker lediges muligheder for at få fodfæste på arbejdsmarkedet, fx gennem en faglært uddannelse. Herudover er det vigtigt at sikre, at uddannelsesinstitutionerne ikke selv skal stå med hele regningen ifm. realkompetencevurderinger, når kravet om tilbud til realkompetencevurderingen afskaffes.
- Ophøret af den statslige VEU-koordinering og jobrotationsordningen kan føre til mindre struktureret samarbejde mellem jobcentre, uddannelsesinstitutioner og virksomheder og samtidig svække opkvalificeringsindsatsen.

For at imødegå disse udfordringer bør der etableres alternative ordninger, der sikrer, at ledige fortsat har adgang til erhvervsrettet opkvalificering, og at midler målrettes brancher med mangel på faglærte.

Den større frihed i kommunernes beskæftigelsesindsats skaber desuden større variation, hvilket kan vanskeliggøre erhvervsskolernes samarbejde med de mange forskellige jobcentre. Derfor bør der udvikles nye samarbejdsmodeller, så uddannelsesstilbud fortsat kan indgå som en del af beskæftigelsesindsatsen til gavn for de ledige.

DEG står til rådighed for sparring og samarbejde med henblik på at få reformens intentioner om frihed og forenkling til at gå hånd i hånd med en fortsat stærk uddannelsesvej i beskæftigelsesindsatsen. DEG gør desuden Beskæftigelsesministeriet og kommunerne opmærksom på at inddrage erhvervsskolerne lokalt i forbindelse med udformningen af den nye beskæftigelsesindsats.

På vegne af Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier - Lederne

Katrine Laubjerg
VEU-konsulent

Astrid Thilkjær Frier
EUD-konsulent

DANSKE HANDICAPORGANISATIONER

Til: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup, Danmark
Tlf.: +45 3675 1777
dh@handicap.dk
www.handicap.dk

25. juli 2025 / tk
Sag 2-2025-00156
Dok. 672406

Høringssvar om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats mv. (gennemførelse af beskæftigelsesreformen)

1. Indledning

DH takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Generelle bemærkninger

Lovforslaget gennemfører 1. runde af beskæftigelsesreformen. DH ser visse positive takter i reformen generelt, men også en række bekymrende elementer.

En række krav og rettigheder falder bort, og kommunerne får mulighed for mere fleksibelt at bestemme, hvem der skal have hvilke tilbud hvornår. Flexibiliteten følges desværre af bortfald af ydelser og massive besparelser på indsatser (herunder mentor og øvrig vejledning og opkvalificering) og personale.

Derfor er vi usikre på, hvordan reformen kommer til at virke i praksis. Vil ledige med sygdom og handicap opleve mere værdig behandling, større indflydelse, bedre og hurtigere afgørelser og indsatser? Stiger vores beskæftigelse som følge af reformen?

Vi frygter, at forskellene i kommunale tilbud, indsatser og resultater øges. Postnummerlotteriet vil tage til.

Vi er skeptiske over for, om kommunerne vil gribe frisættelsen og styrke inddragelse af specialviden om handicapgrupper – fx fra landets VISO-leverandører eller handicap-organisationer. Især i lyset af besparelserne.

Vi havde hellere set, at midler fra besparelser var gået til investering i indsatser for borgere, der møder barrierer i forhold til at komme i job. Mere tid til den enkelte ved at reducere antallet af sager pr. sagsbehandler, håndholdt indsats, nye indsatser som udviklingsfleksjob eller screening af alle ledige for handicap, lettere adgang til job-relevant specialviden om forskellige former for handicap og kronisk sygdom osv.

Vi ser også nogle meget bekymrende tendenser i reformen:  get risiko for social udstødning, brud på den sociale kontrakt om at samfundet tager hånd om de svageste. Vi tænker især på afskaffelsen af særlig støtte (§ 34 støtte). Og på at flere mister ydelse og skal afklares og finde en vej ind på for egen eller samlevers regning (såkaldt selvforsørgelse).

Tekniske bemærkninger mv.

Som nævnt er lovforslaget 1. runde af gennemførelsen af beskæftigelsesreformen. Elementer som lempelse af rådighed og sanktioner, afskaffelse af jobafklaringsforløb mv. forventes at komme i 2. runde til efteråret. Vi venter derfor med at kommentere på disse elementer. Ligesom vi ikke forholder os til besparelser, prioriteringer og forslag, der ikke direkte er en del af lovforslaget.

Nogle af vores forslag i det følgende vil kræve villighed til at justere i den politiske aftale.

Jobcentre nedlægges med reformen. Organisering af jobindsatsen vil fremover være op til den enkelte kommune. Vi kalder for nemheds skyld jobcentrenes afløsere for "jobenheder".

Sidetal, numre mv. henviser til lovforslaget hvor intet andet er anført.

Vigtigste forslag fra DH:

- Stærkere årlig afklaring med plan, konkrete tilbud, tidsfrister mv.
- Ret til fornyet helbreds vurdering fra praktiserende læge og speciallægefaglig udredning og vurdering.
- Borgere med komplekse behov skal sikres ret til helhedsorienteret og tværlig indsats
- Nyt tilbud i form af udviklingsfleksjob
- Mere ensartet og kvalitets- og evidensbaseret udredning af arbejdsevne – ny bekendtgørelse herom.
- Revalidering bevares i forenklet og moderniseret udgave
- Ingen skal afklares uden ydelse: Indfør en "afklaringsydelse" for afbøde negative sociale virkninger af afskaffelsen af ressourceforløbsydelse mv.
- Særlig støtte (§ 34-støtte) til borgere med høje bolig- og/eller forsørgelsesudgifter skal bevares
- Hjælp til bæredygtig rapportering styrkes med handicap-data og løbende offentliggørelse af statistik
- Krav om etisk vurdering og handicap-konsekvensanalyse ved indførelse af AI i beskæftigelsesindsatsen
- Grundige løbende målinger af effekterne af reformen – ikke mindst for udsatte borgere.

2. Specifikke bemærkninger

Mere fleksible kontaktførelser

Der lægges op til at indføre et mere fleksibelt kontaktførelse mellem jobcenter/a-kasse og borger. Et formål er at give jobcenterne mulighed for at vurdere mere fleksibelt, hvilken intensitet i samtalefrekvensen, der giver mest mening i det enkelte tilfælde. Tidspunkt for og antal af samtaler gøres desuden mere ensartet for de forskellige ydelsesgrupper.

Man har politisk aftalt en model, hvor der skal holdes samtaler med mindst 75 % i målgruppen. Mindst 3 ud af 4 skal have de lovfastsatte samtaletilbud – 1 ud af de 4 skal ikke.

For borgere langt væk fra arbejdsmarkedet (i jobafklaringsforløb og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere) vil der kun være krav om at afholde én samtale de første 6 måneder.

DH mener: Det virker fornuftigt at lægge op til mere individuelt planlagte kontaktførelser. 75 %-modellen virker dog administrativt tung og - set fra borgerens synspunkt – vilkårlig. Vilrårlig på den måde at det ikke er borgerens behov, der er afgørende, men hvor mange andre der har fået samtaletilbud. Vi synes også, det er retssikkerhedsmæssigt problematisk.

Vores største bekymring er, at der ikke sker noget i forhold at give borgerne indsatser og tilbud, der bringer borgere videre. Det er derfor vigtigt med en stærk afklarings- og fremdriftsgaranti, som giver reelle rettigheder for borgeren – se mere nedenfor.

Mere fleksible tilbud

Lovforslaget lægger også op til større fleksibilitet for jobcenterne i forhold til tidspunkt og intensitet og krav om tilbud. Tilbud er i hovedtræk virksomhedspraktik, ansættelse med løntilskud, nytteindsats og opkvalificering og vejledning. Også her lægges op til 75 %-model.

DH mener: DH har samme bekymringer ift. 75 %-modellen for tilbud som for kontaktføreløb – se vores bemærkninger lige ovenfor.

Stærkere ”årlige afklaring”

Ifølge den politiske aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen skal der indføres en årlig afklaring.

I aftaleteksten står:

”(..) Der skal indføres en årlig afklaring for borgere længere fra arbejdsmarkedet, hvor kommunen skal tage stilling til, om borgeren er på den rette ydelse og får den rette indsats. (.....) Når krav til indsats og samtaler reduceres til det minimale, skal den årlige afklaring bidrage til at understøtte, at borgerens sag er i tilstrækkelig fremdrift, og at ingen borger bliver glemt.”

DH mener: Det er en helt central pointe, der fremhæves i aftalen. Færre krav til samtaler og indsatser forudsætter en stærk garanti for, at der er fremdrift, og at borgere visiteres videre til det rette tilbud. Men en årlig samtale er ikke nok til at udgøre en garanti for fremdrift. DH ønsker en årlig vurdering fulgt op af en plan med konkrete tilbud.

DH foreslår:

- En årlig vurdering skal ud over en samtale indeholde følgende elementer. Der skal lægges en plan, som foreslået af ekspertgruppen. Den skal indeholde konkrete tilbud med tidshorisont på. Der skal tages stilling til, om borgerne er i målgruppen for fleksjob og førtidspension, og om der skal tages skridt hertil. Desuden skal borgere have ret til at søge førtidspension eller fleksjob på det foreliggende grundlag.

Afskaffelse af rehabiliteringsteams og rehabiliteringsplan

For at sikre større frihed for kommunerne i tilrettelæggelsen den tværfaglige indsats afskaffes kravet om rehabiliteringsteams. Og rehabiliteringsplanen afløses af en beskrivelse af borgerens forudsætninger for arbejde.

DH mener: Som for så meget andet i reformen gælder, at udfaldet afhænger af den praktiske gennemførelse ude i kommunerne.

Vi lægger vægt på, at lovforslagets bemærkninger slår fast, at kommunen fortsat har ansvar for at sikre tværfaglig koordinering og inddragelse af de rette fagligheder i sager om fleksjob og førtidspension.

Om den foreslåede beskrivelse af borgerens forudsætninger for at arbejde: Som DH læser det, vil en sådan beskrivelse skulle indeholde samme elementer som den nuværende rehabiliteringsplans forberedende del (borgerens job- og uddannelsesmål, social og helbredsmæssig situation mv.). Derfor burde det ikke ændre så meget i forhold til i dag.

DH ser gerne, at kommunen får pligt til at indhente en vurdering fra den praktiserende læge, hvis borgeren ikke er enig med kommunen i, at tidligere indhentede oplysninger i den aktuelle situation er fyldestgørende.

Desuden er det afgørende for den rette beskæftigelsesmæssige indsats, at borgerens helbredsmæssige udfordringer er grundigt udredt. For mange borgere med handicap – autisme, gigtsygdom, CP, psykisk sygdom, sensoriske handicap mv. – kræver det speciallægers ekspertise. DH ser derfor også gerne, at en pligt for kommunen til at indhente udtalelse fra speciallæge.

DH foreslår:

- Virkningerne af afskaffelsen af rehabiliteringsteams mv. skal indgå i de aftalte evalueringer af reformen.
- Borgeren sikres ret til en fornyet helbreds vurdering fra praktiserende læge samt ret til relevant speciallægefaglig udredning og vurdering.

Afskaffelse af ressourceforløb

Der lægges op til at afskaffe ressourceforløb (og den tilhørende ydelse).

DH mener: Vi kan godt tilslutte os, at ressourceforløb afskaffes. Ordningen har medført meget lange afklaringsforløb, der for størstedelens vedkommende ender med tilkendelse af førtidspension eller fleksjob. Noget der kunne være tildelt hurtigere. Men: behovet for støtte, afklaring og udredning hos borgere i målgruppen ændres ikke. Derfor skal afskaffelse af ressourceforløb følges op af en ret til indsatser, der afklarer borgerens behov for støtte og bringer dem videre.

DH foreslår:

- Borgere med nedsat funktionsevne eller andre komplekse behov sikres ret til helhedsorienteret og tværfaglig indsats i beskæftigelseslovgivningen.
- Udviklingsfleksjob indføres som nyt tilbud i beskæftigelseslovgivningen. Tilbuddet har til formål at afklare og udvikle arbejdsevnen hos borgere med nedsat funktionsevne. Udviklingsfleksjob skal kunne tildeles borgere, selv om arbejdsevnen ikke er endeligt afklaret og alle øvrige tiltag prøvet af.
- Der sættes et arbejde i gang med det formål at sikre en mere systematisk, fælles og kvalitets- og evidensbaseret arbejdsevnevurdering i kommunerne. Det skal bl.a. føre til et forslag til en bekendtgørelse for vurdering af arbejdsevne.

Afskaffelse af revalidering

Med lovforslaget gennemføres den aftalte afskaffelse af revalidering som tilbud. Den tilhørende revalideringsydelse afskaffes som konsekvens heraf.

DH mener: Vi er ærgerlige over afskaffelsen. Målgruppen for revalidering er borgere, der har fået revet tæppet væk under sig på grund af ulykker, nedslidning, alvorlig sygdom e.l. eller andet. Revalidering virker – ordningen har fået mange borgere i arbejde og er samfundsøkonomisk en god forretning.¹ Vi ser derfor hellere, at man viderefører ordningen i en moderniseret, forenklet og billigere udgave.

DH foreslår:

- Revalidering skal forenkles og moderniseres og videreføres som tilbud.

¹ Se CABI: <https://www.cabiweb.dk/temaer/nedsat-arbejdsevne/revalidering-som-investering/>

Flere på "selvforsørgelse": Negative effekter af afskaffelse af ydelser

Ressourceforløb og den tilknyttede ressourceforløbsydelse foreslås afskaffet.

DH mener: En del borgere i målgruppen for den nuværende ressourceforløbsydelse vil fremover opleve, at de nok kan få tilbud og blive afklaret – men de får ingen ydelse fra det offentlige til forsørgelse imens. Det fremgår af lovforslagets bemærkninger:

"Da ressourceforløbsydelse under ressourceforløb ydes uafhængigt af egen formue og en eventuel ægtefælles indkomst og formue, vil afskaffelse af ressourceforløbsydelsen dog indebære, at der i fremtidens beskæftigelsessystem vil være dele af den eksisterende målgruppe for ressourceforløb, som ikke vil være berettiget til kontanthjælp, og dermed ikke vil kunne modtage en offentlig forsørgelsesydelse. Dette skyldes, at kontanthjælp er afhængig af både egen og en ægtefælles indtægter og formue, da kontanthjælpen er det underste økonomiske sikkerhedsnet. Disse personer vil dog kunne få en indsats og afklaring som selvforsørgende." (side 57-58)

Det samme gør sig gældende for borgere i målgruppen for den nuværende revalideringsordning. Revalideringsydelsen afskaffes, og det vil ramme borgere, der ikke er berettiget til kontanthjælp.

Ekspertgruppen skønnede i deres rapport, at ca. 2.300 personer, svarende til 1.700 fuldtidspersoner, fremover skal forsørge sig selv og afklares uden ydelse.²

Vi er meget bekymret over dette. Vi har at gøre med borgere, som er ramt af alvorlig sygdom og som i forvejen er presset på økonomien, med de negative psykiske virkninger det medfører. Det er en alvorlig svækkelse af det sociale sikkerhedsnet. Sammen med afskaffelsen af særlig støtte og det forhold, at mange fremover vil

DH foreslår:

- Der skal etableres en ordning, så borgere i målgruppen ikke skal afklares uden ydelse. Vores forslag er at indføre en særlig ydelse – "afklaringsydelse" – hvor retten til ydelse og størrelsen heraf ikke afhænger af egen formue og formue/indkomst hos samlever eller ægtefælle.

Afskaffelse af særlig støtte (§ 34-støtte) til borgere med store bolig- og/eller forsørgelsesudgifter

Den særlige støtte i § 34 i lov om aktiv socialpolitik ydes til borgere med store bolig- og/eller forsørgelsesudgifter.

Adgangen til særlig støtte blev afskaffet for kontanthjælpsmodtagere som følge af kontanthjælpsreformen. Lovforslaget lægger nu op til også at fjerne den for borgere i beskæftigelsesindsatsen. Konkret drejer det sig om: Modtagere af ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse (under jobafklaringsforløb), dagpenge og sygedagpenge samt selvforsørgede.³

² Tallet omfatter alene afskaffelse af ressourceforløbsydelse. DH skønner, at 180 personer i målgruppen for revalideringsydelse fremover ikke vil være berettiget til kontanthjælp. De skal lægges oven i de 2.300, og således skønnes ca. 2.500 i alt at overgå til selvforsørgelse. Ekspertgruppens tal kan ses i deres rapport på side 57-58: <https://bm.dk/media/oivf12r3/anbefalinger-til-fremtidens-beskaeftigelsesindsats.pdf>.

³ Modtagere af revalideringsydelse og ressourceforløbsydelse er også i målgruppen for § 34-støtte, men disse ydelsesgrupper afskaffes med lovforslaget. Dog vil man stadig kunne modtage ressourceforløbsydelse under jobafklaringsforløb – men jobafklaringsforløb forventes afskaffet i den kommende hovedlov for beskæftigelsesindsatsen.

DH mener: Der vil være tale om en social og økonomisk forringelse for grupper af i forvejen hårdt ramte borgere. Vi var og er stærkt kritiske over for afskaffelsen af § 34-støtten over for kontanthjælpsmodtagere. Fattiggørelse og hjemløshed for flere er en reel risiko for en række sårbare borgere. Ikke mindst i byer hvor huslejerne er høje forudser vi meget bekymrende konsekvenser. Man skal være opmærksom på, at flytning til anden bolig for nogle borgere med handicap kan være meget utryghedsskabende og betyde tab af støtte og netværk.

Vi er derfor også imod den foreslåede fjernelse af muligheden af § 34-støtte til målgrupperne i beskæftigelsesindsatsen.

DH foreslår:

- Bevar muligheden for særlig støtte for modtagere af ledighedsydelse, dagpenge og sygedagpenge samt selvforsørgede.
- Se på mulige løsninger for borgere på kontanthjælp, som er i risiko for social udstødning og hjemløshed.

Hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering

Det foreslås at oprette et register, som kan stille data om socialt ansvar til rådighed for virksomheder og kommuner (*nr. 28 og 29, side 12*). Formålet er at styrke kommunernes virksomhedsindsats og lette virksomhedernes rapportering om social bæredygtighed.

DH mener: Vi har selv foreslået noget lignende, og vi ser meget frem til dette initiativ.

Vi opfordrer til, at data om andelen af ansatte med handicap også kommer til at indgå i registeret. Det er en vigtig parameter i forhold til socialt ansvar og bæredygtighed. Der er data i forvejen, der kan anvendes (ansatte i løntilskudsjob, fleksjob, isbryderordning, ansatte med hjælpemidler eller personlig assistance mv.).

Desuden: Den primære bruger-målgruppe for registeret er naturligvis ansatte i virksomheder, der arbejder med bæredygtighedsrapportering, og kommunernes virksomhedsindsats. Men: Der er også en bredere borger- og samfundsinteresse i at nyttiggøre data i det kommende register.

DH ser derfor gerne, at statistiske data løbende offentliggøres. Fx indikatorer, der viser udviklingen i social bæredygtighed i erhvervslivet, generelt og fordelt bestemte brancher.

DH foreslår:

- Beskæftigelsesdata med fokus på handicap skal med i den data-pakke, der stilles til rådighed over for kommuner og virksomheder.
- Der skal løbende offentliggøres statistiske data, der tager temperaturen på virksomhedernes sociale bæredygtighed.

Brugen af kunstig intelligens i beskæftigelsesindsatsen

Lovforslaget lægger op til at tage anvende kunstig intelligens (AI) i forskellige sammenhænge i beskæftigelsesindsatsen. Der er næppe tvivl om, at AI rummer store potentialer.

DH mener: AI-modeller baserer sig i høj grad på statistisk sandsynlighed, og der kan også være bias, der stammer fra, hvilket materiale AI er trænet på, og hvilke filtre der er bygget ind i modellerne. Vi opfordrer til at

være opmærksomme på eventuelle risici for diskrimination af mennesker med handicap, herunder mindre handicapgrupper.

DH foreslår:

- Der indføres krav om etisk vurdering og handicapkonsekvensanalyse ved brug af AI i beskæftigelsessystemet.

Måling på reformens resultater

DH mener: Der bør etableres en grundig og løbende monitorering af de faktiske resultater af reformen – bl.a. med fokus på hvordan borgere med handicap klarer sig. Fra politisk hold bør man evaluere løbende – og gribe ind, hvis resultaterne udebliver.

Med venlig hilsen

Thorkild Olesen, formand

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Vermundsgade 38
2100 København  

E-mail: star@star.dk, cc: afi@star.dk og nno@star.dk

Høringssvar vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Danske Patienter takker for muligheden for at afgive høringssvar til det fremsendte udkast til forslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Lovforslaget udm ntrer dele af aftalen om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler. Formålet er at skabe en enklere beskæftigelsesindsats med færre proceskrav.

Der er flere gode takter i lovforslaget. Vi finder det bl.a. positivt, at der lægges op til en mere fleksibel opfølgning for sygemeldte, der har et job at vende tilbage til, og at sundhedsfaglig rådgivning fortsat indgår som en del af grundlaget for vurderinger af fleksjob og førtidspension.

Der er imidlertid også flere forhold, som er utilstrækkelige og uafklarede med det forelagte lovforslag. Vi er særligt bekymrede for, at patienter risikerer at stå uden tilstrækkelig adgang til målrettet omskoling ifm. deres sygdomsforløb, hvis revalideringsordningen afskaffes, samt at rehabiliteringsteamene fjernes uden tilstrækkelige garantier for en tværfaglig og helhedsorienteret indsats.

Bevar revalideringsordningen

Med lovforslaget lægges der op til at afskaffe revalideringsordningen. Det indebærer, at borgere med begrænset arbejdsevne fremover ikke vil have adgang til målrettet omskoling, revalidering eller støtte til etablering af selvstændig virksomhed gennem en særlig ordning. I stedet foreslås det, at længerevarende opkvalificering tilrettelægges som individuelle forløb i det generelle beskæftigelsessystem.

Danske Patienter er bekymrede over denne udvikling. Revalideringsordningen er et vigtigt og specialiseret redskab, som kan være afgørende for, at patienter bevarer eller genopbygger

Dato:
21. august 2025

Danske Patienter
Kompagnistræde 22, 1. sal
1208 København K

Tlf.: 33 41 47 60

www.danskepatienter.dk

E-mail:
eo@danskepatienter.dk

Cvr-nr: 31812976

Side 1/4

tilknytning til arbejdsmarkedet efter sygdom eller funktionsnedsættelse.

Ønsket om at afskaffe revalideringsordningen kommer af ønsket om færre målgrupper i beskæftigelsessystemet. Det lave antal borgere på ordningen skyldes i høj grad, at mange kommuner har fravalgt at tilbyde revalidering, ikke at behovet blandt borgerne er forsvundet eller er utilstrækkelig. En undersøgelse fra CABI¹ viste i 2019, at 48 procent af de borgere, som havde gennemført en revalidering, stadig var i ordinært job eller uddannelse 12 måneder efter endt forløb.

Side 2/4

At begrunde afskaffelsen med, at ordningen kun bruges af få, eller at færre målgrupper medfører mindredgifter, er derfor ikke tilstrækkeligt grundlag for afskaffelse af revalideringsordningen. Det er vigtigt at fastholde fokus på, hvad der faktisk virker for borgerne.

Vi opfordrer til, at revalideringsordningen bevares og styrkes. En investering i det rette match mellem borger og indsats kan på længere sigt både føre til højere grad af varig beskæftigelse og være en samfundsøkonomisk gevinst, samtidig med, at det giver borgerne et mere meningsfuldt liv.

Tværfaglig indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams

Lovforslaget indebærer, at kravet om rehabiliteringsteams ophæves, så kommunerne får større råderum til at organisere den tværfaglige indsats og inddrage de relevante fagligheder i sager om førtidspension og fleksjob. Dette kan bidrage til hurtigere sagsbehandling for borgere på sygedagpenge.

Danske Patienter anerkender intentionen om at skabe mere fleksible processer, men vi er bekymrede for, at afskaffelsen kan føre til en svækkelse af den tværfaglige indsats. Fjernes de faste proceskrav, herunder anvendelsen af rehabiliteringsteams (s. 88) og obligatorisk lægevurdering (s. 90), er der en risiko for, at sager om fleksjob og førtidspension ikke oplyses tilstrækkeligt, og at praksis vil variere betydeligt på tværs af kommuner.

Vi anbefaler, at der fastlægges tydelige rammer for, hvordan de relevante fagligheder fortsat skal inddrages systematisk i sagsbehandlingen, så helhedsbilledet på den sygemeldte fastholdes. Det er helt centralt at borgerens sag fortsat vurderes bredt, tværfagligt og helhedsorienteret.

En vigtig indsats er at styrke samarbejdet med læger og sikre, at lægeudtalelser bliver mere præcise og målrettede. Misforståelser kan ellers betyde, at den sygemeldtes sag ikke belyses tilstrækkeligt. Derfor bør samarbejdet understøttes gennem bl.a. mere hensigtsmæssige attestskabeloner og klare garantiforskrifter.

¹ [revalidering-2019-endelig-version-307118.pdf](#)

Patienter har forskellige og ofte komplekse sygdomsforløb. Vi ser derfor positivt på, at kommunerne fortsat som udgangspunkt skal indhente sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator fra klinisk funktion, når der er tale om vurdering af førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Det er dog afgørende, at ensartethed ikke fører til skabelonvurderinger.

Side 3/4

Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen

Danske Patienter ser positivt på at sygemeldte med job at vende tilbage til fremover kun skal deltage i beskæftigelsesindsatsen, når der er et reelt behov jf. bemærkningerne s. 41. Det er et vigtigt skridt mod en mere værdig behandling af sygemeldte.

Vi er dog bekymrede for, at kravet om at sygefraværet skal forventes afsluttet inden for 26 uger, vil udelukke mange patienter med længerevarende eller uforudsigelige sygdomsforløb fra at få gavn af ordningen. Sygdomsforløb kan sjældent forudsiges præcist fra starten, og kriteriet risikerer at modarbejde intentionen om fleksibilitet.

Vi anbefaler derfor, at ordningen udformes mere fleksibelt, så flere sygemeldte med et job at vende tilbage til kan undgå unødvendige møder med kommunen og i stedet få den opfølgning, der giver mening i deres konkrete situation.

Arbejdsgivers rolle under fleksibel opfølgning for sygemeldte i beskæftigelse

Den foreslåede ordning lægger op til, at arbejdsgivere får et større ansvar for at understøtte sygemeldte medarbejdere i forbindelse med sygdomsforløb og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Ordningen indebærer en øget involvering af arbejdsgiverne i vurderingen af behov for opfølgning og støtte til fastholdelse.

Mange arbejdsgivere har allerede erfaring med at varetage denne opgave i dialog med medarbejderens læge og med fokus på fastholdelse. For at sikre en smidig implementering af den nye model er det imidlertid afgørende, at arbejdsgivere får den nødvendige støtte til at varetage opgaven. Det gælder både i forhold til at kunne vurdere den sygemeldtes behov for opfølgning, herunder hvornår kommunen bør inddrages, og i forhold til at understøtte den enkelte i at fastholde sit job, herunder muligheden for gradvis tilbagevenden til arbejdspladsen.

Vi opfordrer derfor til, at der udarbejdes en klar beskrivelse af, hvordan arbejdsgivernes rolle og ansvar styrkes og understøttes i praksis.

Digital opfølgning for sygemeldte

Danske Patienter bakker op om forslaget jf. side 43 om, at den første opfølgningssamtale kan afholdes digitalt eller telefonisk. Det kan give større fleksibilitet og overskuelighed for mange patienter.

Side 4/4

Samtidig vil vi understrege, at retten til personligt fremmøde skal fastholdes og tydeliggøres i lovbemærkningerne, så det fortsat er muligt for sygemeldte at vælge fysisk fremmøde, hvis de ønsker det.

Kommende initiativer på sygedagpengeområdet

Det fremgår af høringsmaterialet, at beskæftigelsesreformen også vil blive udmøntet i et særskilt ændringslovforslag med fokus på et mere værdigt sanktionssystem samt nye initiativer på sygedagpengeområdet. Disse lovforslag forventes at træde i kraft den 1. januar 2027.

Danske Patienter ser i den forbindelse frem til et konkret løsningsforslag, der sikrer sygemeldte borgere let og hurtig adgang til egne lægeattester og øvrige dokumenter i sygedagpengesagen. Dette er i tråd med punkt 8 i den politiske aftale *"Aftale om forenkling og målretning i sygedagpengesystemet"* fra marts 2024, som netop lægger vægt på bedre indsigt i egen sag.

Det er afgørende, at der hurtigst muligt udvikles en løsning, hvor den sygemeldte ikke blot kan tilgå oplysningerne i sin sag, men også har mulighed for at supplere, præcisere og eventuelt berigtige oplysninger. På den måde kan man sikre, at afgørelser i sygedagpengesager træffes på et korrekt og fuldt oplyst grundlag.

Med venlig hilsen

Morten Freil
Direktør

NOTAT

21-08-2025

EMN-2025-00689

1798144

Emilie Støvring Studt

Høringssvar til ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 – 6263

Danske Regioner takker for muligheden for at bidrage med høringssvar til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 – 6263. Danske Regioner støtter reformens ambitioner, og dens mål om at lette arbejdsgangene på beskæftigelsesområdet ved bl.a. at reducere i regler og procedurer.

Der tages forbehold for godkendelse i Danske Regioners bestyrelse den 29. august 2025.

Overordnede bemærkninger

Ensartet sundhedsfaglig rådgivning

Siden gennemførelsen af Reform af førtidspension og fleksjob i 2013 har de Kliniske Funktioner i regionerne opbygget erfaring med at yde sundhedsfaglig rådgivning i kommunernes beskæftigelsesindsats – særligt via det tværfaglige samarbejde i kommunernes rehabiliteringsteams og i mødet med den enkelte borger. De Kliniske Funktioner samarbejder med kommunerne og almen praksis om på forskellig vis at bidrage til udvikling af borgerens arbejdsevne.

Af lovforslaget fremgår det, at kommunerne fortsat skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra Klinisk Funktion, når der skal træffes afgørelse i sager om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension, og at rådgivningen skal være en del af det samlede beslutningsgrundlag (undtaget er sager, hvor borger åbenlyst ikke er i målgruppen for førtidspension eller sager af terminal karakter). Danske Regioner finder det positivt, og regionerne bidrager gerne med, at den sundhedsfaglige rådgivning videreføres.

Af hensyn til at sikre borgere med alvorlige helbredsproblemer en relevant sundhedsfaglig rådgivning bør det overvejes, at rådgivningen indføres tidligere i sagsbehandlingsforløbet end anført i lovforslaget.

Tidlig inddragelse af sundhedsfaglig rådgivning kan desuden understøtte kommunens vurdering af borgerens udviklingsmuligheder i forhold til arbejde eller uddannelse og iværksættelse af relevante indsatser. Det samme vil kunne gøre sig gældende på sygedagpengeområdet, når jobafklaringsforløb udgår. Et forslag kunne være, at lade sundhedsfaglig rådgivning indgå ved kommunens 2-årige vurdering af aktivitetsparate over 30 år (den såkaldte afklaringsret) og forud for revurderingstidspunktet for sygedagpenge.

Sundhedsfaglig rådgivning og inddragelse af borger

Af lovforslaget fremgår det, at den sundhedsfaglige rådgivning skal ydes efter inddragelse af borgeren. Det er regionernes erfaring fra rehabiliteringsteam-møderne, at borger ofte selv bidrager med væsentligt nyt om egne helbredsforhold. Danske Regioner finder det positivt, at borgerinddragelsen fastholdes ifm. afgørelse om fleksjob, tilskud til selvstændig erhvervsdrivende og førtidspension.

At borgeren inddrages ved et fysisk møde, er medvirkende til at realisere intentionen om en mere værdig beskæftigelsesindsats. En inddragelse af borgeren og sundhedsfaglig rådgivning vil hensigtsmæssigt kunne ske på et tidspunkt, hvor eventuelle mangler i den helbredsmæssige belysning af borgerens forhold vil kunne håndteres tidligt i forløbet – og ikke sker umiddelbart inden afgørelse om borgerens fremtidigt forsørgelsesgrundlag. Det foreslås derfor, at det i den reviderede bekendtgørelse vedr. sundhedsfaglig rådgivning specificeres, at inddragelsen bør ske tidligt, fx når kommunen påbegynder arbejdet med beskrivelsen af borgers forudsætninger for arbejde og uddannelse – dette svarer til gældende praksis ved påbegyndelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del.

Det anbefales, at bekendtgørelsen fortsat skaber hjemmel til, at kommuner og regioner indgår regionale samarbejdsaftaler, som det allerede kendes til i dag.

Afskaffelse af rehabiliteringsteamet

Der er lagt op til, at kommunerne skal have større frihed til at tilrettelægge den tværfaglige indsats, og derfor afskaffes rehabiliteringsteamet. Det vil fremover være op til den enkelte kommune at sikre, at de rette fagligheder inddrages i sager om bl.a. førtidspension og fleksjob. Og kommunens afgørelse skal ikke afvente, at der er etableret et rehabiliteringsteam, som der skal afgive indstilling, inden der kan træffes afgørelse i sagen.

Regionerne gør opmærksom på, at rehabiliteringsteams har medvirket til, at borgerne får et helhedsorienteret perspektiv i behandlingen af sagen. Og at det tværfaglige samarbejde har medvirket til at fremme kendskabet til opgaveløsningen på tværs af kommune og region.

For Danske Regioner er det vigtigt, at kommunerne stadig skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når borgeren vurderes i målgruppen for førtidspension og fleksjob.

Afskaffelse af ressourceforløb

Af lovforslaget fremgår det, at der vil være en overgangsordning for ressourceforløb bevilget senest den 31.01.2026, som giver borgeren adgang til ressourceforløbsydelse og indsatser efter hidtidige regler. Regionerne finder det positivt, at borgere i ressourceforløb således også fremover har ret til samtale med sundhedskoordinator, og at genbehandling af sager i rehabiliteringsteamet, hvor indsats ikke er påbegyndt efter seks mdr., fortsat er gældende, indtil rehabiliteringsteamet afskaffes pr. den 30.06.2026.

Danske Regioner noterer sig, at ressourceforløb udgår som en særskilt målgruppe. Der gøres opmærksom på, at ressourceforløb vedrører en gruppe af borgere med alvorlige helbredsproblemer i kontanthjælpssystemet, og hvor der i kontanthjælpssystemet ikke er tilsvarende rettighed til sundhedsfaglig rådgivning.

Tekstnære kommentarer

Lovforslagets § 2 nr. 19. I lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. § 17, stk. 2, ændres », som skal behandles i rehabiliteringsteamet, og i sager om jobafklaringsforløb, ressourceforløb, fleksjob« til: »om jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende«.

- Det antages, at sager om førtidspension skal omfattes af bemyndigelsen til at fastsætte regler om organiseringen, tilrettelæggelsen og indholdet i den sundhedsfaglige rådgivning.

Lovforslagets § 2, nr. 12 § 13, stk. 1, 2. pkt., udgår ”I aftalen fastlægges de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet, og hvordan kommunens rehabiliteringsteam får adgang til rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion i regionen, herunder til en sundhedskoordinator.”

- Det er relevant at bevare beskrivelsen af, hvad samarbejdsaftalen skal omhandle ift. den sundhedsfaglige rådgivning.
- § 13, stk. 1, 2. pkt. kan f.eks. affattes således:
”I aftalen fastlægges de lokale rammer for, hvordan den kliniske funktion skal yde rådgivning og afgive vurdering til afklaring af sager på beskæftigelsesområdet.”

Økonomiske konsekvenser

Med afskaffelse af rehabiliteringsteams lægger lovforslaget op til, at kommunerne i højere grad selv tilrettelægger indsatsen på området. Hermed er der mulighed for forskellige indsatser i kommunerne og af forskelligt omfang. Dermed vil udgifterne variere. Derfor bør Danske Regioner læse lovforslaget som, at der ikke skal ændres på de økonomiske rammer for regionernes arbejde med

kommunerne, og at rammerne, herunder at økonomien for indsatsen, fortsat aftales mellem kommune og region.

Danske Regioner vil følge implementeringen af lovforslaget og tage kontakt til ministeriet, hvis det viser sig, at der er merudgifter forbundet med lovforslaget jfr. *Det Udvidede Totalbalanceprincip (DUT) i henhold til VEJL nr. 63 af 09/10/2007*.

Med venlig hilsen

Anders Kühnau
Formand, Danske Regioner

Mads Duedahl
Næstformand, Danske Regioner

Den 19. august 2025

Høringssvar fra Dansk Samfundsmedicinsk Selskab vedr. forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen og andre love

Dansk Samfundsmedicinsk Selskab (DASAMS) ønsker hermed at benytte lejligheden til at afgive høringssvar i forbindelse med den åbne eksterne høring af forslag til de nævnte love om beskæftigelsesindsatsen.

DASAMS repræsenterer læger, der arbejder inden for det samfundsmedicinsk speciale, herunder på de socialmedicinske afdelinger (Klinisk Funktion), hvor de yder sundhedsfaglig rådgivning på det kommunale beskæftigelsesområde. Vores medlemmer besidder både lægefaglig viden og indsigt i organisation, myndighedsansvar samt ulighed i sundhed på individ- og samfundsniveau.

DASAMS har følgende bemærkninger:

Manglende samtænkning mellem sundhedsvæsen og beskæftigelsesindsatsen

DASAMS vil indledningsvist påpege, at der aktuelt gennemføres reformer på flere områder samtidig, herunder af såvel sundhedsområdet som beskæftigelsesindsatsen, og at der ikke i reformerne er indtænkt samspillet mellem sundhedsvæsenet og beskæftigelsesindsatsen. Vi er bekymrede for, at der ikke er sikret tilstrækkeligt koordinering og overvejelser om samspillet, idet det er afgørende, at beskæftigelsessystemet er effektivt koordineret med sundhedsvæsenet – særligt for de svageste ledige, der alle har helbredsproblemer, der er medvirkende til deres nedsatte funktionsevne. Den nuværende struktur med rehabiliteringsteams og en regional sundhedskoordinator har netop til mål at sikre denne vigtige tværfaglige koordinering.

Beskæftigelsesindsatsen for udsatte borgere med helbredsproblemer kræver et godt samarbejde med sundhedsvæsenet, men det bemærkes at i den aktuelle høring er hverken Lægeforeningen, PLO (de almen praktiserende læger) eller DASAMS (speciallægerne i Klinisk Funktion) blevet indtænkt i høringen.

DASAMS vil opfordre til, at man fra statslig side fremover sikrer samtænkning mellem sundhedsområdet og beskæftigelsesindsatsen, herunder indtænker hvordan en fortsat koordinering skal sikres.

Behov for tidlig, tværfaglig indsats, der ikke begrænses til afgørelser

DASAMS finder det positivt, at kommunerne fortsat skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra Klinisk Funktion, når der skal træffes afgørelse i sager om fleksjob og førtidspension, således at ensartet og uvildig sundhedsfaglig rådgivning inddrages.

I den sammenhæng vil vi gerne italesætte betydningen af en tidlig, helhedsorienteret indsats for at forhindre varig funktionsevnenedsættelse. Hvis den sundhedsfaglige rådgivning skal kunne understøtte kommunernes indsatser, er det nødvendigt, at rådgivningen inddrages tidligt i sagsbehandlingen, idet tidlig inddragelse af sundhedsfaglig rådgivning og sikring af tværfaglig koordinering kan understøtte kommunens vurdering af borgerens udviklingsmuligheder ift. arbejde eller uddannelse og iværksættelse af relevante indsatser tilpasset den enkeltes ressourcer.

Det skal bemærkes, at afskaffelse af ressourceforløb blot flytter borgere med alvorlige helbredsproblemer over på kontanthjælp eller sygedagpengeområdet, og DASAMS finder derfor, at målgruppen for sundhedsfaglig rådgivning fra Klinisk Funktion ikke bør være begrænset til ovennævnte afgørelsessager.

DASAMS finder, at tværfaglighed og sundhedsfaglig rådgivning fra Klinisk Funktion bør være tilgængelig bredt og gøres obligatorisk tidligere i forløbene. Dette kunne fx være ved kommunens 2-årige vurdering af aktivitetsparate over 30 år (den såkaldte afklaringsret) og gerne før i sager med uforudsigelige forløb. Det anbefales derudover, at der indføres nationale minimumsstandards for tværfaglighed og sundhedsfaglig inddragelse i kommunernes beskæftigelsesindsats.

Kliniske Funktioner i nærhed til kommunernes praksis

For de udsatte borgere med komplekse beskæftigelsesmæssige, sociale og helbreds-mæssige udfordringer, er det vigtigt, at afklaring og indsats er koordineret og tilpasset den enkeltes ressourcer. Det har stor betydning for brugbarheden af den lægefaglige rådgivning i disse komplekse sager, at den gives med forståelse for kommunale rammer og muligheder, så rådgivningen er anvendelig i den kommunale kontekst og kan understøtte en helhedsorienteret indsats for disse borgere. Samfundsmedicinske speciallæger har i mere end et årti udviklet ekspertise i funktionsevnevurdering og rehabiliteringsviden. En særlig erfaring er bygget op omkring at forstå både borgernes socialmedicinske og kommunernes og sundhedssystemets organisatoriske kompleksitet i kombination med at være i stand til at navigere i en beskæftigelseskontekst. Denne faglighed har givet kommunerne en værdifuld samarbejdspartner, der kan forstå og agere i deres kontekst, i modsætning til mange andre sundhedsfaglige aktører.

Afskaffelsen af rehabiliteringsteamet vil betyde afskaffelse af et fælles tværfagligt erfaringsgrundlag for det kommunalt-regionale samarbejde og dermed et kompetencetab. DASAMS vil derfor opfordre til, i rammerne for den fremtidige sundhedsfaglige rådgivning, at sikre, at de Kliniske Funktioners opgaver varetages i nærhed til kommunernes praksis og i et tværfagligt team, så sundhedskoordinatorerne kan opretholde kendskab til konteksten for den kommunale opgaveløsning og indsatsmuligheder. Det tætte tværfaglige samarbejde er også grundlaget for uddannelse i og rekruttering til dette lægefaglige arbejdsområde og dermed

grundlaget for at kunne sikre, at der også fremover er speciallæger i Danmark med ekspertise i at understøtte denne vigtige kommunale opgave.

Sundhedsfaglig rådgivning og inddragelse af borger

Af lovforslaget fremgår det, at den sundhedsfaglige rådgivning skal ydes efter inddragelse af borgeren. Det er vores erfaring fra rehabiliteringsteam møderne, at borger ofte selv bidrager med væsentligt nyt om egne helbredsforhold. Det er derfor væsentligt i en værdig beskæftigelsesindsats, at borgerinddragelsen fastholdes ifm. afgørelse om fleksjob, tilskud til selvstændig erhvervsdrivende og førtidspension samt at borgeren inddrages ved et fysisk møde med mulighed for dialog med fagpersonerne.

Det er ligeledes afgørende, at inddragelse af borger og sundhedsfaglig rådgivning sker på et tidspunkt, hvor eventuelle mangler i den helbredsmæssige belysning af borgerens forhold kan håndteres på hensigtsmæssig vis – og således ikke umiddelbart inden afgørelse om fremtidigt forsørgelsesgrundlag.

Det foreslås derfor, at det i den reviderede bekendtgørelse vedr. sundhedsfaglig rådgivning specificeres, at inddragelse af borgeren skal ske ved et fysisk møde samt at inddragelsen skal ske så tidligt, at rådgivningen kan gavne borgerens forløb, fx allerede når kommunen påbegynder arbejdet med beskrivelsen af borgers forudsætninger for arbejde og uddannelse – lig med gældende praksis i relation til påbegyndelsen af rehabiliteringsplanens forberedende del.

Afskaffelse af ressourceforløb og ressourceforløbsydelsen

DASAMS har bemærket, at ressourceforløb udgår som en særskilt målgruppe og er betænkelige derved, da vi er bekymret for, om der fremover kan sikres, at de mest udsatte borgere modtager de nødvendige, længerevarende, koordinerede rehabiliterende indsatser med inddragelse af borgerens perspektiver mhp. at udvikle funktionsevnen og arbejdsevnen. Samtidig mister denne udsatte gruppe også muligheden for retten til en samtale med en sundhedskoordinator med blik for den samlede bio-psyko-sociale tilstand og viden om den kommunale beskæftigelsesindsats.

Aktuelt sikres, ved sundhedsfaglige rådgivning i rehabiliteringsteamet samt undervejs i ressourceforløbet, at forløbene bliver tilrettelagt med udgangspunkt i borgerens helbred, funktionsevne og skånebehov, hvilket også bør sikres fremover. DASAMS vil derfor understrege, at det er væsentligt at lovgivningen eller tilhørende bekendtgørelse sikrer, at kommunerne også fremover benytter uvildig sundhedsfaglig rådgivning af høj kvalitet, arbejder tværfagligt samt udarbejder helhedsorienterede planer for disse langvarige og komplekse forløb inklusiv med reel inddragelse af borgeren.

Den samtidige afskaffelse af ressourceforløbsydelsen, betyder ydermere, at en udsat gruppe fremover kan stå uden eller med begrænset forsørgelse, hvilket vi finder bekymrende. Dette vil lægge et kontraproduktivt socioøkonomisk pres på en udsat gruppe og deres familier. DASAMS finder det bekymrende, at mennesker med komplekse bio-psyko-sociale problemstillinger, som aktuelt er i målgruppe for ressourceforløb, bliver dårligere stillet økonomisk (fattigdom) og derved har en forøget risiko for forringet sundhedstilstand. Dette vil blot betyde, at disse

borgere skubbes endnu længere væk fra arbejdsmarkedet (Sundhedsstyrelsens nationale sundhedsprofil). Det bør sikres, at syge borgere ikke får forværret helbred og funktionsevne grundet den manglende forsørgelse. Hvis det fastholdes, at nogle syge borgere vil kunne stå uden forsørgelse undervejs i forløbet, finder DASAMS, at der bør lægges et meget stort pres på kommunerne, for at personer på midlertidig forsørgelse eller som er selvforsørgende, hurtigst muligt afklares til en varig forsørgelse.

Fravær af tværfagligt og rehabiliterende fokus

DASAMS bemærker at, at rehabilitering stort set er fraværende i lovudkastet, hvilket er beskæmmende, særligt når det med reformen i 2013 blev skrevet eksplicit ind som en grundpille i indsatsen for at forbedre funktionsevnen hos borgere med komplekse problemer. DASAMS vil opfordre til at Hvidbog om rehabilitering anvendes som et kvalificeret udgangspunkt for den videre udvikling af den beskæftigelsesrettede rehabilitering i Danmark. Hvidbogen er udført af en tværgående ekspertgruppe inklusive repræsentanter fra beskæftigelsesområdet og er udgivet af Rehabiliteringsforum Danmark ([hvidbog180522.pdf](#)).

DASAMS finder det i den sammenhæng også ærgerligt, at man vælger at afskaffe rehabiliteringsteamet i stedet for at videreudvikle på de positive erfaringer. Rehabiliteringsteamet har bidraget med en nødvendig strukturel understøttelse af tværfaglig vurdering og helhedsorienterede løsninger – noget af det sværeste at lykkes med i et fragmenteret velfærdssystem. Rehabiliteringsteamet er en af de eneste organisatoriske eksempler på reel strukturel understøttelse af det tværfaglige samarbejde, og endda på tværs af sektorer og myndigheds- eller forvaltningsområder. DASAMS har forståelse for behovet for en reform af det beskæftigelsesmæssige område, men vil gerne fremhæve vigtigheden af at videreudvikle eksisterende viden og praksis for at opnå en god fremtidig indsats.

Allerede i dag findes der store kommunale forskelle i tilbud til borgerne. Uden formelle krav til tværfagligt og rehabiliterende samarbejde risikerer vi endnu større kommunale forskelle og fagligt svækkede vurderinger af borgernes behov og muligheder. Øget kommunal frihed uden krav til faglig kvalitet, vil kunne forstærke ulighed i borgernes rettigheder og tilbud, og kan betyde, at borgere med komplekse helbredsproblemer ikke får den nødvendige støtte, hvilket vi finder bekymrende. Mens vi på alle mulige måder ønske at løsne op for mest mulig frihed og råderum for den enkelte medarbejder til faglige vurderinger, er vi bekymrede for en generel tanke om frisættelse af kommuner, idet dette kun vil forstærke de aktuelle forskelle mellem kommunerne.

Fremfor krav om proces bør der i langt højere grad stilles krav til faglig kvalitet understøttet af kommunale retningslinjer, kvalitetssikring og løbende dataindsamling, herunder oprettelse af en forløbsbaseret database. DASAMS opfordrer til, at der fastsættes klare og bindende krav til det tværfaglige og rehabiliterende arbejde på beskæftigelsesområdet. Den faglige kvalitet af indsatsen bør sikres gennem vidensbaserede standarder, f.eks. med inspiration fra Sundhedsstyrelsens forebyggelsespakker - så alle borgere mødes af en kvalificeret, helhedsorienteret beskæftigelsesindsats uanset bopælskommune.

Forebyggelse og funktionsevne bør være målet

DASAMS har ikke i det fremlagte lovforslag kunnet finde klart definerede målsætninger med beskæftigelsesindsatserne fremover. For at undgå at alene økonomi bliver styrende for en så vigtig velfærdsydelse, vil vi opfordre til, at man anvender borgernes funktionsevne (hvor jo også arbejdsevne indgår) som styrende for de fremtidige prioriteringer, således at målet for indsatserne fremover bliver at sikre borgernes funktionsevne, livskvalitet samt mulighed og evne til at fungere i sit eget liv.

Grundig og løbende evaluering

Afsluttende vil DASAMS påpege, at det er væsentligt, at så stor en omkalfatring af beskæftigelsessystemet følges af en grundig og løbende evaluering mhp. at sikre, at reformen har de ønskede effekter og herunder også, at de meste sårbare grupper fortsat får de relevante rehabiliterende tilbud, så det er muligt undervejs at justere rammerne ud fra erfaringerne.

På vegne af bestyrelsen for Dansk Samfundsmedicinsk Selskab (DASAMS)

Med venlig hilsen

Ann Lyngberg

Næstforperson

Dansk Samfundsmedicinsk Selskab (DASAMS)

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Vermundsgade 38
2100 København  

21. august 2025

J.nr. 2025-11-0350
Dok.nr. 763773
Sagsbehandler
Johan Daugaard
Jacobsen

Sendt til: hia@star.dk, ssj@star.dk, nno@star.dk og star@star.dk
Sendt i kopi til: jm@jm.dk

Høring over forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktforløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.)

Datatilsynet
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk
CVR 11883729

1. Ved e-mail af 20. juni 2025 har Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) rettet henvendelse til Datatilsynet og anmodet om tilsynets eventuelle bemærkninger til ovenfor nævnte lovforslag, der er det første lovforslag i forbindelse med beskæftigelsesreformen.

Datatilsynet anmodede den 24. juni 2025 STAR om at angive, hvilke dele af lovforslaget der er relevante for Datatilsynet at forholde sig til. STAR vendte samme dag tilbage med en henvisning til de almindelige bemærkninger til lovforslaget, navnlig afsnit 2.17 til 2.20 med underafsnit. Datatilsynet har således forholdt sig til disse afsnit i lovforslaget og kun overordnet og overfladisk foretaget en l sning af lovforslaget i øvrigt.

2. Datatilsynet er overordnet af den forståelse, at lovforslaget søger at tilvejebringe en effektivisering af beskæftigelsesindsatsen, herunder ved brug af kunstig intelligens baserede løsninger og lignende digitale løsninger. Nedenfor følger Datatilsynets bemærkninger i forhold til de enkelte afsnit i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

2.1. Bemærkninger til afsnit 2.17.

Datatilsynet har noteret sig, at der i lovforslagets   2, nr. 32, foreslås foretaget en ændring af   40, stk. 1, i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv., der indebærer, at den enkelte offentlige myndighed og arbejdsløshedskasse, der indberetter data til Det Fælles Datagrundlag (DFDG), fremover skal anses for at være (data)ansvarlig for indberetningen og brug af data lokalt samt for at orientere de registrerede om registreringer i DFDG. Det fremgår også af lovforslagets almindelige bemærkninger dette sted, at den enkelte kommune og arbejdsløshedskasse er dataansvarlig for l sning og opdatering af oplysninger i DFDG.

Datatilsynet bemærker, at der som udgangspunkt ikke er noget til hinder for at lovgive om dataansvar. Det er dog væsentligt at være opmærksom på, at den dataansvarlige, der er udpeget ved lov, også reelt skal være den aktør, som har bestemmende indflydelse i forhold til behandlingsaktiviteten.

Endvidere bemærker Datatilsynet, at der kan indtræde et dataansvar for øvrige dataansvarlige, f.eks. private aktører, der ikke er omfattet af § 40, stk. 1, hvis der behandles personoplysninger på en måde, hvor disse aktører har bestemmende indflydelse i forhold til hvorfor og hvordan personoplysningerne behandles. Der kan således opstå fælles dataansvar eller selvstændigt dataansvar i relation til disse aktører og de aktører, som er omfattet af anvendelsesområdet for den nye foreslåede § 40, stk. 1.

Anvender man private leverandører til at levere løsninger til at understøtte indberetningen og registreringen af personoplysninger til Jobnet eller lignende selvbetjeningsløsninger udbudt af kommuner, arbejdsløshedskasser mv., er det således fortsat væsentligt at kortlægge dataansvaret i sådan en konstruktion, hvis det ikke er fastlagt i medfør af lovforslaget. Det kan eksempelvis være i forhold til om leverandøren af løsningen er dataansvarlig eller databehandler, herunder om der sker en videregivelse af personoplysninger til en leverandør, der eventuelt har egne behandlingsformål med personoplysningerne, f.eks. træning af en algoritme eller lignende.

Det fremgår endvidere af de almindelige bemærkninger dette sted, at: ” (...) *når en borger vælger at indlæse sine cv-oplysninger i registeret på Jobnet, i en privat aktørs jobbank eller anden privat selvbetjeningsløsning overgår dataansvaret for den videre behandling af oplysningerne til den private aktør. Formålet med forslaget er at undgå tvivl om, hvorvidt det er Beskæftigelsesministeriet eller den private aktør, der er dataansvarlig for den videre behandling af personoplysninger*”.

Datatilsynet bemærker hertil, at Beskæftigelsesministeriet kan blive dataansvarlig i forhold til den videre behandling af borgeres personoplysninger, der er indberettet gennem førnævnte indberetningskanaler, hvis Beskæftigelsesministeriet har egne og selvstændige formål med behandlingen af oplysninger.

Det er endvidere vigtigt at være opmærksom på, om oplysningerne, som eksempelvis modtages af Beskæftigelsesministeriet gennem disse indberetningskanaler, er i overensstemmelse med reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder reglerne om dataminimering og rigtighed i forordningens artikel 5, stk. 1, litra c og d.

Herudover bør det sikres, at der foreligger de fornødne hjemler til at foretage samkøring af oplysninger på tværs af indberetningsløsninger og lignende i kontroløjemed. Dette gør sig også gældende, hvis man anvender kunstig intelligens baserede løsninger eller lignende digitale løsninger til kontrol.

2.2. Bemærkninger til afsnit 2.18.

Datatilsynet forudsætter under henvisning til databeskyttelseslovens § 28 at blive hørt i forbindelse med, at beskæftigelsesministeren udarbejder udkast til bekendtgørelser med de nærmere regler for indberetning og behandling af oplysninger, herunder regler om, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed for henholdsvis virksomheder og kommuner, ligesom tilsynet forudsætter at blive hørt over udkastet til bekendtgørelse om de nærmere regler om udstilling af oplysninger fra indkomstregisteret efter § 44 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv, jf. lovforslagets § 2, nr. 28

Af lovforslagets almindelige bemærkninger fremgår det endvidere: ”(...) *Virksomheder og kommuner vil som konsekvens af deres dataansvar også have ansvaret for, at den lokale behandling overholder princippet om gennemsigtig behandling ved at foretage den nødvendige oplysning til de registrerede, jf. artikel 5, stk. 1, litra a, samt artikel 12 og 14 i databeskyttelsesforordningen*”.

Datatilsynet bemærker hertil, at princippet om gennemsigtighed – udover oplysning af de registrerede – også forudsætter, at behandlingsaktiviteten i sig selv er transparent og forudsigelig for de registrerede, og den dataansvarlige skal også have et overblik over behandlingsaktiviteten i hele dens livscyklus, f.eks. i forhold til datastrømme og behandlingsparametre, dvs. hvordan oplysningerne teknisk gøres til genstand for behandling.

2.3. Bemærkninger til afsnit 2.19.

Datatilsynet har noteret sig, at der i dag ikke er fastsat regler i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, der giver STAR eller kommunerne mulighed for at anvende kunstig intelligens til behandling af personoplysninger som ønsket i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen.

Datatilsynet bemærker til det i lovforslaget anførte om forståelsen af kunstig intelligens, at databeskyttelsesreglerne er teknologineutrale. I en databeskyttelsesretlig kontekst er det således ikke af betydning, om man eksempelvis forstår kunstig intelligens i kontekst af AI-forordningens legaldefinition af "AI-systemer", jf. AI-forordningens artikel 3, nr. 1. Alle former for kunstig intelligens, inden eller uden for AI-forordningens forståelse af AI-systemer, vil være underlagt databeskyttelsesreglerne, hvis teknologien anvendes som led i en behandlingsaktivitet inden for det materielle og territoriale anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen.

Endvidere bemærker Datatilsynet i forhold til lovforslagets henvisning til Datatilsynets udtalelse om behandlingsgrundlag til udvikling og drift af AI-løsninger inden for sundheds- og omsorgsområdet af 17. november 2023, at hjemmelsvurderingen altid beror på en konkret vurdering under hensyntagen til, hvilken behandling af personoplysninger behandlingsaktiviteten indebærer og denne behandlings forenelighed med den identificerede hjemmel. Det kan derfor overvejes, om der bør tilvejebringes særskilte bemyndigelsesbestemmelser til træning af kunstig intelligens baserede løsninger. Datatilsynet kan i den forbindelse henvise til skattekontrollovens § 67 a som eksempel på en mulig hjemmel til træning af kunstig intelligens baserede løsninger.

I forhold til udfærdigelse af bemyndigelsesbestemmelser har Datatilsynet noteret sig lovforslagets bemærkninger om det nationale råderum til etablering af hjemmelsgrundlag til behandling af personoplysninger mv. Datatilsynet finder i den forbindelse anledning til særligt at bemærke, at hvis der på baggrund af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser ønskes fastsat nærmere regler, herunder behandlingshjemler, som indeholder en begrænsning af de registreredes rettigheder eller lempelse af de dataansvarliges forpligtelser, skal betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 23 iagttages.

I databeskyttelsesforordningens artikel 23 er der således – under nærmere betingelser – mulighed for at begrænse rækkevidden af forpligtelserne og rettighederne i forordningens artikel 12-22 og 34 samt tilsvarende regler i artikel 5.

Det råderum, som findes i artikel 23, kan f.eks. anvendes til at fastsætte, at den dataansvarlige efter en konkret vurdering kan gøre visse undtagelser fra reglerne i forordningens artikel 12-22 og 34 samt tilsvarende regler i artikel 5, af hensyn til en eller flere af de interesser, der er oplyst i artikel 23, stk. 1, litra a-j. Det bemærkes, at denne mulighed for så vidt angår artikel 13-14 (om oplysningspligt) og artikel 15 (om indsigtsret) samt artikel 34 (om underretningspligt ved sikkerhedsbrud) allerede er udnyttet i databeskyttelseslovens § 22, stk. 1 og 2.

Det kan således være relevant at være opmærksom på, at selve AI-systemet i sig selv potentielt kan medføre en begrænsning af de registreredes rettigheder, som vil skulle vurderes inden for rammerne af forordningens artikel 23, hvis f.eks. AI-systemets funktionsmåde vil kunne

stille de registrerede dårligere i forhold til deres rettigheder, eksempelvis i forhold til retten til at modtage indsigt i eller at få slettet deres personoplysninger.

Side 4 af 4

Datatilsynet opfordrer på den baggrund STAR til at overveje, om der er anledning til at gøre nærmere overvejelser om databeskyttelsesforordningens artikel 23 i lovbemærkningerne.

Herudover bemærker Datatilsynet generelt, at beskæftigelsesområdet, efter tilsynets opfattelse, er et område, hvor der kan blive behandlet mange personoplysninger om jobsøgende registrerede. Det er derfor væsentligt at være opmærksom på iagttagelsen af de jobsøgende registreredes rettigheder, herunder de iboende behandlingsrisici forbundet med behandlingen af personoplysninger i medfør af beskæftigelsesreformen.

Datatilsynet forudsætter under henvisning til databeskyttelseslovens § 28 at blive hørt i forbindelse med, at beskæftigelsesministeren udarbejder udkast til bekendtgørelser med de nærmere regler for, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv.

2.4. Bemærkninger til afsnit 2.20

Datatilsynet har noteret sig de anførte bemærkninger om databeskyttelsesreglerne, herunder om det nationale råderum, og henviser i den anledning til ovenstående om databeskyttelsesforordningens artikel 23.

I forhold til det anførte om anonyme og syntetiske data i de almindelige bemærkninger, kan tilsynet oplyse, at det i øjeblikket er uafklaret, hvornår oplysninger kan anses som værende reelt anonymiseret. Rækkevidden og grænsefladerne mellem pseudonymisering og anonymisering i en databeskyttelsesretlig kontekst er dermed ikke endeligt afklaret, jf. i den forbindelse EU-Domstolens sag C-413/23 (*EDPS v. SRB*). På nuværende tidspunkt er Datatilsynets opfattelse af retstilstanden imidlertid, at reel anonymisering indebærer, at det reelt ikke er muligt at genskabe de personhenførbare oplysninger, f.eks. gennem såkaldte "model inversion attacks", hvor ondsindede aktører kan lave omfattende udtræk af personoplysninger fra eksempelvis maskinlæringsmodeller.

Har STAR spørgsmål til ovenstående, er STAR velkommen til at kontakte Datatilsynet desangående.

Kopi af dette brev er sendt til Justitsministeriets lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Johan Daugaard Jacobsen

ATT: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, star@star.dk, Astrid Finderup, afi@star.dk, og Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk.

Sagsnr. 25-2704
Vores ref.
Deres ref JSO/bho

Den 20. august 2025

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

FH takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Lovudkastet er en del af udmøntningen af aftalen om en ny beskæftigelsesindsats, der blev indgået mellem Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre d. 9. april 2025.

FH finder, at aftalen ikke lever op til sin egen ambition om at styrke værdigheden og sikre lediges rettigheder. Derimod fjerner aftalen en række rettigheder for forsikrede ledige under dække af harmonisering og forenkling. Det samme gælder for sygemeldte. Slutteligt efterlades ikke-job-parate ledige uden en egentlig ret til en indsats, der kan sikre dem en plads i arbejdsfællesskabet.

Samtidig er FH overordnet set bekymret, for at den samlede aftale vil medføre en forringelse af beskæftigelsesindsatsen i Danmark. Det skyldes særligt, den store besparelse på samlet set 2,7 mia. kr., hvoraf størstedelen findes på indsatser til arbejdsløse. Det svækker i sidste ende den danske flexicuritymodel og forringer vilkårene, for at arbejdsløse hurtigt og varigt kommer i arbejde igen.

FH mener, at besparelsen på indsatsen til ledige kunne have været mindre, hvis a-kasserne var tildelt et større ansvar i beskæftigelsesindsatsen, og at beregningsforudsætningerne for a-kassernes overtagelse af kontaktførelsen ikke giver et korrekt billede af virkeligheden. I forlængelse bemærker FH, at det er afgørende, at der sker en opdatering af de regnemodeller, der ligger til grund for aftalens økonomiske forudsætninger. Samtidig kombineres besparelsen med en frisættelse af kommunerne, der vil medføre vidt forskellige prioriteringer og tilgange til arbejdet med arbejdsløse landet over med risiko for forskelsbehandling og manglende retssikkerhed.

Endeligt er FH meget kritiske over for aftalens besparelser på indsatsen til unge. Herunder at man fjerner positive incitamenter til at tage uddannelse for unge uden uddannelse uden samtidigt at fjerne de negative incitamenter.

FH bakker dog op om aftalens fokus på at forenkle regler og målgrupper samt skabe et fokus på resultaterne af indsatsen og færre sanktioner til udsatte ledige. Ligeledes er det positivt, at Ungeløftet gøres permanent samt, at der fortsat i beskæftigelsesindsatsen lægges vægt på uddannelse og opkvalificering til arbejdsløse.

FH bemærker, at det fremgår af aftalen, at lovgivningen skal være lettere at finde rundt i for borgere og sagsbehandlere. Desværre er der en række bestemmelser, der trækker i den klart

modsatte retning. Det gælder fx det nye begrebssæt krav og pligt, der erstatter ret og pligt, som bærende begreb i beskæftigelsesindsatsen. Krav og pligt er en unødvendig og gennemgående sproglig komplicering af den del af regelsættet, der handler om kontaktforløb og tilbud. FH er ikke enige i, at der i det nye beskæftigelsessystem ikke findes rettigheder til arbejdsløse fremadrettet – selvom rettighederne svækkes. Derfor er det stærkt problematisk, hvis "rettigheder" fremadrettet fjernes som centralt begreb i beskæftigelsesindsatsen.

FH bemærker dog, at det i forhold til tilbud til arbejdsløse er bekymrende, at der i højere grad lægges op til krav til tilbud. Det gælder også den manglende ret til selvfunden løntilskud og virksomhedspraktik. Den manglende ret til tilbud kan have negative konsekvenser. Hvis borgere oplever, at de ikke får de tilbud, som de selv finder relevante, kan det påvirke motivationen for at komme i job herunder forlænge ledighedsforløbet. Derfor bør der fortsat være ret til tilbud til alle ledige samt ret til selvfunden løntilskud og virksomhedspraktik.

FH bakker op om, at sygemeldte fra beskæftigelse med ukomplicerede sygeforløb og en forventet tilbagevenden inden for 26 uger ikke skal følges op af kommunen. Det er dog vigtigt at være opmærksom på, om ændringen vil medføre længere sygdomsforløb, hvorvidt flere vil blive afskediget i perioden, eller om det har betydning for at opnå forlængelse efter de 26 uger. Vurderingen af, om et sygdomsforløb er ukompliceret, er ikke altid enkel, og er ofte også uforudsigelig. Den kræver både faglighed, men også at der er tillid mellem arbejdsgiver og medarbejder. Herudover er det væsentligt at sikre, at alle får den nødvendige viden om evt. tilbud om kompenserende ordninger og hjælp fra kommunen i forhold til fastholdelse og tilbagevending til arbejdsmarkedet.

FH er ærgerlige over, at udfordringerne med de nuværende forlængelsesregler heller ikke i denne omgang bliver løst, selvom vi gennem flere år har fået sat det i udsigt. Der er fortsat syge og uarbejdsdygtige borgere, som ikke kan få forlænget deres sygedagpenge og forlængelsesmulighederne bliver forringet. Der vil fx være 2 forlængelsesbestemmelser uden reelt indhold som følge af, at revalideringsordningen og rehabiliteringsteamet afskaffes. Derudover bør der være opmærksomhed på syge, der kommer i klemme mellem dagpengesystemet og sygedagpengesystemet og ingen ydelse får.

Forsikrede ledige er en særlig målgruppe, som har valgt at forsikre sig mod arbejdsløshed. Det giver derfor ikke mening at harmonisere et produkt til forsikrede med et produkt til ikke-forsikrede. Målgrupperne bidrager forskelligt, er forskellige og skal derfor have forskellige rettigheder på baggrund af dels medlemskab og på baggrund af forskellige forudsætninger for at komme videre i varig beskæftigelse.

FH vil afgive nogle overordnede tematiske bemærkninger, en række konkrete bemærkninger til de specifikke tiltag, samt slutteligt en række lovtekniske bemærkninger på paragrafniveau.

Tematiske bemærkninger

Retssikkerhed

FH finder, at det er vigtigt at have borgernes retssikkerhed for øje, nu hvor beskæftigelsesindsatsen gives fri i de enkelte kommuner.

Lovforslaget giver derved mulighed for at kommunerne i højere grad kan prioritere forskelligt, og i forlængelse heraf kan indsatsen blive forskellig fra kommune til kommune.

Dette sammenholdt med den besparelse, som reformen lægger op til, skaber usikkerhed om, hvorvidt alle får den indsats, de har behov for og ret til. Dvs. det kan blive økonomien i den

enkelte kommune, der bestemmer medlemmets nærmeste fremtid. Medlemmets ønsker og behov risikerer at blive sekundær.

Der er nu lagt op til, at det alene er 75 pct. af de ledige, der skal have alle de lovpligtige jobsamtaler og - tilbud. Det kan skabe fleksibilitet og mulighed for at undtage borgere, der har helt relevante og gode grunde til, at de ikke skal have samtaler eller tilbud. FH bemærker dog, at der ikke er lagt op til, at de ledige, der undtages fra samtaler og tilbud, undtages på baggrund af en faglig vurdering, men at kommunen kan undlade at give 25 pct. samtaler og tilbud. Det er således ikke sikret, at de ledige, der har behov, får det, de har ret til. Vi er i den forbindelse bekymrede for, at ledige, der undtages fra tilbud, ikke har ret til et tilbud, hvis den ledige ønsker det, samt om den lediges **ret** til at få en samtale kan overholdes/imødekommes.

Der lægges i højere grad op til, at flere elementer i sagsforløbet får karakter af procesledende beslutninger- eller sagsbehandlingsskridt frem for egentlige forvaltningsretlige afgørelser. I kombination med færre samtaler og tilbud kan dette få væsentlig betydning for dokumentationen i den enkelte sag og for den enkeltes klagemuligheder. En utilstrækkelig eller fragmentarisk dokumentation kan svække borgerens mulighed for at udøve sin klageret, idet de forhold, der ønskes påklaget, ikke nødvendigvis fremgår af sagen. Herunder kan det have betydning for borgerens sygedagpengeret og muligheden for forlængelse af sygedagpengeperioden. Herudover er det væsentligt at nævne, at man som borger ikke kan klage over kommunens procesledende beslutninger, hvilket yderligere svækker muligheden for at klage. Det kan desuden være vanskeligt at indgive klage over manglende fremdrift. Dermed forskydes en del af ansvaret til borgeren, der i højere grad selv må sikre fremdrift og dokumentation af sit forløb.

FH har tidligere foreslået styrkelse af retssikkerheden og mener, at Ankestyrelsen som udgangspunkt bør foretage en fuld prøvelse i alle sager. Det indebærer ikke alene en vurdering af, om afgørelsen er korrekt i retlig forstand, men også en kontrol af, om forvaltningens skøn er udøvet på et sagligt grundlag og i overensstemmelse med lovgivers intentioner. En sådan udvidet prøvelse vil kunne styrke borgernes retssikkerhed og samtidig reducere risikoen for, at der på længere sigt genindføres detailstyring som middel til at sikre, at lovens formål faktisk realiseres i praksis. FH mener i øvrigt, at der er en række udfordringer i forhold til Ankestyrelsens ressourcer og muligheder, men vil ikke berøre det yderligere her.

Konkrete bemærkninger til de specifikke tiltag

Afskaffelse af revalideringsordningen

FH er imod en afskaffelse af revalideringsordningen, særligt når der ikke oprettes et reelt alternativ.

Mennesker, der er så meget på kanten af arbejdsmarkedet, at de er i fare for at overgå til permanent offentlig forsørgelse, kan i dag komme i revalidering. Ordningen giver mulighed for en reel omskoling for personer med hel eller delvis nedsat arbejdsevne som følge af fx en arbejdsskade. Den benyttes dog ikke i særligt stort omfang i dag og er i høj grad blevet erstattet af ordninger, der koster mindre, men som heller ikke har samme gode effekter.

Redskabet har nemlig igennem årene haft gode effekter ift. at få arbejdsløse i ordinært arbejde eller uddannelse også relativt set til andre redskaber¹.

¹ Jf. [AE-rådet 2017](#), [CARMA 2017](#), [CABI 2019](#).

Fx viste CABI i 2019, at ca. 48 procent af de borgere, som havde gennemført en revalidering, var i ordinært job eller uddannelse 12 måneder efter endt forløb. Til sammenligning var beskæftigelseseffekten af aktivering af mennesker på kontanthjælp totalt set ca. 21 procent.

Brugen af ordningen er dog faldet markant igennem årene og bliver brugt vidt forskelligt på tværs af kommuner. Det skyldes først og fremmest, at revalidering er en subsidieret ordning i forhold til andre redskaber i beskæftigelsesindsatsen, forstået således, at det er en ordning for personer med begrænsninger i arbejdsevnen, når øvrige beskæftigelsesrettede indsatser efter denne lov eller andre indsatser efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelige til, at personen kan bringes til at forsørge sig selv.

Revalidering har gennem mange år været en afgørende ret for mennesker, hvis arbejdsevne var vurderet nedsat, men som med uddannelses-, eller virksomhedsrevalidering kunne blive kompenseret og komme i arbejde igen på ordinære vilkår eller i fleksjob. Det vil der fortsat være, selvom revalidering afskaffes, hvorfor det er kritisk, at der ved afskaffelsen ikke oprettes et alternativ.

I dag bliver revalidering benyttet som den sidste udvej – eller det sidste redskab i skuffen – når andre muligheder er opbrugt.

Derfor virker det uproportionelt at afskaffe en ordning med gode effekter, til en – samlet set – beskeden besparelse på 90 mio. kr. samtidigt med, at 25 procent af de kommende personer i målgruppen for revalidering vurderes at ende som selvforsørgende og dermed helt uden ydelse.

Afskaffelse af pligt til læse-, skrive- og regnetest

FH er stærkt imod en afskaffelse af krav om, læse- skrive- og regnetest for unge uden erhvervskompetencegivende uddannelse.

FH finder det afgørende, at unge uden job og uddannelse prioriteres højt og investeres i. Hvis de unge har særlige faglige udfordringer, er det helt afgørende at finde dem tidligt, så der kan sættes ind.

Dette er særligt vigtigt eftersom vi i Danmark ifølge den seneste PIAAC-rapport har 550.000 voksne danskere med dårlige læse- og regnefærdigheder, hvilket er samme relative andel som for 10 år siden². Udfordringerne og udviklingen er særligt gældende for den gruppe med kortest eller ingen uddannelse.

Afskaffelse af jobrotationsordningen

FH er imod afskaffelsen af jobrotationsordningen.

Af hensyn til et stigende behov for kvalificeret arbejdskraft i Danmark, så er jobrotation en god ordning til at sikre en mere velkvalificeret arbejdsstyrke, uden at virksomhederne skal stå helt uden arbejdskraft. Samtidig sikrer den, at lønmodtagere kan tage efteruddannelse velvidende, at deres kollegaer får en midlertidig vikarhjælp i uddannelsesperioden, hvilket kan gøre beslutningen om videre- og efteruddannelse lettere. FH har tidligere fundet, at det var en barriere for, at flere lønmodtagere efteruddanner sig³.

Det noteres, at det er en ordning med meget begrænset tilslutning, hvilket skyldes tidligere stramninger.

² [PIAAC 2022/23 | Børne- og Undervisningsministeriet](#)

³ [Effektiv jobordning skal have nyt liv - Fagbevægelsens Hovedorganisation](#)

På den baggrund havde FH gerne set en bevarelse af ordningen med henblik på en reform af de administrative processer, der kan være tunge. Alternativt bør der indføres et alternativ til jobrotation, hvor det grundlæggende princip om at ledige indgår som vikarer, når ansatte uddanner sig, fastholdes.

Afskaffelse af pulje til uddannelsesløft

FH er imod en afskaffelse af puljen til uddannelsesløft, når der ikke træder et reelt alternativ i stedet.

Grundlæggende er FH meget optaget af muligheder og rettigheder til uddannelse og opkvalificering af arbejdsløse i beskæftigelsesindsatsen. Uddannelsesløft er en administrativ tung ordning, men sikrer samtidigt nogle muligheder for ledige. Afskaffelsen opvejes til dels af en positiv men mindre udvidelse af muligheden for et uddannelsesløft på 110 pct. Denne bør udvides som minimum med alle uddannelser tilknyttet stillinger på mangelområder og til uddannelser, der fremmer den grønne omstilling.

Afskaffelse af ressourceforløb

FH bakker op om en afskaffelse af ressourceforløb.

FH er dog optaget af, hvad der sættes i stedet for ressourceforløb, for de borgere, der ville have været i målgruppen. Her bemærkes det, at forslaget vil medføre en mindre ydelsesnedgang for omkring halvdelen, der vil komme på kontanthjælp. Samtidig forventes 10 procent at ende i selvforsørgelse og dermed uden ydelse, da de ikke vil være berettiget til kontanthjælp. Begge dele er kritiske.

FH bemærker, at omkring en tredjedel af målgruppen forventes at overgå til førtidspension, idet overgangen til førtidspension vil indtræffe væsentligt tidligere end i dag. Denne gruppe vil modtage en markant højere ydelse. Da kriterierne for tilkendelse imidlertid ikke foreslås ændret, vil der fortsat være behov for en grundig afklaring af arbejdsevnen – uanset om der forud er gennemført et ressourceforløb eller ej.

FH finder anledning til alvorlig bekymring i forhold til borgernes manglende ret til indsats. Uden en egentlig afklaringsret vil borgerne være afhængige af, at kommunen på eget initiativ iværksætter og følger op på relevante tiltag, der kan skabe den nødvendige dokumentation til brug for en vurdering af arbejdsevnen og tilkendelse af fx fleksjob eller førtidspension. På den baggrund vurderer FH, at det er afgørende, at der indføres en reel afklaringsret med en egentlig afgørelse. En sådan afgørelse skal kunne påklages. FH er bekymret for, at borgere ellers risikerer at gå i årevis uden den nødvendige afklaring eller indsats. Vi finder det desuden urealistisk, at længden af afklaringsforløb reelt vil falde, så længe tilkendelseskriterierne ikke ændres.

Den statslige VEU-koordinering bortfalder

FH er imod at fjerne finansieringen for VEU-koordinatorerne.

FH bakker generelt op om en regional koordinering af VEU og har også indgået trepartsaftaler om VEU-koordinationsfunktionen. En fornuftig og jobrettet opkvalificering af arbejdsstyrken forudsætter fornuftige rammer. Særligt samspillet mellem uddannelsessektoren og beskæftigelsesområdet kan være svært, hvorfor koordinering er væsentlig. Et eksempel på effekten af koordinering ift. uddannelsesinitiativer er set ifm. uddannelsesambassadørerne, der øgede antallet af uddannelsesløft.⁴

⁴ Jf. [Flere uddannelsesløft i perioden med uddannelsesambassadører](#)

Afskaffelse af statslige puljer

Lovforslaget afskaffer en række puljer under hensyn til at fremme "et mere enkelt beskæftigelsessystem og lette administrationen af beskæftigelsesindsatsen". FH er ikke imod det generelle princip om, at puljer ikke oprettes for puljernes skyld, men altid bør have relevante og saglige formål samt bør være administrativt overskuelige.

FH finder dog, at afskaffelsen risikerer at have en negativ indvirkning på udviklingen af nye ideer, metoder og tilbud i beskæftigelsesindsatsen og finder, at mange puljer har haft konkrete, positive effekter for mange ledige i puljernes målgrupper.

FH er derfor imod, at der nedlægges en række statslige puljer, der har fokus på ledige med særlige udfordringer for at skabe lettere administration i beskæftigelsesindsatsen. FH mener, at det er særligt kritisabelt, at puljen til særlig indsats for ledige over 50 år og sporskiftepuljen nedlægges.

At afskaffe to puljer, der netop har til formål at understøtte sporskifte og fastholdelse af seniorer, strider meget imod den aktuelle debat om, hvordan man kan fastholde personer på arbejdsmarkedet længere på trods af høj alder eller nedslidning.

FH bakker dog op om, at der afsættes 22 mio. kr. årligt til metodeudvikling af indsatser for de mest udsatte borgere og borgere med handicap.

Afskaffelse af krav om jobcenter og fri organisering af indsatsen

FH har ingen holdning til, om et jobcenter skal kunne hedde noget andet, men finder det afgørende, at kommunerne leverer en ensartet høj kvalitet, og at beskæftigelsesindsatsen er genkendelig for virksomheder og borgere fra kommune til kommune, selvom det er positivt, når den tilpasses lokale forhold.

FH er fortsat bekymrede for, at den fri organisering af beskæftigelsesindsatsen – koblet med massive besparelser – vil betyde, at der ikke længere findes en samlet national beskæftigelsesindsats, men i stedet 98 forskellige og usammenhængende arbejdsmarkedspolitikker. Det vil hverken være til gavn for borgere eller virksomheder. Dertil kommer risikoen for, at beskæftigelsespolitikken vil blive nedprioriteret ift. andre kommunale indsatser ved de årlige kommunale budgetlægninger.

Kommunalpolitisk forankring i overgangen til en ny organisering

FH er enige i, at beskæftigelsesindsatsen ikke bør spredes over flere kommunalpolitiske udvalg. Det er dog vigtigt, at kommunerne fortsat har mulighed for at have et beskæftigelsesudvalg sammen med andre udvalg. FH ser allerhelst, at beskæftigelsesindsatsen permanent lægges i et udvalg, samt at der sker en løbende inddragelse af arbejdsmarkedets parter. Dette skal sikre, at området bliver prioriteret, og at området for alle interessenter og borgere *ikke* fremstår rodet og uigennemskueligt.

Én indgang for virksomheder

FH er positive overfor, at der stilles krav om, at der skal etableres én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Her kunne kommunerne lade sig inspirere af FH a-kassernes samarbejdsplatform "Sammen om job".

FH bemærker dog, at det samme hensyn, som tildeles kommunerne ift. én indgang, også burde være gældende for borgerne og a-kasserne. Her vil den frie organisering af beskæftigelsesindsatsen risikere at medføre store forskelle i borgernes adgang til

beskæftigelsesindsatsen, hvilket kan medføre ukoordinerede og uigennemsigtige situationer for borgerne.

Styrket brug af kunstig intelligens og data fra indsatsen

FH er grundlæggende enige i at styrke brugen af kunstig intelligens, når arbejdsløse og virksomheder skal matches, forudsat at der er styr på dataetik og retssikkerhed. Det er vigtigt for FH, at der skabes sikkerhed for a-kasserne også kan gøre brug af mulighederne ved brugen af kunstig intelligens i indsatsen og i behandling af data. Det bør derfor sikres, at a-kasserne kan anvende kunstig intelligens i indsatsen overfor deres ledige medlemmer.

Afskaffelse af skærpet tilsyn

FH bakker op om en afskaffelse af skærpet tilsyn. FH noterer sig desuden med tilfredshed, at parterne inddrages ifm. arbejdet med udarbejdelsen af den nye model for den resultatbaserede opfølgning, der skal stå i stedet for det skærpede tilsyn.

Afskaffelse af særlig støtte

FH er bekymrede i forhold til afskaffelsen af særlig støtte. Det kan betyde, at flere får svært ved at betale deres husleje, hvilket særligt vil gøre sig gældende for personer, der har været vant til en fast månedsløn, men desværre er blevet ramt af sygdom eller ledighed, og har svært ved at omstille deres families økonomi. Afskaffelsen vil dermed presse flere ud af byerne og til udkantsområder. Dette vil desuden presse allerede belastede udkantsområder yderligere.

Afskaffelse af ret til uddannelsesmentor / Afskaffelse af kontinuerlig indsats for unge

FH finder det dybt kritisabelt, at der afskaffes tiltag, der er særligt målrettet unge arbejdsløse. Selvom der kan være faglige hensyn ift. afskaffelsen af en kontinuerlig indsats, så vil det i sidste ende betyde mindre indsats til unge, medmindre der sker en markant kommunal prioritering.

FH er opmærksom på, at aftalepartierne bag beskæftigelsesreformen vil permanentgøre og tilføre yderligere midler til Ungeløftet. Det er positivt, men skal sættes i forhold til, at der samtidigt sker en direkte besparelse på indsatsen til unge på omkring 300 mio. kr. årligt. Det er helt uacceptabelt i en tid, hvor 45.000 unge står uden job og uddannelse.

FH finder, at det ikke er foreneligt med den generelle prioritering af unge uden job og uddannelse, at der samtidigt gennemføres markante besparelser på deres indsats.

Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams

FH er enig i afskaffelsen af rehabiliteringsteams.

FH er dog bekymret for, at en fri organisering af den tværfaglige indsats vil føre til store forskelle mellem kommunerne og øge uligheden for de mest udsatte borgere, hvis kommunerne frit kan afgøre, hvem der skal inddrages i visitation til førtidspension og fleksjob, samtidig med at der ikke er krav om en tværfaglig og helhedsorienteret indsats, som koordineres på tværs.

Siden reformen af førtidspension og fleksjob i 2013 har der været fokus på at skabe en mere helhedsorienteret tilgang til de ledige, som har udfordringer ud over ledighed. Men resultaterne har varieret betydeligt. Der er mange udfordringer forbundet med at få denne indsats til at lykkes – nogle af dem handler om forskellige mål for social-, sundheds- og beskæftigelsesindsatsen – andre om forskellige arbejdsmetoder og kulturer. Desuden er der

udfordringer med samarbejde på tværs og med ansvars- og økonomifordelingen, når det gælder bevilling af nødvendige indsatser.

Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

FH er enig, men er bekymrede, for at borgere risikerer at få vurderet deres sag uden personlig kontakt eller mulighed for at komme med bemærkninger. Der bør derfor være mulighed for en samtale med og en vurdering fra klinisk funktion ift. om indsatsen er af forenelig med den helbredsmaessige situation.

Større frihed i den tidlige indsats for borgere tættere på arbejdsmarkedet og mere fleksible kontaktførelser

FH er positive over fleksibiliteten overfor ledige tæt på arbejdsmarkedet.

Men FH er samtidigt bekymret for, om der kan blive tale om forskelsbehandling, der kommer til at tage udgangspunkt i kommunernes forskellige prioriteringer af indsatser og tilbud i stedet for at tage udgangspunkt i den enkeltes behov.

FH finder det væsentligt, at a-kassernes opfyldelse af kontaktførelsen fremgår som målinger på jobindsats.

Derudover opfordrer FH til tydeligt at få præciseret i lovgivningen, at reglerne vil give alle ledige ret til jobsamtaler i hele deres ledighedsforløb, hvis de har behov for det og anmoder a-kassen eller kommunen herom. FH finder, at det er et væsentligt sikkerhedsnet for arbejdsløse, som er helt afgørende – hvis der skal skabes mere tillid og værdighed – at borgerne bredt er bekendte med.

Mere fleksible rammer for tilbud i indsatsen

FH finder det positivt, at der skabes mere fleksible rammer, så indsatsen i højere grad kan gives efter behov og planlægges i samarbejde med de ledige, koblet med rettigheder til tilbud.

Det er ligeledes positivt, at det igen skal være muligt at give tilbud om øvrige vejledning og opkvalificering som ret-og-pligt-tilbud inden for de første 6 måneder.

FH bemærker dog igen en kritik af, at man fjerner retten for tilbud til alle. Det gælder også for rettigheden til selvfundne løntilskud og virksomhedspraktik, der kan påvirke arbejdsløses motivation negativt i forhold til at tage handling i egen sag, hvis de afvises.

FH er dog bekymret for, at kommunernes mere fleksible rammer til at kunne tilrettelægge indsatsen for den enkelte får den negative konsekvens, at de unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet overlades til sig selv og ikke får den nødvendige indsats, da de med forslaget ikke længere skal i kontinuerligt tilbud. Samtidigt bemærker FH – igen – at det er afgørende, at fleksibiliteten kommer ledige og beskæftigelsesindsats til gode ved at sikre gode og relevante tilbud og jobmatch, og ikke anvendes primært til at imødekomme kommunernes behov for besparelser.

Slutteligt er det et væsentligt opmærksomhedspunkt for FH, at arbejdsløse ikke oplever, at de relevante tilbud, som de/a-kasserne søger om, afvises kommunalt. FH anbefaler, at "afslagsprocenten" monitoreres løbende og også bliver offentlig tilgængelig på jobindsats fordelt på kommuner.

Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen

FH er enig i forslaget, men er også opmærksom på utilsigtede følger, hvis det skulle vise sig, at der opstår udfordringer med stop af sygedagpenge på baggrund af en samlet arbejdssevnevurdering.

Bedre sammenhæng mellem private og offentlige selvbetjenings-løsninger

Som led i aftalen er det under overskriften: "Mere plads til a-kasser og private aktører" aftalt at reducere adgangsbarrierer i beskæftigelsesindsatsen for andre aktører, og at borgere skal opleve en mere sammenhængende digital indsats.

Konkret foreslås det udmøntet, ved at reglerne om registrering af CV på Jobnet mm. ændres, så kommunerne og a-kasserne i højere grad kan tilbyde alternative eller supplerende selvbetjeningsløsninger til borgere og medlemmer. Dermed er ledige ikke længere tvunget til at anvende jobnet.dk, hvis deres kommune eller a-kasse tilbyder en anden selvbetjeningsløsning, der synkroniseres med DFDG.

FH bakker op om denne ændring, men savner, at ændringen gennemføres konsekvent, så a-kasserne får mulighed for at tilbyde medlemmerne samme service, såfremt de ønsker det. Medlemmerne skal få mulighed for at melde sig ledig i a-kassens selvbetjenings-systemer, der selvfølgelig skal synkroniseres med DFDG, for at de kan opleve en sammenhængende indsats.

Nå et medlem melder sig ledig i a-kassens system, hvor medlemmet fremover vil kunne udfylde CV, så vil medlemmerne allerede der blive præsenteret for de tilbud a-kassen har, og som er omdrejningspunktet for kontaktforløbet i a-kassen. Det er som bekendt a-kassen, der har det tidlige kontaktforløb for a-kassens medlemmer. Denne ændring bør medtages for at sikre den sammenhængende digitale indsats for medlemmerne. Hvis ikke, skal medlemmet fortsat gå på jobnet.dk for at melde sig ledig, mens al øvrig selvbetjening foregår i a-kassens systemer.

Muligheden for til- og afmelding i a-kassernes egne systemer vil ligeledes kunne løse den udfordring, som ledige, der sygemelder og især raskmelder sig, står med. Der er ingen automatik ved raskmelding, der sikrer, at medlemmet samtidig tilmeldes som ledig og arbejdssøgende.

Derudover vil en fuld integration af Jobnet i a-kassernes egne systemer sikre, at de ledige har en naturlig tilknytning til a-kassen i hele ledighedsperioden, også efter at kontaktforløbet er videreført til kommunerne.

FH finder det uklart, hvorvidt beskæftigede medlemmer af en a-kasse vil kunne tilgå joblog og CV. Det bør præciseres i lovgivningen.

Adgang til bæredygtighedsrapportering

Med reformen får kommunerne bl.a. adgang til virksomhedernes bæredygtighedsrapportering mhp. bedre jobformidling. Se bl.a. s. 108 i lovforslaget, hvor der står: "*I sammenhæng hermed foreslås også en bedre datamæssig understøttelse af kommunernes virksomhedsrettede indsats. Forslaget betyder, at beskæftigelsesministeren etablerer et datagrundlag, der kan anvendes af medarbejdere i kommunerne til at etablere nye og målrettede samarbejdsrelationer med virksomhederne*".

A-kasserne bør få adgang til samme data, sådan at de ligesom kommunerne kan benytte det i deres jobformidlingsindsats.

Konkrete lovbemærkninger

Lovforslagets § 1 nr. 77 (sletning af LAB §101)

Af LAB § 101 fremgår det i dag, at kommunen løbende skal vurdere og iværksætte tilbud for personer omfattet af § 6 stk. 1 nr. 1-3.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det vurderes, at det ikke vil ændre på retstilstanden, da det følger af LAB §29, at jobsamtalerne til enhver tid skal understøtte formålet med kontaktforløbet, herunder at personen får den indsats, der er behov for.

Ændringen består dog i, at kommunerne med lovforslaget ikke fremadrettet løbende skal vurdere og iværksætte tilbud for de omfattede personer – men kun gøre det ifm. samtalerne.

Denne ændring mener vi er materiel, og vi forholder os kritisk overfor den.

Lovforslagets § 2 nr. 21 (sletning af §20 stk. 1 nr. 3 i Organisierungsloven)

Af Organisierungslovens § 20 stk. 1 nr. 3 fremgår det p.t. at "Beskæftigelsesministeriet som led i den statslige styring af beskæftigelsesindsatsen varetager opgaverne med at understøtte koordination og samarbejde mellem aktører på voksen- efter- og videreuddannelsesområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen". Dette foreslås slettet med lovforslaget.

Hvis bestemmelsen slettes, vil ingen myndighed have ansvaret for at forestå denne koordinering. Opgaven er tidligere varetaget af bl.a. VEU-koordinatorerne, som spares væk med beskæftigelsesaftalen. Dette er dog ikke ensbetydende med, at opgaven også nødvendigvis skal bortfalde. En væsentlig del af koordinering kan fx varetages i regi af de regionale beskæftigelsesråd i stedet.

Lovforslagets § 11 nr. 6 (sletning af §3 stk. 1 nr. 11 i Lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne)

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at ændringen har til formål at udskrive Særlig Støtte qua afskaffelsen tidligere i lovforslaget.

Lovens § 3, stk. 1., nr. 11 handler dog ikke om særlig støtte men om Flekslønstilskud og tilbud om støtte i form af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende, og der virker derfor til at være tale om en fejl.

Intentionen virker til at være at slette lovens § 3, stk. 1., nr. 13 i stedet.

Til § 2 I lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv.

Til § 2, nr. 25

Forslaget åbner op for, at kommuner og a-kasser kan anvende andre selvbetjeningsløsninger end Jobnet til medlemmernes registreringer af CV-oplysninger og dokumentation af jobsøgning i jobloggen, hvis disse selvbetjeningsløsninger løbende synkroniseres med oplysningerne på Jobnet og i DFDG. m.m. det foreslås, at der indsættes et nyt stykke, der vedrører tilmelding som ledig, og rask- og sygemeldinger, jf. de generelle bemærkninger.

Til bemærkninger til lovforslaget – Almindelige bemærkninger

2.1.1.1.2. Tidspunktet for den første jobsamtale.

Det bør præciseres, at de to uger før afholdelsen af 1. jobsamtale opgøres i hverdage.

2.1.2: Det er relevant at fremhæve, at medlemmer ikke kun har pligt til et antal samtaler, men også altid har ret til at tilvælge samtaler, hvis de ønsker det.

Til bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 2, nr. 25, s. 222 første afsnit 2. sidste linje. Borgen – her skal stå Borgeren,

Til § 7, nr. 2 s. 300, 2. afsnit her bør jobcenterets erstattes med kommunens – det står rigtigt i selve lovforslaget.

Med venlig hilsen

Nanna Højlund

FIBROMYALGI- & SMERTEFORENINGEN

Vi hjælper dig til et værdigt liv - www.fibromyalgi.dk

København den 20. august 2025

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Fibromyalgi- og Smerteforeningens høringssvar til lov om ændring af beskæftigelsesindsatsen mv.

Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen

Når kommunerne "sættes fri", kan vi være bekymret for borgere, der er under udredning for fibromyalgi, f r den hjælp, der er nødvendig for at de kan blive afklaret ift. fortsat tilknytning til arbejdsmarkedet, og hvis det ikke er muligt blive afklaret til førtidspension.

Vi kan også være bekymret for, at der bliver for store forskelle i indsatsen, alt efter hvilken kommune man bor i og alt efter kommunens  konomi.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen at indføre et midlertidigt krav om, at kommunalbestyrelserne i en overgangsperiode vil skulle samle beskæftigelsesindsatsen i  t udvalg for at sikre, at de nye regler, som følger af beskæftigelsesreformen, implementeres løbende og med et samlet overblik fra kommunalbestyrelsen.

Hvordan sikres der også i denne forbindelse, at den enkelte borger f r den hjælp, der er nødvendig i forhold til afklaring til enten arbejdsmarked eller pension. Vil der blive taget højde for at der er flere grupper hvor indsatsen vil være meget forskellig alt efter hvilke udfordringer den enkelte måtte have?

Mere fleksible kontaktforløb

Her er det vigtigt, at borgere under udredning for fibromyalgi f r de rette tilbud, og hvor der er fokus på de begrænsninger og funktionsnedsættelser de måtte have.

Ressourceforløb og jobafklaring

I lovforslaget fremgår, at personer, der tidligere har været under jobafklaringsordningen og modtaget ressourceforløbsydelse, efter de nye regler vil få sygedagpenge på reduceret sats. Men intet sted står det hvad det er for en sats/type ydelse? Hvis der er tale om kontanthjælp, og det dermed bliver afhængigt af formue og  gtef lleindkomst er det kontanthjælp de kan søge? Det vil der blive tale om en meget stor gruppe, hvor ikke mange vil være ikke være berettiget til nogen hjælp. Da der er lange ventetider i sundhedssystemet og lange udredningsforløb for mennesker med fibromyalgi, vil det ramme denne gruppe

hårdt. Det er vigtigt for denne gruppe, at der vil være et andet forsørgelsesgrundlag mens de er under afklaring / til sagen er afsluttet.

Rehabiliteringsteams afskaffes

Vi mener at det som udgangspunkt er positivt at rehabiliteringsteams afskaffes da denne ordning ikke har bidraget med en væsentlig forbedret beslutningstagen for de involverede borgere.

Forslaget vil ikke ændre på de grundlæggende betingelser for tilkendelse af førtidspension, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil kunne træffe afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden for de personer der i målgruppen for fleksjob eller førtidspension og skal have udarbejdet en samlet beskrivelse med henblik på at borgeren kan komme hurtigst muligt i fleksjob eller få førtidspension.!

Der står *ikke* hvilken forsørgelsesydelse vil den enkelte vil have mens denne afklaring sker?

Ret til samtale med sundhedskoordinator – afskaffes!

For fibromyalgiramte er det vigtigt, at man fortsat har ret til en samtale med en sundhedskoordinator, hvis sagsbehandleren under afklaringen anbefaler, at der iværksættes tilbud, hvor der *ikke* tages hensyn til at det er en borger med fibromyalgi, der er under afklaring, eller der er andre forhold der gør sig gældende ift. at tale med en sundhedskoordinator.

Fremover vil det være op til kommunen at vurdere om borgeren har behov for en indsats - og det skærpede tilsyn afskaffes.

Her kan vi være bekymret for, at mennesker med fibromyalgiramte ikke får den indsats, der er nødvendig, når det er den kommunale myndighed der skal vurdere OM en borger har brug for en indsats.

Det er vigtigt at sikre at kommuner fortsat har en forpligtelse og incitament til at støtte borgere med lang ledighed til at få en tilknytning til arbejdsmarkedet, når det skærpede tilsyn afskaffes, så mennesker ikke oplever at blive opgivet af systemet. Vi hører fra mange af vores medlemmer med fibromyalgi, at de netop har en oplevelse af at blive opgivet af systemet.

Sygemeldte fra beskæftigelse flyttes ud af beskæftigelsesindsatsen

Dette ser vi som et positivt tiltag.

Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde

En samlet beskrivelse af borgerens forudsætninger efter en konkret vurdering, ser vi som et positivt tiltag.

Afskaffelse af særlig støtte til borgere med store bolig- eller forsørgelsesudgifter.

For mange under afklaring, herunder modtagere af kontanthjælp, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpenge m.fl., kan det betyde, at deres økonomiske situation bliver forringet i en så stor grad, at de må vælge mellem at betale husleje, købe den nødvendige medicin eller have penge til de daglige indkøb.

På Fibromyalgi –& Smerteforeningens vegne

Judi Olsen

Sekretariatschef

Til: STAR (star@star.dk), Astrid Finderup (afi@star.dk), Nathalie Nyholm Olsen (nno@star.dk)
Cc: Morten Sch nning Madsen (msm@fida.dk)
Fra: Martin Steen Kabongo (msk@fida.dk)
Titel: SV: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263
Sendt: 07-08-2025 10:21

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
V r opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Tak for den fremsendte høring.

Finans Danmark støtter det fremsendte lovforslag og har ingen yderligere bemærkninger.

Venlig hilsen

Martin Steen Kabongo

Vicedirektør Finans Danmark/Arbejdsgiver

Direkte nr: +45 21250218

msk@fida.dk

Fra: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering <star@star.dk>

Sendt: 20. juni 2025 14:41

Til: mail@finansdanmark.dk; fa@fanet.dk; finanstilsynet@ftnet.dk; post@forhandlingsfaellesskabet.dk; fp@forsikringogpension.dk; kontakt@frie.dk; Frivilligrådet <Info@frivilligraadet.dk>; fsr@fsr.dk; info@tinganes.fo; info@humanrights.dk; info@velfaerdschefer.dk; Kommunernes Landsforening <KL@KL.DK>; lederne@lederne.dk; lafs@lafs.dk; Landbrug & F revarer <hoering@lf.dk>; Foertid@gmail.com; MEDST - Medarbejder- og Kompetencestyrelsen <medst@medst.dk>; info@nanoq.gl; info@rigsrevisionen.dk; Rådet for Socialt Udsatte <post@udsatte.dk>; landsforeningen@sind.dk; udbetalingdanmark@atp.dk; Udl endingen vnet <udln@udln.dk>; postkasse@advokatsamfundet.dk; ac@ac.dk; Ankestyrelsen <ast@ast.dk>; BM Postkasse <BM@bm.dk>; Postkasse Arbejdsmiljørådets Sekretariat <post@amr.dk>; ase@ase.dk; ATP <pote@atp.dk>; kr@bdo.dk; info@bedrepsykiatri.dk; post@businessdanmark.dk; cabi@cabiweb.dk; dff@dff.net; da@da.dk; di@di.dk; ds@socialrdg.dk; dak@danskeakasser.dk; dh@handicap.dk; Danske Erhvervsakademier <info@danskeerhvervsakademier.dk>; info@deg.dk; info@danskepatienter.dk; info@dkprof.dk; Danske Regioner <regioner@regioner.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; mail@dukh.dk; dch@dch.dk; Erhvervsstyrelsen <erst@erst.dk>; fh@fho.dk; pol.sekr@krifa.dk

Emne: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263

Venlig hilsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Vermundsgade 38 | 2100 København  

T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

[Følg os på LinkedIn](#)

Til: Astrid Finderup (afi@star.dk), STAR (star@star.dk)
Cc: ministerbetjening@ftnet.dk (ministerbetjening@ftnet.dk)
Fra: ministerbetjening@ftnet.dk (ministerbetjening@ftnet.dk)
Titel: VS: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263
Sendt: 23-06-2025 09:30
Bilag: Høringsbrev.pdf; Høringsliste.pdf; Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf; Tunnel Marking.txt; Security Marking.txt;

Kære Astrid Finderup
Finanstilsynet har ingen bemærkninger til denne høring.

Mvh Bente

Bente Irene Johansen
Kontoret for EU-sager, kommunikation og ministerbetjening
e-mail: bij@ftnet.dk
tlf.: 33 55 84 27

Strandgade 29, 1401 København K
Tlf.: +45 33 55 82 82 / Fax: +45 33 55 82 00
Direkte tlf.: +45 33 55 84 27
<mailto:bij@ftnet.dk>
www.finanstilsynet.dk

Finanstilsynet er ansvarlig for behandlingen af de personoplysninger, vi modtager om dig. Du kan læse mere om, hvordan vi behandler dine personoplysninger på vores hjemmeside <https://www.finanstilsynet.dk/Kontakt/Privatlivspolitik>

Finanstilsynet gør opmærksom på, at denne e-mail og eventuelle vedhæftede filer er fortrolige. Hvis du har modtaget denne mail ved en fejl, bedes du straks oplyse Finanstilsynet herom ved at besvare denne e-mail og derefter slette e-mailen. Vi gør opmærksom på, at hvis du har modtaget denne e-mail ved en fejl, kan enhver form for kopiering, offentliggørelse eller distribution af denne e-mail være ulovlig.

Fra: Lone Madsby (FT) <LMA@FTNET.DK> **På vegne af** Finanstilsynets officielle postkasse (FT)
Sendt: 20. juni 2025 14:45
Til: Malene Thomsen (FT) <MTH@ftnet.dk>; Post5 <Post5@FTNET.DK>
Emne: VS: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263

Fra: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering <star@star.dk>
Sendt: 20. juni 2025 14:41
Til: mail@finansdanmark.dk; fa@fanet.dk; Finanstilsynets officielle postkasse (FT) <FINANSTILSYNET@FTNET.DK>; post@forhandlingsfaelleskabet.dk; fp@forsikringogpension.dk; kontakt@frie.dk; Frivilligrådet <Info@frivilligraadet.dk>; fsr@fsr.dk; info@tinganes.fo; info@humanrights.dk; info@velfaerdschefer.dk; Kommunernes Landsforening <KL@KL.DK>; lederne@lederne.dk; lafs@lafs.dk; Landbrug & Fødevarer <hoering@lf.dk>; Foertid@gmail.com; MEDST - Medarbejder- og Kompetencestyrelsen <medst@medst.dk>; info@nanoq.gl; info@rigsrevisionen.dk; Rådet for Socialt Udsatte <post@udsatte.dk>; landsforeningen@sind.dk; udbetalingdanmark@atp.dk; Udlændingenævnet <udln@udln.dk>; postkasse@advokatsamfundet.dk; ac@ac.dk; Ankestyrelsen <ast@ast.dk>; BM Postkasse <BM@bm.dk>; Postkasse Arbejdsmiljørådets Sekretariat <post@amr.dk>; ase@ase.dk; ATP <pote@atp.dk>; kr@bdo.dk; info@bedrepsykiatri.dk; post@businessdanmark.dk; cabi@cabiweb.dk; dff@dff.net; da@da.dk; di@di.dk; ds@socialrdg.dk; dak@danskeakasser.dk; dh@handicap.dk; Danske Erhvervsakademier <info@danskeerhvervsakademier.dk>; info@deg.dk; info@danskepatienter.dk; info@dkprof.dk; Danske Regioner <regioner@regioner.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; mail@dukh.dk; dch@dch.dk; Erhvervsstyrelsen <erst@erst.dk>; fh@fho.dk; pol.sekr@krifa.dk
Emne: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263

Venlig hilsen

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Vermundsgade 38 | 2100 København Ø

T 72 21 74 00 | star@star.dk | www.star.dk

[Følg os på LinkedIn](#)

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

star@star.dk, afi@star.dk og nno@star.dk

Høringssvar om beskæftigelsesreformen

21.08.2025

F&P takker for muligheden for at afgive svar på høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Generelle bemærkninger

Indledningsvist vil F&P gerne kvittere for, at beskæftigelsesreformen afskaffer hård modregning af supplerende invalidepension og udbetalinger fra erhvervsevnetabsforsikringer i alle offentlige ydelser, bortset fra kontanthjælp. Dermed løses et stort samspilsproblem mellem arbejdsmarkedspensionssystemet og de offentlige velfærdsydelser, som er med til at styrke opbakningen til pensionssystemet.

F&P
Philip Heymans Allé 1
2900 Hellerup
Tlf.: 41 91 91 91
fp@fogp.dk
www.fogp.dk
CVR 11 62 81 84

Troels Hauer Holmberg
Chefkonsulent
Dir. 41919082
trh@fogp.dk

Sagsnr. GES-2025-00226
DokID 527793

Beskæftigelsesreformen får stor betydning for forsikrings- og pensionsbranchens ydelser og fastholdelsesindsatser for tidligere lønmodtagere, som er faldet ud af arbejdsmarkedet pga. sygdom, ulykke eller nedslidning. I 2024 modtog ca. 85.000 personer en udbetaling fra en invalidepensionsordning eller en erhvervsevnetabsforsikring til en samlet værdi af ca. 10 mia. kr. om året. Som branche står vi derfor overfor en stor omstillingsopgave som følge af reformen.

F&P bakker op om reformens mål om regelforenkling, som tilstræber færre sagsbehandler- og ydelsesskift for borgerne, hvilket komplementeres af ensretningen af modregningsreglerne. Samlet set giver det syge borgere mere stabile rammer, som giver bedre muligheder for at fokusere på at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

F&P bakker op om, at syge borgere skal blive i sygedagpengesystemet, indtil de er blevet raske eller deres arbejdsevne er blevet afklaret. Vi opfordrer til, at dette princip skrives direkte ind i lovteksten – på linje med formålsbestemmelserne i ældreloven. Det bør i udmøntningen af den samlede reform sikres,

Brancheorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

at langvarigt syge ikke mister retten til en offentlig ydelse, selv om de ikke er i målgruppen for et fleksjob eller førtidspension.

F&P

Sagsnr. GES-2025-00226

DokID 527793

F&P bakker også op om, at adgangsbarrierer for private aktører i beskæftigelsesindsatsen skal reduceres. Her finder vi dog, at forsikrings- og pensionsselskabernes rolle i forhold til syge borgere er blevet glemt. Syge borgere har få ressourcer og bør også nyde godt af digitale muligheder for at undgå ”dobbeltarbejde”. Der bør derfor bl.a. tages skridt til, at syge borgere nemt kan dele relevante sundhedsoplysninger med private aktører. Der bør ligeledes tages skridt til, at private aktører som forsikrings- og pensionselskaber tænkes ind i etableringen af et nyt og bedre fælles datagrundlag (DFDS) samt etableringen af syntetiske data. Desto bedre vidensgrundlag forsikrings- og pensionselskaberne kan bygge deres indsatser på, desto større positiv beskæftigelseseffekt. Dertil kan et bedre vidensgrundlag potentielt føre til lavere forsikringspræmier, når risici kan beregnes med større sikkerhed. På tilsvarende vis bør vi som branche tænkes ind, når hjemlerne til brug af kunstig intelligens og maskinlæring på det fælles datagrundlag udformes.

F&P bakker op om forslaget om en bemyndigelsesbestemmelse med henblik på udstedelse af regler, der skal begrænse risikoen for stor variation i tilkendelser af førtidspension og fleksjob på tværs af kommuner. Som branche har vi en stor interesse i en ensartet visitationspraksis på tværs af kommuner. Dertil bør kommunerne tage skridt til en samordning af indsatser, så det bliver forudsigeligt, hvad man som borger kan forvente, hvilket også vil forbedre effekten af private aktørers fastholdelsesindsatser.

F&P bakker op om forslaget om inddragelse af borgerne i forbindelse med kommunens indhentning af sundhedsfaglig rådgivning til brug for afgørelser om tilkendelse af fleksjob og førtidspension m.v. I den forbindelse bør der fastsættes en pligt for den koordinerende sagsbehandler til at opfordre borgeren til at kontakte sit forsikrings- eller pensionselskab, hvis borgeren har relevante dækninger. F&P foreslår, at STAR udarbejder en vejledning til kommunerne om samarbejde og koordinering med forsikrings- og pensionselskaber om beskæftigelsesindsatserne. F&P har gode erfaringer med en sådan informationsindsats, men det er en stor og ressourcetung opgave, som kræver en kontinuerlig indsats. Et tættere samarbejde kan bidrage til bedre koordination, hurtigere afklaring og mere målrettet støtte til borgerne.

I forlængelse heraf foreslår F&P, at der etableres en målrettet rådgivningsindsats for arbejdsgivere med fokus på fastholdelse af medarbejdere med helbreds-mæssige udfordringer. Mange arbejdsgivere kunne have glæde af viden om, hvordan de bedst støtter sygemeldte medarbejdere i at vende tilbage til arbejdet – fx gennem fleksible løsninger, kontakt til pensions- og forsikringsselskaber eller brug af sundhedsfaglig rådgivning. En styrket rådgivningsindsats kan bidrage til færre opsigelser, bedre fastholdelse og dermed en mere effektiv beskæftigelsesindsats.

F&P finder, at overgangen fra proces- til resultatstyring af kommunernes beskæftigelsesindsats både indeholder potentiale for bedre og mere skræddersyede indsatser for den enkelte borger, men også risiko for at syge borgere kan få en utilstrækkelig indsats. F&P bidrager derfor gerne til arbejdet med fastsættelse af relevante måltal for beskæftigelsesindsatsen for syge borgere.

F&P

Sagsnr. GES-2025-00226

DokID 527793

Blandt forsikrings- og pensionsselskaberne er der en bekymring for, at kommunerne efter reformen har utilstrækkelige ressourcer til at hjælpe alvorligt syge borgere. Al erfaring viser, at en tidlig indsats af høj kvalitet er en samfundsøkonomisk investering, der betaler sig. F&P ønsker at understrege betydningen af en tidlig, koordineret og aktiv indsats i sygeforløb. Tidlig og koordineret indsats øger sandsynligheden for, at sygemeldte borgere bevarer tilknytningen til arbejdsmarkedet. Det er derfor vigtigt, at kommunerne – også i en mere fleksibel og decentral beskæftigelsesindsats – er opmærksomme på tidlig koordinering med andre relevante aktører omkring den sygemeldte også i umiddelbart ukomplicerede forløb. Det omfatter fx den sygemeldtes arbejdsgiver, relevante sundhedsaktører og evt. forsikrings- og pensionsselskaber m.v.

Det er uklart i lovforslaget, hvad der sker, når en sygemeldt borger eller dennes arbejdsgiver selv henvender sig med ønske om samtale med kommunen. Det fremgår ikke, hvornår borgeren kan forvente en samtale eller opfølgning. F&P opfordrer til, at det præciseres i lovforslaget. Sådanne henvendelser bør prioriteres højt, så borgere hurtigt kan få adgang til støtte og vejledning med henblik på fastholdelse på arbejdsmarkedet.

F&P opfordrer til, at der snarest muligt indgås aftale og udsendes kommunikation om størrelsen af sygedagpenge på nedsat sats. Forsikrings- og pensionsbranchen står overfor en stor omstillingsopgave, som vanskeligt kan komme i gang, før de fremtidige økonomiske rammebetingelser er kendte.

F&P forstår bestemmelserne om udfasning af ressourceforløb således, at der ikke længere findes ressourceforløb 3 år efter tilgangen hertil stoppes. F&P opfordrer til, at dette præciseres i lovbemærkningerne, så der er klarhed om, hvornår ressourceforløb er helt udfaset.

Der er F&P's formodning, at en højere indkomst under sygdom – som følge af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom i form af en social ydelse tillagt erstatning efter arbejdsskadesikringsloven og eventuelle pensionsudbetalinger – kan overstige den sygemeldte borgers hidtidige indtægt. Dette kan modvirke arbejdsmarkedsfastholdende indsatser.

F&P opfordrer derfor aftalepartierne til at overveje en ændring af modregningsreglerne i den sociale lovgivning. I dag kan revalideringsydelsen sammen med ydelsen efter arbejdsskadesikringslovens § 17 ikke overstige tilskadekomnes hidtidige arbejdsindtægter, jf. § 73 i lov om aktiv socialpolitik og

dertilhørende bekendtgørelser. Med lovforslagets ophævelse af revalideringsydelsen vil flere tilskadekomne kunne være henvist til fortsatte sygedagpenge eller kontanthjælp.

F&P

Sagsnr. GES-2025-00226

DokID 527793

F&P foreslår derfor en ændring af § 73, så bestemmelsen i overensstemmelse med nugældende regler også omfatter sygedagpenge, således at modregningsprincipperne fortsat sikrer, at den samlede indkomst ikke overstiger den sygemeldte borgers tidligere arbejdsindtægt.

F&P har ikke bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Venlig hilsen

Troels Hauer Holmberg

Forskningscenter For social udsathed

VIA University College

Høringssvar til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Forskningscenter for Social Udsathed ønsker hermed med udgangspunkt i centrets forskningsresultater at fremkomme med bemærkninger til to elementer i de foreliggende lovudkast som led i beskæftigelsesreformen.

Afskaffelse af revalidering (jf. lovbemærkningerne pkt. 2.5).

Med den politiske aftale lægges der op til at afskaffe revalideringsordningen, som har været et væsentligt element i dansk socialpolitik siden 1960. Der henvises i lovbemærkningerne til, at ordningen kun bruges meget lidt, og at der gennem årene er kommet alternative tilbud, som gør revalideringsordningen overflødig.

Borgere, som kommer ud for store ændringer undervejs i arbejdslivet som følge af ulykker, sygdom eller forværring af en allerede konstateret funktionsnedsættelse kan have behov for en langsigtet indsats for at genetablere en tilknytning til arbejdsmarkedet. Her er revalidering et velegnet redskab. Det er vigtigt, at der lovgivningsmæssigt sondres mellem aktivering, som gennem en kortsigtet indsats skal få ledige borgere i beskæftigelse, og revalidering, som gennem en mere langsigtet indsats kan skabe fundamentet for en ny og perspektivrig tilknytning til arbejdsmarkedet. Vi finder det derfor bekymrende, at revalidering med forslaget helt kommer til at udgå af lovgivningen.

Vi vil advare mod at tillægge det for stor vægt, at ordningen gennem de senere år bruges stadig mindre. Årsagen til det kan også findes i, at lovændringer gennem de sidste 25 år gradvist har undermineret kommunernes incitamenter til at benytte revalideringsordningen. I stedet for at nedlægge ordningen kunne det derfor overvejes at genopfinde revalidering som redskab i social- og beskæftigelsespolitikken.

Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams (jf. lovbemærkningerne pkt. 2.12).

Vores forskning har vist, at der er en række problemer forbundet med de gældende regler omkring rehabiliteringsteams. Der er derfor mulighed for at opnå gevinster både for borgere og kommuner ved at give større frihedsgrader til organiseringen og ved at afskaffe kravet om rehabiliteringsteams. Samtidig er det imidlertid bekymrende, at der i lovforslaget slet ikke lægges op til ændringer i reglerne om visitation til

fleksjob og førtidspension. Som vi også anførte i høringssvaret til ekspertgruppen, vil vi kraftigt anbefale, at spørgsmålet om fleksjob og det rummelige arbejdsmarked får en større rolle i den kommende beskæftigelsesreform.

Der er bl.a. et stort behov for at genbesøge arbejdsevnebegrebet og udforme fælles retningslinjer for, hvordan det skal fortolkes og benyttes i praksis. Vurdering af arbejdsevne benyttes i dag i et bredt spektrum af formål fra bedømmelse af om en borger kan have job på det ordinære arbejdsmarked til bedømmelse af timetal og jobintensitet i et fleksjob og visitation til førtidspension.

Et centralt problem illustreres med en formulering fra lovbemærkningerne. Her fremgår det, at "... kommunen vil skulle udarbejde en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, når kommunen vurderer, at personen er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende." Allerede med de gældende regler er det uklart, hvornår en borger kan siges at være i målgruppe for fleksjob eller førtidspension, og dermed hvornår borgeren har ret til en særlig indsats. Vi vil derfor anbefale, at kommende retningslinjer om arbejdsevne kommer til at indeholde en vurdering i flere trin og med tydelige rettigheder for borgeren om, hvornår der skal træffes afgørelse om hvad. Det er også den bedste vej til at modvirke de meget store variationer mellem kommunerne, både hvad angår fleksjob og førtidspension.

Docent, ph.d. Lena Kjeldsen og Lektor, ph.d. Finn Amby

Forskningscenter for social udsathed, VIA University College

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

star@star.dk

04-07-2025

Sags nr. 2025 - 13814

Akt. id. 25532339

Att.: Astrid Finderup, afi@star.dk

Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Postboks 970

3900 Nuuk

Tlf. (+299) 34 50 00

Fax (+299) 34 63 64

E-mail: isn@nanoq.gl

www.naalakkersuisut.gl

HØRINGSSVAR – Vedr. ”Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love”

Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender har den 23. juni 2025 modtaget ovennævnte høring med frist for eventuelle bemærkninger den 21. august 2025 kl. 12:00

Høringen omhandler et samlelovforslag af ændringslove til følgende love:

1. Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. marts 2024 med senere ændringer,
2. Lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. 254 af 1. marts 2024 med senere ændringer,
3. Lov om sygedagpenge, jf. lovbekendtgørelse nr. 97 af 29. januar 2025 med senere ændringer,
4. Lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024 med senere ændringer,
5. Lov om seniorjob, jf. lovbekendtgørelse nr. 1090 af 15. september 2015 med senere ændringer,
6. Lov om social pension, jf. lovbekendtgørelse nr. 1123 af 21. oktober 2024 med senere ændringer,
7. Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1033 af 2. september 2024 med senere ændringer,
8. Lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 12. februar 2021 med senere ændringer,
9. § 16 i Udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024 med senere ændringer,
10. § 6, stk. 1 i danskuddannelsesloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1372 af 22. september 2022,
11. Integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020 med senere ændringer, og

12. Lov om fleksydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 222 af 12. februar 2021 med senere ændringer.

Departementets bemærkninger til de enkelte ændringslove

Ad. 1

I henhold til lovens § 210 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 2

I henhold til lovens § 69 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 3

I henhold til lovens § 83 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 4

I henhold til lovens § 118 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 5

I henhold til lovens § 20 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 6

I henhold til lovens § 73 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 7

I henhold til lovens § 68 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 8

I henhold til lovens § 40 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 9

§ 16 i Udlændingeloven er ikke sat i kraft for Grønland, jf. Bekendtgørelse nr. 184 af den 14. februar 2025 af anordning om ikrafttræden for Grønland af udlændingeloven. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 10

I henhold til lovens § 22 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 11

I henhold til lovens § 68 gælder den ikke for Grønland. Departementet har dermed ingen bemærkninger hertil.

Ad. 12

Departementet har ingen bemærkninger hertil.

Departementets bemærkninger til lovforslaget bemærkninger

Af det fremsendte samlelovsforslags bemærkninger til § 20 fremgår¹:

“[...] udlændingeloven, [...] ikke gælder for eller kan sættes i kraft på Færøerne og i Grønland.”

I den forbindelse skal departementet gøre opmærksom på, at udlændingeloven er sat i kraft for Grønland, jf. Bekendtgørelse nr. 184 af 14. februar 2025 af anordning om ikrafttræden for Grønland af Udlændingeloven.

Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender har ikke yderligere bemærkninger.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering er velkommen til at kontakte undertegnede, hvis nærværende skrivelse måtte give anledning til spørgsmål eller brug for yderligere detaljer.

Venlig hilsen,

Julie Dybro Madsen
Juridisk fuldmægtig
Afdeling for Jura

¹ Bemærkninger til § 20, side 329, næstsidsle tredje linje

HK HANDEL

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Vermundsgade 38

2100 København Ø

København d. 26.06.2025

Høringssvar vedr. virksomhedspraktikordningen i udkast til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.v.

HK HANDEL undrer sig over ikke at være høringspart på et område, der har så store konsekvenser for vores arbejdsmarkedet på handelsområdet. Derfor tillader vi os, alligevel at afgive høringssvar og ønsker i denne anledning at knytte bemærkninger til de foreslåede ændringer af reglerne om virksomhedspraktik

Virksomhedspraktik er tænkt som et redskab, der skal hjælpe ledige i gang, give dem mulighed for at afprøve sig selv i et arbejdsmiljø og styrke lediges tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er et forståeligt udgangspunkt, men i praksis skaber ordningen ikke den ønskede effekt. For mange borgere ender praktikforløb i detailbranchen med at blive en venteposition uden reelt udbytte, hvor der ikke er sikkerhed for efterfølgende job.

Undergrave ordinære jobs

Når ledige arbejder gratis i længere perioder uden garanti for ansættelse, presser det arbejdsmarkedet skævt. Virksomhedspraktikordningen fungerer i detailbranchen som en gratis arbejdskraftreserve, som reducerer virksomhedernes incitament til at oprette rigtige stillinger. Ifølge Styrelsen for arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) fører virksomhedspraktikforløb inden for Handel til beskæftigelse i 19 pct. af tilfældene, det drejer sig hovedsageligt om virksomhedspraktikanter der betegnes ”tæt” på arbejdsmarkedet, altså borgere, der ikke har andre udfordringer andet end at de er blevet ledige, de skal efter vores mening ikke i arbejdsprøvning, men i job.

Isoleret set står handelsområdet samlet set for hver fjerde virksomhedspraktikant, mens kun en femtedel af virksomhedspraktikanterne fører til beskæftigelse ift. STARS definition af beskæftigelse.

Risiko for konkurrenceforvridning og ulige kår

Der opstår konkurrenceforvridning, når nogle virksomheder gentagne gange benytter sig af gratis arbejdskraft gennem virksomhedspraktikanter, mens andre betaler løn og investerer i ordinære ansættelser. Det skaber en ulige konkurrencesituation, særligt i brancher med høj omsætning i personalet. Vi forstår, at ordningen skal fungere som en midlertidig støtte til borgere på vej i job, men uden klare begrænsninger og gennemsigtighed risikerer vi, at praksis belønner de virksomheder, der undgår at tage arbejdsgiveransvar og samtidig straffer dem, der reelt prøver at rekruttere og oplære ny arbejdskraft på ordentlige vilkår.

HK HANDEL mener, det er vigtigt at værne om et arbejdsmarked, hvor det betaler sig at opføre sig ansvarligt - også når det gælder rekruttering og opkvalificering. Her udgør ureguleret brug af virksomhedspraktik et problem.

En demotiverende oplevelse for borgerne

Vi hører fra vores medlemmer, at de oplever virksomhedspraktik som meningsløst og demoraliserende. Når der ikke følger beskæftigelse med, bliver forløbet oplevet som spildt tid - eller værre som en ydmygelse. Der er fare for at vi med gode intentioner ender med at svække borgernes motivation og selvopfattelse, snarere end at styrke den.

Afsluttende refleksion

Vi anerkender fuldt ud behovet for at styrke lediges tilknytning til arbejdsmarkedet og at der for borgere med særlige udfordringer kan være behov for ordninger, som hjælper dem ud på arbejdsmarkedet – og at virksomheder er vigtige samarbejdspartnere i den indsats. Men borgere, der ikke har andre udfordringer andet end at de er blevet ledige skal ikke i arbejdsprøvning. De skal ansættes.

Der er ikke noget i vejen med at give mennesker en chance. Tværtimod. Men vi skal gøre det på en måde, der respekterer deres tid, kompetencer og værdighed. Her mener vi ikke, at virksomhedspraktik - som det oftest udmøntes - lever op til det ideal.

Vi håber derfor, at der bliver rum for at gentænke, ikke blot hvordan, men om og hvornår vi bruger virksomhedspraktik i fremtiden.

Med venlig hilsen.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Helle Høj', with a stylized flourish at the end.

HK HANDEL

Mette Høgh

Formand

HK HANDEL

HK-Kommunal

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. og forskellige andre love.

Til: Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, star@star.dk, Astrid Findrup, afi@star.dk, Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Fra: HK Kommunal

Dato: 20.08.2025

Vedr.: HK Kommunals høringssvar til ovennævnte lovudkast.

Som overenskomstbærende fagforening repræsenterer HK Kommunal hovedparten af de mange tusinde medarbejdere og ledere, der i det daglige arbejder i jobcentrene - og på andre centrale og vigtige dele af beskæftigelsesområdet.

Da lovforslaget potentielt vil kunne få stor betydning for udformningen af den danske beskæftigelsespolitik, og ikke mindst vores medlemmers rammebetingelser for arbejdet på området, har HK Kommunal valgt at afgive det foreliggende høringssvar.

I HK Kommunal deler vi bl.a. regeringens og forligspartiernes ønsker om en fremtidig beskæftigelsesindsats, der har fokus på en fagligt funderet indsats for ledige og sygemeldte, og hvor fokus flyttes fra systemstyring til individuelle løsninger. HK Kommunal er også enig i reformens målsætninger om at give kommunerne og sagsbehandlerne større handlefrihed og ansvar, reducere bureaukratiet, og prioritere resultater frem for processer.

Omvendt er vi i HK Kommunal stærkt kritiske og betænkelige ved de planlagte store besparelser på beskæftigelsesområdet. Konkret har regeringen og forligspartierne annonceret en markant besparelse på beskæftigelsesområdet på 2,7 milliarder kroner, svarende til en reduktion af den samlede bevilling til området på cirka 25 procent¹.

¹ [Aftaletekst](#)

Regeringen og forligspartierne er blevet enige om, at besparelserne bl.a. skal hentes på færre samtaler med de ledige og sygemeldte borgere, og på færre aktive tilbud til de ledige og sygemeldte.

HK Kommunal vil endnu en gang meget klart advare mod at gennemføre de uforholdsmæssigt store foreslåede besparelser, der potentielt vil kunne øge bl.a. ledighedsperioderne og varigheden af sygedagpengeforløbene.

De mange 100.000 ledige og sygemeldte borgere forsvinder ikke, bare fordi man fra centralt politisk hold nedjusterer de økonomiske bevillinger og ændrer regelgrundlaget. Det vil også fremover fortsat være brug for en professionel og målrettet beskæftigelsesindsats der adresserer borgere og virksomheders behov.

Den politiske aftale indebærer en alvorlig risiko for ringere kontakt til stort set alle grupper der er i kontakt med beskæftigelsesindsatsen. Det gælder både de ressourcestærke grupper af ledige, men det gælder i særlig grad grupperne længere væk fra arbejdsmarkedet, hvor indsatsen fremover reduceres til et symbolsk minimumsniveau. Det er problematisk, da den aktuelle forskning på området klart dokumenterer, at det rent faktisk er muligt at flytte disse grupper ind på arbejdsmarkedet ². Det kræver imidlertid, at der er de nødvendige ressourcer og tilbud til rådighed. I en situation med stærkt begrænsede midler til beskæftigelsesområdet er der en alvorlig risiko for, at de enkelte kommuner af økonomiske årsager bliver tvunget til at nedprioritere indsatsen for netop disse grupper, hvilket blandt andet også vismændene peger på ³.

I det hele taget vil vi derfor fremover kunne forvente, at den enkelte borgers muligheder for støtte og hjælp i et vist omfang kommer til at afhænge af bopælskommunens kommunaløkonomiske rammebetingelser og lokalpolitiske prioriteringer på beskæftigelsesområdet. HK Kommunal ønsker i den forbindelse at understrege, at borgerens behov for hjælp til at komme tilbage på arbejdsmarkedet først og fremmest bør adresseres med afsæt i en beskæftigelsesfaglig vurdering og indsats, hvor de nødvendige ressourcer samtidig bør være til stede. HK Kommunal er derfor stærkt bekymret for, om økonomisk pressede kommuner fremover vil have tilstrækkelige muligheder for at allokere de nødvendige midler til beskæftigelsesområdet.

Den ændrede beskæftigelseslovgivning og de reducerede økonomiske rammebetingelser vil også potentielt kunne påvirke muligheder og indsatser i forhold til den store gruppe af ressourcestærke ledige:

Reformen indebærer, at a-kasser får større ansvar for dagpengemodtagere de første fire måneder. Ressourcestærke ledige får i et forsøg frit valg til selv at vælge, hvem der skal hjælpe dem i arbejde. Det lyder umiddelbart positivt, men kan betyde, at nogle ledige får mindre målrettet støtte, hvis de ikke aktivt opsøger den rette hjælp (selvselektion) og /eller de vil blive udsat for forskellige typer af systemselektion og tendenser til anvendelse af creaming, standardisering af tilbud etc.⁴

² Se f.eks. [Beskæftigelses Indikator Projektet \(BIP\)](#) samt [FLERE SKAL MED SLUTEVALUERING](#)

³ [Dansk Økonomi, forår 2025](#)

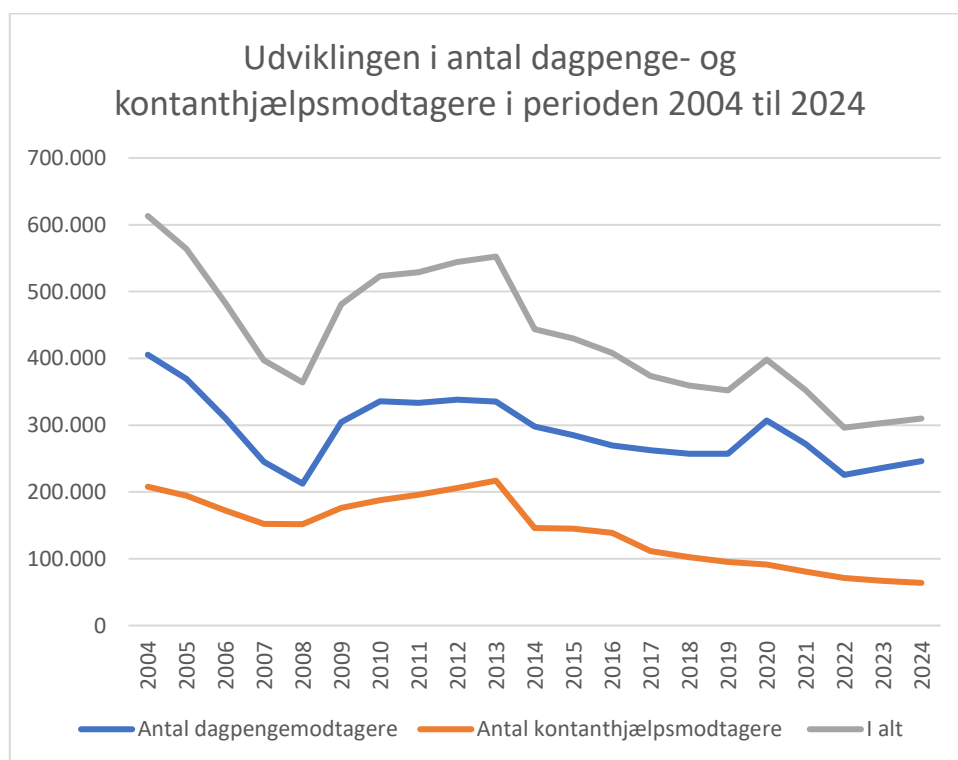
⁴ [Professorer: Regeringen har paradoksale ønsker til beskæftigelsessystemet | Danske A-kasser](#)

Samtidig er der en reel risiko for, at vi også må imødegå en reduceret aktiv kommunal indsats i forhold til servicering af landets virksomheder, når de kommende besparelser skal effektueres. Med markant færre ansatte på beskæftigelsesområdet vil der fremover blive mindre tid til at hjælpe virksomhederne med bl.a. rekruttering, opkvalificering, vejledning om handicapkompenserende ordninger, fastholdelse af sygemeldte medarbejdere og en lang række andre tilbud⁵.

Endelig indebærer de foreslåede besparelser på den kommunale beskæftigelsesindsats, at man politisk risikerer at ende med at gennemføre en massiv nedskalering af det væsentlige samfundsøkonomiske og beskæftigelsespolitiske styringsredskab, som jobcentrene har været gennem en lang række alvorlige kriser.

Det gælder blandt andet under finanskrisen, coronakrisen - og senest ved modtagelsen og integrationen af de mange tusinde ukrainske flygtninge, som jobcentrene succesfuldt har hjulpet med integration og arbejde igennem de seneste par år, og hvor 8 ud af 10 arbejdsmarkedssparate ukrainere i dag er i job⁶.

Den politiske vedtagelse og implementering af beskæftigelsesreformen finder samtidig sted i et konjunkturforløb med en rekordhøj beskæftigelse og et utrolig lavt antal ledighedsberørte jf. figur 1 nedenfor.

Figur 1. udviklingen i antal berørte dagpenge- og kontanthjælpsmodtagere i perioden 2004 til 2024.

Kilde: Jobindsats.dk og egne beregninger.

⁵ Se f.eks. [Læs om samarbejdet mellem jobcentre og virksomheder](#)

⁶ [Næsten 14.000 fordrevne ukrainere i job på det danske arbejdsmarked](#)

HK Kommunal finder det problematisk, at man nu vælger at dimensionere (og reducere finansieringen) af en gennemgribende arbejdsmarkedsreform med afsæt i den aktuelle højkonjunktur.

Historisk set er det ikke unormalt at antallet af ledighedsberørte er 50 procent større end i den aktuelle situation jf. figuren ovenfor, og risikoen for, at ledigheden igen begynder at stige som en konsekvens af toldsatser og protektionisme, krigshandlinger, ændringer i den globale arbejdsdeling, finanskriser, epidemiske kriser etc., er hele tiden latent til stede. HK Kommunal er derfor stærkt betænkelig ved, at man nu politisk reducerer ressourcerne til den beskæftigelsesindsats, der dokumenterbart har bidraget effektivt til at håndtere en række af de meget alvorlige beskæftigelsespolitiske udfordringer, som samfundet har gennemlevet de sidste 20-30 år.

HK Kommunal har desuden følgende konkrete bemærkninger til de enkelte dele af lovforslaget:

Mindre kontakt og færre tilbud og samtaler med borgerne

Af lovforslaget fremgår det bl.a., at kommunerne får mulighed for at fritage op til 25 procent af borgerne for indsatser og samtaler. Som eksempler på grupper der kan fritages, kan nævnes ledige der selv kan finde beskæftigelse på egen hånd, og særligt udsatte borgere, der har svære psykiske lidelser eller misbrug.

HK Kommunal vurderer umiddelbart at dele af forslaget er fornuftigt i forhold til dele af de nævnte borgergrupper. Det er dog værd at bemærke, at ressourcestærke ledige der fritages for indsatser og samtaler ikke længere vil være omfattet af kontaktføreløbs motivations- og programeffekter, hvilket potentielt vil kunne give længere ledighedsperioder, og dermed risiko for stigende omkostninger til overførselsindkomster for kommunerne⁷.

Modsætningsvis vil der kunne argumenteres for, at en fritagelse for samtaler og aktive tilbud for udsatte grupper vil kunne medføre risiko for en yderligere marginalisering. Undersøgelser fra bl.a. BIB-projektet viser, at så snart borgerne oplever perioder uden indsatser, så sker der en tilbagegang i deres forløb mod arbejdsmarkedet. Tilsvarende viser projektet, at sagsbehandlerens tro på borgerens evne og muligheder har stor betydning for borgernes progression mod beskæftigelse. En tillidsfuld relation kan styrke borgernes motivation og engagement i beskæftigelsesindsatsen⁸. I en situation, hvor personaleressourcerne reduceres med 25 procent, og de udsatte gruppers minimumsrettigheder nedskaleres til et absolut minimum, vil det fremover blive meget svært at hjælpe bl.a. de udsatte borgere tilbage på arbejdsmarkedet.

⁷ Se f.eks. Finansministeriet (2021) for en uddybning af motivations- og programeffekter [Regneprincipper på beskæftigelses- og overførselsområdet – September 2021](#)

⁸ <https://vaeksthusets-forskningscenter.dk/nyheder/parallele-indsatser-uden-pause-skaber-progression/>

Der vil derfor være en betydelig risiko for, at flere tusinde borgeres forløb vil ende i førtidspension, fordi borgeren ikke hjælpes til at se egne ressourcer. I dag håndterer kompetente medarbejdere i jobcentrene den beskæftigelsesfaglige koordination omkring de udsatte borgere. Fremover er der udsigt til en langt mere fragmenteret indsats omkring disse borgergrupper. Hverken behandlersystemet i sundhedsvæsenet eller i misbrugsbehandlingen er særligt uddannede - eller har særlig pligt til en ressourceorienteret tænkning med fokus på beskæftigelsesperspektivet, ligesom de ikke kender til de støttemuligheder, der (indtil nu) findes i den aktive beskæftigelsesindsats.

Det er således bekymrende, hvis beskæftigelsesfokus forsvinder helt ud af indsatsen for mange af de udfordrede borgere. IPS er et godt eksempel på, hvordan man i psykiatri og beskæftigelse kan arbejde godt sammen, og hvor beskæftigelseseffekterne samtidig er overraskende gode ⁹. Der er med andre ord tale om alvorlige dilemmaer, som bør adresseres i forbindelse med den endelige vedtagelse og implementering af loven.

Afskaffelse af kravet om ret til tilbud efter 6 måneder

Lovforslaget indebærer, at kommunerne fremover vil skulle give mindst et tilbud til mindst 75 pct. af dagpenge- og kontanthjælpsmodtagerne. I praksis betyder det, at disse grupper ikke fremover vil have en ret til tilbud senest ved 6 måneders ledighed.

Denne del af lovforslaget indebærer flere problemer:

- (1) Hvordan fastlægges kriterierne for, hvilke borgergrupper der skal have tilbud kontra de borgergrupper der ikke skal have tilbud?
- (2) Hvilke muligheder får de borgergrupper der ønsker et aktivt tilbud, men som afskæres fra tilbud?
- (3) Hvordan sikres det, at de motivations-, program-, kvalifikations- og beskæftigelseseffekter der knytter sig til de aktuelle tilbud indenfor 6 måneders ledighed, ikke forsvinder for de op mod 25 procent af borgerne, der fremover vil blive friholdt for aktivering?
- (4) Hvilke klage- og ankesmuligheder har borgere, der enten ikke modtager et tilbud, eller som ønsker et alternativt tilbud?

Afskaffelse af ressource- og jobafklaringsforløb

Lovudkastet indebærer også en afskaffelse af de eksisterende ressource- og jobafklaringsforløb. HK Kommunal er grundlæggende enig i nødvendigheden af afskaffelsen af de nævnte forløb som, de fungerer i dag.

Der har været positive elementer i forløbene, herunder mulighed for tværfagligt samarbejde og drøftelser, retten til en jobformidler og indsatsplaner, som har skulle sikre

⁹ Se f.eks. [IPS-metoden](#) for en uddybning af metoden og dens resultater.

den røde tråd igennem forløbene. Omvendt må man også konstatere, at en række af forløbene ikke har fungeret hensigtsmæssig, og at der nu er behov for at medarbejderne sammen med borgerne derfor skal have bedre mulighed for at vurdere, hvilket potentiale (om noget), der er for, at borgeren kan vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Sagsbehandleren bør samtidig have den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at understøtte borgerens afklaring. Det kan f.eks. være i situationer, hvor borgeren har et forventeligt langvarigt behandlingsforløb, men med gode prognoser for at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Her bør der være de nødvendige økonomiske, organisatoriske og personalemæssige ressourcer til at kunne sætte ind med indsatser, der i højere grad understøtter og optimerer behandlingsforløbene, og dermed bidrager til at forkorte dem. Det kan f.eks. være tilbud om genoptræning, psykologbehandling, psykoedukation eller livsstringsforløb, som borgere og behandlere i dag oplever som værende meget effektfulde i praksis¹⁰.

HK Kommunal ønsker i den forbindelse også at gøre opmærksom på, at de påtænkte besparelser på beskæftigelsesområdet, risikerer at medføre øgede omkostninger indenfor en række andre sektorer – det gælder f.eks. det sociale område og sundhedsvesenet.

Endelig er det vigtigt for HK Kommunal at henlede opmærksomheden på en vigtig problemstilling i forhold til afskaffelsen af ressource- og jobafklaringsforløb. Det handler kort fortalt om risikoen for, at nogle af de berørte borgergrupper enten ender på en lavere ydelse, eller afskæres fra økonomiske ydelser pga. krav om ægtefælleforsørgelse mv.

Implikationen af dette er, at man i beskæftigelsesindsatsen nu igen risikerer at stå overfor at skulle håndtere borgere med komplekse problemer, der ikke er berettiget til forsørgelse, da de enten ikke opfylder kravene til kontanthjælp, eller afskæres fra ydelser på grund af ægtefælleindtægt.

Sygemeldte fra beskæftigelse flyttes ud af beskæftigelsesindsatsen¹¹

HK Kommunal er betænkelig ved forslaget om at flytte sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen. Betænkeligheden gælder i særlig grad den del af forslaget, der indebærer at en større involvering af arbejdsgiverne i vurderingen af behov for opfølgning og hjælp til fastholdelse af sygemeldte medarbejdere.

At overlade ansvaret for sygedagengemodtagere til arbejdsgiverne kan skabe flere udfordringer og problemer, både for virksomhederne, medarbejderne og samfundet som helhed. Her er nogle af de centrale problemer:

¹⁰ <https://www.hk.dk/omhk/sekter/kommunal/10pejlemaerker/6-afklaringsgaranti-paa-et-aar>

¹¹ Forslaget om at sygemeldte fra beskæftigelse flyttes ud af beskæftigelsesindsatsen nævnes første gang på siden 13 i lovudkastet.

En meget stor andel af lønmodtagere i den private sektor er ansat i små og mellemstore virksomheder (SMV). I 2022 udgjorde andelen af ansatte i SMV'erne 2/3 af arbejdsstyrken i den private sektor, svarerende til over 1 million ansatte. Det gennemsnitlige antal ansatte i en SMV-virksomhed var i sammen opgørelsesperiode 3,4 årsværk¹².

Forslaget fra ekspertgruppen betyder med andre ord, at rigtig mange mindre private virksomheder nu skal bruge deres begrænsede personaleressourcer til at forholde sig til mulige komplekse problemstillinger i forbindelse med sygemeldinger, som de ikke nødvendigvis har de tilstrækkelige faglige forudsætninger for – og som samtidig trækker ressourcer væk fra deres kerneaktiviteter. Erfaringer fra flere jobcentre er således, at bl.a. mindre arbejdsgivere helt forståeligt bl.a. mangler viden om en række redskaber og lovgivningsbestemmelser, der effektivt kan understøtte den sygemeldte medarbejders tilbagevenden til jobbet.

Arbejdsgivere er ikke nødvendigvis eksperter i sygedagpengelovgivningen eller sundhedsrelaterede emner og kan have svært ved at håndtere komplekse sygeforløb på en passende måde. Det kan føre til utilsigtede fejl og /eller utilstrækkelig støtte til den sygemeldte medarbejder.

Dertil kommer, at et øget arbejdsgiveransvar for sygdomsforløbet potentielt kan skabe mulige spændinger mellem arbejdsgiver og medarbejder, især hvis der er uenighed om sygemeldingens varighed eller berettigelse. Dette kan påvirke arbejdsmiljøet negativt og føre til forskellige former for konflikter.

HK Kommunal er med afsæt i ovenstående bekymret for, om et øget ansvar for sygedagpengemodtagerne i arbejdsgiverregi vil kunne medføre længere sygemeldinger, fordi der ikke tidligt i sygdomsforløbet iværksættes relevante foranstaltninger - og professionelle sundheds- og beskæftigelsesfaglige screeninger af de sygemeldte borgere.

Supplerende bør det i lovteksten eller vejledningen præciseres, hvornår der er tale om ikke-forudsigelige sygeforløb, herunder f.eks. når:

1. Den sygemeldte selv er usikker på tidshorizonten.
2. Der ikke er stillet en (endelig) diagnose.
3. Der ikke er påbegyndt behandling.
4. Der er tale om en mere kompleks/alvorlig psykisk diagnose, som f.eks. depression.
5. Der ikke er aftalt en klar plan for tilbagevenden med arbejdsgiverne.
6. Der har været flere gentagne sygemeldinger tidligere.
7. Der er en forsørgelseshistorik med mange perioder på offentlig forsørgelse.

Endelig ønsker vi i HK Kommunal at henlede opmærksomheden på en netop publiceret forskningsrapport, hvor Væksthuset i samarbejde med Herning kommune og en række

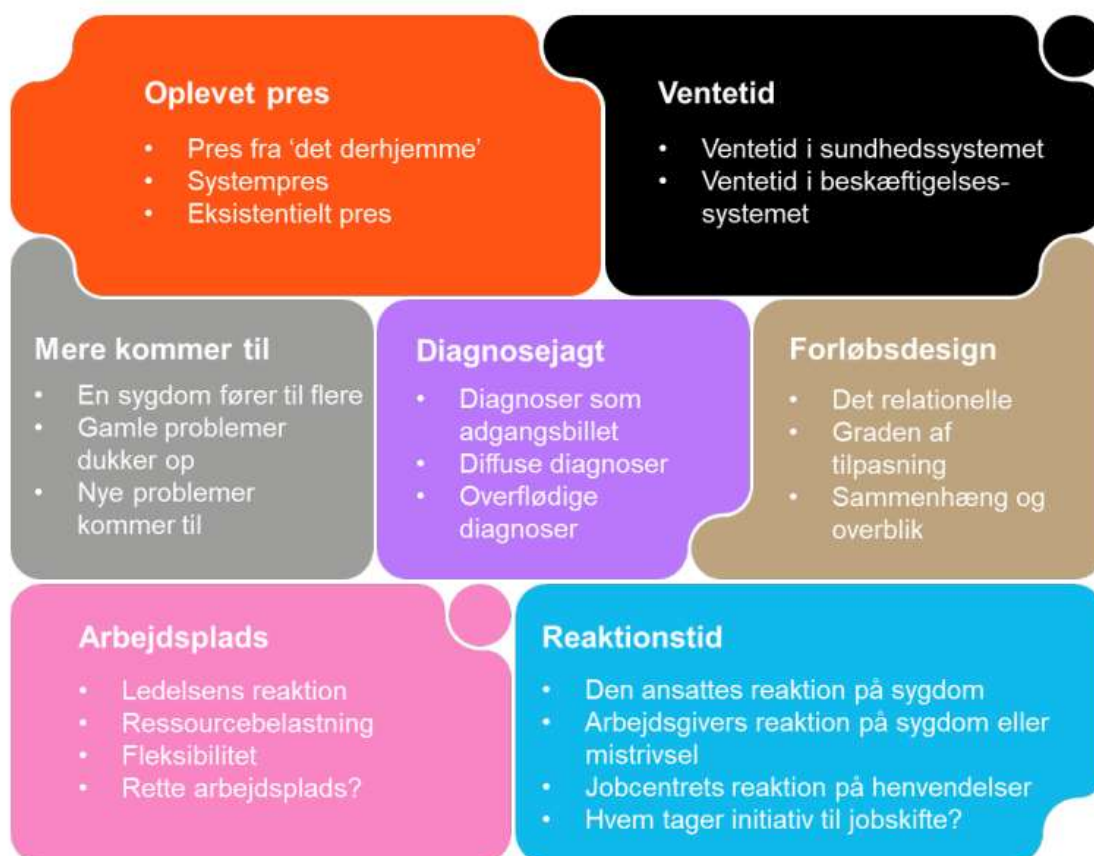
¹² [Fakta om SMV'erne](#)

andre relevante aktører har afdækket den meget kraftige kompleksitet der kendetegner langvarigt sygedagpengeforløb¹³.

Rapporten viser bl.a., at langvarigt sygefravær ofte er komplekst og ikke nødvendigvis kan forstås ud fra en logik om, at der findes én årsag til sygefraværet. Rapporten dokumenterer, at der er tale om et kompliceret samspil mellem systemer, aktører og forhold i den sygemeldtes øvrige liv, der samlet set komplicerer og forlænger sygefraværet.

I rapporten peges der bl.a. på, at en række faktorer øger længden af sygedagpenge-sagerne, herunder

- Ventetider på udredning og behandling,
- Diagnosejagt,
- Mistrivsel hos børn eller andre pårørende,
- Borgerens oplevede muligheder og barrierer i forhold til samarbejde omkring situationen med arbejdsgivere, sundhedssystemet, fagforeninger og jobcentret.

Rapporten og figuren ovenfor giver samlet set et vigtigt bidrag til at forstå, at der fremover fortsat vil være et klart behov for en kommunalt koordineret indsats mhp. at forebygge langvarige perioder på sygedagpenge. Den politiske ambition om at overlade det

¹³ Væksthuset (2025): Sygefravær et komplekst fænomen. Kilde: [Analyse af langvarigt sygefravær i Herning Kommune](#)

primære ansvar for håndtering af sygedagpengesagen til den sygemeldte borger og dennes arbejdsgiver er jf. ovenstående forskningsresultater stærkt problematisk.

HK Kommunal er derfor stærkt skeptiske overfor de planlagte besparelser på beskæftigelsesindsatsen, der bl.a. risikerer at gå ud over indsatsen i forhold til en stigende gruppe af lønmodtagere, der nu risikerer at ende i langvarige sygedagpengeforløb som en konsekvens af, at de professionelle sagsbehandlere på sygedagpengeområdet ikke kommer tilstrækkeligt tidligt ind i sagen.

Spørger man de sygemeldte borgene selv, om de er tilfreds med den service og de tilbud, de oplever fra jobcentrene, er en forholdsvis stor del af borgerne enten meget tilfredse eller tilfredse med jobcentrene (73 procent), mens 17 procent er indifferente¹⁴. Det er med andre ord et meget velfungerende tilbud med høj borgertilfredshed, som man nu politisk ønsker at reducere og afvikle.

Unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet skal omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere

Denne del af lovforslaget er stærkt bekymrende, da forslaget i vidt omfang potentielt vil kunne ramme unge uden arbejds erfaring og /eller arbejdsidentitet.

Nyere analyser fra bl.a. STAR (2025) viser, at når det rent faktisk lykkedes at hjælpe unge på kanten af arbejdsmarkedet med at få tilknytning til arbejdsmarkedet, så fastholder de i mange tilfælde også efterfølgende en overraskende stor arbejdsmarkedstilknnytning¹⁵.

Tilsvarende viser nye undersøgelser fra AE (2025), at dele af ungegruppen under 30 år, der ikke er i beskæftigelse bl.a. er udfordret af psykiske diagnoser, er kriminalitets-truede etc. AE konkluderer derfor, at det er vigtigt, at den pågældende ungegruppe ikke glemmes, men at den tværtimod bør tilbydes målrettede indsatser¹⁶.

Lovforslaget om en harmonisering af kontanthjælpsområde indebærer, at unge kontanthjælpsmodtagere fremover skal underlægges samme regelkompleks som voksne kontanthjælpsmodtagere. Konsekvensen af dette er bl.a., at unge kontanthjælpsmodtagere ikke længere kan blive vurderet uddannelsesparate og tilbydes uddannelse, medmindre kommunen vurderer – og tilbyder dette. Da det ikke længere er et krav, at kommunerne skal tilbyde uddannelse til denne målgruppe, er der en alvorlig risiko for, at kommunerne vælger at prioritere de kraftigt reducerede aktiveringsmidler til andre målgrupper hvor beskæftigelsesprognoserne er bedre.

HK Kommunal er kritisk overfor afskaffelse af det tydelige uddannelsesfokus for den gruppe af unge, der potentielt har forudsætningerne og ressourcerne til at påbegynde en uddannelse. En række fremskrivninger viser således klart, at vi i årene fremover bl.a. kommer til at mangle faglærte medarbejdere indenfor en lang række

¹⁴ [Resultater af tværkommunal borgerundersøgelse på beskæftigelsesområdet](#)

¹⁵ [Unge på kanten af arbejdsmarkedet fastholder ofte jobbet, når de først får foden indenfor](#)

¹⁶ [Diagnoser og svag familiebaggrund: 30.000 unge mellem 25 og 29 år er uden job og uddannelse | Arbejderbevægelsens Erhvervsråd](#)

fagområder, ligesom fastholdelsen og rekrutteringen til de klassiske professionsuddannelser indenfor bl.a. social-, sundheds- og undervisningssektoren allerede nu er alvorligt udfordret.

AE-rådet har seneste lavet en række fremskrivninger der viser, at vi frem mod 2035 kan forvente, at 176.000 faglærte personer forlader arbejdsmarkedet¹⁷. Tilsvarende har Finansministeriet i 2023 lavet en analyse, der peger på alvorlige rekrutteringsproblemer til velfærdsområdet frem mod 2035¹⁸.

I en situation hvor såvel det offentlige som det private arbejdsmarked efterspørger uddannet og kvalificeret arbejdskraft, virker det derfor paradoksalt, at man ikke anbefaler et fortsat stærkt uddannelsesfokus overfor de grupper af unge kontanthjælpsmodtagere, der rent faktisk har ressourcerne og forudsætningerne for at kunne påbegynde og gennemføre et uddannelsesforløb.

HK Kommunal vil samtidig pege på, at afskaffelsen af et egentligt uddannelsespålæg til unge med stor sandsynlighed vil få afledte effekter i forhold til SU-systemet. Som det er nu, så har unge et begrænset antal SU-klip, og det kan bl.a. være en barriere i forhold til uddannelse for nogle af de mere udsatte unge, som jobcentrene er i berøring med.

Her har uddannelsespålægget i dag en indbygget dispensation, så et kommunalt krav til den unge om at starte i uddannelse i visse tilfælde kan give en mulighed for SU, som ellers var lukket. Der kan derfor være behov for at gentænke denne dispensationsmulighed på en ny måde, hvis vi fjerner det eksisterende uddannelsespålæg, som vi har i dag.

I det hele taget er det afgørende vigtigt, at man ved alle ændringer af beskæftigelseslovgivningen er opmærksom på mulige afledte konsekvenser ved andre instanser (og forvaltningsområdet) end jobcenteret, da jobcentrene har samarbejde med stort set alle andre myndigheder og de fleste private virksomheder, og en mindre ændring på beskæftigelsesområdet derfor godt kan have store afledte økonomiske konsekvenser i forhold til andre velfærdsområder.

Afskaffelse af retten til mentorstøtte

Lovforslaget indebærer, at overgangen til uddannelse for uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 afskaffes, hvis det vedtages.

HK Kommunal er kritisk over for forslaget, der i praksis vil betyde, at fastholdelsesindsatsen fremover vil blive skubbet over på landets uddannelsesinstitutioner, hvor tilbuddet ofte vil bestå af SPS-støtte i forbindelse med funktionsnedsættelser. Da det i

¹⁷ <https://via.ritzau.dk/pressemeddelelse/13830765/fremskrivning-hver-femte-faglaerte-nar-pensionsalderen-inden-2035?publisherId=13560159&lang=da> og <https://via.ritzau.dk/pressemeddelelse/13967736/optag-2024-fortsat-fald-i-antallet-af-optagne-pa-velfaerdsrettede-professionsuddannelser-kraever-ambitios-politisk-reform?publisherId=13560845&lang=da>

¹⁸ <https://legacy.altinget.dk/misc/oekonomisk-analyserekruttering-af-velfaerdsmedarbejdere-nu-og-i-fremtidenweb.pdf>

høj grad er usikkert, om uddannelsessektoren har de nødvendige ressourcer til at håndtere denne opgave, er konsekvensen formentlig, at en række unge de facto afskræres fra at påbegynde og gennemføre en uddannelse.

SPS-støtten gives udelukkende i forhold til uddannelsen. Borgeren kan derfor ikke søge om SPS som kompensation for de udfordringer, som funktionsnedsættelse giver i forhold til f.eks. fritidsaktiviteter eller et studiejob mv. Modsætningsvis er mentorstøtte et tilbud, som kan støtte op om de omkringliggende udfordringer som ikke er direkte studierelaterede. Det kan f.eks. være støtte til:

- Fastholdelse af døgnrytme.
- Fastholdelse af behandlingstilbud som f.eks. misbrugsbehandling eller behandling i psykiatrisk regi.
- Støtte til almindelig daglig levevis såsom indkøb, netbank, digital post, husførelse og sociale aktiviteter.
- Støtte til tilegnelse og fastholdelse af mestringsstrategier f.eks. ved ADHD- eller autismediagnose.

Ovenstående, og meget mere, er opgaver som mentorerne understøtter, således hele livet og døgnet hænger sammen for borgeren. Hvis man i forvejen befinder sig i en kompleks situation, kan det at gennemføre en uddannelse uden den nødvendige støtte, være et uoverstigeligt projekt. HK Kommunal er derfor stærkt bekymret for afskaffelsen af retten til mentorstøtte, der potentielt vil indebære at de udsatte unge risikerer at falde ned mellem to stole uden at blive grebet – på den ene side kan de fremover måske bevilliges SPS-støtte, men støtten vil i praksis ikke være tilstrækkelig til, at de vil kunne gennemføre deres uddannelse.

Afskaffelse af pulje til uddannelsesløft

HK Kommunal er imod afskaffelsen af uddannelsesløftet.

Afskaffelsen af uddannelsesløftet som en del af beskæftigelsesreformen medfører flere væsentlige problemer, især for borgere med begrænset uddannelsesbaggrund og svag tilknytning til arbejdsmarkedet:

1. Færre muligheder for opkvalificering

Uddannelsesløftet har givet ledige mulighed for at tage en erhvervsuddannelse med støtte. Uden denne ordning mister mange voksne uden uddannelse en konkret vej til varig beskæftigelse, og samtidig risikerer man, at flere i arbejdsstyrken fastlåses i lavtlønnede og ustabile job uden tilstrækkelige faglige og personlige udviklingsmuligheder.

2. Risiko for øget ulighed

Reformen fjerner en række målrettede indsatser med fokus på uddannelse, herunder uddannelsespålæg og mentorstøtte for unge under 30 år uden uddannelse. Det kan potentielt føre til, at unge med sociale eller faglige udfordringer risikerer at få sværere ved at komme i gang med uddannelse, og at forskellen mellem ressourcestærke og ressource svage unge på sigt øges.

3. Mindre langsigtet investering i arbejdskraft

Uddannelsesløftet har været en investering i fremtidens arbejdsstyrke. Afskaffelsen af uddannelsesløftet kan potentielt svække Danmarks evne til at imødekomme behovet for faglært arbejdskraft - samtidig med at det bidrager til at øge risikoen for mangel på kvalificerede medarbejdere indenfor f.eks. bygge- og omsorgssektoren.

4. Større pres på kommunerne

Kommunerne får større frihed til selv at vurdere behovet for indsats, men uden centrale ordninger som uddannelsesløftet kan der potentielt opstå stor forskel i tilbud og muligheder afhængigt af bopælskommune. Samtidig øges risikoen for, at borgere ikke får den nødvendige støtte, hvis kommunen mangler ressourcer eller prioriterer andre målgrupper og indsatser. Sat på spidsen er der en risiko for, at ledighedsberørte borgere der bor i velhavende kommuner potentielt, bliver bedre stillet i forhold til tilbud om uddannelse og aktivering end borgere der bor i fattige kommuner.

5. Besparelser frem for udvikling

Reformen har som mål at spare op mod 2,7 milliarder kroner årligt. Det kan i værste fald betyde, at kommunernes beskæftigelsesmæssige fokus på nogle områder og målgrupper flyttes fra økonomisk "dyre" aktiviteter som uddannelse-, opkvalificering-, og vejledning til kortsigtet "billige" beskæftigelsesmæssige redskaber som aktivering i (privat) jobtræning og en øget anvendelse af forskellige kontrolredskaber i forhold til de ledige borgere.

Etablering af én virksomhedsindgang:

HK Kommunal er enig i den overordnede politiske intention om fortsat at prioritere virksomhedsindsatsen i beskæftigelsespolitikken. Den praktiske realisering af ambitionen om én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats står imidlertid overfor en række helt konkrete problemer, der bør belyses og adresseres inden loven endeligt vedtages.

I dag indgår jobcentrenes virksomhedskonsulenter og sagsbehandlere i et mangefacetteret samspil med landets virksomheder i forhold til håndteringen af en lang række opgaver. Jobcentrene hjælper bl.a. virksomhederne med rekrutteringer, etablering af løntilskud og praktik, opkvalificering og efteruddannelse, vejledning om støtteordninger mv. Generelt er landets virksomheder utrolig tilfredse med servicen fra jobcentrene, og 9 ud af 10 virksomheder angiver, at de er meget tilfredse og vil anbefale jobcentrene til andre virksomheder ¹⁹.

Det danske arbejdsmarked er bl.a. karakteriseret ved at bestå af en lang række delarbejdsmarkeder, ligesom mobiliteten på arbejdsmarkedet generelt er meget høj. For at håndtere serviceringen af virksomhederne på de enkelte delarbejdsmarkeder, har man

¹⁹ [rapport-virksomhedernes-tilfredshed-med-jobcentrenes-service-2025-1-kvartal-webtilgaengelig.pdf](#)

typisk valgt at lade virksomhedskonsulenterne i jobcentrene specialisere sig i branche-områder, for på den måde at give virksomhederne og borgerne den bedste service.

Intentionen om én indgang og "One-stop-shopping" for virksomhederne er derfor ikke nødvendigvis optimal, da arbejdsmarkedet som anført ovenfor, er komplekst, og ingen virksomhedskonsulent eller sagsbehandler kan alene overskue hele arbejdsmarkedet og alle målgrupper og lovgivning på beskæftigelsesområdet.

Det afgørende må fremadrettet være, at virksomhederne hurtigst muligt bliver mødt af en kompetent medarbejder der fortsat kan adressere virksomhedernes behov- hvad enten det handler om formidling af arbejdskraft, fastholdelse af medarbejdere eller noget helt tredje.

Tilsvarende er der vigtigt at være opmærksom på, at samspillet mellem virksomhederne og den kommunale beskæftigelsesindsats ikke alene er et spørgsmål om en indgang med fokus på allokering af arbejdskraft til virksomhederne.

Der er i dag et velfungerende samarbejde med virksomhederne om uddannelse, praktikker, vejledning om støtteordninger mv., hvor sagsbehandlerne i jobcentrene på vegne af borgerne henvender sig til virksomhederne. Det er vigtigt at fastholde muligheden for, at f.eks. en sagsbehandler på sygedagpengeområdet også fremover vil kunne servicere en konkret borger og virksomhed, uden at det nødvendigvis skal gå "gennem én indgang".

Fleksjob og førtidspension

Den kommende beskæftigelsesreform indebærer markante ændringer i forhold til arbejdet med de eksisterende målgrupper for fleksjob og førtidspension, hvor bl.a. resourceforløb og rehabiliteringsteams afskaffes. Ekspertgruppen bag reformen vurderede, at omkring 6.400 flere personer vil være på førtidspension i 2030 som en konsekvens af afskaffelsen af de nævnte aktiviteter.

Af lovudkastet fremgår det bl.a., at hvis kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for enten fleksjob eller førtidspension, så skal kommunen fremover udarbejde en samlet beskrivelse af en persons forudsætning for at få arbejde.

HK Kommunal vil i den forbindelse opfordre til, at den nye model ikke stiller borgerne og medarbejderne på beskæftigelsesområdet ringere i forhold til muligheden for arbejdet med afklaring og tilkendelse af fleksjob og førtidspension - og at der ikke fremadrettet udvikler sig endnu større praksisforskelle kommunerne imellem i forhold til afgørelser om fleksjob og førtidspension, end de praksisforskelle der allerede eksisterer ²⁰.

Det kan i den forbindelse overvejes, om f.eks. HK Kommunal, DS, KL, STAR og repræsentanter for forskningsmiljøerne i fællesskab kan udvikle nogle modelforslag, som kommunerne kan anvende til erstatning for de eksisterende rehabiliteringsteams.

²⁰ Se f.eks. [Ny praksis-undersøgelse om kommunernes tilkendelser af førtidspension — Ankestyrelsen](#) og [Massive kommunale forskelle i tilkendelsen af førtidspension](#) for en illustration af problemstillinger i forbindelse med tilkendelser af førtidspension.

Tilsvarende kan det overvejes, at der fra centralt og regionalt hold iværksætte initiativer, der sikrer en løbende god praksis-, erfaringsudveksling og eventuel benchmarking på området.

Supplerende bemærkes det, at det i lovudkastet umiddelbart er uklart, hvorvidt borgeren rent faktisk får ret til- og mulighed for at møde den sundhedsfaglige koordinator, der skal medvirke i forbindelse med vurderingen af deres sag. Dette spørgsmål bør afklares og præciseres i forbindelse med den endelige lovgivning.

Afskaffelse af revalideringsordningen

HK Kommunal er imod forslaget om afskaffelsen af revalideringsordningen. Ordningen har fungeret godt i forhold til den gruppe af borgere, der har haft en nedsat arbejdsevne, og som med en virksomheds- eller uddannelsesrevalidering efterfølgende har kunne komme i gang med uddannelse eller beskæftigelse. Ordningen er blevet evalueret af bl.a. CABI (2019), der konkluderer, at ordningens beskæftigelseseffekter er gode sammenlignet med f.eks. gruppen af kontanthjælpsmodtagere ²¹

Der findes f.eks. mange unge, som på egen hånd har forsøgt sig med flere uddannelser, som ikke er gennemført²². Ofte fordi der har været en bagvedliggende diagnose som har gjort livet svært, og har udløst f.eks. depressioner og psykoser. Disse unge har i mange tilfælde opbrugt deres SU-klip. I dag er det ofte de mennesker vi bevilger revalidering, sammen med personstøttende indsats og forudgående arbejde for at gøre dem parate, f.eks. med psykoedukation, ordinær beskæftigelse eller i fleksjob.

Det er dog ikke alene unge, der bevilliges revalidering. Ordningen er også målrettet andre målgrupper – f.eks. borgere med nedslidningsskader fra bygge- og produktionssektoren, plejesektoren etc.

Det er i høj grad usikkert, om den eksisterende målgruppe for revalidering i tilstrækkeligt omfang vil kunne få den nødvendige og kvalificeret hjælp i et revideret beskæftigelsessystem, hvor der alt andet lige er 25 procent færre ressourcer til at afgive indsatser og aktive tilbud.

Fordelen ved den eksisterende revalideringsordning er, at borgeren ved afgørelsen får en samlet afgørelse, der tager stilling til både forsørgelse, indsatser, støtteordninger og hjælpemidler på én gang, frem for at dette er noget, den berørte borger skal søge forskellige steder og uden sikkerhed for, at det giver én samlet plan. Ud fra et beskæftigelsesfagligt perspektiv er det derfor stærkt problematisk, at ordningen nu foreslås afskaffet.

Hvis revalidering blev brugt mere, kunne den eksisterende lovgivning løse nogle af de udfordringer, der bl.a. ses for unge med handicap, der overvældes af de udfordringer det kan give at få lavet en plan, der giver mulighed for, at en ung med handicap vil kunne starte op på en uddannelse og også kunne gennemføre den.

²¹ [Revalidering kan blive en investering - Cabi](#)

²² <https://www.uvm.dk/-/media/filer/uvm/aktuelt/pdf23/sep/230913-tal-der-taler-nummer-6.pdf>

I dag er der uddannelses tilbud, hvor man ikke kan opnå handicaptillæg til sin SU, hvilket kan vanskeliggøre, at den unge overhovedet kommer i gang - ligesom overskuddet til så at skulle søge øvrige støtteordninger i en række forskellige kommunale forvaltninger potentielt kan udvikle sig til en uoverstigelig barriere for den unge handicappede borger.

Jobrotation:

HK Kommunal er skeptisk overfor forslaget om at afskaffe jobrotationsordningen. Vi anerkender, at ordningen i dag kun anvendes i mindre omfang, men kan samtidig konstatere, at nogle kommuner fortsat gennemfører jobrotationsprojekter med en vis volumen.

Jobrotationsordningen har historisk set været et godt og effektivt beskæftigelsespolitisk instrument, der med gode effekter har sikret både opkvalificering og ny erhvervs-erfaring for de borgere, der har været omfattet af ordningen. Helt enkelt kan man sige, at jobrotationsordningen har været en let løsning på et stort problem i en svær tid.

Så frem for helt at afskaffe ordningen bør det i stedet undersøges, hvordan ordningen kan gentænkes og relanceres i en udgave, der matcher det danske arbejdsmarked i 2025 - og i årene fremover.

Aktuelt er der f.eks. relativt store rekrutteringsproblemer i forhold til faguddannet personale på både det offentlige og det private arbejdsmarked. Man forsøger derfor mange steder at håndtere denne mangelsituation ved anvendelse af ufaglært eller udenlandsk personale. Det forekommer derfor oplagt, at "genopfinde" og gentænke jobrotationsordningen, så man kan få adresseret en del af de rekrutteringsudfordringer, der blandt andet eksisterer på en række delarbejdsmarkeder.

Tilsvarende opleves der blandt en række lønmodtagergrupper en stor efterspørgsel efter nye kompetencer og viden om anvendelse af AI-redskaber og ny teknologi. Her er muligvis også et område, hvor en ny jobrotationsordning ville kunne understøtte den teknologiske transformation af arbejdsmarkedet, som vi oplever i disse år.

Afskaffelse af krav om læse-, skrive- og regnetest

HK Kommunal er imod afskaffelsen af kravet om læse-, skrive- og regnetest for unge uden erhvervskompetencegivende uddannelse, da afskaffelsen vil medføre en række problemer og udfordringer, herunder:

1. Manglende identifikation af basale færdighedsproblemer

Testene har hjulpet med at identificere borgere med grundlæggende færdighedsproblemer, som fx ordblindhed eller udfordringer i forhold til regneevner. Uden disse test risikerer man, at sådanne udfordringer ikke opdages, hvilket potentielt kan føre til:

- Forkert eller ineffektiv indsats i beskæftigelsesindsatsen, herunder manglende mulighed for at iværksætte relevante støtteforanstaltninger.
- Lavere sandsynlighed for, at den pågældende målgruppe kommer i job eller uddannelse.
- Øget risiko for marginalisering af den del af målgruppen, der ikke bliver testet.

2. Ulighed i adgangen til støtte

Testene har fungeret som adgangsvej til FVU-kurser (Forberedende Voksenundervisning). Uden en systematisk test kan borgere med behov for støtte risikere ikke at få den nødvendige hjælp - især hvis de ikke selv har forudsætningerne eller ressourcerne til at efterspørge den.

3. Mindre fokus på opkvalificering

Afskaffelsen af testene sker samtidig med afskaffelsen af flere opkvalificeringsordninger, som fx uddannelsesløft og revalidering. Det kan føre til mindre fokus på kompetenceudvikling og svækkelse af den langsigtede beskæftigelsesindsats.

4. Øget ansvar kan give uens praksis hos jobcentrene

Jobcentrene får fremover større ansvar for at vurdere, om der er behov for test og støtte. Det kan blandt andet føre til uens praksis mellem kommunerne og en reel risiko for, at vurderinger bliver præget af ressourcemangel og/eller subjektive skøn.

5. Mindre evidensbaseret indsats

De anvendte test har givet data, som kunne bruges til at målrette indsatsen og evaluere effekten af forskellige tiltag. Uden testresultaterne bliver det fremover sværere for sagsbehandlerne at arbejde evidensbaseret og dokumentere resultaterne.

Styrket brug af kunstig intelligens og data i beskæftigelsesindsatsen

HK Kommunal er som udgangspunkt positive overfor en styrket anvendelse af kunstig intelligens og data i beskæftigelsesindsatsen. Anvendt rigtigt kan kunstig intelligens og data bl.a. (1) understøtte en bedre og hurtigere matchning mellem ledige borgere og mulige jobåbninger, (2) bidrage til at identificere risikogrupper tidligt og foreslå forebyggende tiltag, (3) give sagsbehandlerne beslutningsstøtte, (4) muliggøre en mere evidensbaseret politikudvikling og resourceallokering.

Det er dog vigtigt at være opmærksom på en række af de udfordringer og barrierer, der knytter sig til en øget anvendelse af kunstig intelligens og data. En helt central udfordring i den sammenhæng er, at kunstig intelligens og data ikke kan stå alene. På beskæftigelsesområdet er der solid erfaring med, at f.eks. profilering af borgere er forbundet med en række metodiske og faglige problemer.

HK Kommunal vil derfor kraftigt advare mod, at anvendelse af AI og elektroniske profileringsværktøjer får lov til at stå alene som beslutningsgrundlag i beskæftigelsesindsatsen. AI og profileringsværktøjer mv. kan i nogle situationer anvendes, men til syvende og sidst bør det være sagsbehandlerens faglige vurdering, der er afgørende for

fastlæggelsen af den strategi og afgivelsen af de tilbud der iværksættes for at få borgere tilbage til arbejdsmarkedet.

HK Kommunal, Danske Socialrådgiverforening og KL har for nylig gennemført et større projekt, hvor man i fællesskab har afdækket perspektiverne i en øget anvendelse af digitale redskaber i beskæftigelsesindsatsen. En vigtig erkendelse fra projektet er, at en lang række faktorer skal kunne fungere i et samspil, for at man vil kunne høste gevinsterne ved en øget digitalisering i beskæftigelsesindsatsen.

Kort fortalt nytter det ikke at digitalisere beskæftigelsesindsatsen, hvis ikke de kommunale beskæftigelsesforvaltninger bl.a. har:

- Afsat de nødvendige ledelsesmæssige ressourcer.
- Uddannet ledere, specialister og frontmedarbejdere i anvendelsen af den nye teknologier.
- Forankret digitaliseringen i en projektorganisation der sørger for implementering og efterfølgende drift²³.

Med afsæt i ovenstående er det vigtigt at være opmærksom på, at en styrket brug af kunstig intelligens og data i beskæftigelsesindsatsen ikke kan stå alene. Der er bl.a. brug for konkrete guidelines og ledelsesmæssig opbakning - og ikke mindst allokering af de nødvendige ressourcer og opkvalificering - før gevinsterne potentielt vil kunne realiseres. Derudover er der en række andre mulige problemer og udfordringer:

Etiske og juridiske dilemmaer:

Der er en risiko for diskrimination, hvis AI-modeller bygger på skæve eller historisk biased datakilder. Desuden kan der peges på problemer i forhold til gennemsigtighed, ansvar og borgernes retssikkerhed,

Manglende tillid og transparens

Hvis borgere og medarbejdere ikke forstår, hvordan AI træffer beslutninger, kan det føre til mistillid. Det er derfor afgørende vigtigt, at AI-systemer er forklarlige og åbne for indsigt.

Kompetencebehov

Medarbejdere i jobcentre skal uddannes til at forstå og anvende AI-værktøjer korrekt. Der er samtidig også behov for tekniske specialister i jobcentrene, som kan udvikle og vedligeholde systemerne.

Dataetik og datasikkerhed

Anvendelse af persondata kræver høj datasikkerhed og klare retningslinjer for, hvordan data må bruges. Der bør derfor indarbejdes klare grænser for overvågning og brug af følsomme oplysninger.

²³ [Fra idé til implementering_Digitale veje til job.pdf](#)

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

star@star.dk, afi@star.dk, nno@star.dk

København, 20. august 2025

Høringssvar vedrørende:

Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Mange af de udsatte mennesker, vi møder og hjælper i Kirkens Korshærs sociale arbejde, står uden fast arbejde og er i berøring med beskæftigelsessystemet. For dem kan indretningen af systemet have afgørende betydning for deres trivsel, sundhed og fremtid.

Vi vurderer, at der er flere elementer i lovforslaget, som kan bidrage til at sikre bedre rammer for udsatte mennesker i beskæftigelsessystemet. Der er imidlertid også flere tiltag, som risikerer at have alvorlige negative konsekvenser for samme gruppe mennesker.

Lovforslaget udgør første del af udmøntningen af reformen af beskæftigelsessystemet. Vi forventer, at resten af tiltagene i aftalen om reformen, herunder afklaringsret og afskaffelse af sanktioner, er indeholdt i et senere lovforslag.

Udsatte skal ikke have mindre hjælp

En væsentlig ambition med lovforslaget er at fjerne rigide regler og krav for at sikre mere individuelt tilrettelagte indsatser, som tager udgangspunkt i den enkeltes behov og ønsker.

I Kirkens Korshær bakker vi op om den ambition. I dag oplever alt for mange ledige, herunder udsatte, beskæftigelsessystemet som en modspiller frem for en medspiller. For eksempel oplever mange, at de bliver jagtet igennem systemet og sendt gennem meningsløse forløb.

Derfor kan vi også se det fornuftige i mere fleksible kontaktførelser og tilbud. Lovforslaget lægger i den forbindelse op til at reducere antallet af samtaler, som borgere langt fra arbejdsmarkedet skal deltage i de første seks måneder, til én. Som vi og andre tidligere har gjort opmærksom på, er det dog helt afgørende, at der for udsatte sættes en social indsats i stedet, så ændringen ikke fører til mindre hjælp til dem end i dag. Vi frygter, at det ikke sikres med denne lovændring.

Gruppen af udsatte langt fra arbejdsmarkedet er ikke ensartet. Den består af mennesker med meget varierende grader af udsathed og med vidt forskellige behov. For nogle vil det give ro ikke at skulle møde op på jobcentret lige så ofte som før. For andre vil det derimod være meget problematisk.

For særligt nogle af de mest udsatte er beskæftigelsessystemet den primære eller måske endda eneste kontakt til det offentlige. Dermed fungerer beskæftigelsessystemet som en slags livline, der kan give dem adgang til hjælp, hvis behovet og motivationen opstår til fx at komme i rusmiddelbehandling eller blive udredt for psykiske diagnoser.

Kirkens Korshær er 450 ansatte og 9000 frivillige, som blandt andet driver varmestuer, herberger og genbrugsbutikker med glæde. Vores arbejde er baseret på det kristne menneskesyn og støttes af stat og kommuner, men finansieres grundlæggende af private midler, doneret af mennesker, som tror på den store værdi af de små, gode øjeblikke.

Hvis kommunen fremover kun skal møde denne gruppe mennesker én gang de første seks måneder, risikerer vi at tabe dem på gulvet. Godt nok får kommunerne frihed og ansvar til selv at tilrettelægge indsatsen, som de ønsker. Men i en økonomisk presset virkelighed, hvor kommunerne endda pålægges at spare flere milliarder i beskæftigelsessystemet, forventer vi, at de vil skære i indsatserne til dem længst fra arbejdsmarkedet.

Det er positivt, at ledige får ret til en jobsamtale med kommunen, hvis de selv beder om det. Dog er mange af de mest udsatte så udsatte, at de ikke er i stand til at kræve deres ret. Derfor frygter vi, at lovændringen vil føre til, at mange udsatte vil blive efterladt med mindre hjælp end i dag med store negative konsekvenser som resultat.

Vi foreslår, at kommunerne pålægges at sikre udsatte ledige en mere intensiv social indsats som erstatning for de færre møder i jobcentret. Denne indsats behøver ikke være beskæftigelsesrettet, men kan med fordel inkludere brugen af støtte-kontaktpersoner, håndholdte indsatser som ACT (Assertive Community Treatment), mentorforløb eller tilbud hos civilsamfundsaktører. Samtidig er det afgørende, at der sættes ressourcer af til nok tid til den enkelte.

Problematiske med lavere ydelser

Indretningen af beskæftigelsesindsatsen kan ikke ses isoleret fra niveauet af overførselsindkomster. I Kirkens Korshær mener vi, at ydelsesniveauet bør sikre alle et værdigt levegrundlag. Det mener vi ikke, dette lovforslag bidrager til. Snarere tværtimod, da det samlede ydelsesniveau står til at blive reduceret.

Blandt andet afskaffes ressourceforløbsydelse og revalideringsydelse, som ellers har givet nogle ledige en større økonomisk tryghed. Desuden vil afskaffelsen af ressourceforløb og revalidering betyde, at nogle af de mennesker, der tidligere ville kunne modtage ressourceforløbsydelse eller revalideringsydelse, ikke længere vil være berettiget til en offentlig forsørgelsesydelse.

I Kirkens Korshær bekymrer det os meget. Der er ofte tale om mennesker med sociale og sundhedsmæssige udfordringer, som vil skulle klare sig for væsentligt mindre end i dag. Det vil føre til flere afsavn. Samtidig viser erfaringer, at økonomisk pres sjældent får folk tættere på job.

Med lovforslaget afskaffes særlig støtte helt. Dette finder vi meget problematisk. Særlig støtte er afgørende for, at mange mennesker i udsathed har råd til at blive boende i deres bolig – eller i det hele taget få adgang til en, hvis de lever i hjemløshed. Afskaffelsen af særlig støtte for kontanthjælpsmodtagere har øget risikoen for at ende i hjemløshed for mange udsatte. Afskaffelsen af særlig støtte for de resterende grupper risikerer at have lignende effekt, hvilket er stik imod intentionen bag hjemløshedsreformen.

For at undgå dette foreslår vi, at der indføres en mulighed for, at udsatte, som har vanskeligt ved at betale boligudgifter, fortsat kan modtage særlig økonomisk støtte.

Generelt mener vi, det er problematisk, at reformerne af kontanthjælpssystem og beskæftigelsessystem ikke adresserer de alvorlige udfordringer med fattigdom, vi har i Danmark. Tværtimod fastholder reformerne et lavt ydelsesniveau for mange, mens tusindvis af mennesker, som i forvejen lider afsavn, vil skulle forsøge at klare sig for væsentligt mindre end i dag, fordi de enten sættes ned på den nye mindstesats, fratages tillæg eller mister særlig støtte.

Kirkens Korshær er 450 ansatte og 9000 frivillige, som blandt andet driver varmestuer, herberger og genbrugsbutikker med glæde. Vores arbejde er baseret på det kristne menneskesyn og støttes af stat og kommuner, men finansieres grundlæggende af private midler, doneret af mennesker, som tror på den store værdi af de små, gode øjeblikke.

Ydelseskommisionen konkluderer i dens afrapportering, at der er flere grupper på særligt de laveste ydelser i kontanthjælpssystemet, som har så lav en indkomst, at det ikke lever op til et minimumsbudget. Reformerne bidrager til, at tusindvis af mennesker i Danmark fortsat vil lide store afsavn med de deraf afledte negative effekter på trivsel og livsmuligheder.

I Kirkens Korshær mener vi, det er uacceptabelt. Alle mennesker har ret til en god tilværelse uden basale afsavn. Derfor opfordrer vi til, at ydelserne i kontanthjælpssystemet gentænkes med det formål at sikre, at ingen lever i fattigdom og med alvorlige afsavn. Som minimum bør det sikres, at ingen stilles værre end før kontanthjælpsreformen.

Afskaffelse af ressourceforløb og rehabiliteringsteams

I dag hives mange udsatte ledige gennem opslidende ressourceforløb, selvom de ville have mere gavn af en førtidspension. Det er uværdigt og hjælper ingen. Derfor er det positivt, at det ikke længere vil være en betingelse for at få tilkendt førtidspension, at det er dokumenteret, at arbejdssevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb.

Vi håber, det vil føre til, at flere mennesker, som har brug for den ro og sikkerhed, en førtidspension giver, vil få tilkendt førtidspension uden at skulle trækkes gennem lange afklaringsforløb. Hvis det skal ske, bør der dog fastsættes tydeligere rammer for den nye afklaringsproces og borgernes rettigheder i den forbindelse. Det er fx afgørende, at der i fraværet af et tværfagligt rehabiliteringsteam indhentes social- og sundhedsfaglige vurderinger, og at disse tillægges den nødvendige vægt, samt at borgerne sikres en nem og effektiv klageadgang. Mere generelt bør reglerne for tilkendelse af førtidspension gennemses for at sikre, at de mennesker, der har behov for det, også i praksis får førtidspension.

For både de udsatte ledige, der afventer afgørelse om førtidspension, dem der får afslag på førtidspension, og dem der får tilkendt førtidspension, er det afgørende, at de får ret til en helhedsorienteret og tværfaglig indsats. Disse tilbud skal ikke nødvendigvis ligge i regi af beskæftigelsessystemet, men bør inkludere social- og sundhedsfaglige tilbud efter behov.

Problematiske at afskaffe revalidering og støtteordninger

Med lovforslaget afskaffes revalidering og forskellige støtteordninger, herunder mentor ved overgang til uddannelse, puljen til uddannelsesløft og andre statslige puljer med fokus på ledige med særlige udfordringer. Flere af disse ordninger har vist sig effektive i forhold til at hjælpe ledige. Vi anser det derfor for problematisk, at de alle afskaffes.

Kirkens Korshær står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning.

Med venlig hilsen

Jeanette Bauer

Chef for Kirkens Korshær

**KIRKENS
KORSHÆR**

Nikolaj Plads
1067 København K
Tlf. 33121600
j.bauer@kirkenskorshaer.dk

www.kirkenskorshaer.dk

Kirkens Korshær er 450 ansatte og 9000 frivillige, som blandt andet driver varmestuer, herberger og genbrugsbutikker med glæde. Vores arbejde er baseret på det kristne menneskesyn og støttes af stat og kommuner, men finansieres grundlæggende af private midler, doneret af mennesker, som tror på den store værdi af de små, gode øjeblikke.

Udkast Høringssvar til STAR

Vedr. første lovudkast om reform af beskæftigelsesindsatsen

Afsender: KMD A/S – Leverandør af KMD Momentum

Dato: 20/08/2025

Modtager: Styrelsen for Rekruttering og Arbejdsmarked (STAR)

1 Indledning

KMD ønsker med dette høringssvar at bidrage konstruktivt til den videre konkretisering af beskæftigelsesreformen. Som leverandør af it-løsninger til størstedelen af Danmarks jobcentre har vi en stærk indsigt i, hvordan lovgivning, teknologi og praksis spiller sammen i kommunernes beskæftigelsesindsats. Vi støtter ambitionen om en mere målrettet, datadrevet og fleksibel indsats. Men for at realisere intentionerne uden at gå på kompromis med kvalitet og retssikkerhed, ser vi et behov for klare nationale rammer på fire områder:

- Fælles model for effektmåling
- Klare regler og retningslinjer for brug af kunstig intelligens (AI)
- Minimumsstandards for datakvalitet og dokumentation
- Harmoniseringen af reglerne mellem beskæftigelses- og integrationsområdet

2 Effektmåling kræver en fælles national referenceramme

Lovudkastet fokuserer positivt på resultatbaseret styring – men uden at præcisere, hvordan "effekt" defineres eller måles. I praksis ser vi, at:

- kommunerne allerede tolker effektbegrebet forskelligt
- dokumentation og evaluering bliver ukoordineret
- systemunderstøttelsen (som i KMD Momentum) ikke kan fungere ensartet

Vi anbefaler, at STAR fastsætter en national minimumsmodel for effektmåling, der fx indeholder:

- indikatorer for progression, varighed i job og helhedsorientering
- fælles datakrav til dokumentation og udsøgning
- mulighed for at borgerens data og udvikling følger med på tværs af kommunegrænser

Det vil give bedre styring og benchmarking, samtidig med at det letter arbejdet i kommunerne og hos leverandører.

3 Hjemmel til brug af kunstig intelligens er nødvendigt – men skal være tydelig, fælles og rettighedssikret

Det er positivt og nødvendigt, at reformudkastet anerkender behovet for en **klar national hjemmel til brug af kunstig intelligens (AI)** – både for STAR og kommunerne. Men høringsmaterialet understreger også, at **hverken STAR eller kommunerne i dag har tilstrækkelig lovhjemmel til behandling af personoplysninger i AI-løsninger.**

Beskæftigelsesministeriet pointerer selv, at:

"Der er ikke i dag fastsat regler [...] som vedrører kommunernes mulighed for at anvende kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling"

og

"Behandling af personoplysninger i selve driften af løsningen kræver et tilstrækkeligt klart nationalt retsgrundlag."

Dette efterlader kommunerne i et gråt felt, hvor:

- løsninger som fx AI-assistenter, automatiske journalnotater og forslagssystemer risikerer at blive bremset
- borgerens retssikkerhed ikke er garanteret ensartet
- digital ulighed opstår mellem kommuner

Vi anbefaler, at STAR – ud over bemyndigelsen – fastlægger følgende:

Fælles vejledning og regler for brug af AI i beskæftigelsesindsatsen

- herunder klare grænser mellem beslutningsstøtte og afgørelse
- krav til dokumentation, borgeroplysning og audit-trails

Et nationalt regelsæt for anvendelse af AI med persondata, der sikrer overholdelse af GDPR og AI-forordningen – især for løsninger med indgribende karakter

Mulighed for testmiljø (sandbox) og certificering, så kommuner og leverandører trygt kan afprøve AI-løsninger inden bred ibrugtagning

Vi mener også, at det bør overvejes, **hvordan der kan sikres ens borgerretssikkerhed på tværs af kommuner**, og at borgerne har:

- indsigt i AI-baserede forslag
- mulighed for menneskelig vurdering ved tvivl
- transparens i datakilder og beslutningslogik

Det vil gøre det muligt at fremme innovation, samtidig med at retssikkerheden styrkes og ulighed undgås.

4 Fokus på datakvalitet som grundlag for digital understøttelse

Reformen bygger på en stærk digital ryggrad – men uden krav til **datakvalitet og registreringsdisciplin**. Vores erfaring viser, at manglende valide data underminerer både systemets understøttelse, AI-funktionalitet og evaluering.

Vi anbefaler, at STAR indfører:

- **krav til datavedligehold og datakvalitet** i sagsbehandlingen
- **fælles indikatorer** for datakvalitet i det fælles datagrundlag
- understøttelse af datakvalitet i systemer via vejledninger, nudging og advarsler

5 Proceskrav afskaffes på beskæftigelsesområdet – men bevares på integrationsområdet

Et centralt greb i reformen er at reducere de mange proceskrav, så kommunerne får større frihed til at anvende faglighed og tilpasse indsatsen til den enkelte borger. Dette er et fremskridt, der kan styrke kvaliteten og effektiviteten i beskæftigelsesindsatsen.

Men på integrationsområdet bevares de detaljerede proceskrav. Hidtil har reglerne på integrationsområdet fulgt ændringerne i beskæftigelsesindsatsloven. Denne gang sker det ikke.

Det betyder, at kommunerne fremover skal arbejde efter to meget forskellige regelsæt:

- Borgere omfattet af beskæftigelsesindsatsloven → behandles fleksibelt med fagligt råderum
- Borgere omfattet af integrationsloven → behandles fortsat efter detaljerede proceskrav

Konsekvensen er:

- Øget kompleksitet i kommunernes organisering, administration og it-understøttelse
- Højere omkostninger til dobbeltregler og særskilte processer
- Risiko for uensartet borgeroplevelse og retssikkerhed, afhængigt af hvilket regelsæt borgeren falder under

Vores anbefaling:

At STAR arbejder for, at reglerne på integrationsområdet harmoniseres med beskæftigelsesindsatsloven, så:

- Kommunerne kan administrere efter ét samlet regelsæt
- Borgere får en mere ensartet og gennemsigtig oplevelse
- Ressourcer frigøres fra dobbeltarbejde til borgernær indsats

6 Afslutning

Vi ser et stort potentiale i beskæftigelsesreformen – og i den digitale understøttelse af en mere enkel, effektiv og fokuseret beskæftigelsesindsats. Men det kræver, at fundamentet er klart og fælles: ét sæt regler, der gør det muligt at implementere teknologier ansvarligt og ensartet – uden at kompromittere borgerens rettigheder.

KMD stiller gerne konkrete erfaringer, use cases og teknisk indsigt til rådighed i det videre arbejde.

Til

22. august 2025

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Vermundsgade 38
2100 København Ø

Sendt til: star@star.dk, afi@star.dk, og nno@star.dk

Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Kommunale Velfærdschefer takker for muligheden for at afgive høringssvar på ovenstående høringssag og har følgende bemærkninger hertil.

Der er generel opbakning til intentionerne bag reformen: mere værdighed, større frihed og færre regler.

Vedrørende sundhedsfaglig rådgivning

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at kommunerne skal indhente sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator i alle sager om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende og førtidspension (jf. § 15, stk. 2 og § 15 a).

Kommentar til forslaget:

Manglende kommunal handlefrihed og faglig vurdering

Kommunerne har allerede i dag myndigheds- og afgørelseskompetencen i disse sager. Det er derfor vores klare opfattelse, at det bør være op til kommunen at foretage en konkret, faglig vurdering af, hvorvidt sundhedskoordinatorens rådgivning er nødvendig i den enkelte sag. Dette vil sikre en mere fleksibel, effektiv og målrettet sagsbehandling – til gavn for både borgeren og systemet.

Vi foreslår derfor, at lovteksten ændres fra "skal anmode" til "kan anmode" om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator. Det vil give kommunen mulighed for at inddrage sundhedskoordinator, når der er behov for supplerende sundhedsfaglig belysning – ikke som et standardkrav i alle sager.

Uændret proces – trods afskaffelse af rehabiliteringsteam

Et centralt formål med lovforslaget er at afbureaukratisere og forenkle beskæftigelsessystemet. I den sammenhæng er det paradoksalt, at et obligatorisk processkridt – sundhedskoordinatorens inddragelse – fastholdes, selvom rehabiliteringsteamet nedlægges.

Vi vurderer, at forslaget i sin nuværende form reelt viderefører det eksisterende rehabiliteringsteams krav og processer i en ny struktur. Resultatet er, at kommunerne fortsat bindes af proceskrav uden mulighed for at foretage en faglig prioritering af behovet i den enkelte sag. Det opleves derfor ikke som en reel forenkling – tværtimod.

Manglende økonomisk kompensation

Endvidere bemærker vi, at kommunerne i forvejen pålægges betydelige besparelser som følge af reformen, herunder nedlæggelsen af jobcentre og rehabiliteringsteam. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at lovforslaget samtidig fastholder et eksternt obligatorisk samarbejde med sundhedskoordinator uden medfølgende kompensation – hverken økonomisk eller organisatorisk.

Derfor anbefales det, at § 15, stk. 2 og § 15 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen ændres, så:

- Kommunen kan – og ikke skal – anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator.
- Det bliver en konkret, faglig vurdering i hver enkelt sag, om sundhedskoordinatorens vurdering er relevant og nødvendig.
- Kommunerne sikres økonomisk kompensation, såfremt obligatoriske samarbejder med regionens sundhedsfaglige enheder fastholdes.

Vedrørende sygemeldte

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at kommunerne ikke længere skal følge op med samtaler til sygemeldte borgere, der er i et ansættelsesforhold, og som forventes at blive raskmeldt senest inden udgangen af 26. uge regnet fra første fraværsdag. Ifølge forslaget skal denne opfølgning kun finde sted, hvis den sygemeldte eller arbejdsgiveren selv ønsker det, jf. dog visse undtagelser i stk. 2.

Kommentar til forslaget: Den foreslåede ændring udgør en væsentlig ændring af den nuværende praksis, hvor tidlig dialog og opfølgning har været centrale værktøjer til at understøtte fastholdelse og tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Manglen på kontakt og dialog med sygemeldte i beskæftigelse i de første 26 uger kan føre til:

1. Flere længerevarende sygemeldinger: Uden tidlig indsats og dialog er der risiko for, at sygemeldte borgere får et længere forløb på sygedagpenge.

2. Øgede risiko for afskedigelser: Manglen på kontakt med både borgere og arbejdsgivere kan betyde, at sygemeldte borgere i højere grad mister deres job.
3. Øgede omkostninger for virksomheder: Manglende tidlig indsats kan føre til, at medarbejderen er sygemeldt i længere tid, hvilket kan påvirke driften negativt. Hvis det ender med afskedigelse af medarbejderen, er der øgede omkostninger ifm. rekruttering og oplæring af nye medarbejdere. Dette kan være en særlig stor udfordring for små og mellemstore virksomheder.
4. Samfundsøkonomiske konsekvenser: Længere sygedagpengeforløb, flere afskedigelser og flere som er i risiko for ikke at vende tilbage til arbejdsmarkedet med fuld arbejdsevne kan belaste samfundsøkonomien.

Vedrørende indsatsen overfor unge under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at kommunerne fremover skal give tilbud til dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere inden for de første 6 måneders ledighed. Det fremgår derudover af aftalen, at unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet skal omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere, herunder at de nuværende særregler med krav om gentagen aktivering afskaffes. Det foreslås også, at et tilbud vil skulle have en sammenhængende varighed på 2 uger for, at det vil kunne indgå i kommunernes opfyldelse af kravet om tilbud til dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere.

Kontinuerlig indsats har sikret, at unge ikke "falder ud af systemet". Det er derfor vigtigt at fastholde en særlig opmærksomhed på, at unge uden indsats øger risikoen for marginalisering, flere unge på offentlig forsørgelse og flere unge, der ender på førtidspension. Denne indsats koster ressourcer i kommunerne, da der er tale om en ungegruppe med komplekse udfordringer, som også går på tværs af sektorer.

Vedrørende afskaffelse af ret til mentor ved overgang til uddannelse

Beskæftigelsesministeriet foreslår, at retten til mentor jf. 167 i forbindelse med overgangen til uddannelse ophæves. Forslaget vil indebære, at der ikke længere vil være ret til mentorstøtte i forbindelse med overgangen til uddannelse for uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse.

Forskning og praktisk erfaring viser, at mentorstøtte kan være afgørende for, at unge fastholdes i uddannelse og kommer videre i voksenlivet. I stedet for en generel afskaffelse foreslås en målrettet ordning, hvor unge under 30 år uden erhvervskompetencegivende uddannelse med psykiske udfordringer eller andre barrierer fortsat har ret til en uddannelsesmentor. Således at der laves en differentiering, hvor det alene er de unge der ikke vurderes at kunne klare sig uden mentor, der får ret til mentor. Det giver kommunen frihed til faglig vurdering, men også en ret til de unge, der har et helt særligt behov.

Konsekvenser for de mest komplekse sager, når ressourceforløb og rehabiliteringsteams afskaffes

Der er særskilte overgangsregler for igangværende ressourceforløb/revalidering. Vi anbefaler, at der præciseres "hvad så?"-scenarierne for borgere, der falder ud af ressourceforløbsydelsen uden at være berettiget til anden forsøgelse (fx kontanthjælp), herunder om der fortsat ydes ydelse i en afklarende broperiode eller via anden hjemmel. (Udkastet henviser til overgangsordninger, men de synes at være uden tydelige "no gap"-garantier).

Virksomhedsservicering og "én indgang"

Mange kommuner fx Roskilde kan allerede dokumentere, at der arbejdes i tråd med intentionen bag reformen ift. virksomhedsservice. Det er vigtigt at fremhæve, at erfaringerne viser, at virksomhederne efterspørger netop det, reformen nu vil lovfæste: en enkel og samlet indgang i forhold til rekruttering, fastholdelse og opkvalificering.

Spørgsmålet er, om reformen også understøtter finansiering og udvikling af disse funktioner. Nationale puljer via STAR rettes ofte mod borgerrettede indsatser, mens virksomhedsservicering i mindre grad prioriteres.

Dagpengemodtagere, der sygemelder sig

Lovforslaget tydeliggør, hvad intentionen er for borgere i beskæftigelse med en forventet raskmelding inden 26 uger. Her bortfalder opfølgningspligten, men præciseringen for ledige på dagpenge der sygemelder sig, er mindre klar. Umiddelbart fremgår der ingen ny særskilt overgangsmekanisme, der adresserer denne 14-dagesgrænse.

Er det fordi man tænker uændret tilgang til denne gruppe – altså at jobcentrene stadig ikke må have dialog med den sygemeldte dagpengemodtager i de 14 dage – og at borger derefter overgår til sygedagpenge?

Datadeling og opfølgning i de første uger af ledighed

Med forslaget fastholdes, at A-kasserne har ansvaret for de første 13 ugers indsats for dagpengemodtagere. Det understøtter intentionen om at forenkle og mindske borgers kontaktflader, hvilket vi anerkender.

Et opmærksomhedspunkt er imidlertid, at kommunerne dermed først møder borgerne senere i ledighedsforløbet. Hertil kommer, at de nuværende it-systemer og processer fordrer omfattende dialog mellem a-kasser og jobcentre, særligt i tilfælde hvor a-kasserne ikke får overført borgerne

rettidigt efter 13 ugers ledighed. Her opstår der et afhængighedsforhold, hvor manglende eller forsinket overførsel kan skabe et opfølgningsvakuum.

Derfor kunne det være væsentligt at afklare, om reformen indtænker styrket datadeling og klare snitflader mellem a-kasser og kommuner – så kommunerne får mulighed for at planlægge og modtage borgerne mere proaktivt, uden at det afhænger af tidskrævende manuel koordinering.

Måling af rekrutteringssamarbejde

I dag måles kommunerne på antallet af rekrutteringsanmodninger, andelen af succesfulde rekrutteringer samt formidlinger på tværs af kommuner. Det giver et billede af resultaterne, men kun på de tilfælde, hvor borgeren faktisk bliver ansat.

Et opmærksomhedspunkt er, at der på nuværende tidspunkt ikke måles på de borgere, som jobcentret har sendt ud til virksomheder i forbindelse med en rekrutteringsanmodning, hvor borgeren opfylder virksomhedens kriterier, men hvor virksomheden vælger en anden kandidat fra feltet.

En sådan indikator kunne være værdifuld, fordi den ville tydeliggøre, at rekrutteringssamarbejdet også har en servicemæssig dimension: at virksomhederne får et kvalificeret felt at vælge imellem, og at jobcentrene understøtter processen – også når "kun" én borger reelt får ansættelsen.

Afskaffelse af særlig støtte

Afskaffelsen vil ramme borgere med høje boligudgifter og/eller mange børn. Forslaget giver en seks måneders tilpasningsperiode fra 1. juli 2026 og pålægger kommunerne at vejlede berørte borgere. Afskaffelsen af særlig støtte vil for en række borgere med høje leveomkostninger kunne indebære risiko for fattigdom eller udsættelse.

Mvh

Jakob Bigum Lundberg

Formand, Kommunale Velfærdschefer

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Sendt pr. mail til star@star.dk, afi@star.dk, nno@star.dk

Høringssvar vedr. lovforslag om reform af beskæftigelsesindsatsen

KL har den 20. juni 2025 modtaget lovforslag om reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktforløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre og frihed i organiseringen af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelsen af ressourceforløb og revalidering mv. (lov om ændring af aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love) i høring med frist for bemærkninger 21. august 2025 kl. 12. Lovforslaget er en del af udmøntningen af "Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – mere værdighed, støtte frihed og f erre regler" fra 9. april 2025, som indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne), Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre.

Afgørende med en effektiv beskæftigelsesindsats

Fremtidens beskæftigelsesindsats skal bidrage positivt til et øget arbejdsudbud – et indlysende succeskriterium for en reform af beskæftigelsesindsatsen. Samtidig skal indsatsen sikre, at vi får nogle af de grupper i samfundet, der er længst fra arbejdsmarkedet, med i arbejdsfællesskabet.

En effektiv beskæftigelsesindsats er helt afgørende for at sikre lav strukturel ledighed samt bidrage til, at f erre borgere ender på varig offentlig forsørgelse. Nærværende lovforslag indebærer forenklinger og reduktioner i ordninger, der på denne ene side vil bidrage til en mere effektiv beskæftigelsesindsats. På den anden side indebærer den samlede aftalte besparelse, hvoraf en del ikke er ledsaget af et tilsvarende opgavebortfald, en stor risiko for, at den samlede reform vil svække indsatsen. Det skal ses i lyset af, at der er tale om en samlet besparelse på 2,7 mia. kr., hvilket udgør omkring en fjerdedel af det samlede udgiftsniveau. Det kommer oveni, at der for nyligt er realiseret en besparelse på 1,1 mia. kr.

Som Det  konomiske Råd har påpeget flere gange, kan en mindre effektiv beskæftigelsesindsats risikere at føre til højere strukturel ledighed. Det vil have menneskelige omkostninger for de ledige, og det vil samtidig være stærkt u hensigtsmæssigt i en tid, hvor mangel på arbejdskraft er en af de helt store udfordringer.  gede udgifter til forsørgelse vil hurtigt kunne overstige besparelsen på beskæftigelsesindsatsen. Hvis den strukturelle ledighed stiger med blot 0,5 pct. vil udgifterne til forsørgelse stige med ca. 6 mia. kr.

Derfor har KL igennem hele forløbet advaret imod at realisere s  væsentlig en besparelse på drift og indsats uden at have gennemført en grundig cost-benefit-analyse.

KL tager til efterretning, at der er indgået en bred politisk aftale om reformen inkl. en samlet besparelse på indsatsen. KL anbefaler samtidig, at

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 1 af 10

udviklingen i den strukturelle ledighed skal indgå i den nationale opfølgning på beskæftigelsesreformen, samt tilgang til førtidspension og afledte udgifter på det sociale område.

Nødvendig, men også kompleks reform

KL er tilfreds med, at der er indgået en meget ambitiøs aftale om en tiltrængt forenkling af rammene for beskæftigelsesindsatsen. KL vil samtidig gøre opmærksom på, at det er en omfattende reform for kommunerne med ændringer på både organisatorisk-, styrings- og konkret sagsbehandlingsniveau. Komplexiteten øges af, at reformen skal gennemføres samtidig med realiseringen af store besparelser, og at gamle regler i en flerårig overgangsperiode fortsætter parallelt med de nye regler. Det spænder samtidig ben for implementeringen af en mere individuel indsats, at reformen udmøntes i to faser, så den samlede, nye og mere fleksible ramme for de udsatte, de unge og de syge først realiseres med 2. fase af reformprocessen. Samlet set er det en stor omstilling, som det vil tage tid af få på plads, og som vil påvirke kommunernes opgavevaretagelse.

KL ser samtidig frem til et tæt samarbejde med regeringen, Beskæftigelsesministeriet og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) om implementeringen af den omfattende reform, herunder om hvordan udmøntningen af besparelser uden opgavebortfald vil påvirke muligheden for at iværksætte en tilstrækkelig indsats.

Generelle bemærkninger

KL vil indledningsvis understrege stor tilfredshed med, at regeringen og aftalepartierne har indgået en meget ambitiøs aftale om at forenkle og afbureaukratisere beskæftigelsesindsatsen. Indsatsen har alt for længe været præget af omfattende og komplekse regler, mange målgrupper, overstyring og manglende mulighed for at tilrettelægge indsatsen med udgangspunkt i borgerens behov. Det fremsendte lovforslag er første væsentlige skridt i retning af at sikre enklere rammer med mulighed for at tilrettelægge indsatsen ud fra de lediges behov.

Kommunerne har en klar interesse i - og et stort økonomisk incitament til - at borgeren får den nødvendige og tilstrækkelige hjælp, så der sikres fremdrift mod beskæftigelse eller uddannelse. Den aftalte besparelse, delvist uden opgavebortfald, udfordrer denne præmis.

Mere fleksible rammer for indsatsen

Forenklet kontaktførelse

Forenkling af kontaktførelsen og mindre fokus på at "tælle" samtaler er afgørende for at få en mere individuel og mindre regelstyret beskæftigelsesindsats. KL bakker op om, at der fastholdes en fysisk samtale for alle, og at kontaktførelsen for udsatte herfra skal tilrettelægges helt individuelt ud fra den enkeltes behov.

Det underer til gengæld, at der fastholdes et minimumskrav om mindst fire samtaler inden for de første seks måneder for de stærkeste ledige, fordi det sammen med den aftalte store besparelse risikerer at medføre, at der ikke er ressourcer til reelt at tilbyde et individuelt forløb for de borgere, der har mest brug for det.

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 2 af 10

Når det er tilfældet, er det positivt, at kommunerne får mulighed for at undtage op til 25 pct. af de jobparate. Men det er helt afgørende, at det ikke udmøntes, så vi i praksis fastholder et tællesystem, der dominerer indsatsen.

Færre ordninger

KL har meget længe talt for, at en forudsætning for en gennemgribende forenkling af beskæftigelsesindsatsen er en markant reduktion af målgrupper og ordninger. Derfor bakker KL op om de ordninger, der i dette lovforslag afskaffes. Vigtigst betyder en afskaffelse af ressourceforløb, at udsatte ledige får bedre mulighed for sammenhængende, og forhåbentligvis kortere, forløb.

Den fulde fordel kommer først, når den store reduktion fra de nuværende 13 målgrupper til fem kommer i 2. fase, og når de ordninger, der afskaffes, er fuldt udfaset.

Mere sammenhængende forløb for de udsatte

KL er positiv overfor de nye rammer for indsatsen for de udsatte ledige, hvor ressourceforløb afskaffes, og udsatte ledige skal have en tværfaglig indsats på deres eksisterende ydelse. Det vil betyde, at udsatte ledige ikke skal overgå til en ny målgruppe med et nyt regelsæt, ny ydelse og eventuelt skift af sagsbehandler. Kommunerne får dermed bedre mulighed for at tilrettelægge et mere sammenhængende forløb for de udsatte ledige.

KL bemærker, at det må forventes, at nogle borgere vil komme tidligere på førtidspension, når de ikke skal i et ressourceforløb, og det derved vil øge bestanden, hvilket Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats i deres anbefalinger også pegede på. Ekspertgruppen vurderer, at borgere der tidligere overgik til førtidspension efter et ressourceforløb i gennemsnit vil overgå til førtidspension ca. 27 måneder tidligere, og at antallet af fuldtidspersoner på førtidspension dermed vil stige med ca. 6.400 personer. Når regeringen indleder drøftelserne med aftalepartierne om førtidspensionsområdet, er det centralt, at dette forhold inddrages.

Mere individuel indsats for de unge

KL bakker op om de forenklinger, der lægges op til angående reglerne for de unge. Når det ikke længere er formelle krav og særregler, der er styrende for indsatsen, fx om hvornår den unge skal aktiveres, eller om den unge skal læse-, skrive-, og regnetestes, vil det give langt større mulighed for at tage udgangspunkt i den enkelte unges ønsker og behov. Forenklingerne i reglerne for de unge er første skridt for at sikre en mere individuel indsats for de unge. Den helt store forandring i indsatsen overfor de unge indtræder i 2. fase, når der sker en reduktion i målgrupperne, og uddannelsespålægget afskaffes.

Mere fleksible forløb for sygemeldte

KL finder det positivt, at kommunerne får større frihed til at foretage en faglig vurdering, som skal sætte rammen for den enkelte sygemeldtes behov for opfølgning og indsats - både i forhold til hyppighed og samtaleform. Det giver bedre mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den sygemeldtes forløb. Ligeledes finder KL det positivt, at sygemeldte fra beskæftigelse i udgangspunktet fritages for samtaler og opfølgning, og kommunerne

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 3 af 10

dermed får bedre mulighed for at prioritere indsatsen til sygemeldte, som har behov for en tættere opfølgning.

Når kommunerne får større frihed til at undlade indsats for sygemeldte i beskæftigelse, er det væsentligt, at den øgede frihed ikke fører til unødigt lange sygdomsforløb, eller at den sygemeldte og arbejdsgiveren ikke får hjælp til at fastholde den sygemeldte i jobbet. Det forudsætter en løbende dialog mellem kommunen, borgeren og virksomheden om et eventuelt behov for understøttelse fra kommunens side. Dette kræver dels en målrettet informationsindsats rettet mod virksomheder og borgere om deres muligheder for at få hjælp og dels brugbare kommunikationskanaler, hvor borgere og arbejdsgivere kan anmode om hjælp. KL er i den forbindelse i tæt dialog med andre arbejdsgiverorganisationer med henblik på - i samråd med STAR - at sikre, at arbejdsgiverne bliver orienteret om betydning af lovændringen, herunder deres muligheder for at få hjælp til at fastholde en sygemeldt medarbejder. Derudover samarbejder KL og STAR om at sikre, at kommunerne får de nødvendige oplysninger i Mit Sygefravær, så de har et grundlag til at vurdere behovet for indsats og opfølgning i forhold til den enkelte sygemeldte borger i beskæftigelse.

Overgangsbestemmelser

Lovforslaget indeholder en række overgangsbestemmelser, hvorefter borgere, som er i gang med forløb eller modtager ydelser som afskaffes, kan fortsætte efter de nye reglers ikrafttræden. Det gælder eksempelvis for ressourceforløb, ressourceforløbsydelse, revalidering og særlig støtte.

KL vil gøre opmærksom på, at det vil betyde en meget kompleks overgangsperiode, hvor kommunerne fortsat skal administrere de nuværende komplekse regler, og hvor borgere i ensartede situationer får forskellige forløb. Det skal også ses i lyset af, at der for nogle kan være tale om en meget lang overgangsperiode på op til 5 år.

KL anerkender, at der af hensyn til den enkelte borger kan være behov for at fortsætte med eksisterende forløb på de gældende regler i en periode. KL vil dog foreslå, at der fastsættes en tidsgrænse for, hvornår der senest skal ske overgang til de nye regler. Det kan eksempelvis være efter tre år, som det er tilfældet med overgangsordningen for særlig støtte.

Samtidig foreslår KL, at STAR udarbejder materiale, der kan hjælpe kommunerne med at håndtere den meget komplekse overgangsperiode, hvor tiltag rettet mod samme persongrupper træder i kraft på forskellige tidspunkter, og hvor eksisterende indsatser og ydelser samtidig også fortsætter i en overgangsperiode.

KL er tilfredse med, at der - i modsætning til afskaffelsen af særlig støtte for kontanthjælpsmodtagere - er en treårig overgangsperiode for afskaffelsen af særlig støtte for personer, som ikke er på kontanthjælp.

Større frihed i organiseringen

KL hilser det meget velkomment, at kravet om, at kommunerne skal organisere beskæftigelsesindsatsen i et samlet jobcenter, ophæves. Krav om en bestemt organisering adskiller sig fra alle andre kommunale velfærdsområder, og har betydet uhensigtsmæssige barrierer bl.a. for en

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 4 af 10

helhedsorienteret indsats. Frihed til at beslutte organisering vil give bedre mulighed for, at den enkelte kommune kan organisere beskæftigelsesindsatsen under hensyn til lokale forhold og nedbryde organisatoriske barrierer mellem beskæftigelsesindsatsen og de øvrige kommunale forvaltninger. Det er tilsvarende positivt, at reglerne om rehabiliteringsteams ophæves, og kommunerne får frihed til organisering af den tværfaglige indsats.

KL vil også gerne kvittere for, at der i den politiske aftale er lyttet til, at en beskæftigelsesreform skal udformes med fokus på virksomhedernes behov, og KL bakker derfor op om, at der fortsat skal være én indgang for virksomhederne. Det er nerven i den kommunale beskæftigelsesindsats at fastholde og udvikle det nuværende gode samspil med virksomhederne, hvor 9 ud af 10 virksomheder er tilfredse med deres samspil med jobcentrene.

Anvendelse af klinisk funktion til sundhedsfaglig rådgivning

KL er enig i, at der fortsat er brug for sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra regionen, og at den bl.a. udgør et element i afgørelsesgrundlaget for sager om fleksjob og førtidspension. Men i mange sager om fleksjob og førtidspension er de helbredsmæssige forhold afklaret, og her giver det ikke mening at klinisk funktion altid skal inddrages som et ekstra led og forsinke sagsbehandlingen unødigt. KL anbefaler derfor, at det bliver en konkret vurdering fra kommunen, om der er behov for sundhedsfaglig rådgivning fra regionen.

Der er i dag som udgangspunkt et godt samarbejde mellem kommuner og regionens kliniske funktion, men samarbejdet er også præget af lange sagsforløb, varierende kvalitet og begrænsede handlemuligheder ved utilfredshed med leverancer fra klinisk funktion. KL anbefaler derfor, at den sundhedsfaglige rådgivning kan leveres mere fleksibelt end i dag, og at der fx etableres mulighed for at inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra andre end klinisk funktion

KL ser i forlængelse heraf frem til, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om muligheden at fravige bestemmelsen om, at kommunen alene kan rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra kliniske funktion.

KL hilser velkommen, at der er lagt op til stor fleksibilitet og manøvrerum for kommunernes og regionernes aftaler om sundhedsfaglig rådgivning. Det er også positivt, at der etableres mulighed for brug af digitale møder, fysiske møder og skriftlige vurderinger, hvor der kan være forskellige behov i forskellige kommuner og i forhold til den enkelte borger. Det er dog vigtigt, at fleksibiliteten forvaltes sådan, at kommunerne har opgaven med at vurdere og beslutte, hvornår og hvordan klinisk funktion skal inddrages. Særligt henset til vigtigheden af, at kommunerne får mulighed for at realisere det store provenu på afskaffelse af rehabiliteringsteams, og at en ny sundhedsmodel ikke ender i en ny, dyr konstruktion.

I forlængelse heraf er det for KL også et hensyn, at der er gennemsigtighed i grundlaget for de aftaler, der skal laves om den sundhedsfaglige rådgivning, og at der i et vist omfang er lige vilkår på tværs af regionerne, fx ift. priser og

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 5 af 10

ydelser. Løsningen er ikke at fastsætte præcise regler herfor, men KL ser behov for, at KL, Danske Regioner, Beskæftigelsesministeriet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet drøfter samarbejdet om sundhedsfaglig rådgivning og bliver enige om helt overordnede retningslinjer og vilkår for den sundhedsfaglig rådgivning, som giver gennemsigthed i fundamentet for de lokale aftaler uden at gå ud over lokal fleksibilitet og manøvrerum.

Ny opfølgningsmodel

Beskæftigelsesreformen er ud over at være en stor forenkling af indsatsreglerne også et opgør med nidkær opfølgning på proceskrav. Hidtil er kommunerne først og fremmest blevet målt på, hvor mange tilbud og samtaler det enkelte jobcenter kan levere inden for en given periode. Resultater og kvaliteten af indsatsen har i forbindelse med tilsyn og opfølgning været sekundær. Derfor er KL også meget tilfreds med, at det nuværende skærpet tilsyn afskaffes, og at det fremtidige tilsyn og opfølgningen i langt højere grad skal bygge på måling af resultater samt virksomhedernes og borgernes tilfredshed. Det er helt i tråd med KL's forslag til en ny opfølgningsmodel for beskæftigelsesindsatsen.

Det er dog helt afgørende, at Beskæftigelsesministeriet i forbindelse med den konkrete udmøntning af modellen sikrer, at den opfølgning og dialog, som der skal være med kommuner med mindre gode resultater, har fokus på at understøtte læring i kommunernes. KL ser frem til at fortsætte dialogen om den konkrete udmøntning af den kommende model for resultatopfølgning.

Nye digitale muligheder

KL ser med stor tilfredshed på, at lovforslaget indeholder en række forslag, som skal forbedre den digitale understøttelse af beskæftigelsesindsatsen.

Det giver god mening, at STAR får en hjemmel til at bruge kunstig intelligens med henblik på at forbedre match mellem ledige og virksomheder ved at medtage borgerens kvalifikationer, erfaringer, uddannelser, geografi mv. Det vil sammen med de øvrige frisættelsestiltag medvirke til en mere individuel tilgang til indsatsen for borgeren.

Det samme gælder for forslaget om, at ledige også kan anvende lokale selvbetjeningsløsninger til at registrere jobsøgninger i jobloggen og opdatere CV-oplysninger. Det vil give en mere sammenhængende, digital borgerrejse med udgangspunkt i platforme, som borgeren i forvejen anvender, og det vil fjerne barrierer for, at ledige kan leve op krav i rådighedspligten.

Lovforslaget indeholder også forslag om at etablere et datagrundlag til virksomheder og kommuner, som indeholder standardiserede data om virksomhedernes sociale ansvar i forhold til udsatte persongrupper. KL er enige i, at det er en god ide at etablere et sådant datagrundlag, så længe det tager udgangspunkt i eksisterende data og ikke medfører nye registreringer.

KL vil samtidig foreslå, at der etableres dialog med virksomheder, kommuner, KL mv. om at udvikle løsningen, fx i en følgegruppe.

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 6 af 10

Nye muligheder for brug af kunstig intelligens

Med lovforslaget bliver der lagt op til, at der indsættes en ny bemyndigelsesbestemmelse i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., hvorefter beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats.

KL mener, at det er godt, at lovforslaget får skabt rammer for, at kommunerne kan tage løsninger i brug baseret på kunstig intelligens, som skaber grundlag for en styrket og effektiv beskæftigelsesindsats.

KL er dog samtidig bekymret for, at den kommende bemyndigelsesbestemmelse til at bruge kunstig intelligens ikke vil kunne rumme en række væsentlige anvendelsesmuligheder, som kommunerne særligt er interesseret i, og hvor vi ved, at potentialet for at understøtte indsatsen er væsentlig. Det kan for eksempel være kunstig intelligens til beslutningsstøtte, hvor en ledig borger matches med relevante indsatser, kunstig intelligens til prædiktion, der forudsiger en borgers behov på baggrund af data, kunstig intelligens til tolkning under borgersamtaler, eller brug af digitale assistenter, der fx hjælper borgerne med selvbetjeningsløsninger.

Et af beskæftigelsesreformens helt centrale formål er netop at give kommunerne mulighed for i højere grad at tilrettelægge en individuelt tilrettelagt indsats. Det bør anvendelsen af kunstig intelligens understøtte.

Bekymringen opstår bl.a. på baggrund af, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at den kommende bestemmelse ikke kan bruges til profilering. En del af de nævnte anvendelsesmuligheder forudsætter, at understøttelsen har et individuelt udgangspunkt ud fra konkrete forhold på samme måde som STAR's kommende hjemmel til at kunne bruge kunstig intelligens til at give bedre match mellem borgere og virksomheder på Jobnet.

KL opfordrer derfor til, at der ikke indskrives unødvendige begrænsninger om brugen af AI i lovbemærkningerne til lovforslaget. Det er eksempelvis tilfældet i forhold til begrænsningen af brugen af profilering, der både kan skabe usikkerhed om, hvad kommunerne må, og som samtidig begrænser mulighederne for at anvende relevante teknologier. Der er derimod behov for en bemyndigelsesbestemmelse, der gør det muligt relativt hurtigt og fleksibelt at tilpasse regler i takt med udviklingen af nye relevante teknologier.

Hvis de foreslåede begrænsninger fastholdes, vil det blive svært at realisere regeringens ambitioner inden for AI-området, herunder AI-taskforcens målbillede som både indeholder effektiviserings- og kvalitetsmål for kunstig intelligens. KL deltager gerne i drøftelser om den konkrete udformning af bemyndigelsen.

Det har også høj prioritet for KL, at indførelsen af bemyndigelsesbestemmelsen sker i koordination med de øvrige relevante

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 7 af 10

sektorområder, så der ikke opstår asymmetri på tværs af lovgivninger i relation til AI-hjemler. Endeligt bør indsatsen koordineres med arbejdet i regi af Den Digitale Taskforce for Kunstig Intelligens, hvor der bl.a. arbejdes på at skabe lovgrundlag for anvendelsen af AI på tværs af sektorlovgivninger.

Afslutningsvis vil KL opfordre til, at kommunernes hjemmel til at måtte anvende AI-løsninger træder i kraft i starten af 2026.

Specifikke bemærkninger

KL har samtidig en række mere specifikke bemærkninger til de enkelte elementer af lovforslaget.

Ændring af 'ret og pligt' til 'krav om og pligt'

KL er forundret over, at lovforslaget foreslår at ændre på overskriften i kapitel 15 i lov om aktiv beskæftigelsesindsats fra 'Ret og pligt til tilbud...' til 'Krav om og pligt til tilbud...'. Den ændrede formulering indikerer, at indsatsen i højere grad skal tage udgangspunkt i krav og pligter fra kommunen og i mindre grad rettigheder og behov hos den ledige. Det undrer KL, da intentionen i reformen bl.a. er at møde de ledige med større tillid og værdig, så der med udgangspunkt i deres situation tilrettelægges en individuel indsats uden nidkære proceskrav. KL vil foreslå, at overskriften i kapitel 15 anvender den oprindelige ret og pligt-formulering.

Overgangsbestemmelser for særlig støtte

Det fremgår af lovforslagets overgangsbestemmelser, at personer, der modtager særlig støtte den 30. juni 2026, vil kunne forsætte med at modtage ydelsen frem til den 30. juni 2029. Det fremgår samtidig, at dette ikke gælder, hvis de ophører i revalidering og ressourceforløb, eller hvis de stopper med at modtage ledighedsydelse, arbejdsløshedsdagpenge mv. I disse situationer vil borgerne ikke længere være berettiget til særlig støtte.

KL bemærker, at overgangsbestemmelsen er uklar i forhold til, om der er mulighed for at genansøge om særlig støtte, hvis vedkommende på et tidspunkt efter den 1. juli 2025 er ophørt med at modtage særlig støtte, men fortsat modtager en af de nævnte ydelser.

KL vil derfor foreslå, at lovforslaget præciserer overgangsordningen for stop for særlig støtte.

Forenkling af kontaktføreløbet

Med lovforslaget gennemføres en række forenklinger af kontaktføreløbet. Det er KL meget positiv overfor. Men når det gælder dagpengemodtagerne, ærgrer KL sig over, at man ikke har brugt anledningen til også at forenkle regler, der vedrører overgange mellem a-kassen og jobcenteret/kommunen.

I dag er det en regel, at a-kassen skal deltage i den første samtale i kommunen, hvis borgeren anmoder om det. Det er KL's holdning, at borgeren, a-kassen og kommunen i de konkrete tilfælde, hvor det er relevant, blot vil kunne aftale, at a-kassen deltager til en samtale, og at det ikke er nødvendigt med en særregel. Det medfører unødige registreringer og bureaukrati. Fremadrettet vil langt de fleste dagpengemodtagere kun have haft to samtaler med a-kassen før overgang til kommunen, og i langt de

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 8 af 10

fleste tilfælde vil den gode overdragelse kunne ske mere effektivt skriftligt via Min Plan.

I forbindelse med permanentgørelse af den nuværende arbejdsdeling mellem kommuner og a-kasser besluttede man, at såfremt a-kassen sammen med den ledige vurderer, at den ledige vil have gavn af et tilbud, der påbegyndes inden for de første tre måneders ledighed, skal a-kassen sende en indstilling herom til jobcenteret. Såfremt jobcenteret afviser a-kassens indstilling, skal det begrundes skriftligt over for den ledige og a-kassen.

KL mener fortsat, at det er unødvendigt bureaukratisk og ressourcekrævende for både borger, a-kasse og kommune. For borgeren er det ikke nødvendigvis meningsgivende, at vedkommende er i et forløb i a-kassen, men skal have tilbud bevilget af kommunen. For a-kassen kræver det en del administration, og for kommunerne er det vanskeligt at sikre sig, at sagerne er tilstrækkeligt belyst uden en dialog med borgeren.

KL vil opfordre til, at man med reformen i stedet genindføre arbejdsgangen fra det tidligere a-kasseforsøg, hvor de relativt få ledige, som a-kassen vurderer indenfor de første tre måneder har behov for et tilbud, enten vejledning og opkvalificering eller et virksomhedsrettet tilbud, visiteres til kommunen.

Opkvalificering og uddannelse

Uddannelses- og opkvalificeringsordningerne i beskæftigelsesindsatsen er præget af mange knopskydninger, særregler og positivlister, som ud over at gøre uddannelses- og opkvalificeringsordningerne uoverskuelige for borgere, virksomheder og medarbejdere i beskæftigelsesindsatsen, også medfører unødvendigt bureaukrati og administration.

KL mener derfor, at det er beklageligt, at man ikke har brugt anledningen til at følge ekspertgruppens anbefalinger om at samle korte kurser i én ordning med henblik på at tilbyde uddannelse til en bredere gruppe af ledige, herunder ledige længere fra arbejdsmarkedet, samtidig med at incitamentet til hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet for nyledige kunne styrkes.

KL støtter, at puljen til uddannelsesløft afskaffes, men at uddannelsesløft til 110 pct. af dagpenge bibeholdes, og at positivlisten udvides. Når dét er sagt, noterer KL sig, at man ved nedlæggelse af puljen til uddannelsesløft forringer kontanthjælpsmodtagernes muligheder for at deltage i erhvervsfaglige grundforløb, og at der ikke er indarbejdet en løsning for dette via ordningen om uddannelsesløft til 110 pct. af dagpengenes højeste beløb. Angående uddannelsesløft mener KL endvidere, at man med fordel kunne forenkle tilgangen til udvælgelsen af uddannelser på positivlisten ved kun at forhandle listen hvert andet år.

Derudover er det i dag *andelen* af forgæves rekrutteringer, der afgør, om en stilling er i mangel, hvilket er udgangspunktet for forhandling af diverse positivlister. I praksis betyder det, at meget smalle brancher med relativt få forgæves rekrutteringer vil figurere som mangelbrancher og kan komme på positivlisterne, mens store brancher kan komme til at figurere som værende uden mangel, til trods for et højt antal forgæves rekrutteringer. Det bør

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 9 af 10

fremadrettet sikres, at stillinger med det største *antal* forgæves rekrutteringer prioriteres i forhold til positivlisterne, da de ofte afspejler en strukturel arbejdskraftudfordring.

Brug af syntetiske data

Lovforslaget indeholder en bemyndigelsesbestemmelse til brug af kunstig intelligens, som også forventes at skulle bruges til at fastsætte regler om etablering af kunstige og anonyme data på beskæftigelsesområdet i regi af STAR – såkaldte syntetiske data. KL finder det positivt, at der etableres syntetiske data med henblik på træning og udvikling af algoritmer til gavn for myndigheder og leverandører. Kommunernes erfaringer fra udviklingsprojekter med syntetiske data er imidlertid, at disse ikke er tilstrækkelige til at træne algoritmer på. Derfor opfordrer KL til, at myndighederne får mulighed for at træne algoritmer på rigtige data inden løsningerne sættes i drift.

Præcisering af § 38 a om jobindsats

§ 38 a i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen foreslås i lovforslaget affattet med følgende formulering "Jobindsats.dk skal vise et samlet overblik bestående af generelle målinger, der kan give kommuner og andre interessenter i beskæftigelsesindsatsen indblik i kommunernes resultater og indsatser". Der bør rettelig i sidst sætning stå "kommuner og a-kassers resultater og indsatser"

Forbehold for økonomiske konsekvenser

KL vil endelig tage forbehold for de økonomiske konsekvenser af lovforslaget. Reformens meget store besparelser betyder, at kommunerne i den kommende tid skal træffe store beslutninger, som er nødvendige for, at de kan realisere besparelsen. Derfor er det afgørende, at kommunerne, inden loven er vedtaget, kender de præcise, økonomiske rammer. Derfor er KL meget tilfreds med, at Beskæftigelses- og Finansministeriet har givet tilsagn om at forhandle lovens kommunaløkonomiske konsekvenser allerede under lovprocessen.

Forbehold for politisk behandling af høringssvaret

Det har inden for den fastsatte høringsfrist ikke været muligt at behandle KL's høringssvar politisk. KL tager derfor forbehold for den efterfølgende politiske behandling af høringssvaret.

Med venlig hilsen

Nicolas Johansen

Kristian Hvolbæk Christensen

Dato: 19. august 2025

Sags ID: SAG-2025-02717
Dok. ID: 3595074

E-mail: KRHC@kl.dk
Direkte: 3370 3072

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

www.kl.dk
Side 10 af 10

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Krifa
Klokhøjen 4

8200 Aarhus N

Tlf. 8911 2233

21. august 2025

Høringssvar fra Krifa til: Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Den anvendte nummerering i høringssvaret refererer til nummereringen i "almindelige bemærkninger til lovforslaget."

Generelt

Krifa støtter fuldt ud reformer, der sigter mod at forenkle beskæftigelsesindsatsen i kommunerne for de borgere, der har problemer ud over ledighed.

Men et velfungerende, dynamisk arbejdsmarked med høj grad af fleksibilitet i arbejdsstyrken kræver også et stærkt fokus på de 2,2 millioner arbejdstagere, der er medlemmer af en privat a-kasse. Det er kernetropperne på arbejdsmarkedet, som står fuldt til rådighed, og som burde have det primære fokus for en reform, der beskæftiger sig med den danske models beskæftigelsesindsats og sammenhæng med det danske arbejdsmarked.

Krifa er fællesbenævnelse
for Kristelig A-kasse og
Kristelig Fagforening

Det er Krifas opfattelse, at lovforslaget går en anden vej.

Hovedvægten er lagt på de borgergrupper, som er længere væk fra arbejdsmarkedet end dagpengemodtagerne.

Et særligt spørgsmål, der ikke berøres, er spørgsmålet om fordelingen af ansvaret i et ledighedsforløb.

Krifa ønsker et enstrengt beskæftigelsessystem for de forsikrede ledige, bygget op omkring medlemskabet af a-kasserne. Beskæftigelsesindsatsen skal for de 2,2 millioner forsikrede kun varetages af a-kasserne.

I dag finder der sagsbehandling sted i to forskellige administrative systemer – kommunernes jobcentre og de private a-kasser – ligesom det er to forskellige sektorer, henholdsvis den offentlige og den private sektor, som håndterer et almindeligt forekommende ledighedsforløb for en lønmodtager uden andre udfordringer end at finde næste job. Det siger sig selv, at det er dyrt. Intet andet forsikringssystem ville acceptere dobbelt sagsbehandling på denne måde.

Krifa synes derfor, at en bevarelse af det tostrengede system er for uambitiøst for medlemmerne af a-kasserne.

Kommentarerer til udvalgte emner

Mere fleksible kontaktforløb (2.1.2.1.1)

Vi finder det positivt at reformen har til hensigt at undgå unødige samtaler. For Krifa burde den hensigt udmønte sig i en langt højere grad af metodefrihed i tilrettelæggelsen af forløbet.

Vi noterer, at der lægges op til at større metodefrihed for en del af de ledige, men mener, at a-kasserne ville kunne håndtere langt friere rammer. Det gælder antallet af samtaler og muligheden for at disse i højere grad kunne være digitale.

Antallet af samtaler

Vi finder det positivt, at der i LAB §31, stk. 1 reduceres i antallet af obligatoriske samtaler. Vi ser forslaget om muligheden for, at vi kan lave færre samtaler for op til 25 pct. som et skridt i den rigtige retning, men de 25 pct. synes ganske arbitrært og savner saglig begrundelse.

Krifa ønsker i langt højere grad at tilrettelægge forløbene ud fra de lediges behov og ønsker og ikke proceskrav. Krifa mener, at a-kasserne burde sættes fri til at vurdere behovet for alle ledige efter den første samtale.

Digitale samtaler

Forslaget ændrer ikke kravet i LAB § 33 om fysisk fremmøde til første samtale. Det finder vi kritisabelt og umoderne.

Det skal altid være muligt for a-kassen at indkalde det ledige medlem til samtaler med fysisk fremmøde, hvis det anses for mest fremmende for indsatsens jobfokus, ligesom mistanke om snyd og manglende rådighed også kan kræve fysisk fremmøde.

På samme måde skal det altid være muligt for medlemmet at bede om kontaktforløb med fysisk fremmøde, hvis det foretrækkes.

Men udgangspunktet for a-kassernes kontaktforløb med de ledige må være digital kontakt.

For det første vil det føre til administrative effektiviseringer med en lavere pris på arbejdsløshedsforsikringen som følge. Det vil øge forsikringsgraden og dermed reducere gruppen af ledige på kontanthjælp og flytte dem til dagpengesystemet.

For det andet er der ikke dokumenteret negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser ved indførelsen af digitale kontaktforløb. Michael Svarer og Michael Rosholms studie af digitale erfaringer i Sverige førte netop til den konklusion, at der ikke var signifikante forskelle i afgang fra ledighed på digitale kontaktforløb kontra samtaler med fysisk fremmøde: *"Samtaler har en positiv effekt på afgang til beskæftigelse. Det gælder både, hvis samtalerne er fysiske eller digitale, og der er ikke signifikante forskelle på de to samtaleformer."*

For det tredje viste erfaringerne fra Covid-19-perioden med al tydelighed, at der er store effektiviseringer at hente. Tilfredsheden var tårnhøj med de digitale samtaler, hvor henholdsvis 89 pct. og 86 pct. af de ledige i kontaktforløb udtrykte tilfredshed med de digitale samtaler. STAR's evaluering af de digitale kontaktformer viste effektiviseringsgevinster på henholdsvis ca. 20 pct. i a-kasserne og ca. 30 pct. i jobcentrene.

Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen og mere fleksible opfølgnings forløb (2.1.2.1.3)

Som udgangspunkt finder vi det positivt at opfølgningen for sygemeldte fremover skal være individuelt efter behov og ikke efter standardiserede intervaller. Til gengæld er der risiko for, at det mere er en frihed for kommunen, og en formindskelse af retssikkerheden for den sygemeldte.

Sygemeldte ansatte, der forventes at vende tilbage indenfor max 26 ugers sygefravær, skal fremover ikke normalt have opfølgningssamtaler med kommunen. Som udgangspunkt finder vi det positivt, at der ikke er unødige samtaler i forudsigeligt forløb.

Vi kan dog se et problem i, at såfremt man ikke har et godt forhold til sin arbejdsgiver, eller forholdene og udsigterne ændrer sig, så er der risiko for, at kommunen ikke oplyses herom.

Vi oplever at medlemmer kan være i tvivl om, hvorvidt de skal skrive på oplysningsskemaet, at de ikke forventer at vende tilbage til arbejdspladsen, når beslutningen ikke reelt er taget endnu.

Sygemeldte ledige eller ansatte, der ikke forventes at vende tilbage til arbejdet indenfor 26 uger, skal mindst have en opfølgning det første halve år.

Som udgangspunkt er det positivt, at unødige samtaler undgås, men det er uhensigtsmæssigt, hvis der ingen kontakt er før revurderingstidspunktet, hvor kommunen skal tage stilling til, hvorvidt sygedagpengeperioden kan forlænges.

Vi finder det positivt at alle samtaler fremover kan afholdes telefonisk eller digitalt.

Afskaffelse af ressourceforløb (2.3)

Som udgangspunkt er vi enige i forenkling og minimering af målgrupper og afskaffelse af ressourceforløb. Erfaringen er, at ressourceforløb sjældent har medført udvikling af arbejdsevnen, så effekten har været yderst begrænset, så mange er alligevel endt på førtidspension.

Problemet med afskaffelse af ressourceforløb er, at mange vil skulle afklares på kontanthjælp eller uden forsørgelse.

Afskaffelse af revalidering (2.5)

Undersøgelser fra CABI viser, at revalidering er en god beskæftigelsesmæssig ordning til at få ledige og sygemeldte tilbage i varig beskæftigelse. Desværre er ordningen blevet brugt meget lidt i de senere år.

Vi kunne ønske os, at beskæftigelsesreformen ville have mere fokus på, at ordningen skulle benyttes mere.

Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams (2.12)

Vi er positive overfor nedlæggelse af de tværfaglige teams.

Der er brugt mange ressourcer på tværfaglige møder, som ikke har gjort nogen reel forskel i sagen.

Vi finder, at den sundhedsfaglige koordinator har været afgørende, hvorved det er vigtigt fremover at sikre muligheden for sundhedsfaglig inddragelse.

Det er reelt i indstilling til ressourceforløb, hvor der skal anbefales tværfaglige indsatser, at det tværfaglige møde har haft sin berettigelse.

Sager er trukket i langdrag, udelukkende på grund af ventetiden i rehabiliteringsteamet.

Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering (2.13)

Det er vigtigt at sikre uvildig sundhedsfaglig inddragelse, inden indstilling til fleksjob og førtidspension, så det ikke er kommunens egne lægekonsulenter, der vurderer i sagerne.

Derfor finder vi det positivt, at kommunerne fremover skal inddrage sundhedskoordinator fra Klinisk Funktion i sager om fleksjob og førtidspension.

13. august 2025

Patientstøtte & Frivillig Indsats
Sekretariatet

Strandboulevarden 49
2100 København Ø

Tlf +45 35 25 75 00

www.cancer.dk

UNDER PROTEKTION AF
HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Sendt pr. e-mail til:

star@star.dk

afi@star.dk

nno@star.dk

Kræftens Bekæmpelses høringsvar vedrørende udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen

(Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love)

Kræftens Bekæmpelse kommenterer hermed udkast til første lovforslag, som udmønter dele af initiativerne i den politiske *"Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen - Mere værdighed, større frihed og færre regler"* fra april 2025.

Vores bemærkninger vedrører vilkårene for sygemeldte i sygedagpengesystemet, og knytter sig til lovforslagets bemærkninger i punkt 2.1.2.1.3. om *"Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen og mere fleksible opfølgningsforløb"*.

Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen

Det fremgår af udkast til lovforslaget (s. 40 - 43), at sygemeldte, der har et job at vende tilbage til, som udgangspunkt ikke skal til samtaler og opfølgning i kommunen.

Kræftens Bekæmpelse ser generelt positivt på denne mulighed. Det kan for nogle være en fordel at blive skånet for opfølgning og unødvendige møder med kommunen. Vi har erfaringer fra brugere, der viser, at kræfttramte under de nuværende regler ofte bliver indkaldt til unødvendige samtaler og jobafklaringsmøder i kommunens opfølgning, selvom de allerede har et job at vende tilbage til.

Muligheden begrænses dog til tilfælde, hvor den sygemeldte forventes at blive raskmeldt inden for 26 uger. Det kan være vanskeligt at forudsige varigheden af en sygeperiode, og der vil også være situationer, hvor sygeperioden kan strække sig ud over 26 uger. Derfor vil mange sygemeldte, herunder en del kræftpatienter, som ofte har lange forløb, ikke kunne få gavn af den fleksibilitet, som er formålet med ordningen. Til baggrund har personer, som lever med eller efter kræft, knap seks gange så høj sandsynlighed for at modtage sygedagpenge inden for det

første år efter diagnose sammenlignet med baggrundsbefolkningen.¹ Vi mener derfor, at ordningen bør gøres mere fleksibel for sygemeldte, som kommer fra beskæftigelse, og som har et job at vende tilbage til.

Det fremgår af høringsmaterialet, at den sygemeldte skal oplyse forventet varighed af sygefraværet. Vi efterspørger en anvisning på, hvordan og af hvem en sådan vurdering, skal foretages. For mange sygdomme, herunder kræftsygdomme, er det vanskeligt tidligt i forløbet at sige noget sikkert om den forventede sygeperiode, da det varierer betydeligt fra person til person afhængigt af flere faktorer, herunder type og stadie af sygdom, behandlingsmetoder, eventuelle komplikationer, patientens generelle tilstand og senfølger.

Den foreslåede ordning vil indebære, at arbejdsgivere får et større ansvar for deres sygemeldte medarbejdere. Ordningen vil kræve en øget involvering af arbejdsgiverne i vurderingen af behov for opfølgning og hjælp til fastholdelse. Mange arbejdsgivere har allerede erfaring med opfølgning og vurdering af behov for fortsat sygemelding i samarbejde med behandlende læge, samt et ansvar for fastholdelse. For at sikre en smidig overgang til den nye model, er det vigtigt, at arbejdsgivere får den nødvendige støtte til at varetage dette ansvar, så de kan vurdere den sygemeldtes behov for opfølgning, herunder behov for at involvere kommunen, og samtidig understøtte den enkelte sygemeldte i at fastholde sit job samt iværksætte gradvis tilbagemenden til jobbet. Vi efterspørger derfor en beskrivelse af en indsats med henblik på at styrke arbejdsgiverens rolle og ansvar.

Bedre mulighed for digital indsats for sygemeldte

Kræftens Bekæmpelse ser meget positivt på den del af forslaget (s. 43 - 44), der vedrører bedre mulighed for digital og telefonisk kontakt. Mere digitalisering vil gøre det nemmere for mange sygemeldte, da der ikke vil være samme krav om fysisk fremmøde. Kræftpatienter kan have et nedsat immunforsvar, og er ofte i behandling både ambulant og/eller ved indlæggelse, hvorfor et digitalt fremmøde kan være en fordel. Det kan også bidrage til at afstresse de sygemeldte fysisk og psykisk ikke at skulle møde op ved fysisk personligt fremmøde.

Det er dog vigtigt at fastholde, at sygemeldte skal kunne vælge at afholde møder ved personligt fysisk fremmøde, hvis den sygemeldte ønsker det.

Øvrige initiativer på sygedagpengeområdet

Det fremgår af høringsbrevet, at beskæftigelsesreformen derudover bliver udmøntet i et ændringslovforslag med fokus på et værdigt sanktionssystem samt initiativer på sygedagpengeområdet.

¹ Kræftens Bekæmpelse (Registeranalyse af arbejdsmarkedstilknytning, 2023)

Vi ser i den forbindelse frem til et løsningsforslag, der skal sikre sygemeldte borgere adgang til sine lægeattester mv. i sygedagpengesagen. Dette knytter sig til punkt 8 i den politiske aftale *"Aftale om forenkling og målretning i sygedagpengesystemet"* fra marts 2024, som blandt andet vedrører understøttelse af bedre indsigt i sin egen sag.

Det er vigtigt, at der snarest muligt udvikles en løsning, så den sygemeldte let og hurtigt kan tilgå oplysningerne i sin sag. Der bør også gives mulighed for, at den sygemeldte kan supplere, præcisere og eventuelt berigtige oplysningerne, så det sikres, at afgørelsen i sygedagpengesagen træffes på et korrekt og fyldestgørende grundlag.

Med venlig hilsen

Pernille Slebsager
Patientstøttedirektør

Reformsekretariatet
Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen

Høringssvar fra Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Overordnede bemærkninger

Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen i Københavns Kommune (herefter benævnt Københavns Kommune) finder, at lovforslaget er et væsentligt skridt mod en mere enkel, fleksibel og værdig beskæftigelsesindsats. Det er positivt, at kommunerne får større frihed til at tilrettelægge indsatsen efter lokale forhold, herunder organiseringen af den tværfaglige indsats.

Det er positivt, at den nuværende aktivitetsbaserede styringsmodel afskaffes til fordel for en mere resultatbaseret model, og at der bliver færre krav til obligatoriske samtaler. Københavns Kommune hilser også afskaffelsen af ressourceforløb velkommen, da det giver bedre muligheder for sammenhængende og kortere forløb for den enkelte borger.

Københavns kommune ser desuden positivt på, at lovforslaget giver hjemmel til at anvende kunstig intelligens som understøttelse af sagsbehandlingen, og at der fortsat lægges op til fleksibilitet i samarbejdet med regionerne om sundhedsfaglig rådgivning – herunder muligheden for digital rådgivning.

Nedenfor følger Københavns Kommunes bemærkninger til lovforslagets konkrete bestemmelser.

§ 1 – Mere fleksible tilbud

I lovforslagets afsnit 2.2.2. fremgår følgende formulering: *”Det foreslås at et tilbud vil skulle have en sammenhængende varighed på 2 uger, for at det vil kunne indgå i kommunernes opfyldelse af kravet om tilbud til dagpengemodtagere, job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere. Det vil betyde, at tilbuddet vil skulle berøre 2 kalenderuger ligesom i dag, hvor der vil kunne være timer i tilbuddet i en uge og timer i tilbuddet i den efterfølgende uge”.*

Københavns Kommune bemærker, at ovenstående – ligesom i dag – vil komme til at betyde, at et AMU-kursus, som har en fem-dages varighed, ikke vil kunne indgå i kommunernes opfyldelse af kravet om tilbud, hvis kurset løber fra mandag til og med fredag i den første uge. Omvendt vil det kunne opfylde kravet om tilbud, hvis kurset løber fra tirsdag i den første uge til og med mandag i den efterfølgende uge. Der vil være tale om

13-08-2025

Sagsnummer I F2
2025 - 15921

Dokumentnummer i F2
8555151

Sagsnummer i eDoc
2025-0248354

Reformsekretariatet
Bernstorffsgade 17
1577 København V

det helt samme kursus, men kun den ene måde at tilrettelægge det på vil indgå i kommunernes opfyldelse af kravet om tilbud.

Københavns Kommune vil gerne rette opmærksomheden på, at kravet om, at et tilbud skal have en varighed på to sammenhængende kalenderuger for at tælle med i opfyldelsen af krav til dagpengemodtagere og job-/uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, kan modvirke intentionen om mere frihed og færre regler. Kommunen anbefaler derfor, at reglerne justeres, så indhold og relevans vægtes frem for kalenderplacering.

§ 2 - Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

I lovforslagets afsnit 2.12.2 om afskaffelse af rehabiliteringsteams fremgår det "*[...] at personen fortsat vil have ret til at blive inddraget i og medvirke, når kommunen behandler personens sag*".

Københavns Kommune bemærker, at selvom rehabiliteringsteams afskaffes, fastholdes reglerne om udtaleret, jf. pensionslovens § 20, stk. 3. Det betyder, at kommunerne fortsat vil skulle gennemføre en proces, der minder om den, det var meningen at afskaffe.

Kommunen bemærker desuden, at der i lovforslaget lægges op til, at beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for beskrivelsen af borgerens jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer. Erfaringerne med rehabiliteringsplanens forberedende del viser, at et detaljeret krav sæt kan være vanskeligt at anvende i praksis. For at understøtte reformens mål om forenkling anbefaler kommunen, at kommunerne gives større metodefrihed til at udvikle redskaber, der lever op til de overordnede krav.

Til afsnit 2.13 vil Københavns Kommune påpege, at regionen i dag stiller samtykkekrav i alle sager, der skal behandles på rehabiliteringsteams og i visse tilfælde også i sager, hvor der er behov for rådgivning. Som det bliver fremlagt i reglerne, vil det ikke være muligt for kommunerne at træffe en afgørelse om enten fleksjob eller førtidspension, uden at der har været inddraget sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion.

Det er Københavns Kommunes vurdering, at inddragelse af sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion ved fleksjob- og førtidspensionssager udgør myndighedsudøvelse (art. 6, stk. 1, litra e) og fastlæggelse af et retskrav (art. 9, stk. 2, litra f) efter databeskyttelsesforordningen, hvorfor der ikke er behov for samtykke fra borger ved inddragelse af sundhedsfaglig rådgivning. Københavns Kommune anbefaler derfor, at det præciseres i loven, at der ikke kræves samtykke fra borgeren ved inddragelse af sundhedsfaglig rådgivning fra sundhedskoordinator.

I lovforslagets afsnit 2.13.2 fremgår det at: "*[...] kommunerne stadig skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når borgeren vurderes i målgruppen for førtidspension og fleksjob*". Københavns Kommune vil hertil påpege, at obligatorisk brug af klinisk funktion i alle sager om førtidspension og fleksjob kan være forbundet med øgede

omkostninger, længere sagsbehandlingstid og mindre fleksibilitet i tilrettelæggelsen af arbejdet. Størstedelen af førtidspensionssager er allerede fuldt helbredsmæssigt belyst, og i fleksjobsager er udfordringerne ofte af beskæftigelsesrettet karakter. Der opleves desuden kapacitetsudfordringer – især på det psykiatriske område – samt lange ventetider i sundhedssystemet. Kommunen vurderer, at de nuværende ordninger er forbundet med betydelige udgifter og forudsætter effektive IT-løsninger, som efter rehabiliteringsteamets afskaffelse vil skulle organiseres på anden vis. Det foreslås, at kommunerne får mulighed for at indhente speciallægeerklæringer udenom klinisk funktion og selv vurdere, hvornår klinisk funktion inddrages – ud fra en konkret og individuel vurdering i den enkelte borgers sag.

§ 21 – Overgangsbestemmelser

Det fremgår af bemærkningerne til 2.5.2.3 (udfasning) *”Personer der allerede er bevilliget revalidering, når loven træder i kraft, kan fortsætte, indtil deres revalideringsforløb er afsluttet”*.

Københavns Kommune anbefaler, at bemærkningerne uddybes med en beskrivelse af, om kommunerne kan bevilge et revalideringsforløb, der først påbegyndes efter lovens ikrafttræden. Erfaring viser, at der ofte er usikkerhed på dette punkt.

§ 33 – Selvbetjeningsløsninger og datadeling

Københavns Kommune finder det positivt, at kommuner og a-kasser kan anvende egne selvbetjeningsløsninger til registrering af CV-oplysninger og dokumentation af jobsøgning, hvis data synkroniseres med Jobnet og DFDG.

Kommunen anbefaler, at lovteksten gennemgående henviser til DFDG fremfor Jobnet som det centrale datagrundlag. Data bør kunne registreres i enhver løsning, der leverer til DFDG, også for udlændinge. A-kasser og andre aktører bør være forpligtet til at synkronisere data til DFDG for at undgå dobbeltregistrering for borgeren.

§ 52 a – Anvendelse af kunstig intelligens

Københavns Kommune er tilfreds med, at der etableres hjemmel til brug af kunstig intelligens på beskæftigelses- og integrationsområdet, da hjemlen kommer til at fremgå af lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. Vi ser dog en udfordring i, at hjemlen kun gælder for disse områder, hvilket kan begrænse mulighederne i sager, der også vedrører fx sundheds- eller socialområdet. Dette kan skabe u hensigtsmæssige barrierer for en helhedsorienteret indsats og medføre retssikkerhedsmæssige udfordringer.

Kommunen anbefaler derfor, at der arbejdes for en bredere hjemmel – gerne placeret i forvaltningsloven – der gælder på tværs af den offentlige sektor.

Databeskyttelse og AI-forordningen

Københavns Kommune er enig i den beskrivelse af sammenhængen mellem beskæftigelseslovgivningen og henholdsvis databeskyttelsesforordningen og AI-forordningen, som fremgår af afsnit 2.20.1 og 2.20.2. Kommunen finder det positivt, at lovforslaget eksplicit stiller krav om, at den nationale lovgivning skal være tilstrækkelig klar til at hjemle udvikling og eventuel idriftsættelse af AI-baserede løsninger på beskæftigelsesområdet.

Kommunen anser det også for at være positivt, at STAR med afsnit 2.20.5 lægger op til at give sig selv hjemmel til at udvikle kunstige og anonyme data på beskæftigelsesområdet. Anvendelse af anonyme data forventes at kunne lette kommunernes udviklingsarbejde med fremtidige AI-løsninger, da det giver bedre muligheder for at udvikle og teste løsninger på en sikker og effektiv måde.

København den 19. august 2025

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Landsforeningen Fleksjobs: Høringssvar og kommentarer til 1. lovudkast om ny beskæftigelsesindsats.

Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen

Når jobcentrene afskaffes og kommunerne "sættes fri", gælder vores bekymring om de borgere med særlige udfordringer, sygemeldte, handicappede under afklaring m.fl. får den hjælp der er nødvendig for at få borgeren afklaret. Vores bekymring retter sig også mod den forskelsbehandling der kan ske, når det vil være op til den enkelte kommunes indsats / økonomi der kan være afgørende.

Hvordan sikres det at den enkelte borger får den hjælp der er nødvendig ift. afklaring til enten arbejdsmarkedet eller til førtidspension?

Beskæftigelsesministeriet foreslår på baggrund af aftalen at indføre et midlertidigt krav om, at kommunalbestyrelserne i en overgangsperiode vil skulle samle beskæftigelsesindsatsen i ét udvalg for at sikre, at de nye regler, som følger af beskæftigelsesreformen, implementeres løbende og med et samlet overblik fra kommunalbestyrelsen.

Vil der blive taget højde for at der er flere grupper hvor indsatsen vil være meget forskellig alt efter hvilke udfordringer den enkelte måtte have?

Hvordan sikres det at sagsbehandlerne har de rette kompetencer, herunder uddannelse, social faglig indsigt mm.?

I de nuværende jobcentre er der ingen krav til de sagsbehandlere/-virksomhedskonsulenter m.fl. Det skal sikres at de medarbejdere der ansættes til de opgaver har de nødvendige kompetencer.

Mere fleksible kontaktføreløb

Her skal det sikres at en tydelig afklaringsmodel som sikrer borgeren får de rette tilbud, samt at der findes en sammenlignelig ydelse for de forskellige grupper.

Ressourceforløb og jobafklaring

Bortfalder, herunder også ressourceforløbsydelse, hvilken økonomisk dækning vil de borgere der er under afklaring kunne modtage frem til de er afklaret?

Ophævelse af ressourceforløbsydelse personer der tidligere har været berettiget til det, vil kunne søge kontanthjælp som mange ikke vil været berettiget til, dvs. de vil være uden indtægt mens de afklares. Vi anbefaler derfor at personer der er under afklaring og som ikke har afklaret deres sag

indenfor sygedagpengeperioden – får forlænget deres sygedagpenge, indtil sagen er afklaret, da der er lang ventetid i sundhedssystemet for mange undersøgelser, som betyder at tiden med afklaring vil overgå sygedagpengeperioden.

Revalidering bortfalder

Vi ser det som et negativt element ift. at få inkluderet personer på arbejdsmarkedet, da det har haft stor betydning for en del at denne mulighed var tilgængelig.

Jobrotation bortfalder

For fleksjobvisiterede har det negativ betydning for deres mulighed for at blive indsluset på arbejdsmarkedet

Rehabiliteringsteams afskaffes

Det er aftalt, at kommunerne skal have større frihed til at tilrettelægge den tværfaglige indsats. Det skal være op til den enkelte kommune at sikre, at de rette fagligheder inddrages i sager om bl.a. førtidspension og fleksjob.

Forslaget vil ikke ændre på, at personen fortsat vil have ret til at blive inddraget i og medvirke, når kommunen behandler personens sag.

Forslaget vil endvidere ikke ændre på de grundlæggende betingelser for tilkendelse af førtidspension, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Kommunen vil kunne træffe afgørelse om forlængelse af sygedagpengeperioden for de personer der i målgruppen for fleksjob eller førtidspension og skal have udarbejdet en samlet beskrivelse med henblik på at borgeren kan komme hurtigst muligt i fleksjob eller få førtidspension!

Hvilken forsørgelse vil den enkelte have mens denne afklaring sker?

Afskaffelse af skærpet tilsyn

Det er aftalt, at aktører på beskæftigelsesområdet skal have fokus på, at flest mulige borgere kommer i job eller uddannelse. Styringen af beskæftigelsesindsatsen skal være drevet af resultater frem for proceskrav.

Forslaget vil indebære, at den nuværende lovbestemte, statslige opfølgning på kommunernes afholdelse af samtaler og afgivelse af beskæftigelsesrettede tilbud til personer med længerevarende ledighed ophører den 1. februar 2026.

Hvilken opfølgning erstatter denne – så borgere med lang ledighed stadig støttes? For os at se, kan det betyde at de borgere der er længst væk fra arbejdsmarkedet, kommer endnu længere væk uden en særlig beskæftigelsesrettet indsats.

Sygemeldte fra beskæftigelse flyttes ud af beskæftigelsesindsatsen

Det ser vi som et positivt tiltag.

Beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde

En samlet beskrivelse af borgerens forudsætninger efter en konkret vurdering, ser vi som et positivt tiltag.

Mentorstøtte ift. uddannelse bortfalder.

Vi ser det som et stort problem i det mange med særlige udfordringer mm. har stor gavn af en mentor i forhold til at gennemføre deres uddannelse.

Afskaffelse af særlig støtte til borgere med store bolig- eller forsørgelsesudgifter.

For mange under afklaring, kontanthjælp, ledighedsydelsesmodtagere, sygedagpengemodtagere m.fl. vil det betyde deres økonomiske situation bliver så forringet, at de må vælge mellem at betale husleje, købe den nødvendige medicin eller have penge til mad.

På Landsforeningen Fleksjob vegne

Merete Hornecker

Formand

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
Att.: star@star.dk, afi@star.dk, nno@star.dk

Lederne
- en verden til forskel
Vermlandsgade 65
2300 København S
T: 32 83 32 83
www.lederne.dk

København 20. august 2025

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (udmøntning af dele af Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen)

Ledernes Hovedorganisation har den 20. juni 2025 modtaget udkast til lovforslag, der udmønter dele af Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen.

Ledernes Hovedorganisation finder, at aftalen indeholder en række positive elementer og en tiltrængt afbureaukratisering af beskæftigelsesindsatsen med muligheder for større fleksibilitet i indsatsen. Med aftalen afskaffer man blandt andet en lang række særregler på beskæftigelsesområdet og reducerer antallet af målgrupper, som indtil nu har krævet særskilte indsatser og krævet hvert sit regelsæt. Det kan Ledernes Hovedorganisation bakke op om.

Ledernes Hovedorganisation vil samtidig kvittere for, at man ikke ændrer på ledige dagpengemodtageres ret til 6 ugers jobrettet uddannelse efter 5 ugers ledighed, som ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats ellers havde anbefalet.

Der er imidlertid også elementer i aftalen, som giver anledning til bekymring. Det gælder særligt de aftalte ændringer i indsatsen for borgere længere væk fra arbejdsmarkedet.

Ledernes Hovedorganisation har følgende bemærkninger til følgende af lovforslagets hovedpunkter:

2.1. Mere fleksible kontaktforløb

Borgere tæt på arbejdsmarkedet

Ledernes Hovedorganisation kan støtte, at antallet af samtaler for dagpengemodtagere og jobparate ledige reduceres og harmoniseres, s  der fremover skal holdes minimum fire samtaler inden for de første seks måneder.

Der er ligeledes fornuftigt, at der bliver mulighed for at fritage op til 25 procent i målgrupperne efter første samtale, så den første jobsamtale skal holdes med alle personer inden for målgrupperne.

Ledernes Hovedorganisation finder imidlertid ikke, at det er tilstrækkeligt, at fritagelsen alene sker på baggrund af en individuel vurdering. Der er behov for, at der etableres nogle objektive kriterier, som a-kasser og kommuner skal anvende, når det skal besluttet, hvilke ledige, der skal fritages, så der sikres et mere ensartet grundlag for, hvilke ledige der fritages.

Borgere længere væk fra arbejdsmarkedet

Som Ledernes Hovedorganisation også påpegede i sit høringssvar til ekspertgruppens rapport med anbefalinger til fremtidens beskæftigelsesindsats, er det stærkt betænkeligt, at kravet til antallet af samtaler for borgere længere fra arbejdsmarkedet, blandt andet aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, reduceres fra de nuværende fire til én samtale inden for de første seks måneder.

For sygemeldte, der ikke er i et ansættelsesforhold, sker der tilsvarende en reduktion i antallet af samtaler fra de nuværende fire samtaler til én samtale inden for de første seks måneder.

Beskæftigelses Indikator Projektet (BIP) har dokumenteret, at en manglende kontakt fra beskæftigelsessystemet til borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, øger risikoen for, at de pågældende glider helt væk fra arbejdsmarkedet og over på førtidspension eller en anden permanent offentlig forsørgerordning.

Den meget begrænsede lovbestemte kontakt til borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, herunder til sygemeldte, der ikke er i et ansættelsesforhold, kan således betyde, at antallet af personer på førtidspension stiger yderligere.

Sygemeldte fra beskæftigelse

Det er fornuftigt at forenkle indsatsen for sygemeldte fra beskæftigelse, så sygemeldte, der har et job at vende tilbage til, og hvor både sygemeldte og arbejdsgiver forventer et sygefravær på mindre end 26 uger, som udgangspunkt ikke skal til samtaler og opfølgning i kommunen.

Det er dog vigtigt, at virksomheder og ledere fortsat kan inddrage kommunen i samarbejdet om sygemeldte medarbejdere med fokus på tilbagevenden til job, så den lempeligere opfølgning ikke fører til, at man flytter en opgave fra jobcentre til ledere og virksomheder.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at det vil være op til kommunen at sikre, at arbejdsgiver får mulighed for at tilkendegive ønske om opfølgning i forbindelse med opstarten af sygemeldingen samt løbende under sygemeldingen.

Ledernes Hovedorganisation foreslår, at det præciseres, at kommunen har pligt til at orientere virksomheder og ledere om muligheden for opfølgning.

2.2. Mere fleksible tilbud

Dagpengemodtagere og jobparate ledige

Med aftalen harmoniseres kravene til antal tilbud for dagpengemodtagere og jobparate ledige, så der fremover stilles krav om minimum ét aktiveringstilbud inden for de første seks måneder, og samtidig får kommunerne mulighed for at undlade at give én ud af fire ledige aktiveringstilbud.

Som det gælder i forbindelse med fritagelsen for samtaler, finder Ledernes Hovedorganisation ikke, at det er tilstrækkeligt, at fritagelsen alene sker på baggrund af en individuel vurdering. Der er behov for, at der etableres nogle objektive kriterier, som skal anvendes, når det skal besluttet, hvilke ledige, der skal fritages, så der sikres et mere ensartet grundlag for, hvilke ledige der fritages.

Aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere med flere

Det foreslås, at kommunen skal give tilbud til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere i det omfang, som personen har behov for det, og at unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse i kontanthjælpssystemet skal omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere.

Det er stærkt bekymrende, at der kun skal gives tilbud, hvis kommunen vurderer, at personen har behov for det.

Også her har Beskæftigelses Indikator Projektet (BIP) påvist, at ledige borgere længere væk fra arbejdsmarkedet, som ikke deltager i en aktiv indsats, oplever signifikant tilbagegang på samtlige indikatorer for arbejdsmarkedsparticipation. Projektet har også dokumenteret, at der er positive effekter af jobrettede indsatser for gruppen, og at effekterne er endnu bedre, når den ledige borger får en jobrettet, opkvalificerende og helbredsrettet indsats.

Konsekvensen af, at der kun skal gives tilbud til borgere længere væk fra arbejdsmarkedet efter behov, kan meget vel blive, at antallet af personer på førtidspension stiger yderligere.

Øvrig vejledning og opkvalificering skal igen kunne medregnes som ret og pligt tilbud

Det foreslås, at tilbud om øvrig vejledning og opkvalificering fremover vil kunne medregnes som ret og pligt tilbud til dagpengemodtagere og jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Det er vigtigt, at der følges op på i hvilket omfang øvrig vejledning og opkvalificering fremadrettet anvendes som ret og pligt tilbud, og i den forbindelse om en øget brug af øvrig vejledning og opkvalificering får den konsekvens, at jobrettet aktivering (ansættelse med løntilskud og virksomhedspraktik) nedprioriteres.

2.3. Afskaffelse af ressourceforløb

Ledernes Hovedorganisation kan støtte, at ressourceforløb afskaffes som led i forenklingen af beskæftigelsesindsatsen, hvor antallet af målgrupper reduceres fra de nuværende 13 til fem målgrupper.

Det er vigtigt, at der fortsat sættes en indsats i gang for de personer, der ellers ville være visiteret til ressourceforløb, herunder en tværfaglig indsats.

Samtidig er der en risiko for, at afskaffelsen af ressourceforløb vil betyde, at borgere, der tidligere overgik til førtidspension efter ressourceforløb, vil overgå til førtidspension tidligere, hvilket vil øge bestanden på førtidspension. Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats skønnede i sine anbefalinger, at antallet af fuldtidspersoner, ville stige med ca. 6.400 fuldtidspersoner.

Udviklingen i antallet af personer på førtidspension er i forvejen bekymrende højt, og der er behov for politiske initiativer, der kan begrænse tilgangen til førtidspension, særligt tilgangen blandt unge.

2.5. Afskaffelse af revalidering

Ledernes Hovedorganisation kan støtte, at revalideringsordningen afskaffes som led i forenklingen af beskæftigelsesindsatsen.

Ordnningen bliver kun brugt i begrænset omfang og antallet af fuldtidspersoner på ordningen har været stærkt faldende gennem årene. Det fremgår af tal fra jobindsats.dk. Desuden er der etableret en uddannelsesgodtgørelsesordning på arbejdsskadeområdet, så borgere, der har fået en arbejdsskade og ikke længere i fuld udstrækning kan varetage et job inden for deres hidtidige fag, har fået bedre muligheder for at blive omskølet.

2.6. Afskaffelse af ret til mentor ved overgang til uddannelse

Det er aftalt, at uddannelsesparate og aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere under 30 år uden uddannelse skal omfattes af de samme regler som andre kontanthjælpsmodtagere. Som konsekvens heraf afskaffes blandt andet retten til mentor i forbindelse med overgangen til uddannelse for målgruppen.

Overgangen til uddannelse kan være vanskelig for nogle, som derfor har behov for støtte.

Ledernes Hovedorganisation har noteret sig, at det stadig vil være muligt for disse personer at få mentorstøtte efter de almindelige regler om mentorstøtte i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, men vil samtidig pege på, at der er behov for at følge op på, hvilken betydning afskaffelsen af retten, får for målgruppen.

2.7. Afskaffelse af obligatorisk læse-, skrive- og regnetest

Ledernes Hovedorganisation kan bakke op om, at de obligatoriske læse-, skrive- og regnetest bliver afskaffet, så pligten til at deltage afskaffes. Det er fornuftigt, at der med forslaget indføres en ret til test.

2.8 Afskaffelse af puljen til uddannelsesløft (80 procent)

Ledernes Hovedorganisation kan støtte, at 80 procents puljen til uddannelsesløft afskaffes. Uddannelsesløft skal målrettes mod områder med mangel på medarbejdere, og det er sket, da retten til at påbegynde en erhvervsuddannelse indenfor mangelområder på 110 pct. af dagpengene er gjort permanent.

2.9. Afskaffelse af jobrotation

Jobrotationsordningen bliver brugt i meget begrænset omfang, fremgår det af tal fra jobindsats.dk. Derfor giver det mening at afskaffe ordningen, som led i forenklingen af regler og lovgivning på beskæftigelsesområdet.

2.10. Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen

Med lovforslaget afskaffes kravet om, at den kommunale beskæftigelsesindsats skal være samlet i et lokalt jobcenter, og kommunerne kan fremover organisere beskæftigelsesindsatsen efter lokale forhold.

Mange ledere og virksomheder har engageret sig i beskæftigelsesindsatsen, hvilket også er en forudsætning, blandt andet når vi som samfund skal skabe plads på arbejdspladserne til borgere længere fra arbejdsmarkedet. Derfor er det vigtigt, at kommunernes frihed til fremadrettet at organisere beskæftigelsesindsatsen efter lokale forhold ikke fører til, at det bliver mere komplekst for ledere og virksomheder at samarbejde med kommunerne. Det kan betyde, at deres lyst til at samarbejde med kommunerne og dermed deres engagement i beskæftigelsesindsatsen svækkes.

Ledernes Hovedorganisation finder det derfor positivt, at der med lovforslaget stilles krav til kommunerne om, at de skal etablere én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats. Dermed skulle ledere og virksomheder gerne have én klar og tydelig adgangskanal til virksomhedsservicen i hver kommune, herunder også i forhold til rekruttering af medarbejdere.

2.12. Fri organisering af den tværfaglige indsats og afskaffelse af rehabiliteringsteams og 2.13. Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Ledernes Hovedorganisation kan støtte, at kravet om, at kommunerne skal etablere rehabiliteringsteams, afskaffes.

Ledernes Hovedorganisation har i den forbindelse lagt vægt på, at kommunerne stadig og altid skal inddrage sundhedsfaglig rådgivning fra klinisk funktion, når borgeren vurderes i målgruppen for førtidspension og fleksjob, og at den sundhedsfaglige rådgivning skal indgå i det samlede dokumentationsgrundlag i sager om fleksjob og førtidspension.

2.18. Hjælp til virksomhedsindsats og bæredygtighedsrapportering gennem data

Det fremgår af den politiske aftale, at beskæftigelsesministeren skal etablere et register med standardiserede data om virksomhedernes sociale ansvar med henblik på at spare ressourcer i virksomhederne ved compliance med bæredygtighedsaf-reportering.

Beskæftigelsesministeriet foreslår på den baggrund, at der indsættes nye bestemmelser som § 37 a og § 37 b i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., som betyder, at beskæftigelsesministeren etablerer et datagrundlag, der kan anvendes af medarbejdere i virksomhederne, som er udpeget hertil af den enkelte virksomhed.

Formålet med dataudstillingen er, at virksomhederne kan få adgang til et datagrundlag, hvor relevante og brugbare oplysninger er samlet i et let tilgængeligt format, og at virksomhederne kan spare ressourcer i forhold til dataindsamling, men

også at beskæftigelsesministeren etablerer et datagrundlag, der kan anvendes af medarbejdere i kommunerne til at etablere nye og målrettede samarbejdsrelationer med virksomhederne.

Ledernes Hovedorganisation finder, at det overordnet kan være en udmærket ide, men er i tvivl om det er hensigtsmæssigt, at medarbejdere i beskæftigelsessystemet får adgang til oplysninger om virksomhedernes sociale profil. Der bør dog ses nærmere på, a-kassernes muligheder for at få adgang til samme data som kommunerne.

Ledernes Hovedorganisation vil derfor afvente udmøntningen af bemyndigelsen.

2.19. Fastsættelse af regler om anvendelse af kunstig intelligens

Det er aftalt, at kunstig intelligens vil kunne anvendes ved virksomhedsmatch mellem ledige og virksomheder på Jobnet. Kunstig intelligens har potentiale til at forbedre matchet mellem ledige og virksomhederne på Jobnet og kan bruges til funktioner, som kan guide og assistere borgeren i jobsøgningen ved at medtage borgers kvalifikationer, erfaringer og uddannelser, geografi og jobmuligheder i virksomhedsmatchet.

Ledernes Hovedorganisation bakker op om, at kunstig intelligens i højere grad anvendes i beskæftigelsesindsatsen.

Beskæftigelsesministeriet vurderer, at det er nødvendigt at indføre en udtrykkelig lovhjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens til at udmønte initiativet om bedre virksomhedsmatch ved hjælp af kunstig intelligens.

Beskæftigelsesministeriet vurderer også, at det er nødvendigt, at der indføres en udtrykkelig lovhjemmel til, at Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger i forbindelse med opgaveløsningen og, at det er nødvendigt at etablere en specifik hjemmel til kommunernes anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, hvis de værktøjer, der udvikles, skal kunne understøtte sagsbehandlingen i beskæftigelsesindsatsen.

Lovforslaget omfatter ikke en tilsvarende hjemmel for a-kasserne. Selv om a-kasserne ikke er offentlige myndigheder, varetager de myndighedsopgaver i beskæftigelsesindsatsen som kommunerne. Derfor bør det overvejes, at a-kasserne også bliver omfattet.

Med venlig hilsen

Kim Møller Laursen
Ledernes Hovedorganisation

Høringsvar vedr. udkast til første lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.fl.

Vedr. j.nr. 2025-6263

Afsender: Ligeværd

Kontaktperson: Esben Kullberg, direktør

Dato: 18. august 2025

Indledning

Ligeværd er ikke opført på den officielle høringsliste, men vi ønsker som civilsamfundsorganisation med mangeårig erfaring inden for det specialiserede uddannelses- og beskæftigelsesområde at bidrage med et fagligt funderet og konstruktivt perspektiv på lovforslaget – med særligt fokus på konsekvenserne for mennesker med kognitive funktionsnedsættelser og unge, der afslutter en særligt tilrettelagt ungdomsuddannelse (stu).

Vi anerkender reformens hensigt om at forenkle beskæftigelsessystemet, give kommunerne større frihed og styrke socialrådgivernes faglige råderum. Samtidig vil vi gerne gøre opmærksom på en række alvorlige risici og mangler i det fremlagte forslag, set fra perspektivet af en af de mest oversete målgrupper i beskæftigelsespolitikken.

Afskaffelse af ressourceforløb – et tomrum for de mest sårbare

Mennesker med komplekse og ofte sammensatte kognitive udfordringer har i mange tilfælde haft gavn af ressourceforløb som en fleksibel ramme for opbygning af arbejdsparathed. Når ordningen nu foreslås afskaffet uden at blive erstattet af en målrettet alternativ indsats, efterlades mange unge og voksne i et tomrum – mellem uddannelse og arbejdsmarked, mellem vilje og mulighed.

Anbefaling: Ligeværd anbefaler at stu-målgruppen gives ret til en Særligt Tilrettelagt Beskæftigelsesindsats (STB), som etableres i aftalebaseret samarbejde mellem stu-institutioner, virksomheder og kommuner, der kan overtage ressourceforløbenes funktion i forhold til målgruppen.

Vejledning og opkvalificering – fjernes uden erstatning

Vi ser med stor bekymring på den foreslåede afskaffelse af centrale støttende redskaber: Puljen til uddannelsesløft, jobrotation, VEU-koordinering, retten til uddannelsesmentor, kontinuerlig indsats for unge samt den generelle reduktion i brugen af øvrig vejledning og opkvalificering (ØVO).

Disse redskaber har i praksis været afgørende for, at mennesker med kognitive funktionsnedsættelser overhovedet kunne påbegynde og gennemføre beskæftigelsesrettede aktiviteter. Lovforslaget tilbyder ikke reelle erstatninger – men overlader i stedet det hele til lokal fortolkning og kommunal frihed. I lyset af de generelle sparekrav på det specialiserede område frygter vi, at dette vil føre til væsentlige forringelser og voksende ulighed på tværs af kommuner.

Anbefaling: Vi foreslår, at stu-målgruppen gives ret til visse former for opkvalificering og støttefunktioner målrettet tilknytning til arbejdsmarkedet – fx i form af differentieret adgang til mentorstøtte/individuel tilknyttet jobformidler, handicapkompenserende ordninger og særlig tilpasset opkvalificering.

Organisering og samtaler – lokal frihed må ikke føre til ulighed

Afskaffelsen af jobcentre og rehabiliteringsteams, og indførelsen af fri kommunal organisering, kan i bedste fald give plads til nærhed og faglig frihed. Men uden bindende krav til specialiseret viden og tværfaglig koordinering risikerer vi at forstærke allerede eksisterende forskelle mellem kommuner – med alvorlige konsekvenser for de mest udsatte.

Samtidig reduceres antallet af samtaler med personer, der står langt fra arbejdsmarkedet. For mennesker med kognitive udfordringer kan det betyde tab af kontinuitet og relation, hvilket ofte er helt afgørende for at fastholde motivation og retning.

Anbefaling: Der bør fastsættes nationale minimumsstandarder for kvalitet og inddragelse i komplekse sager – og samtalefrekvens og opfølgning bør differentieres ud fra en screening af borgerens funktionsniveau, ikke blot arbejdsmarkedsafstand.

Positivt: Én virksomhedsindgang og datadrevet indsats

Ligeværd støtter ambitionen om at gøre det lettere for virksomheder at indgå i beskæftigelsesindsatsen – eksempelvis gennem en samlet indgang og bedre datagrundlag. Forudsætningen er dog, at disse redskaber også kan målrettes mennesker med usynlige handicap og særlige behov.

Anbefaling: Vi foreslår, at der udvikles datainfrastrukturer og digitale løsninger, som understøtter specialiseret jobskabelse og opfølgning i partnerskab med fagprofessionelle civilsamfundsaktører som steder tilknyttet Ligeværds Joballiance.

Afslutning

Vi håber, at dette høringssvar – trods vores placering uden for den officielle høringsliste – vil blive inddraget i det videre lovgivningsarbejde. Vi stiller os gerne til rådighed for dialog og vidensdeling om de modeller og erfaringer, vi har opbygget gennem mange års arbejde med overgangen fra uddannelse til beskæftigelse for unge og voksne med kognitive funktionsnedsættelser.

Med venlig hilsen
Esben Kullberg
Direktør, Ligeværd

Rehabiliteringsforum Danmark

**Rehabilitation
International Denmark**
Evald Krogs Gade 9,
8000 Aarhus C
Telefon +45 7841 4400

info@rehabiliteringsforum.dk
www.rehabiliteringsforum.dk

Aarhus 21. august 2025

Høringssvar fra **Rehabiliteringsforum Danmark** vedrørende: Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Rehabiliteringsforum Danmark (RFDK) organiserer 36 organisationer indenfor velfærdsområderne sundhed, social, beskæftigelse og uddannelse.

RFDk skal sikre, at borgere med midlertidige eller varige funktionstab f r de bedste muligheder for at optimere funktionsevnen/arbejdsevnen i dagligdagen med eller uden tilknytning til arbejdsmarkedet.

RFD udgav i 2022 Hvidbog om Rehabilitering med hjælp fra mere end 200 fagpersoner – praktikere, ledere og borgere med relationer til ovennævnte velfærdsområder. Arbejdet var ledet af en Styregruppe med ledelsesrepræsentation fra styrelserne på social, sundhed og beskæftigelse, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, DR og KL.

Hvidbogen baseres på et helhedsorienteret sundhedsbegreb, som er biopsykosocialt og understreger at sundhed skabes med bidrag fra alle velfærdsområder. Således er indsatser på beskæftigelsesområdet alene, og ofte i samarbejde med andre velfærdsområder i forhold til forsørgelse, selvforsørgelse og udvikling af funktions-/arbejdsevnen. Rehabilitering signalerer – funktionsevne, tværfaglighed, sammenh engende indsatser – understøttet af velbeskrevne, evidensbaserede metoder og indsatser, der systematisk følges op. Rehabilitering er den eneste af de 5 sundhedsindsatser: sundhedsfremme, forebyggelse, behandling, rehabilitering og palliation, der har funktionsevnen som mål.

Beskæftigelse er rehabilitering og rehabilitering er beskæftigelse.

Fra 2013 med etablering af tværfaglige rehabiliteringsteam initierede regeringen således et nybrud i beskæftigelsesindsatsen. Det blev slået fast at beskæftigelse er rehabilitering.

Anbefalinger fra *Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats* – var set med spænding. Kommissoriet med krav om 3 mia. kr. besparelse skabte på forhånd en vis frygt for forringelser, til bagdel for rehabiliteringsindsatsen overfor Danmarks mest sårbare borgere.

Frygten blev desværre indfriet. På trods af at Rehabilitering blev nævnt mere end 40 gange i anbefalingerne, var det helt overvejende i forhold til nedlæggelse af rehabiliteringsteam.

Nybruddet, at beskæftigelse og arbejdsevne er rehabilitering og kræver rehabilitering forsvandt som dug for solen. Empirien, som anbefalingerne baserede sig på var primært tidsforbruget i sagsbehandlingen, erfaringer fra chefer og borgere. Og det vakte stor undren, at man ikke høstede erfaringer fra de mange ansatte i jobcentre, som i praksis har været involveret i rehabiliteringsteam arbejdet siden 2013.

Der forelå ikke analyser af borgernes behov og kvaliteten af arbejdet i de tværfaglige rehabiliteringsteams, og hvorledes og om den helhedsorienterede biopsykosociale rehabiliteringstilgang, som ligger i rehabiliteringsteamet, har haft betydning for sagsbehandling før og efter teamets indstilling og for borgernes funktionsevne i bredeste forstand.

Der manglede således en grundlæggende analyse, der kan begrunde rehabiliteringsteams nedlæggelse.

Rehabiliteringsforum skal foreslå følgende:

1. Rehabilitering skal indskrives i loven – helst i formålet med loven.

I lovforslaget lægges der stadig vægt på, at har borgere med mange biopsykosociale problemer i tilknytning til påvirket arbejdsevne, da står det kommunerne frit for, at fastlægge tværfaglige forløb, som f.eks. inddrager velfærdsområderne sundhed og social.

Rehabiliteringsforum Danmark skal foreslå, at det i loven præciseres, at netop disse indsatser er rehabiliteringsindsatser med reference til definitionen af rehabilitering, som angivet i Hvidbog om rehabilitering. Det skal bemærkes af både Sundhedsstyrelsen og Social og Boligstyrelsen refererer til Hvidbogen og understreger nødvendigheden af dette for at styrke befolkningens funktionsevne og sundhed ved tværgående samarbejde. For at styrke samarbejdet på tværs om rehabilitering, er det strengt nødvendigt med et fælles sprog om bl.a. funktionsevne i alle hverdagslivsområder. Hvidbogen leverer fundamentet for dette.

2. Indsatser skal begrundes, beskrives og dokumenteres.

I lovforslaget lægges der op til en forbedring af og indsamling af data fra kommunerne, som kommunerne frit kan benytte efterfølgende.

Der er med reference til Ekspertgruppens empiriske arbejde ovenfor et udtalt behov for data, for fremtidens beskæftigelsesindsats, ikke mindst i relation til kommunerne nu stilles frit til at anvende metoder. Der bør stilles krav til kommunerne om at kunne belyse og dokumentere metoder og effekter. Ligeledes at kommunerne forpligtes til at samarbejde med videns miljøer, der har forskningskompetence.

3. Ny opdateret Vejledning om kommunal rehabilitering (vejl. 9439) udarbejdet af fire ministerier.

I denne vejledning fra 2011 beskrives formålet: *Det primære formål med vejledningen er at inspirere og understøtte den indsats, der sker i kommunerne og at sikre samarbejde og koordination mellem de fag- og forvaltningsområder, der har ansvaret for, at der er sammenhæng og kvalitet i den enkelte borgers forløb - og lidt senere - nødvendigheden af samarbejde med det regionale sundhedsvæsen.*

For yderligere at styrke den kommunale rehabilitering/bekæftigelsesindsats er der et stort behov for at revidere denne vejledning for at begrunde behovet for og understøtte rehabiliteringen.

Der henvises i tilslutning til ovenstående vores høringssvar til Ekspertgruppen anbefalinger den 9.9.2024 (vedhæftet).

Med venlig hilsen

Professor i klinisk socialmedicin og rehabilitering
Claus Vinther Nielsen
Formand for Rehabiliteringsforum Danmark.

Aktinformation

Brevdato 06-08-2025
Afsender Christian Bille-Sandø (cbs@rigsrevisionen.dk)
Modtagere STAR (star@star.dk)
Akttitel Folketinget Rigsrevisionen - Svar på høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263
Identifikationsnummer 24059545
Versionsnummer 1
Ansvarlig Simon Sandager Callesen Jeppesen
Vedlagte dokumenter Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263
Dokumenter uden PDF-version (ikke vedlagt)
Udskrevet 19. aug 2025

star@star.dk
www.star.dk
19. aug 2025

Til: STAR (star@star.dk)
Cc: Astrid Finderup (afi@star.dk), Nathalie Nyholm Olsen (nno@star.dk)
Fra: Christian Bille-Sandø (cbs@rigsrevisionen.dk)
Titel: Høring om udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love - 2025 - 6263
Sendt: 06-08-2025 15:52

[EKSTERN E-MAIL] Denne e-mail er sendt fra en ekstern afsender.
Vær opmærksom på, at den kan indeholde links og vedhæftede filer, som ikke er sikre.

Til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Styrelsen har 20. juni 2025 sendt lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love i høring.

Ministeriernes forpligtelse til at høre Rigsrevisionen er fastlagt af rigsrevisorloven, §§ 7 og 10 (Lovbekendtgørelse nr. 101 af 19/01/2012) og angår revisions- og/eller regnskabsforhold, der kan have betydning for Rigsrevisionens opgaver.

Vi har gennemgået lovforslaget og kan konstatere, at det/den ikke omhandler revisions- eller regnskabsforhold i staten eller andre offentlige virksomheder, der revideres af Rigsrevisionen.

Vi har derfor ikke behandlet henvendelsen yderligere.

Med venlig hilsen

Christian Bille-Sandø
Specialkonsulent

FOLKETINGET
RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 86 50
cbs@rigsrevisionen.dk

www.rigsrevisionen.dk

Læs om Rigsrevisionens behandling af personoplysninger [her](#)

Bekræft venligst, at denne e-mail er modtaget.
Please confirm receipt of this e-mail.

Returadresse:
Beskæftigelse og Borgerservice, Beskæftigelse og Borgerservice
Finderupsvej 9, 6900 Skjern

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Sagsbehandler
Kim Ulv Christensen
Direkte telefon
99 74 10 59
E-post
kim.christensen@rkssk.dk
Dato
20. august 2025
Sagsnummer
25-017205

Høringssvar fra Ringkøbing-Skjern Kommune - Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Ringkøbing-Skjern Kommune sender hermed høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Afskaffelse af puljen til Uddannelsesløft:

Jobcenter Ringkøbing-Skjern ønsker at gøre opmærksom på en bekymring ved forslaget om at afskaffe puljen til Uddannelsesløft.

Puljen har været et vigtigt redskab for både jobparate kontanthjælpsmodtagere og forsikrede ledige, som ønsker at tage en erhvervsuddannelse. Uden puljen vil jobparate kontanthjælpsmodtagere miste muligheden for at påbegynde en uddannelse, der kan føre til varig beskæftigelse.

Jobcenter Ringkøbing-Skjern anerkender, at forsikrede ledige tilgodeses med Uddannelsesløft via positivlisten til 110 %-ordningen, som udvides, så flere uddannelser omfattes. Dog er Jobcenterets erfaring, at ordningen i nogle tilfælde fastholder ledige i passivitet, da fokus rettes mod ydelsesniveauet fremfor selve uddannelsesmuligheden. Positivlisten er desuden landsdækkende og tager ikke nødvendigvis højde for den efterspørgsel af specifikke faguddannelser, som vi oplever i Ringkøbing-Skjern Kommune.

Det er desuden væsentligt at bemærke, at ordningen Uddannelsesløftet til 110 % af dagpengesats, kun kan bevilges i dagpengeperioden. Da de fleste erhvervsuddannelser varer længere end to år, skal uddannelsen herefter afsluttes på SU. Dette medfører risiko for, at uddannelsen helt afbrydes, hvis en læreplads ikke nås på plads i tide.

Erfaringen fra puljemidlerne er, at borgere, som herigennem har fået uddannelsesløft, har været meget motiverede og målrettede – og i høj grad har gennemført deres uddannelse. I Ringkøbing-Skjern Kommune har vi stor fokus på voksenlæreordningen, hvor den ledige bevilges et grundforløb via puljemidler til Uddannelsesløft og herefter fortsætter og afslutter som voksenlærling.

Vi anbefaler derfor, at puljen til Uddannelsesløft bevares eller at der findes en tilsvarende fleksibel ordning, der også kan tilgodese jobparate kontanthjælpsmodtagere.

Ændringer i sygedagpengelovgivningen pr. 1. juli 2026:

Lovforslaget betyder, at der fra den 1. juli 2026 alene stilles krav om én samtale inden for de første seks måneder af sygedagpengeforløbet, og at denne samtale fortsat skal finde sted senest inden for de første otte uger. Herefter skal yderligere opfølgninger alene foretages på baggrund af en konkret og individuel vurdering af behovet.

I den forbindelse ønsker Jobcenter Ringkøbing-Skjern at fremhæve følgende:

Den første samtale inden for de første otte uger ligger i flere sager for tidligt til, at der kan foretages en realistisk og fagligt kvalificeret vurdering af, om borgeren kan forventes at blive raskmeldt inden for 26 uger. På dette tidspunkt er sygdomsbilledet i mange tilfælde endnu uafklaret, ligesom der ofte mangler tilstrækkelige lægelige oplysninger til at kunne danne et solidt grundlag for en vurdering.

Jobcenter Ringkøbing-Skjern finder det derfor afgørende, at der fortsat stilles krav om, at der gennemføres en opfølgende samtale, men med en fleksibilitet op til senest inden for 14 uger. Det giver et mere retvisende grundlag for at kunne vurdere, om borgeren forventes raskmeldt indenfor 26 uger, eller om der skal iværksættes en sagsproces med henblik på revurdering. Denne samtale er et centralt element i at sikre rettidige og målrettede indsatser, så borgerne får den bedst mulige hjælp, og kommunerne samtidig kan leve op til lovens intentioner om effektiv og korrekt sagsbehandling.

Jobcenter Ringkøbing-Skjern anbefaler derfor, at lovgivningen ændres til, at første opfølgende samtale skal være gennemført senest inden for 14 uger - ud fra en konkret vurdering af årsagen til sygemeldingen. Dette vil sikre et bedre beslutningsgrundlag for den videre sagsbehandling og samtidig understøtte målsætningen om en tidlig, faglig og realistisk afklaring af borgerens situation.

Venlig hilsen

Kim Ulv Christensen
Fagchef Beskæftigelse og Borgerservice

HØRINGSSVAR

20. august 2025

Sags ID:
LK-2023-001564

Høringssvar til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Røde Kors takker for muligheden for at bidrage med et høringssvar til *lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love*, som udgør første lovforslag, der skal udmønte dele af beskæftigelsesreformen (Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler indgået den 9. april 2025).

Røde Kors støtter mange borgere på kanten af arbejdsmarkedet med at komme i beskæftigelse, tættere på arbejdsmarkedet eller fastholde en uddannelse gennem bl.a. sprogtræning, mentorrelationer og fællesskaber. Det er med udgangspunkt i disse erfaringer, at Røde Kors afgiver dette høringssvar.

Røde Kors' centrale budskaber, som udfoldes i det følgende, er:

- Røde Kors bakker op om intentionen om en forenklet struktur til gavn for borgeren
- Røde Kors har en bekymring over afskaffelse af tilbud til borgere, herunder:
 - Afskaffelse af kontinuerlige tilbud til kontanthjælpsmodtagere
 - Afskaffelse af rehabiliteringsteams
 - Afskaffelse af særlig støtte
- Røde Kors opfordrer til, at der kigges på, om reformen har negative konsekvenser for udsatte borgere langt væk fra arbejdsmarkedet
- Røde Kors opfordrer til at indtænke civilsamfundet systematisk og på tværs af landets kommuner i beskæftigelsessystemet

Generelle kommentarer

Røde Kors er overordnet positiv over for beskæftigelsesreformens ambition om at skabe en forenklet struktur til gavn for den enkelte borger på kanten af arbejdsmarkedet. Røde Kors mener, at det kan give plads til en mere meningsfuld og individuel tilrettelagt indsats, der kan styrke fokus på den enkelte borgers behov og give de professionelle mere plads til deres faglighed.

Røde Kors er dog bekymret for, at de positive effekter af en forenkling, der lægges op til, ikke realiseres til gavn for de mest udsatte borgere på grund af de planlagte varige besparelser i den samlede aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen på 2,7 mia. kr., som dette lovforslag udmønter.

Af lovforslaget fremgår det desuden, at de nye regler ikke gælder for kontanthjælpsmodtagere, som er omfattet af arbejdspligten. Dette finder Røde Kors beklageligt, idet en arbejdspligt på op til 37 timer om ugen for tusindvis af borgere ikke harmoniserer med dette lovforslags vægtning på bl.a. en mere individuel tilrettelagt beskæftigelsesindsats.

Bekymring for afskaffelse af tilbud til borgere på kanten af arbejdsmarkedet

Som det fremgår af lovforslaget, forenkles og harmoniseres strukturen på beskæftigelsesområdet og dermed afskaffes en række særregler og tilbud. Sidstnævnte kan have negative konsekvenser for de mest udsatte borgere på kanten af arbejdsmarkedet, hvis der ikke er ressourcer til at løfte på reformens intention om mere værdighed og større faglig frihed til medarbejderne. Derfor er det vigtigt, at der i stedet for de afskaffede særregler og tilbud prioriteres at give sårbare og udsatte borgere en helhedsorienteret individuel indsats med en kombination af de tilbud, der er evidens for virker. Vi opfordrer derfor til, at der kigges på, om reformen har negative konsekvenser for udsatte borgere langt væk fra arbejdsmarkedet.

Røde Kors har følgende specifikke bemærkninger til lovforslaget:

Afskaffelse af kontinuerlige tilbud til kontanthjælpsmodtagere

Med lovforslaget lægges der op til at afskaffe krav om kontinuerlige tilbud til aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere, så kommunen giver tilbud i det omfang, personen har behov for det. Røde Kors mener, at det er positivt, at borgernes behov bliver styrende princip fremfor fx antal af samtaler og tilbud. Samtidig bliver det meget væsentligt, at kommunerne sikres tilstrækkeligt med økonomiske ressourcer til at prioritere de koordinerende og kontinuerlige indsatser, som er centrale for at få mennesker i udsatte positioner i job, herunder bl.a. sikring af beskæftigelsesrettede indsatser, kontinuitet i sagsbehandlerrollen, et tæt samarbejde på tværs af beskæftigelse og behandlingssystem m.m.

Tværfaglighed som en vigtig del af rehabilitering

Der lægges op til at fjerne konkrete krav om, at kommuner skal etablere rehabiliteringsteams i forbindelse med afklaring mod førtidspension, fleksjob m.m., så kommunerne kan have større frihed til at tilrettelægge en tværfaglig indsats. Røde Kors mener, at det er centralt, at der fortsat sikres helhedsorienterede indsatser, hvor tværfagligheden indgår som centralt redskab, så både den beskæftigelses-, social- og sundhedsfaglige ekspertise indgår i afklaring af den enkelte borger.

Afskaffelse af særlig støtte

Som led i ønsket om en harmonisering og forenkling af systemet, hvor man ønsker, at borgere skal have deres indsats på samme ydelse, afskaffer man med dette lovforslag den særlige støtte. Særlig støtte er en hjælp til personer, som har været ude for ændringer i deres forhold, og som har så høje boligudgifter og/eller mange børn, at de med deres nuværende indtægter ikke kan forventes selv at kunne betale alle deres boligudgifter. En afskaffelse af denne støtte må forventes at ramme f.eks. økonomisk trængte børnefamilier i udsatte positioner, der i forvejen kan være på kanten af arbejdsmarkedet. Røde Kors er bekymret for, at dette vil kunne få negative konsekvenser for denne gruppe.

Systematisk indtænkning af civilsamfundet i beskæftigelsesindsatsen

I en fremtid, hvor der er brug for alle gode kræfter i velfærdssamfundet, er civilsamfundet en vigtig brik i puslespillet. Derfor opfordrer vi til, at civilsamfundet indtænkes systematisk som en integreret del af fremtidens beskæftigelsesindsats på tværs af alle landets kommuner. Der er f.eks. med Unge- løftet taget vigtige skridt i retning af et mere systematisk samarbejde med civilsamfundet, når det

omhandler ungemålgruppen, men der er også behov for systematisk indtænkning af civilsamfundet for øvrige målgrupper af borgere uden for arbejdsmarkedet.

Det ligger i tråd med både regeringsgrundlaget og Reformkommissionen, hvor der bl.a. er lagt vægt på, at civilsamfundet skal indtænkes i en ny professionaliseret og institutionaliseret rolle, hvis udfordringerne med de alt for mange unge uden job og uddannelse og de alt for mange voksne på kanten af arbejdsmarkedet skal løses¹, og at der skal igangsættes initiativer til at styrke frivilligheden².

Røde Kors har gode og veldokumenterede erfaringer i at støtte borgere i at komme i job, og fastholde job eller uddannelse gennem frivillig psykosocial støtte og sprogtræning.

Det gælder bl.a.:

- Job- og uddannelsesmentorer
- Frivillige netværkspersoner til flygtninge og indvandrere
- Sprogtræning til flygtninge og indvandrere
- Mentorstøtte til unge der løslades fra varetægt
- Genbrugsbutikkerne som træningsbane for mennesker på kanten af arbejdsmarkedet

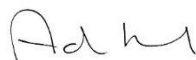
I flere af de ovennævnte indsatser er det dokumenteret, at indsatserne bidrager markant til, at ledige kommer i job eller fastholder en uddannelse. For styrken ved frivillige indsatser er, at de kan motivere den enkelte borger på en anden måde alene på grund af det frivillige aspekt i relationen.

En VIVE-evaluering af vores job- og uddannelsesmentorer viser, at 42 % af udsatte forældre med en jobmentor er kommet i fuldtids- eller deltidsarbejde efter endt mentorforløb og 92 % af udsatte forældre med en Røde Kors uddannelsesmentor holder fast i eller færdiggør en uddannelse³. I 2024 var Røde Kors tilstede med job- og uddannelsesmentorer i 46 af landets 98 kommuner.

Hvis udsatte borgere i den fremtidige beskæftigelsesindsats skal have gavn af civilsamfundsindsatser, forudsætter det, at civilsamfundet indtænkes mere systematisk i den endelige reform. For civilsamfundet kan sammen med øvrige aktører supplere og understøtte de relationelle og medmenneskelige opgaver, som er afgørende for at få mange borgere tættere på arbejdsmarkedet.

Røde Kors står meget gerne til rådighed for yderligere information og dialog om, hvordan civilsamfundet kan indtænkes i fremtidens beskæftigelsesindsats.

Venlig hilsen

Anders Ladekarl

Generalsekretær

Røde Kors

¹ [Reformkommissionen \(2023\): Nye reformveje 3, s. 94.](#)

² [Regeringen \(2002\): Ansvar for Danmark, s. 50.](#)

³ [VIVE \(2023\): Familien i Fokus](#)

STAR
Rådet for Socialt Udsatte
21-08-2025

HØRINGSSVAR VEDR. LOV OM ÆNDRING AF LOV OM EN AKTIV BESKÆFTIGELSESINDSATS, LOV OM ORGANISERING OG UNDERSTØTTELSE AF BESKÆFTIGELSESINDSATSEN M.V. OG FORSKELLIGE ANDRE LOVE

Rådet takker for høringen. Nærværende lovforslag udgør første del af udmøntningen af beskæftigelsesreformen. Nedenfor fremgår rådets bemærkninger til en række af de punkter, der nu er sendt i høring. Der er dog flere elementer, som i høj grad afhænger af udformningen af en ny hovedlov og den nye afklaringsret, der skal sikre midlertidighed i kontanthjælpssystemet.

Mere fleksible kontaktforløb og fleksible tilbud (punkt 2.1 og 2.2)

Det er positivt, at kontaktforløb og tilbud fremover kan tilrettelægges efter den enkeltes behov, og at kravene til proces mindskes. Kombinationen af markante reduktioner i kravene til kontakt og tilbud til særligt aktivitetsparate ledige samt de samtidige besparelser på området giver dog anledning til bekymring for, at de ledige længst fra arbejdsmarkedet vil blive nedprioriteret i kommunerne.

Det er afgørende, at der fortsat sikres kontakt og relevante tilbud til denne gruppe, herunder ikke mindst udsatte unge. I det udsendte lovmateriale er der imidlertid ikke indarbejdet mekanismer, der kan sikre dette. Rådet ser derfor frem til udmøntningen af den nye afklaringsret, som forhåbentlig kan afhjælpe denne mangel.

Det er ligeledes positivt, at ledige får ret til en jobsamtale, hvis de selv beder om det. I den forbindelse er det vigtigt at være opmærksom på, at borgere langt fra arbejdsmarkedet kan have vanskeligt ved selv at opsøge beskæftigelsesmuligheder.

Rådet anbefaler:

- At det skal være en kommunal forpligtelse tydeligt at gøre den ledige opmærksomme på retten til samtaler, og være særligt opsøgende ift. at sikre at aktivitetsparate får tilbuddet. Denne forpligtelse bør skrives tydeligt frem i lovgivningen.
- At det dokumenteres, hvilke og hvor mange tilbud der gives til ledige langt fra arbejdsmarkedet, så man politisk kan følge udviklingen og sikre, at ingen efterlades uden hjælp og indsats.

Afskaffelse af ressourceforløb- og ydelse (punkt 2.3)

En del af de mest socialt udsatte mennesker har ikke haft tilstrækkelige ressourcer til at blive afklaret til førtidspension gennem et ressourceforløb. Det har medført urimeligt lange forløb på kontanthjælp. Blandt dem, der har gennemgået ressourceforløb, har mange oplevet dem som urimeligt lange og krævende. Det er derfor positivt, at modellen med ressourceforløb fremover afskaffes.

Det er dog vigtigt at sikre, at ledige modtager en helhedsorienteret indsats på tværs af beskæftigelses-, social- og sundhedsområderne. Lovforslaget beskriver ikke, hvordan dette konkret skal sikres, eller hvad der skal træde i stedet for ressourceforløbene.

Det er afgørende, at de nye forløb, som kommunerne nu selv får ansvaret for at tilrettelægge i afklaringsprocessen, bliver kortere og tager udgangspunkt i borgerens ønsker og behov. Rådet ser frem til, at en ny hovedlov udfolder borgerens ret til en koordineret, tværfaglig og helhedsorienteret indsats, og at der i forbindelse med udformningen af den nye afklaringsret fastsættes klare rammer for, hvordan afklaringsprocessen skal tilrettelægges.

Systemet skal så vidt muligt gribe mennesker, før nedsat eller manglende arbejdsevne udvikler sig til social udsathed. Økonomi må derfor ikke blive en hindring for at modtage en indsats, der kan afhjælpe sociale, psykiske og fysiske problemer med henblik på at opnå arbejdsevne eller blive afklaret til fleksjob eller førtidspension. I den forbindelse er afskaffelsen af resourceydelsen problematisk.

Rådet anbefaler:

- At resourceydelse bevares

Afskaffelse af særlig støtte (punkt 2.4)

Særlig støtte er med kontanthjælpsreformen blevet afskaffet for borgere på kontanthjælp. Det skaber udfordringer i kommunerne, hvor nogle borgere risikerer at måtte flytte for at få økonomien til at hænge sammen, og hvor flere er i risiko for hjemløshed.

Særlig støtte er et vigtigt redskab, som kommunerne kan anvende til at sikre, at de kan anvise betalbare boliger til borgere, der ellers ikke har mulighed for at finde en bolig til en overkommelig pris. Med lovforslaget afskaffes særlig støtte også for personer på andre ydelsestyper.

Rådet anbefaler:

- At kommunerne sikres hjemmel til at yde huslejetilskud til kontanthjælpsmodtagere, indtil borgerne er afklaret og modtager en ydelse / har en indtægt, der gør dem i stand til at betale deres boligudgifter. Det vil sikre, at borgerne ikke mister deres bolig, mens de eksempelvis afventer afklaring til førtidspension eller fleksjob eller får en indsats der skal gøre dem i stand til at arbejde på ordinære vilkår.

Afskaffelse af ret til mentor (punkt 2.6)

Som led i en ensretning af vilkårene for kontanthjælpsmodtagere fjernes retten til mentorstøtte for unge ved overgangen til en studie- eller kompetencegivende uddannelse. Det vil fortsat være muligt for kommunen at bevilge mentorstøtte i forbindelse med opstart af aktiviteter – herunder uddannelse og beskæftigelse – men det vil ikke længere være en rettilighed.

Udsatte unge har i høj grad behov for støtte for at komme godt i gang med en uddannelse eller et arbejde. Det er derfor problematisk, at retten til mentorstøtte bortfalder i en sårbar overgang, hvor støtten kan være afgørende for, om de får fodfæste.

Rådet anbefaler:

- At retten til mentor for unge bibeholdes.

Afskaffelse af kravet om jobcentre og kommunal frihed i organiseringen af beskæftigelsesindsatsen (punkt 2.10)

Kommunerne peger i dag på, at siloorganiseringen er en af de største barrierer for at kunne tilbyde helhedsorienterede indsatser. Når kommunerne frisættes i organiseringen af beskæftigelsesindsatsen, åbnes der derfor mulighed for mere sammenhængende og tværfaglige forløb – særligt for de mest udsatte borgere.

Det er dog vigtigt fortsat at sikre et beskæftigelsesfokus i indsatserne, også hvis kommunerne vælger at nedlægge jobcentre eller placere indsatsen for de mest udsatte i eksempelvis socialforvaltningen.

Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats har i den forbindelse fremhævet, at frisættelsen bør følges op af en justering af formålsbestemmelserne i både social- og beskæftigelseslovgivningen. Dette er afgørende for at understøtte en tværfaglig og helhedsorienteret indsats. Rådet ser frem til den nye hovedlov og håber, at denne anbefaling i den forbindelse bliver gennemført.

Med venlig hilsen

Kira West
Formand for Rådet for Socialt Udsatte

Høringssvar SUMH

Høringssvar om ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats mv. (gennemførelse af beskæftigelsesreformen)

Afgivet af Sammenslutningen af Unge med Handicap (SUMH)

INDLEDNING

SUMH takker for muligheden for at afgive høringssvar. Vi repræsenterer unge med handicap og kroniske sygdomme, som i særlig grad mærker konsekvenserne af reformer på uddannelses- og beskæftigelsesområdet. Overgangen fra uddannelse til arbejdsmarked er for mange unge med handicap præget af strukturelle barrierer – både sociale, økonomiske og fysiske – og vi ser derfor med stor bekymring på, om reformen vil bidrage til at nedbryde eller snarere forstærke disse barrierer. Det vil i nogen grad afhænge af kommunernes individuelle prioriteringer.

POTENTIALER I REFORMEN

- **Fleksibilitet i kontaktforløb** – muligheden for mere individuelt tilrettelagte samtaler kan være positiv, hvis den bruges til at tilpasse indsatsen til den unges behov og give målrettede indsatser.
- **Bedre brug af data** – etableringen af et nationalt datagrundlag og register til virksomheder kan styrke indsatser for unge med handicap, hvis der inkluderes indikatorer om handicap og unge.
- **Lokal frihed** – kommunal frihed kan skabe innovation, hvis den følges af klare kvalitetskrav og inddragelse af målrettede indsatser med specialiseret viden.
- **Mulighed for geninvestering** – bekymringen over reformens besparelser kan imødekommes, hvis midlerne i stedet **geninvesteres i personer længst væk fra arbejdsmarkedet**, herunder unge med handicap. Det kan ske gennem målrettede indsatser, opkvalificering, støtte til praktik og fastholdelse, samt udvikling af handicaprettede virksomhedsindsatser.

UDFORDRINGER FOR UNGE MED HANDICAP

- **Manglende adressering af barrierer** – reformen lægger vægt på fleksibilitet, men uden at sikre specialiserede handicapindsatser, der systematisk adresserer de barrierer unge møder, fx afklaring af egne udfordringer og muligheder, manglende adgang til hjælpemidler, utilgængelige arbejdspladser, begrænset kendskab til kompensationsordninger eller manglende forståelse fra arbejdsgivere.
- **Postnummerlotteriet** – når jobindsatsen i højere grad overlades til kommunal organisering uden centrale krav til kvalitet og rettigheder, kan forskellene mellem kommuner vokse. For unge med handicap betyder det, at deres muligheder i høj grad afhænger af, hvor de bor.
- **Svagere koordinering** – afskaffelsen af rehabiliteringsteams og en nedtoning af tværfaglighed skaber risiko for, at unge ikke får helhedsorienterede løsninger, hvor sundhed, uddannelse og beskæftigelse tænkes sammen.

- **Besparelser på indsatser** – reformen gennemføres i høj grad gennem afskaffelser og nedskæringer, hvilket kan betyde færre tilbud til dem, der har størst behov.

LØSNINGER VI FORESLÅR

- **Ungdomsgaranti for fremdrift**

Alle unge med handicap skal sikres en individuel plan med konkrete tilbud, tidshorisont og opfølgning. Denne plan bør bygge på den årlige afklaring og fungere som en reel retssikkerhedsgaranti.

I aftaleteksten står:

”(..) Der skal indføres en årlig afklaring for borgere længere fra arbejdsmarkedet, hvor kommunen skal tage stilling til, om borgeren er på den rette ydelse og får den rette indsats. (.....) Når krav til indsats og samtaler reduceres til det minimale, skal den årlige afklaring bidrage til at understøtte, at borgerens sag er i tilstrækkelig fremdrift, og at ingen borger bliver glemt.”

- **Målrettede indsatser der adresserer barrierer**

Der er åbenlyst brug for indsatser, der eksplicit adresserer de barrierer unge møder i overgangen til arbejdsmarkedet. Det indebærer:

- Let adgang til hjælpemidler og personlig assistance.
- Virksomhedssamarbejder med fokus på tilgængelighed og inklusion.
- Systematisk information om kompensationsordninger.
- Uddannelse af sagsbehandlere og jobkonsulenter i handicapforståelse og målrettede indsatser.
- Arbejde med indre barrierer for unge med handicap, så de bliver afklaret med egne udfordringer, behov og muligheder.

- **Tværfaglig koordinering**

Selvom rehabiliteringsteams afskaffes, skal unge fortsat have ret til en koordineret indsats med inddragelse af sundhedsfaglig, social og uddannelsesfaglig viden.

- **Styrket virksomhedsindsats**

Det nye register for socialt ansvar bør indeholde data om unge med handicap. Dermed kan virksomheder, kommuner og politikere følge, om flere unge reelt får adgang til arbejdsmarkedet.

AFSLUTNING

Beskæftigelsesreformen rummer potentialer, men uden målrettede justeringer risikerer unge med handicap at stå tilbage med færre rettigheder, ringere økonomisk tryghed og uensartede kommunale løsninger. Bekymringen over de planlagte besparelser kan imidlertid imødekommes, hvis midlerne **geninvesteres i**

målrettede indsatser, der adresserer barrierer for personer længst væk fra arbejdsmarkedet. På den måde kan reformen blive et reelt springbræt ind på arbejdsmarkedet i stedet for en ny barriere.

Med venlig hilsen

William Korte

Formand, Sammenslutningen af Unge med Handicap

SAND – De Hjemløses Landsorganisation

Sundholmsvej 34, st. 2300 København S

Tlf: 89 93 70 60

Mail: sand@sandudvalg.dk

21-08-2025

ATT: Astrid Krag og Nathalie Vindenes Social- og Boligministeriet

Høringssvar vedr. Lovforslag om kontanthjælpsreform 2025

Kære Astrid og Nathalie,

Indledningsvist skal det bemærkes, at SAND ikke fremgår af høringslisten i forbindelse med denne reform. Dette undrer os, da vores målgruppe i høj grad overlapper med de målgrupper, reformen omhandler. Det er desværre symptomatisk for en udvikling, hvor de mest udsatte stemmer alt for ofte, forbigås i politiske processer. Vi vælger på denne baggrund at indsende et uopfordret høringssvar.

SAND ser med stor alvor på de foreslåede ændringer i sagsgangen ved vurdering af borgere til førtidspension og fleksjob. Vores bekymringer vedrører særligt de dele, der potentielt svækker uvildigheden i de sundhedsfaglige vurderinger, samt den kommunale frihed til selv at afgøre, hvilke fagligheder der skal inddrages i sager med vidtrækkende konsekvenser for borgerne.

Afskaffelse af rehabiliteringsteam

Vi finder det problematisk, at kravet om rehabiliteringsteam afskaffes og erstattes af et mere diffust krav om, at "kommunen skal sikre, at relevante fagligheder inddrages". Dette skaber risiko for vilkårlig praksis, hvor borgerens adgang til tværfaglig vurdering i praksis begrænses. Det er essentielt, at vurderingen af arbejds- og funktionsevne sker med inddragelse af flere faglige perspektiver – herunder social- og sundhedsfaglige vurderinger udenfor kommunens egen organisation. Det nævnes at der bør indgås aftaler med Regionen, men et egentlig krav fremgår ikke umiddelbart.

Bekymring for centralisering af sundhedsfaglig vurdering hos kommunal sundhedskoordinator

Flere steder i lovforslaget fremgår det, at kommunen kan undlade at indhente lægeattest fra borgerens praktiserende læge, hvis den kommunale vurdering findes tilstrækkelig. Dette rejser alvorlige bekymringer om uvildigheden og den vigtige faglighed. I praksis betyder det, at kommunen kan undlade at indhente supplerende vurderinger fra relevante fagpersoner og dermed stå alene som aktør og vurderingsmyndighed, uden ekstern kontrol. Det øger risikoen for skævvridning og mangelfulde afgørelser.

SAND – De Hjemløses Landsorganisation

Sundholmsvej 34, st. 2300 København S

Tlf: 89 93 70 60

Mail: sand@sandudvalg.dk

Manglende krav om reelt samarbejde med borgeren

Det beskrives, at kommunen ”skal udarbejde en samlet beskrivelse i samarbejde med borgeren”. Men det fremgår ikke tydeligt, hvad der sker, hvis uenighed opstår. Hvem har det sidste ord, og hvordan sikres det, at borgerens perspektiv ikke blot bliver symbolsk? Vi anbefaler, at der indskrives klar ret til at supplere sagsmateriale, f.eks. med egen læge eller specialistudtalelser, og at borgerens ret til at komme med bemærkninger før vurdering og afgørelse fastslås eksplicit.

Konklusion

Set i sammenhæng betyder de foreslåede ændringer en markant øget kommunal råderet over borgerens sag, uden de samme forpligtelser til uvildighed, tværfaglighed og gennemsigtighed som tidligere. Det bekymrer os dybt. Det risikerer at gøre det sværere for de mest udsatte borgere at få en fair vurdering, og det strider mod principperne om helhedsorienteret og retssikker behandling i det sociale system.

Vi opfordrer derfor til, at man genovervejer følgende:

- Krav om inddragelse af praktiserende læge eller uvildig sundhedsfaglig instans
- Ret til borgerinddragelse i sagsbeskrivelser
- At der opstilles eksplicitte mindstekrav til tværfaglighed i sagsbehandlingen

Med venlig hilsen

SAND – De Hjemløses Landsorganisation

August 2025

■ Høringssvar – J. H. Schultz Information A/S

J. H. Schultz Information A/S (herefter Schultz) tillader sig at indbringe dette høringssvar angående: "Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love".

Kort om Schultz

Schultz er aktuelt IT-leverandør af beskæftigelsessystemet Schultz Fasit (herefter Fasit) til 66 af landets kommuner herunder bl.a. København og Aarhus og har således gennem de seneste 13 år været med til at udvikle landets kommuners beskæftigelsesforvaltning digitalt. Aktuelt er Schultz i samarbejde med en række kommuner involveret i flere udviklingsprojekter, der vedrører implementeringen af løsninger baseret på kunstig intelligens (herefter AI) i Fasit med henblik på både at øge kvaliteten af sagsbehandlingen og effektivisere denne. Vi vurderer på denne baggrund, at vi har en legitim interesse i at afgive dette høringssvar, så den kommende lovgivning giver de bedste rammer for, at kommunerne også i fremtiden kan understøtte beskæftigelsesindsatsen bedst muligt. Vi håber derfor, at beskæftigelsesministeriet vil have mulighed for at justere udsendte lovforslag ift. nedenstående, da vi vurderer, at den aktuelle tekst kan skabe flere uhensigtsmæssigheder og i værste fald modarbejde intentionerne i reformen om at give kommunerne en klar hjemmel til at bruge kunstig intelligens-løsninger inden for den kommunale beskæftigelsesindsats.

Gældende lovgivning

Offentlige myndigheder kan allerede i dag udvikle og anvende løsninger understøttet af AI til at gennemføre myndighedspålagte opgaver, så længe dette sker i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, AI-Act og national lovgivning. Vi henviser i denne sammenhæng til Datatilsynets vejledning "Offentlige myndigheders brug af kunstig intelligens", så længe dette sker på baggrund af en retlig forpligtelse, som led i udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som en del af myndighedsudøvelse:

"Der kræves dog ikke nødvendigvis en specifik lov for hver behandlingsaktivitet. Det kan være tilstrækkeligt med én lov som grundlag for flere behandlingsaktiviteter, som baseres på en retlig forpligtelse, eller som er nødvendige for at udføre en opgave i samfundets interesse eller som en del af offentlig myndighedsudøvelse. Retsgrundlaget bør endvidere være klart og præcist, og anvendelsen af reglerne bør være forudsigelig for de borgere, der omfattes af reglerne.

Kravene til klarheden af det retsgrundlag, som skal danne baggrund for jeres behandling af personoplysninger ved drift af en AI-løsning, afhænger af, hvor indgribende behandlingen er for borgerne. Efter Datatilsynets opfattelse skal retsgrundlaget vurderes ud fra, hvor direkte og

indgribende f.eks. en afgørelse eller aktivitet er for borgerne. Det gælder uanset, om aktiviteten er bebyrdende eller begunstigende. Retsgrundlaget skal stå i rimeligt forhold til det legitime formål, der forfølges, og behandlingen må ikke være mere indgribende end nødvendigt.”¹

Dette betyder, at der skal ske konkret juridisk vurdering af, om udvikling/drift af den pågældende løsning er indgribende overfor borgeren (eller er harmløs). Datatilsynet har i samme vejledning angivet følgende kriterier for denne vurdering:

”I vurderingen af, om retsgrundlaget, som I har identificeret, er tilstrækkelig klart, bør I inddrage, hvilke oplysninger der behandles og om hvilke personer, herunder f.eks. sårbare borgere. Derudover skal I inddrage, om den pågældende forudsigelse, afgørelse mv., som AI-løsningen genererer, har indvirkning på borgerens økonomiske, uddannelsesmæssige, sociale, sundhedsmæssige eller lignende forhold. Indvirkningen kan være såvel positiv som negativ. Endelig bør I overveje, om den pågældende behandling, herunder den omstændighed at behandlingen sker ved anvendelse af AI, er forudsigelig og gennemsigtig for borgeren.”²

Herved specificerer Datatilsynet, at indgribende AI-løsninger som klar hovedregel skal indeholde et element af forudsigelse, beslutningsstøtte (faglig vurdering), analyse på baggrund af borgerdata (evaluerende) eller en administrativ afgørelse, og at sådanne behandlinger således vil kræve et klart lovgrundlag i national lovgivning.

Lovforslaget

Beskæftigelsesministeriet har foreslået følgende bestemmelse i relation til kommunernes mulighed for at understøtte sagsbehandlingen med AI:

”Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at kommunerne kan anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til understøttelse af sagsbehandling i den kommunale beskæftigelsesindsats efter § 3, stk. 2, herunder om behandling af personoplysninger i forbindelse hermed.”³

Beskæftigelsesministeriet har udtrykt følgende begrundelse for lovforslaget

”Beskæftigelsesministeriet vurderer endvidere, at det er nødvendigt at etablere en specifik hjemmel til kommunernes anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger, hvis de værktøjer, der udvikles, skal kunne understøtte sagsbehandlingen i beskæftigelsesindsatsen. Da anvendelsen af kunstig intelligens vil kunne have betydning for den sagsbehandling, en borger modtager i kommunen, vurderer Beskæftigelsesministeriet, at der vil være behov for en klar hjemmel til, at kommunerne kan anvende personoplysninger i driften af løsninger med kunstig intelligens.”⁴

Harmløse behandlinger

Det er vigtigt at pointere, at beskæftigelsesindsatsen, herunder den kommunale sagsbehandling, består af en lang række af forskelligartede behandlingsprocesser, som indeholder personoplysninger i større eller mindre grad.

¹ Offentlige myndigheders brug af kunstig intelligens: Inden I går i gang, side 30

² Offentlige myndigheders brug af kunstig intelligens: Inden I går i gang, side 31

³ Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf, side 13

⁴ Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf, side 115

En række opgaver vil have et administrativt præg, herunder registrering af oplysninger, journalisering, fremsøgning af oplysninger, indkaldelse af borgere, udsendelse af information, opfyldelse af notatpligt mv. Sådanne administrative behandlingsaktiviteter vil som hovedregel ikke indebære faglige vurderinger, ligesom de ikke vil medføre indgriben i borgerens frihedsrettigheder, da disse ikke indebærer nogen beslutninger eller afgørelser med konsekvenser for borgeren.

Disse behandlinger er endelig karakteriseret ved, at disse ikke forudsætter anvendelse af profilering eller sigter mod automatiserede eller semiautomatiserede afgørelser. De har som udgangspunkt alene til hensigt at understøtte sagsbehandlingen gennem praktiske og organisatoriske opgaver, uden at der foretages en egentlig analyse af personoplysningerne med henblik på at forudsige, evaluering eller profilering. Sådanne behandlinger vil derfor typisk kunne anses for at være af lav kompleksitet og lav risiko i databeskyttelsesretlig forstand.

Tilsvarende består sagsbehandlingen af flere aktiviteter, som både kræver en høj grad af faglighed, herunder at træffe afgørelser (fx sanktionering af borgeren), rådgivning af borgeren, anvisning af borgeren til rette tilbud mv. Disse aktiviteter vil typisk medføre direkte konsekvenser for borgeren (enten positivt eller negativt), hvorfor disse altid skal gennemføres af en uddannet sagsbehandler med rette kvalifikationer.

Ministeriet har under dennes redegørelse af gældende ret anført følgende:

*"Kravet til klarheden af det nationale retsgrundlag afhænger således af, hvor indgribende behandlingen af personoplysninger, der finder sted i den pågældende løsning, vil være for borgeren; jo mere indgribende behandlingen er, desto mere klart skal det nationale retsgrundlag være for behandlingen af personoplysninger i driften af en kunstig intelligens-løsning."*⁵

Schultz vurderer, at det er yderst u hensigtsmæssigt, at ministeriet ikke reelt foretager denne sontring ifm. udformningen af lovforslaget, da der er stor forskel på, hvor indgribende de administrative rutineprægede opgaver er kontra de faglige vurderinger og afgørelser, som primært skal sikres af sagsbehandlerens faglighed.

Schultz vurderer videre, at ministeriets lovforslag derfor ikke reelt udvider kommunernes muligheder for at anvende AI, da de ovenfor listede administrative behandlinger allerede som hovedregel kan gennemføres under rammerne af den allerede gældende lovgivning. Lovforslaget medfører således primært en præcisering frem for en reel udvidelse af adgangen til at anvende teknologien. Den praktiske effekt for kommunerne forventes derfor at være begrænset, og i værste fald vil lovforslaget kunne opfattes som en indskærpelse, der efterlader kommunerne med et endnu mere restriktivt hjemmelgrundlag end, hvad der følger af de nugældende regler.

Bemyndigelsesbestemmelsen

Ministeriet har anført følgende begrundelse for den foreslåede konstruktion:

"Bemyndigelsesbestemmelsen vil endvidere fremtidssikre styrelsens og kommunernes øvrige opgaveløsning indenfor beskæftigelsesindsatsen ved at anvende de kunstig intelligens-løsninger og andre lignende digitale løsninger, som er mest effektive og bedst tilpasset i forhold til den enkelte opgave. Dette er nødvendigt, hvis styrelsen og kommunerne fremadrettet skal kunne anvende kunstig intelligens og lignende digitale løsninger til bedst muligt at sikre den digitale

⁵ [Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen \(200625\).pdf](#), side 114

understøttelse af beskæftigelsesindsatsen i Danmark. Det gælder herunder i den kommunale beskæftigelsesindsats, da teknologien omkring intelligens udvikler sig hurtigt, og da nye digitale løsninger hele tiden bliver tilgængelige.”⁶

Ministeriet skriver videre:

”Det forventes desuden, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil blive fastsat regler om, at kommunerne fremover vil kunne udvikle og anvende kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen. Dette vil f.eks. kunne være tilrettelæggelse af sagsakter i form af autogenererede resuméer af borgersager m.v., strukturering af informationer, herunder om bl.a. borgeres forløb eller autogenererede referater fra samtaler med borgere. Dette kan potentielt forkorte sagsbehandlingstiden ved, at sagsbehandlere hurtigere vil kunne danne sig et overblik over borgerens sag og relevante informationer i sagen, og værktøjerne har potentiale til at lette de administrative opgaver for sagsbehandlerne ved at sørge for, at der tages et journalnotat.”⁷

Schultz vurderer, at den foreslåede bemyndigelsesmodel kan hæmme den digitale udvikling, da ministerens bekendtgørelse skal rumme handlingerne, før kommunerne kan udvikle og idriftsætte løsninger. Selvom ministeriets hensigt med bemyndigelsesbestemmelsen er at fremtidssikre og fremme anvendelsen af AI og digitale løsninger i beskæftigelsesindsatsen, vurderer Schultz, at den valgte model risikerer at få den modsatte effekt. Kravet om, at nye løsninger skal være omfattet af en ministeriel bekendtgørelse, inden de kan tages i brug, vil skabe betydelige bureaukratiske barrierer, forsinke implementeringen og mindske incitamentet til innovation hos både kommuner og IT-leverandører. Dermed kan konstruktionen reelt bremse den digitale udvikling, den er tiltænkt at understøtte.

Profilering

Ministeriet skriver følgende omkring anvendelse af profilering:

”Det er hensigten, at der alene vil fastsættes regler om anvendelse af kunstig intelligens eller lignende digitale løsninger til at understøtte kommunernes varetagelse af beskæftigelsesindsatsen. Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser.”⁸

Disse formuleringer afskærer reelt kommunerne fra at anvende profileringsværktøjer fremadrettet, da sådanne værktøjer end ikke vil kunne hjemles i den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse.

Schultz vurderer, at dette er yderst u hensigtsmæssigt, da der er stort potentiale i lav-risiko profileringsværktøjer, som indeholder beslutningsstøtte til sagsbehandleren eller mønstergenkendelse ifm. udvælgelse af kontrolsubjekter. Disse værktøjer vurderes at kunne tages i brug for at understøtte de kommunale sagsbehandlernes faglighed. Schultz henviser i denne sammenhæng, at STAR ifm. ansøgning om tilskud til pilotprojekter til understøttelse af sygedagpengeaftalen fra marts 2024 skriver følgende:

⁶ Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf, side 116

⁷ Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf, side 117

⁸ Udkast til første lovforslag om beskæftigelsesreformen (200625).pdf, side 118

*"Udvikling eller anvendelse af beslutningsunderstøttelse for sagsbehandlere og/eller mønstergenkendelse."*⁹

Profilering er således en forudsætning for en sådan beslutningsstøtte eller mønstergenkendelse pba. personoplysninger, hvorfor det virker modstridende, at lovforslaget vil afskære kommunerne fra denne mulighed.

Profilering er som hovedregel en indgribende behandling overfor borgeren, hvorfor disse behandlinger vil kræve et mere klart nationalt retsgrundlag. Men sådanne værktøjer kan erfaringsmæssigt implementeres med en lav risikoprofil, såfremt løsningsdesignet tager højde for de databeskyttelsesretlige regler, samt at disse designes således, at de ikke vil kunne kategoriseres som et højrisiko AI-system i henhold Bilag III, nr. 5, litra a).¹⁰

Bred hjemmel og bekendtgørelse

Schultz vurderer, at ministeriet hensigtsmæssigt bør fremsætte et ajourført lovforslag, der indeholder en bred hjemmel for kommuner til at understøtte beskæftigelsesindsatsen med AI, såfremt sådanne behandlinger ikke indeholder profilering eller på anden vis kan udgøre en høj risiko for borgeren.

Dette vil medføre, at kommunerne og deres IT-leverandører kan iværksætte en lang række lav-risiko AI-projekter, som vil kunne understøtte beskæftigelsesindsatsen uden at dette medfører indgribende behandlinger for den registrerede.

Schultz vurderer ydermere, at ministeren fortsat skal kunne udstede en bemyndigelsesbestemmelse, men at denne skal anvendes til at lovhjemle behandlinger, der indeholder profilering af personoplysninger eller implementeringen af automatiserede afgørelser, så længe disse ikke tager karakter af et Høj-risiko-system jf. AI Act.

Hermed vil ministeriet kunne udrydde den nuværende uklarhed omkring hjemmelsspørgsmålet, ligesom ministeriet vil kunne kontrollere og spille en aktiv rolle i den digitale understøttelse af beskæftigelsesindsatsen via AI fremadrettet.

Vi uddyber gerne ovenstående evt. ved et møde.

⁹ [Tilskud til pilotprojekter for udvikling af fremtidig indsats for sygedagpengemodtagere](#), Projektets udformning og kerneelementer, bullet 3

¹⁰ 5. Adgang til og benyttelse af væsentlige private tjenester og væsentlige offentlige tjenester og ydelser:

AI-systemer, der tilsigtes anvendt af offentlige myndigheder eller på vegne af offentlige myndigheder til at vurdere fysiske personers berettigelse til væsentlige offentlige bistandsydelser og -tjenester, herunder sundhedstjenester, a) samt til at tildele, nedsætte, tilbagekalde eller kræve tilbagebetaling af sådanne ydelser og tjenester

Børsgade 4, 1215 København K
T. 3374 6227
kontakt@selveje.dk
www.selveje.dk

SELVEJE DANMARK

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering

Vermundsgade 38

2100 København  

15. september 2024

Selveje Danmarks høringssvar til ” Udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre lov”

Selveje Danmark takker for muligheden for at afgive bemærkninger til udkastet til nyt lovforslag på beskæftigelsesområdet.

Selveje Danmark repræsenterer som høringspart de selvejende non-profit organisationer på velfærdsområdet. Selveje Danmarks cirka 300 medlemsorganisationer m der mennesker i udsathed eller sårbare positioner på forskellige tidspunkter og stadier af deres liv.

De selvejende velfærdstilbud er organiseret som fonde, foreninger eller selvejende organisationer.

Fælles for dem alle gælder, at de er ledet af en bestyrelse, og at de arbejder indenfor rammen af deres vedt gtsdefinerede formål - ofte i tæt dialog med civilsamfundet.

Selveje Danmark repræsenterer de største non-profit selvejende besk ftigelsesorganisationer i Danmark, men også de små og mindre tilbud med blot få medarbejdere i særlig beskæftigelse. Derfor er Selveje Danmarks erfaringsgrundlag som høringspart på beskæftigelsesområdet på baggrund af input fra en bred kreds af selvejende organisationer på beskæftigelsesområdet og i socialøkonomiske virksomheder.

Behov for en reform af den danske beskæftigelsesindsats

I Selveje Danmark har vi med stor interesse fulgt arbejdet med en reform af beskæftigelsesindsatsen, og deler overordnet aftalepartiernes intention om ”*Mere værdighed, større frihed og færre regler*”.

Selveje Danmark hilser en nytænkning og reformering af den danske beskæftigelsesindsats velkommen, og ser gode takter i flere af intentionerne – og håber, at det ikke blot bliver ved intentioner.

Selveje Danmark anbefaler at der nedsættes en følgegruppe med direkte afrapportering overfor aftalepartierne, så det sikres at aftalepartiernes intentioner bliver til både menneskelig og økonomisk værdi så ”*Mere værdighed, større frihed og færre regler*” ikke blot blive til ”laden stå til”.

Selveje Danmarks medlemmer oplever de nuværende rammer for beskæftigelsesområdet som et område, hvor reguleringen har været alt for detaljeret, og hvor fokus og ressourcer har været rettet mod implementering af regler, der til tider har givet en oplevelse af meningsløshed hos både medarbejdere og ledige. Groft sagt har de mange proces- og dokumentationskrav, sammenligninger, måltal og opgørelser fjernet beskæftigelsesorganisationernes fokus og ressourcer fra kerneopgaven – at få mennesker i værdig beskæftigelse.

Selveje Danmark har, på baggrund af netværksmøder for medlemmer på beskæftigelsesområdet samt dialog med flere medlemmer, samlet vores bemærkninger til nyt lovforslag på beskæftigelsesområdet, hvilket udgør vores høringssvar. Nedenfor opsummeres Selveje Danmarks anbefalinger.

Selveje Danmark finder det nødvendigt;

- at der nedsættes en følgegruppe med direkte afrapportering overfor aftalepartierne, så det sikres at aftalepartiernes intentioner bliver til både menneskelig og økonomisk værdi for at "*Mere værdighed, større frihed og færre regler*" ikke blot blive til "laden stå til".
- at der med en fortsat individuelt tilrettelagt indsats for borgerne, sikres ret til en nødvendig og kontinuerlig indsats. Mennesker langt fra arbejdsmarkedet har typisk mange udfordringer i livet, hvor manglende beskæftigelse blot er én, og det er sjældent de mennesker der på eget initiativ forlanger en beskæftigelsesindsats.
- at der bevares individuelle rettigheder til tilbud for borgere med komplekse og langvarige ledighedsproblematikker.
- at de unge kontanthjælpsmodtagere under
- at der med en fortsat individuelt tilrettelagt indsats for borgerne, sikres ret til en nødvendig og kontinuerlig indsats. Mennesker langt fra arbejdsmarkedet har typisk mange udfordringer i livet, hvor manglende beskæftigelse blot er én, og det er sjældent de mennesker der på eget initiativ forlanger en beskæftigelsesindsats.
- at der bevares individuelle rettigheder til tilbud for borgere med komplekse og langvarige ledighedsproblematikker.
- at de unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år bevarer rettigheden til en mentor, da vi ellers frygter at mange flere unge ikke formår at gennemføre deres uddannelse.
- at de unge bevarer deres individuelle ret til tilbud, og at et større fokus på, at sammenhæng og brobygning både i og på tværs af fagligheder, forvaltninger og sektorer – offentlige som ikke-offentlige leverandører, er en del af løsningen.
- at opretholde en aktiv indsats over for målgruppen, også for mennesker længst fra arbejdsmarkedet, for at fastholde de gode resultater, der allerede er opnået i samarbejdet mellem kommuner, virksomheder og civilsamfund.
- at der arbejdes for et offentligt-privat partnerskab, hvor kommunen sammen med leverandøren løbende udvikler samarbejdet og fagligheden og sammen sikrer, at indsatser, priser og forventninger indfries. En sådan type af offentligt-privat partnerskaber er der gode erfaringer med i andre sammenhænge, hvor der som på beskæftigelsesområdet sjældent er én rigtig løsning på en udfordring, og mennesket for en indsats altid holdes i centrum.
- at der i Fremtidens beskæftigelsesindsats prioriteres et sammenligningsgrundlag, således at de incitamenter, der kan være i en indsats, aktivering eller opkvalificering for ikke mindst mennesker længere fra arbejdsmarkedet, stadig kan måles. For borgernes skyld, men også for kommunernes skyld.

Ret og pligt

Det er for Selveje Danmark afgørende at fastholde en individuel tilrettelagt beskæftigelsesindsats, der understøtter, at endnu flere kommer i arbejde gennem meningsfulde beskæftigelsesindsatser.

Vi bifalder derfor i høj grad lovforslagets hensigt med at gå fra proces- til resultatfokus.

Det fremgår eksempelvis af lovforslagets 2.1.2.1. vedr. kontaktforslaget at: *"...borgere [...] kun skal have de samtaler, der er nødvendige og gavnlige for, at de kan komme tilbage i job."*

Der fortsættes dog i lovforslaget: *"Kravet til antal samtaler for dagpengemodtagere og jobparate ledige harmoniseres, så der fremover stilles krav om minimum fire samtaler inden for de første seks måneder. Endvidere reduceres kravet til antallet af samtaler fra de nuværende fire til én samtale inden for de første seks måneder for borgere længere fra arbejdsmarkedet og sygemeldte."*

Mennesker længere fra arbejdsmarkedet får ifølge lovforslaget ikke længere ret til løbende kontakt og opfølgning. Kommunen skal alene afholde én individuel samtale inden for de første seks måneder.

"Kommunen skal holde mindst én individuel jobsamtale [...] med personer omfattet af § 6, nr. 9, som modtager ledighedsydelse [...] inden for de første 6 måneder."

Derudover fjernes § 73 i gældende lov, som tidligere gav ledighedsydelsesmodtagere ret til tilbud og kontaktforslag

Selveje Danmark mener, at der med en forringelse af borgerens ret til samtaler er risiko for, at ledige med særlige behov ikke får den hjælp og støtte de har brug for. Når retten til individuel indsats fjernes, er der tale om et markant opgør med den hidtidige beskæftigelsesindsats, hvor borgeren havde en grundlæggende individuel garanti for et tilbud.

Som samfund har vi et ansvar for, at også mennesker længere fra arbejdsmarkedet får den nødvendige støtte, så ledighedsydelsesmodtagere fortsat har en ret til indsats, herunder både beskæftigelse, uddannelse og opkvalificering.

Ved at fratage mennesker langt fra arbejdsmarkedet retten til beskæftigelsesindsats, frygter vi, at de fastholdes i ledighed med den deraf følgende marginalisering og langvarig passiv forsyrgelse.

Selveje Danmark anbefaler, at der med en fortsat individuelt tilrettelagt indsats for borgerne, sikres ret til en nødvendig og kontinuerlig indsats. Mennesker langt fra arbejdsmarkedet har typisk mange udfordringer i livet, hvor manglende beskæftigelse blot er én, og det er sjældent de mennesker der på eget initiativ forlanger en beskæftigelsesindsats.

Borgere med komplekse og langvarige ledighedsproblematikker

Beskæftigelsesindsatsen for mennesker med komplekse problemstillinger ligner sjældent den indsats, som andre profiterer af. Mennesker længere fra arbejdsmarkedet har ofte problemstillinger, der griber ind i hinanden på tværs af både fysiske, psykiske,

misbrugsrelaterede, familieorienterede og beskæftigelsesmæssige forhold. For mennesker længere fra arbejdsmarkedet er en beskæftigelsesindsats baseret på fagligt skøn og god dømmekraft, og en deraf følgende individuelt tilpasset indsats, afgørende for succes.

Selveje Danmark hilser det derfor også velkomment, at: *"formålet med forslaget er at [...] give kommunen bedre mulighed for en individuel tilrettelæggelse af den enkelte persons forløb i beskæftigelsesindsatsen"* (Lovforslaget, almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.2)

Selveje Danmark anfægter til gengæld præmissen at: *"Ved at reducere lovkravene til antallet af jobsamtaler vil sagsbehandleren i højere grad kunne tilrettelægge et meningsfuldt forløb i dialog med personen"*.

Erfaring fra Selveje Danmarks medlemsorganisationer på beskæftigelsesområdet viser, at jo længere tid et menneske længere fra arbejdsmarkedet er uden hjælp og støtte, jo vanskeligere er det at opnå fremdrift og resultater for det enkelte menneske.

Væksthusets Forskningscenters "Beskæftigelses Indikator Projektet" (BIP) har undersøgt sammenhængen mellem udvalgte indikatorer for arbejdsmarkedssparathed og sandsynligheden for, at udsatte kontanthjælpsmodtagere kommer i arbejde.

Ifølge Beskæftigelsesindikatorprojektet (BIP) skaber en manglende kontakt til borgere langt fra arbejdsmarkedet en risiko for, at de pågældende kommer helt væk fra arbejdsmarkedet og derved ender på passiv forsørgelse.

Selveje Danmark frygter, at den meget begrænsede kontakt til mennesker længere fra arbejdsmarkedet, kan føre til, at antallet af personer på førtidspension stiger yderligere.

Derfor anbefaler Selveje Danmark, at den nuværende ret til mindst fire samtaler inden for det første halve år for personer længere væk fra arbejdsmarkedet ikke reduceres.

Ydermere giver lovforslaget kommunerne mulighed for helt at fritage aktivitetsparate ledige fra indsats og kontaktfølgning. Der er ikke indført ret til frit valg eller adgang til eksterne aktører for denne gruppe.

"Kommunerne kan undlade indsats og kontaktfølgning i kortere perioder [...] Senest hver sjette måned skal kommunen vurdere, om der er behov for en forlængelse af fritagelsen." (Lovforslaget, almindelige bemærkninger, afsnit 2.1.2.1.1)

Selveje Danmark anerkender, at der er mennesker med meget komplekse problemstillinger for hvem en beskæftigelsesindsats i bedste fald vil være formålsløs, men i værste fald kan forøge kompleksiteten i udfordringer. Men når reformen reducerer antallet af obligatoriske samtaler, er der risiko for mindre støtte og vejledning for dem, der har brug for hyppigere kontakt.

Med færre obligatoriske samtaler er der ligeledes risiko for, at nogle borgere ikke får den nødvendige opfølgning og støtte til at komme tættere på arbejdsmarkedet.

Selveje Danmark anbefaler, at der bevares individuelle rettigheder til tilbud for borgere med komplekse og langvarige ledighedsproblematikker.

Indsats for unge uden job eller uddannelse

Selveje Danmark konstaterer med bekymring at unge uden hverken uddannelse eller job ikke længere har en ret til en særlig indsats.

Med en ophævelse af kapitel 16 i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats samt en ophævelse af Uddannelsespålægget (§97 b, stk. 1, nr. 3), skal unge uden uddannelse ikke længere omfattes af særregler. Der er ikke længere ret til mentor, gentagen aktivering eller obligatoriske tests.

“Uddannelsespålægget afskaffes [...] Unge under 30 år uden en erhvervskompetencegivende uddannelse [...] behandles som øvrige kontanthjælpsmodtagere.” (Lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.2)

Selveje Danmarks medlemmer oplever unge, for hvem en mentor i starten af en uddannelse er den indsats, som betyder, at den unge kan fastholde sig i uddannelsen og ikke falder ud.

Selveje Danmark anbefaler, at de unge kontanthjælpsmodtagere under 30 år bevarer rettigheden til en mentor, da vi ellers frygter at mange flere unge ikke formår at gennemføre deres uddannelse.

Fra forskningen ved vi, at uddannelse og beskæftigelse er en af de stærkeste beskyttelsesfaktorer for, at børn og unge i udsatte positioner får et godt voksenliv. I en analyse fra AE-Rådet fra juni 2025, konkluderes det bl.a. at med en uddannelse i bagagen har de unge bedre mulighed for at finde og fastholde beskæftigelse:

<https://www.ae.dk/node/3759/pdf-export>

Men vejen til uddannelse og beskæftigelse er ikke ens for alle. Det er en stor målgruppe. Derfor er det også en gruppe unge mennesker med forskellige udfordringer og vilkår. Men der tegner sig et billede af, at de samlet set har flere og mere omfattende udfordringer end deres jævnaldrende. De har for eksempel flere psykiatriske diagnoser og funktionsnedsættelser, flere anbringelser og flere børnesager med i bagagen.

I regeringens finanslovforslag er der afsat midler til de 43.000 unge, og det er et vigtigt skridt i den rigtige retning, men hvis det skal gøre en reel forskel, kræver det en sammenhængende og koordineret indsats, der sætter de unge i centrum og tager højde for de komplekse udfordringer, de står med og overfor.

Det kalder på en helhedsorienteret, håndholdt indsats, som tager højde for, at manglende uddannelse eller job kan være tæt forbundet med både psykiske og sociale problemstillinger.

Regeringens intention om at skabe nye løsninger og veje til at få unge med i (uddannelses- og arbejds)fællesskabet er god, men hvis ambitionen skal blive til virkelighed, er det afgørende, at initiativerne og indsatserne koordineres og tænkes på tværs af myndighedsområder og sammentænkes med en kommende reform på beskæftigelsesområdet.

Erfaringer fra Selveje Danmarks medlemsorganisationer viser, at kontinuatiet og tid er vigtige faktorer. Så når de faste intervaller for indsats bortfalder, øges risikoen for, at de sårbare unge bliver passive i længere perioder. Det forringer muligheden for at opbygge struktur, motivation og progression, hvilket netop er afgørende for disse unges muligheder for at få fodfæste på arbejdsmarkedet eller i uddannelsessystemet.

Målgruppe har brug for gentagne tilbud (uden stop/go), en kontinuerlig indsats, hvis der skal skabes progression og hvis målet om at (gen)indtræde på arbejdsmarkedet skal opnås.

Selveje Danmark anbefaler, at de unge bevarer deres individuelle ret til tilbud, og at et større fokus på, at sammenhæng og brobygning både i og på tværs af fagligheder, forvaltninger og sektorer – offentlige som ikke-offentlige leverandører, er en del af løsningen.

Indsatser der virker

Selveje Danmark påskønner, at der i lovudkastet lægges op til et værdigt og tillidsbaseret sanktionssystem hvor: *"Udsatte og syge borgere skal mødes med værdighed. Ni ud af ti sanktioner forsvinder for udsatte borgere"*

Analysen fra Væksthusets forskningscenter konkluderer at: *"Borgerne oplever vrede, frustration, ængstelse og opgivenhed, når de mødes af sanktioner for ikke at kunne leve op til indsatser, som de ikke magter eller kan se meningen med."*

Erfaringer fra Selveje Danmarks medlemmer viser til gengæld, at når et menneske inddrages i processen omkring egen beskæftigelsesindsats eller uddannelse, og dette sker med respekt og værdighed, med udgangspunkt i menneskets behov, så er succesen størst.

Når leverandøren hjælper borgeren til en forståelse og oplevelse af mening og af at blive hørt, har det betydning for borgerens tro på sig selv og egne muligheder, hvilket igen giver motivation for at arbejde videre og en tillid til leverandør og kommune.

Effekten af et tillidsbaseret beskæftigelsessystem, hvor hovedparten af alle mennesker reelt ønsker at komme i beskæftigelse eller uddannelse er stor. Ifølge Væksthusets Forskningscenter er der forskning og praksiserfaringer, der underbygger dette.

Derfor hilser Selveje Danmark det også velkomment, at sagsbehandlerne får en reel mulighed for at bruge deres faglighed, når det samtidig hedder at: *"ledige borgere skal have mere indflydelse på deres vej tilbage til job"*

Det foreslås i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats i lovens § 31, at der indsættes et nyt stk. 4 hvori, det fremgår at: *"Sagsbehandleren vil i højere grad kunne benytte sit faglige og individuelle skøn og afholde de jobsamtaler, der er behov for uden at skulle forholde sig til fastsatte krav"*.

Derved får sagsbehandlerne initiativretten og mulighed for at bruge deres faglighed i sagsbehandlingen på tværs af kommunale forvaltninger.

Men det risikerer at blive ved teorien - for i kommunerne er det både naturligt og rationelt, at der lægges fokus på de parametre hvor der bliver målt - på det man skal. Og ikke på det man kan gøre.

I en tid, hvor kommunerne pålægges at spare, er det antageligt kommunernes hovedfokus - det man skal. Og så er vi tilbage ved, at den positive hensigt med frihed til, at kommunerne kan gøre lige, hvad der skal til for den enkelte - vil forblive teoretisk. Selveje Danmark frygter, at det ikke sker i praksis.

I den henseende er det afgørende at have for øje, at netop mange af mennesker længere fra arbejdsmarkedet risikerer at blive betragteligt mere omkostningstunge for kommunerne, hvis borgerens situation forværres. Når en kommune kun ser en ledig med en lovbestemt frekvens, fordi den nye reform giver grønt lys for dette, viser erfaringen, at borgerens private og sociale situation kan have udviklet sig i markant negativ retning, på blot et år. Det kan resultere i udgifter til misbrugsbehandling, hjemløseindsats, når boligen er mistet; sociale indsatser, som koster et andet sted i kommunen.

Det kan synes besnærende at hjemtage besparelsen på beskæftigelsesområdet her og nu, ved at kommunen fjerner retten til indsats for mennesker længere fra arbejdsmarkedet - men det viser sig jævnlige, at det er langt fra omkostningseffektivt, at borgere bliver ladet alene og bliver yderligere socialt udsat. Selveje Danmark håber, at kommunerne fortsat prioriterer at investere i mennesker.

Som tidligere nævnt bekymrer borgerens tabte individuelt retskrav Selveje Danmark. Forskydning fra et retskrav til et fagligt skøn kan svække borgerens retsstilling - når budgetøkonomiske hensyn får forrang. Det vil øge risikoen for forskelsbehandling fra sagsbehandler til sagsbehandler og ikke mindst betydelige geografiske forskelle fra kommune til kommune. Med andre ord kan borgeren risikere at falde uden for indsatsen, hvis de ikke prioriteres lokalt.

Selveje Danmark anbefaler at opretholde en aktiv indsats over for målgruppen, også for mennesker længst fra arbejdsmarkedet, for at fastholde de gode resultater, der allerede er opnået i samarbejdet mellem kommuner, virksomheder og civilsamfund.

De gode resultater er der heldigvis mange af. Vi har nedenfor valgt at eksemplificere indsatser fra nogle af vores medlemsorganisationer, der dokumenteret virker.

Glad Fonden: Glad Fonden har udviklet og gennemført erhvervsrettet uddannelse for unge med kognitive handicap: Flexuddannelsen. I forsøgsperioden er Flexuddannelsen gennemført under en forsøgsbekendtgørelse, som gør det muligt at fravige en række krav i Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og skabe en egentlig uddannelsesramme. Af de 164 unge, der indtil videre har afsluttet den 2-årige erhvervsrettede Flexuddannelse, er 80 pct. efterfølgende kommet videre i beskæftigelse – de fleste i fleksjob.

Flexuddannelsen har Glad Fonden afprøvet sammen med kommuner og virksomheder siden 2018 <https://www.gladuddannelse.dk/flexnyheder/behov-for-fremtidssikring-nu/>

Huset Venture: Huset Venture udbyder et kursus i Grundlæggende regnskab. Kurset er i AMU-regi normeret til 30 dage der afvikles over 6 uger, men i Huset Venture er kurset normeret til 42 dage a fire timers undervisning (incl. 6 dages CV-skrivning og jobsøgning), der afvikles over 15 uger. Der tages udgangspunkt i borgernes formåen i forhold til undervisningstid. Regnskabskurserne er tilrettelagt, så de giver målgruppen (fleksjobvisiterede) større mulighed for at gennemføre kurset ved at være tilrettelagt på deltid.

Dette afspejler sig i en uset høj gennemførelsesprocent på 97% for 26 gennemførte hold på 8 år. Samtidig er der en personlig høj succesrate på de fastsatte mål: øgede faglige og personlige kompetencer samt høj beskæftigelseseffekt. [dokumentationsrap 2023 vs7a.pdf](#)

Erfaringer fra Selveje Danmarks medlemmer viser, at ved at få en tilknytning til fællesskabet på arbejdsmarkedet går mennesker fra en passiv forsørgelse til en fastholdelse i en aktiv beskæftigelse.

Virksomhedssamarbejde

Selveje Danmark konstaterer med stor tilfredshed, at beskæftigelsesområdet ifølge lovforslaget får en større kommunalpolitisk bevågenhed: *"[...] at kommunalbestyrelserne i en overgangsperiode vil skulle samle beskæftigelsesindsatsen i ét udvalg for at sikre, at de nye regler, som følger af beskæftigelsesreformen, implementeres løbende og med et samlet overblik fra kommunalbestyrelsen".* (Lovforslaget, almindelige bemærkninger, afsnit 2.11.2)

Ligeledes foreslås det i lovforslaget, at kommunerne skal etablere én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats: *"[...] formålet med loven er at bidrage til et velfungerende arbejdsmarked ved bl.a. at bistå private og offentlige arbejdsgivere med virksomhedsservice i forbindelse med rekruttering, matchning mellem ledige og arbejdsgivere og fastholdelse af arbejdskraft."* (Lovforslaget, almindelige bemærkninger, afsnit 2.10.2)

Det fortsættes i lovforslaget, at:

”Reglerne om kommunernes mulighed for at indgå forpligtigende samarbejder om f.eks. beskæftigelsesindsatsen ændres ikke med forslaget. Det vil betyde, at kommuner fortsat skal samarbejde, i det omfang det er dem pålagt efter lov om forpligtende kommunale samarbejder”

Selveje Danmark hilser det velkomment, hvis det store samarbejde der er i dag mellem landets kommuner og de selvejende beskæftigelsesleverandører og socialøkonomiske virksomheder skal fortsætte.

Ifølge anbefalingerne fra Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsesindsats anvender kommunerne i dag ikke-offentlige leverandører til ca. en tredjedel af borgerforløbene, og peger på behovet for det skalerbare i at anvende et privat tilbud som en fordel.

Kommunerne bruger ikke-offentlige leverandører til at kunne skalere op og ned i forhold til behovet for indsatser, men mere centralt, når der er behov for specialiserede kompetencer, som kommunerne ikke selv råder over eller kan rekruttere til. Det er derfor nødvendigt i en fremtidig beskæftigelsesindsats, at kommunerne fortsat har mulighed for at indgå kontrakter med ikke-offentlige leverandører om særlige indsatser, herunder indsatser for ledige med andre problemer end ledighed.

De selvejende non-profit organisationer er netop den beskæftigelsesindsats kommunerne visiterer til, når der er behov for specialiserede kompetencer.

Selveje Danmark anbefaler, at der arbejdes for et offentligt-privat partnerskab, hvor kommunen sammen med leverandøren løbende udvikler samarbejdet og fagligheden og sammen sikrer, at indsatser, priser og forventninger indfries. En sådan type af offentligt-privat partnerskaber er der gode erfaringer med i andre sammenhænge, hvor der som på beskæftigelsesområdet sjældent er én rigtig løsning på en udfordring, og mennesket for en indsats altid holdes i centrum.

Det tværgående samarbejde mellem kommuner, leverandører, civilsamfundet, erhvervslivet og borgeren er en af faktorerne i bestræbelserne om, at flere inkluderes i fællesskabet på arbejdsmarkedet.

Erfaringer fra de selvejende non-profit beskæftigelsesleverandører viser, at med en målrettet, helhedsorienteret individuel indsats, så opnår hovedparten beskæftigelse.

Incita, Center for Autisme er et eksempel på det. Incita, Center for Autisme har i samarbejde med IKEA, etableret et ”Onspot jobteam” som beskyttet beskæftigelse for voksne med autisme tilkendt en førtidspension. Til jobteamet er der tilknyttet en mentor.

Jobteamet varetager arbejdsopgaver, der passer til deltagerens kompetencer og udviklingsniveau. De typiske opgaver omfatter opfyldning af varer samt lettere sortering, oprydning og renholdelse samt lettere praktiske håndværksopgaver. Opgaverne er praktiske og konkrete, hvilket giver deltagerne en klar fornemmelse af formål og succes, når opgaverne bliver løst.

Derved skabes en meningsfuld arbejdsdag for deltagerne, hvor der tages hensyn til individuelle behov og særlige udfordringer i forhold til struktur, støtte og trivsel i arbejdslivet.

IKEA oplyser, at de som virksomhed opnår ikke blot at få løst konkrete arbejdsopgaver. De tager også et socialt ansvar der figurerer i deres ESG-rapportering, samtidig med at de

medvirker til at udbrede kendskab og bevidsthed om, hvordan mennesker med særlige behov kan indgå på en arbejdsplads

IKEA er dog samtidig også præcis på, at det ansvar de påtager sig som arbejdsgiver kun lader sig lykkes fordi Incita, Center for Autisme har tilknyttet en mentor til jobteamet og at der er adgang til sparring undervejs, så de som arbejdsgiver kan støtte medarbejderen på særlige vilkår bedst.

De selvejende og socialøkonomiske virksomheder leverer netop det håndholdte og helhedsorienterede forløb, der er nødvendigt, og er en medvirkende årsag til succes for både arbejdsgiver og den ledige.

Erfaringsopsamling, vidensdeling og udvikling

Selveje Danmark støtter at Fremtidens beskæftigelsesindsats: ”skal forenkles ved at afskaffe ressourcetunge ordninger og fokusere på de indsatser, der giver mening for borgeren, og som virker”.

Selveje Danmark har dog en stor bekymring i forhold til, at Beskæftigelsesministeriet i lovforslaget stiller krav om, at rehabiliteringsteams afskaffes.

Vores bekymring retter sig i den sammenhæng mod det erfarings- og videnshul, der opstår når: ”Det skal være op til den enkelte kommune at sikre, at de rette fagligheder inddrages i sager om bl.a. førtidspension og fleksjob”. (Lovforslaget, almindelige bemærkninger, afsnit 2.12.2)

I gældende lov hedder det at:

§ 20. Beskæftigelsesministeriet varetager som led i den statslige styring af beskæftigelsesindsatsen opgaverne med at

- 1) understøtte implementeringen i kommunerne af reformer,*
- 2) understøtte udviklingen af beskæftigelsesindsatsen i den enkelte kommune og på tværs af kommunerne,*
- 3) understøtte koordination og samarbejde mellem aktører på voksen-, efter- og videreuddannelsesområdet og beskæftigelsesområdet med henblik på at skabe et bedre match mellem virksomhedernes efterspørgsel efter kompetencer og voksen-, efter- og videreuddannelsesindsatsen.*

Selveje Danmark finder det beskæmmende, at den reform der politisk kaldes ”Danmarkshistoriens største forenkling af beskæftigelsessystemet” ikke har et fælleskommunalt medium for implementering.

Risikoen for at best practice ikke bliver formidlet internt i kommunen og i kommunerne imellem er til stede.

Ligeledes er der risiko for, at medarbejderne i kommunerne ikke har viden om mulige tilbud, så borgeren risikerer ikke at få det tilbud som vedkommende ville profitere bedst af.

Hvis Fremtidens beskæftigelsesindsats skal udvikle sig til gavn for både borgere og samfund, er det nødvendigt, at der afses ressourcer til erfaringsopsamling, vidensdeling, nytænkning og udvikling, så vurderinger sker på baggrund af evidens, fakta og reelle sammenligninger.

For at opnå den nødvendige sammenlignelighed kræver det standardiserede rammer og målepunkter således, at forskellige målgrupper for beskæftigelsesindsatsen fremgår.

Uden et faktisk sammenligningsgrundlag hvor performance, kvalitet, omkostningsniveau, beskæftigelseseffekt og tilfredshed kan afkodes på tværs af A-kasser, kommuner og ikke-offentlige tilbud, opnås ikke antagelig viden om best practice.

Det er afgørende for fremtidens samlede beskæftigelsesindsats, at både kommuner, A-kasser og ikke-offentlige leverandører kan redegøre for omkostninger og effekt ved egen beskæftigelsesindsats.

Den nuværende manglende transparens og evidens kan medføre, at de mest effektive og værdige tilbud – offentlige som ikke-offentlige – bliver nedlagt på grund af manglende reel viden om effekt. Dermed risikeres et mindre effektivt og mere omkostningsfuldt system at blive konsekvensen.

Selveje Danmark anbefaler, at der i Fremtidens beskæftigelsesindsats prioriteres et sammenligningsgrundlag, således at de incitamenter, der kan være i en indsats, aktivering eller opkvalificering for ikke mindst mennesker længere fra arbejdsmarkedet, stadig kan måles. For borgernes skyld, men også for kommunernes skyld.

Hvis høringsvaret giver anledning til spørgsmål, står Selveje Danmark naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Jon Krog

Branchedirektør, Selveje Danmark

Den 21-08-2025/LK

Høringssvar vedrørende forslag til ny beskæftigelsesreform

Senior Erhverv ønsker at udtrykke vores bekymring over, at civilsamfundsaktører som f.eks. Senior Erhverv ikke umiddelbart er nævnt eller inddraget i det fremlagte lovforslag. Dette vurderer vi som en væsentlig mangel, idet vi gennem mere end 25 år har ydet et konkret og dokumenterbart bidrag til beskæftigelsesindsatsen – særligt i forhold til ledige i aldersgruppen 50+.

Senior Erhverv adskiller sig grundlæggende fra de kommercielle aktører, som i stigende grad varetager opgaver i beskæftigelsessystemet. Vores indsats er båret af frivillighed, lokal forankring og et samfundsengagement, der ikke er motiveret af profit, men af ønsket om at styrke den enkelte borgers muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet. Denne ikke-kommercielle tilgang har vist sig at være særligt effektiv over for målgrupper, som ofte ikke trives i systemets standardiserede tilbud. I et årligt gennemsnit kommer over 800 i job, via Senior Erhverv

Vi tilbyder et tillidsbaseret og erfaringsnært rum, hvor medlemmer gennem netværk, individuel sparring og fælles aktiviteter støttes i at generhverve motivation og jobparathed. Vores model rummer en fleksibilitet og menneskelig dimension, som supplerer det formelle system og bidrager til en helhedsorienteret beskæftigelsesindsats. Det er veldokumenteret, at vores arbejde resulterer i, at medlemmer kommer i ordinær beskæftigelse – samtidig med, at den sociale sammenhængskraft styrkes.

Senior Erhverv skal ses som et relevant tilbud i beskæftigelsespolitikken og kan indgå i værdiskabende partnerskaber med kommuner, erhvervsorganisationer, fagforeninger og Akasser. I denne sammenhæng bør det fremhæves, at civilsamfundets rolle blev anerkendt i den aftale, regeringen og KL indgik i maj måned, hvor inddragelsen af frivillige aktører indgår som en del af en fremtidig reform af beskæftigelsesindsatsen.

Det er derfor af afgørende betydning, at lovgivningen i sin udformning anerkender forskellen mellem kommercielle leverandører og civilsamfundsbaseerede aktører – både med hensyn til samarbejdsvilkår, dokumentationskrav og adgang til finansiering. Ét samlet regelsæt, udformet med kommercielle aktører som referencepunkt, risikerer at udelukke værdifulde frivillige initiativer, der opererer ud fra andre logikker og ressourcer.

På den baggrund skal vi opfordre til, at det videre lovgivningsarbejde:

- Anerkender civilsamfundsaktørers bidrag som en særlig og legitim del af beskæftigelsesindsatsen
- Udformer rammer og vilkår, der aktivt understøtter frivilligbaseret, ikke-kommerciel beskæftigelsesindsats
- Skaber mulighed for strukturerede partnerskaber mellem civilsamfund og offentlige instanser med henblik på at opnå fælles beskæftigelsesmål

Senior Erhverv står til rådighed for dialog om, hvordan vores erfaring og indsats kan integreres mere systematisk i fremtidens beskæftigelsespolitik – til gavn for både den enkelte borger, det lokale arbejdsmarked og samfundet som helhed.

Med venlig hilsen

Poul Elmegaard
Landskoordinator

SENIOR
ERHVERV

Tlf.: 2320 3100

Mail: LK@SeniorErhvervDanmark.dk

| UDLÆNDINGENÆVNET |

Sendt via e-mail til:

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, star@star.dk,
Astrid Finderup, afi@star.dk og Nathalie Nyholm Olsen,
nno@star.dk

Dato: 17. august 2025
Sagsnummer: 25/191433
Sagsbehandler: rozao

Høringssvar vedrørende forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har ved e-mail af 20. juni 2025 anmodet blandt andet Udlændingenævnet om eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Udlændingenævnet har ingen bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

Der henvises til Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekrutterings j.nr. 2025 - 6263.

Med venlig hilsen

Anders Raagaard
formand

Notat

Til	STAR	Job og Velfærd
Kopi til	Indtast Kopi til	
Fra	Job- og Uddannelsesafdelingen, Aalborg Kommune	Job- og Uddannelsessekretariatet Sønderbro 12 9000 Aalborg
Sagsnr./Dok.nr.	2025-043247 / 2025-043247-6	

21-08-2025

Høringssvar fra Aalborg Kommune – Forslag til Lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love.

Aalborg Kommune ønsker hermed at give høringssvar til udkast til lovforslag, der udmønter reformen af beskæftigelsesindsatsen, del 1 og 2.

Overordnet set er det positivt at reformen har fokus på at sætte den enkelte borger i fokus og at sagsbehandlerne får en reel mulighed for at bruge deres faglighed.

Dog er der generelle bemærkninger til områder der medfører øget kompleksitet, samt enkelte bemærkninger til specifikke regler, som der redegøres for i det nedenstående.

Generelt

Forenklingen er et skridt i den rigtige retning, men det er dog væsentligt at bemærke at kommunerne fortsat skal administrere flere lovgivninger på beskæftigelsesområdet, herunder hele Integrationsloven, ligesom særreglerne om arbejdspligt fortsat er en stor opgave.

Da reformen udmøntes i flere lovspor, hvor der er overgangsregler f.eks. ressourceforløb, revalidering og særlig støtte efter LAS, som fortsat skal administreres efter hidtil gældende regler, risikerer vi at stå med et dobbelt administrationssystem i en overgangsperiode over flere år. Dette kan skabe uklarhed for både borgere og sagsbehandlere og stille øgede krav til implementering og koordinering.

Vi anbefaler derfor, at der i det videre lovarbejde arbejdes målrettet med at sikre klare retningslinjer for overgangsordninger og administration af eksisterende regler. Her tænkes specifikt på overgangsregler i LAB om ressourceforløb, revalidering, og om særlig støtte efter LAS § 87.

Bemærkninger til de specifikke bestemmelser

Lov om organisering af beskæftigelsesindsatsen - bortfald af kravet om rehabiliteringsmøder

Det ses positivt på forslaget om at fjerne kravet om afholdelse af rehabiliteringsmøder. Forslaget vurderes at kunne bidrage til en mere fleksibel og effektiv tilrettelæggelse af sagsbehandlingen, og det understøtter intentionen om øget frisættelse af kommunerne.

Det er imidlertid afgørende, at den øgede fleksibilitet ikke medfører uklarhed i samarbejdet med regionerne, særligt i relation til de sundhedsfaglige funktioner. Det er generelt en udfordring med det regionale monopol på opgaverne og priser omkring Klinisk Funktion og sundhedskoordinator, hvilket udfordrer forhandlingssituationen lokalt. I dag savnes en gennemsigtighed ift hvilke ydelser, vilkår og prissætninger der er i de forskellige regioner for brugen af Klinisk Funktion og sundhedskoordinatorfunktionen.

På den baggrund anbefales en central rammeaftale mellem KL og Danske regioner, som tydeligt fastlægger:

- Rammer for opgaveløsningen, herunder mulighed for valg mellem digitale og fysiske møder, skriftlige vurderinger kontra mødefora, samt anvendelse af IT-systemer.
- Mulighed for supplerende lokale aftaler, som kan tilpasses den enkelte kommunes behov.
- Gennemsigtighed i forhold til ydelser, vilkår og prissætning, så kommunerne har et klart og gennemsigtigt grundlag for samarbejdet med Klinisk Funktion i regionerne.

Lovbemærkningerne understreger, at borgeren fortsat skal inddrages i sagsbehandlingen, og at sundhedskoordinatoren skal inddrages i sager om førtidspension og fleksjob. Disse formuleringer bør ikke tolkes som et krav om at genindføre møder i rehabiliteringsteamet i en ny form. Det er væsentligt, at det er kommunerne, som vurderer hvordan og hvornår borgere inddrages, og at det ikke bliver lagt ud til lokale forhandlinger og bureaukrati til følge.

Lov om aktiv socialpolitik og Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats

Læse- skrive- og regnetest

Aalborg Kommune bifalder, at det med lovforslaget er lagt op til, at det ikke længere bliver en betingelse for at modtage kontanthjælp for en person under 30 år uden uddannelse, at deltage i en læse- skrive- og regnetest. Dvs. at LAS § 13, stk. 5, 2.-4. pkt. ophæves. Det anerkendes ligeledes, at det også kommer til at gælde for dagpengemodtagere under 25 år uden en uddannelse.

Det fremgår endvidere af lovforslaget, at alle dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere – bortset fra kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligten – vil få ret til en læse- skrive- og regnetest, men vil ikke have pligt til at deltage og dermed heller ikke blive sanktioneret ved udeblivelse. Dog vil kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligten have pligt til at deltage i en læse- skrive- og regnetest, hvis kommunen vurderer, at der er behov herfor og vil blive sanktioneret ved udeblivelse fra testen uden rimelig grund.

Det fremgår desuden af lovforslaget, at Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsesindsats § 48 vil blive tilrettet ift. retten til læse- skrive- og regnetest og ligeså lov om aktiv socialpolitik § 36 ift. ikke at sanktionere for udeblivelse fra test uden rimelig grund.

På baggrund af lovforslaget, har Aalborg Kommune følgende bemærkninger:

- Det fremgår ikke tydeligt af bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 2.7.2), om det fortsat bliver muligt for kommunerne at vurdere, at en kontanthjælpsmodtager / dagpengemodtager *åbenlyst ikke har behov for en læse- skrive- og regnetest* og som følge heraf, ikke har ret til en test. Denne vurdering fremgår af nugældende Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsespolitik § 48, stk. 1.

Det vil være hensigtsmæssigt, at vurderingen bibeholdes, så en risiko for misbrug af retten til en læse- skrive- og regnetest forhindres. Dette skal også ses i det lys, at det fremstår uklart i lovforslaget, om "retten" alene gælder til at deltage én gang i en test eller om "retten" gælder til enhver tid, uagtet at borger tidligere har deltaget i en test og at testen fortsat er gyldig (2 år).

- Kommunernes administration af reglerne om læse- skrive- og regnetest bliver kompleks som følge af de forskellige regler, der vil gælde for henholdsvis borgere omfattet af ar-

bejdspigten og borgere, der ikke er omfattet af arbejdspligten. Dvs. to regelsæt på samme område.

For at mindste kompleksiteten i administrationen af sanktionsreglen (lov om en aktiv socialpolitik § 36), anbefaler Aalborg Kommune, at henvisningen til lov om aktiv socialpolitik § 13, stk. 5, 2. pkt., der fremgår af § 36, udfoldes med en konkret sætning. Således at det tydeligt fremgår af § 36, at det alene er kontanthjælpsmodtagere omfattet af arbejdspligten, der kan blive sanktioneret for udeblivelse fra en læse- skrive- og regnetest.

- Reglerne om dagpengemodtagernes og kontanthjælpsmodtagernes ret til læse- skrive- og regnetest fremgår af Bekendtgørelse om en aktiv beskæftigelsespolitik.

Det fremgår hverken tydeligt af nugældende lovgivning eller af udkast til lovforslaget, hvilken bestemmelse kommunen skal henvise til ved bevilling af en læse- skrive- og regnetest. På denne baggrund opfordrer Aalborg Kommune til, at bevillingsparagraffen for læse- skrive- og regnetest bliver præciseret i en kommende lovgivning – og gerne i lovbekendtgørelsen (lov om en aktiv beskæftigelsesindsats), så tilbud / aktiviteter er samlet heri.

Ferieregler under revalidering og ressourceforløb

Det forudsættes at opgørelse af retten til ferie for borgere som overgår fra revalidering i form af særligt tilrettelagte projekter efter kapitel 14 i [lov om en aktiv beskæftigelsesindsats](#) eller tilbud efter kapitel 11 i samme lov eller ressourceforløb til kontanthjælp efter 1. februar 2026 følger hidtil gældende regler i lighed med øvrige overgangsregler for borgere som er bevilget revalidering eller ressourceforløb forud for 1.2.2026. Vi anbefaler at dette præciseres.

Integrationsloven

I Integrationslovens § 16 stk. 9 er der en henvisning til Lov om en aktiv social politik Kapitel 6 C. Dette kapitel omhandler revalideringsydelse, som afskaffes fra den 1. februar 2026.

Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at der ligeledes sker rettelser i Integrationslovens § 16. stk. 9, som konsekvens af at revalideringsydelse afskaffes fra den 1. februar 2026.

FAS Kvalitet og Jura
Jægergården, Værkmestergade 15 B, 8000 Aarhus C

20. august 2025
Side 1 af 12

Høringssvar til 1. lovudkast til Beskæftigelsesreformen

Det er positivt, at der er et politisk ønske om at frisætte kommunerne på beskæftigelse området.

Det er også meget positivt, at der kommer færre målgrupper med den konsekvens, at borgere, der skifter forsørgelsesgrundlag, i mindre omfang end i dag bliver omfattet af et helt nyt regelsæt.

Lovforslaget vil betyde en større frisættelse end i dag.

Aarhus Kommune ønsker dog at gøre opmærksom på, at der med dette lovforslag ikke sker den frisættelse, som kunne ønskes. Vi håber, at den nye hovedlov betyder endnu større forandringer i forhold til de politiske ambitioner om frisættelse.

Nedenfor fremgår vores generelle bemærkninger, hvorefter der kommer et afsnit med de mere konkrete bemærkninger til lovforslaget.

Generelt til lovforslaget:

Det fremgår af lovforslaget, at *"Aftalepartierne er enige om at reformere beskæftigelsesindsatsen, så den enkelte borger sættes i fokus, så sagsbehandlere får en reel mulighed for at bruge deres faglighed"* og *"at fremtidens beskæftigelsesindsats skal bygge på frisættelse, forenkling og værdighed - jobcenterregime skal afskaffes, og kommunerne skal have frihed til at organisere indsatsen efter lokale forhold"*.

I dette lovforslag gives der større frihed i forhold til planlægning af kontaktforløb og afgivelse af tilbud, dog med meget store besparelser som følge.

Aarhus Kommune vurderer, at den massive besparelse udgør en risiko for, at nogle borgere får længere forløb, og at udgifterne til forsørgelse derfor vil stige.

En så stor besparelse vil betyde, at der bliver ændret i serviceniveauet, og det vil borgerne komme til at mærke.

Derfor er kommunerne ikke sat tilstrækkeligt fri til at tilrettelægge indsatsen sammen med borgerne, som det fremgår af lovbemærkningerne.

Der er en ny økonomi med færre ressourcer, både i forhold til antal medarbejdere og i forhold til tilbud. Det betyder, at friheden er begrænset af de midler, der er til rådighed. Dette gælder både i forhold til, hvor ofte vi kan tale med borgerne, og hvilke tilbud de kan få.

SOCIALE FORHOLD OG BESKÆFTIGELSE

Fagligt sekretariat
Aarhus Kommune

FAS Kvalitet og Jura
Jægergården,
Værkmestergade 15 B
8000 Aarhus C

Sag: EMN-2025-008103
Dokumentnummer:
15010641

Sagsbehandlere:
Fagligt Sekretariat
Kvalitet og Jura

Kontakt:
Caroline Nygaard Støve
+45 2133 8830
nysca@aarhus.dk

Det ses ikke i dette lovforslag, at der vil blive stillet færre administrative krav i forhold til afholdelse af selve samtaler, iværksættelse af tilbud mm., herunder registreringer (LAB § 29/ bemyndigelsesbestemmelsen LAB 39 og afledte bekendtgørelser). Det er særligt krav i bekendtgørelser, der skal mindskes i et væsentligt omfang. Der bør frigives tid fra administration til samtaler. Hvis dette ikke sker i dette lovforslag, bør det være en del af den nye hovedlov. Der henvises til de tidsstudier, som Aarhus Kommune tidligere har lavet samt anbefalinger fra Reformkommissionen, for eksempel i forhold til databekendtgørelsen.

13. august 2025
Side 2 af 12

Der er stadig lovkrav til antal og type af samtaler, samt hvornår samtaler skal afholdes, og hvornår der skal afgives tilbud. Kravene er forskellige afhængige af målgruppe. Dette harmonerer ikke med, at "kommunerne får større fleksibilitet til at tilrettelægge opfølgningen...".

Det bør være kommunen, der bestemmer ud fra en konkret individuel vurdering, hvornår første samtale skal afholdes, hvordan den skal afholdes, samt hvornår det giver mening at afholde næste samtale samt iværksætte tilbud. Det bør gælde for alle målgrupper og indgå i en ny hovedlov.

Det bemærkes også, at "arbejdspigten" forudsætter en tæt opfølgning med borger for at sikre kontinuerligt 37 timers aktivering samt løbende vurdering af timetallet, hvilket ikke harmonerer med den store besparelse på borgerkontakt.

For visse målgrupper stilles der krav om, at samtale/tilbud gives til minimum 75%. Hvis det politiske ønske er, at kommunerne skal sættes helt fri, skal der ikke være dette krav. Det er bureaukratisk, og det kræver administrative ressourcer at omsætte og følge løbende, og det vurderes derfor at være "nye" fokusmål.

De borgere, der er omfattet af integrationsloven, bør indtænkes i den nye beskæftigelsesreform, herunder i den nye hovedlov. Forenkling og frisættelse bør også gælde denne målgruppe. I integrationsloven er der i dag 21 henvisninger til reglerne i LAB. Derudover gælder stort set de samme regler for beskæftigelsesindsatsen, hvad angår visitation, rådighed, kontaktfølgning, selvbooking, arbejdspligt, tilbud, mentor, cv osv.

Det fremgår hverken af aftalen om reform af beskæftigelsesindsatsen eller af dette lovforslag hvilke regler for opfølgning mm., der fremover vil gælde for integrationsborgere.

§ 1- ændringer i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats

13. august 2025

Side 3 af 12

Mere fleksible kontaktforløb:

Færre midler til at afholde samtaler risikerer at medføre tabt progression i nogle sager, særligt der hvor den tætte og hyppige kontakt er afgørende for borgerne og vejen tilbage til arbejde. Det gælder særligt de mere udsatte målgrupper. For dagpengemodtagere og jobparate er der evidens for, at samtaler og tilbud virker i forhold til at afkorte ledighedsforløbet. Begge borgergruppers behov udfordres af de store besparelser i forhold til samtaler.

For de aktivitetsparate er der fremover en lovpligtig samtale, som skal afholdes inden for to uger. Første samtale skal også være afholdt inden for to uger for de jobparate. Det bør være kommunen, der ud fra en konkret individuel vurdering afgør, hvornår alle samtaler skal afholdes – også den første, der er vigtig i forhold til afklaring af det videre forløb.

Der gøres opmærksom på, at borgere på ledighedsydelse pr. definition har udfordringer i forhold til det ordinære arbejdsmarked. Det kan derfor være problematisk, at disse borgere bliver jobparate. Målet er job med de nødvendige skånehensyn.

Til § 1, nr. 27:

Det bør præciseres, hvordan de 75% opgøres. Er det over et år eller er det løbende hver måned? Opgøres hver målgruppe for sig eller er det på tværs af alle målgrupper?

Det er uklart i lovbemærkningerne, hvorvidt der er tale om en konkret individuel vurdering, der skal journalføres og indberettes til STAR, eller der er tale om et mere generelt måltal.

Hvis der skal foretages konkrete individuelle vurderinger af borgerne, der skal journalføres og oversendes til STAR, er dette en ny administrativ opgave. Der er ikke før foretaget vurderinger af, at "*ledige der godt kan selv*" skal fritages fra samtaler. Der bør derfor følge midler med til denne nye store opgave. Der er tale om, at alle borgere skal vurderes for at finde frem til de 25%, der vurderes godt at kunne selv.

Mere fleksible tilbud:

Afskaffelse af krav om ret til tilbud for flere målgrupper giver god mening, og det bør i den nye hovedlov gælde for alle målgrupper. Der skal iværksættes de tilbud på det tidspunkt, der er det rigtige for den enkelte. Målet er altid, at borger skal bringes nærmere det ordinære arbejdsmarked.

Det, der bekymrer, er, at der fremover er væsentlig færre midler til at iværksætte tilbud. Særligt de unge, hvor der i dag er store krav til deltagelse i tilbud, vil mærke en forskel. Der er en risiko for, at der ikke bliver igangsat

den rigtige indsats for borgeren på det rigtige tidspunkt, når der er væsentligt færre midler både i forhold til medarbejdere, der skal matche virksomheder og borgere, og færre midler til andre tilbud, for eksempel vejledning og opkvalificering.

Det er meget positivt, at øvrig vejledning og opkvalificering kan indgå som et tilbud. Det giver kommunen større mulighed for at give et ØVO-tilbud, når det er relevant for borgeren i forhold til kortes mulige vej i varige job. 6-ugers jobbrettet tilbud for dagpengemodtagere bør også kunne indgå som et tilbud på niveau med ØVO. Såfremt det ikke kommer med i dette lovforslag, bør det være en del af den nye hovedlov.

13. august 2025
Side 4 af 12

En stor gruppe af de aktivitetsparate er omfattet af målgruppen for arbejdspligt og skal derfor som udgangspunkt i tilbud 37 timer om ugen. Dette harmonerer ikke med, *"at kommunen får mere fleksible rammer til at tilrettelægge indsatsen"*, som det fremgår af lovbemærkningerne. Det betyder blandt andet, at der skal administreres efter to forskellige regelsæt for den samme målgruppe, og at medarbejder- og tilbudsressourcer til målgruppen for arbejdspligt er "låst fast".

Såfremt det politiske ønske om frihed til kommunerne skal nås, bør reglen om, at et tilbud *skal* berøre 2 kalenderuger, afskaffes. Dette vil give kommunerne frihed til ud fra en konkret og individuel vurdering sammen med borger at fastlægge varigheden af et tilbud.

Der efterspørges en præcisering af sammenhængen mellem afskaffelsen af ret og pligt til tilbud og fritagelsesreglerne for de aktivitetsparate kontanthjælpsmodtagere. Med de foreslåede ændringer skal målgruppen fortsat stå til rådighed for tilbud, hvis jobcenteret vurderer et behov, men er ikke omfattet af ret og pligt. Derfor er det uklart, hvorfor fritagelsesbestemmelserne fortsat skal gælde for denne målgruppe, idet der med ændringerne netop lægges op til det faglige skøn i den enkelte sag ud fra borgers behov og samlede situation, hvorfor fritagelsesmuligheder ikke ses relevante længere.

Til § 1, nr. 79

Det bør præciseres, hvordan de 75% opgøres. Er det over et år eller er det løbende hver måned? Opgøres hver målgruppe for sig eller er det på tværs af alle målgrupper?

Det er uklart i lovbemærkningerne, hvorvidt der er tale om en konkret individuel vurdering, der skal journalføres og indberettes til STAR, eller der er tale om et mere generelt måltal.

Hvis der skal foretages konkrete individuelle vurderinger af borgerne, der skal journalføres og oversendes til STAR, er dette en ny administrativ opgave. Der er ikke før foretaget vurderinger af, *"ledige der godt kan selv"* skal fritages fra tilbud. Der bør derfor følge midler med til denne nye store

opgave. Der er tale om, at alle borgere skal vurderes for at finde frem til de 25%, der vurderes godt at kunne selv.

Afskaffelse af ressourceforløb:

Det er positivt, at ressourceforløb afskaffes, fordi den tværgående indsats, der skulle være særligt for ressourceforløb, allerede sker for mange andre målgrupper. Der er således ikke behov for et særskilt regelsæt her.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der skal administreres efter to regelsæt i en periode på op til 3 år. IT-værktøjer skal kunne understøtte dette.

Det vil ikke længere være en betingelse for at få tilkendt førtidspension efter lov om social pension, at det er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres ved deltagelse i et ressourceforløb. Derfor er der risiko for, at nogle borgere hurtigere vil få deres sag behandlet i forhold til førtidspension, hvilket vil give flere førtidspensionstilkendelser i en periode.

Afskaffelsen af ressourceforløbet risikerer desuden at betyde en øget tilgang til ledighedsydelse af borgere med mere komplekse problemer.

Afskaffelse af rehabiliteringsteams:

Til § 1, nr. 42 (§ 2, nr. 10-11)

Rehabiliteringsteams afskaffes med reformen, og det betyder en meget stor besparelse. Der er dog fortsat et behov for at sikre en ensartet praksis for tilkendelse af fleksjob og førtidspension. Derfor er der et behov for en tværfaglig enhed, som understøtter borgers retssikkerhed, så ens tilfælde behandles ens. Der skal derfor fortsat bruges midler på dette område i kommunerne.

Rehabiliteringsplanens forbedrende del afskaffes, men kommunen skal i stedet udarbejde en samlet beskrivelse af personens forudsætninger for at arbejde, og denne beskrivelse indeholder de samme oplysninger som den forberedende del. Der ses derfor ikke en administrativ lettelse her.

Der ses i lovændringerne ikke bedre muligheder for frakendelse af førtidspension. Hvis dette ikke bliver en del af denne lovpakke, bør der være en del af den nye hovedlov.

I dag er det sådan, at hvis kommunen ved revision vurderer, at borgers arbejdsevne er forbedret, og at borger kan blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde, skal pensionen frakendes. Vi oplever dog, at det kan være svært at løfte dokumentationsbyrden tilstrækkeligt til at kunne frakende pensionen. Vi formoder, at en stor del af de borgere, som er tilkendt førtidspension med revision, ønsker at fastholde deres forsørgelsesgrundlag på førtidspension, hvorfor incitamentet til samarbejde omkring en sagsoplysning, der kan medføre frakendelse af førtidspension,

13. august 2025

Side 5 af 12

er begrænset. Kommunerne synes derfor at mangle handlerum til rent faktisk at kunne frakende pensionen, når den tages op til revision. Et handlerum som skal være tydeligt i loven.

13. august 2025
Side 6 af 12

§ 2 – ændringer i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen

Til § 2, nr. 3.

Det fremgår af lovbemærkningerne, "at beskæftigelsesindsatsen vil skulle placeres og diskuteres samlet i et udvalg" i en valgperiode.

Lovbemærkningerne bør også beskrive, hvordan dette udvalg spiller sammen med magistratsstyre/borgmesterstyre. For eksempel hvis beskæftigelsesindsatsen ikke længere er samlet i en magistratsafdeling – hvordan er samspillet/magtforholdet mellem dette "udvalg" og rådmanden i hver magistrat?

Ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Til § 2, nr. 15 - 19

Overordnet ønskes fleksibilitet og ikke et stramt regelsæt.

Følgende bør præciseres i lovbemærkningerne:

1. Formålet med at borger skal inddrages i den sundhedsfaglige rådgivning.
Hvis dette formål beskrives tydeligt, vil det kunne danne et godt grundlag i forhold til indgåelse af aftaler med regionen. I forhold til frisættelse af kommunerne bør det være kommunerne, der efter en konkret individuel vurdering kan beslutte, hvordan borgerne skal inddrages i den sundhedsfaglige rådgivning fra regionen.
2. Hvornår kan kommunerne fravælge sundhedskoordinators vurdering?
Det fremgår allerede af s. 215: *"Forslaget vil betyde, at kommunen som udgangspunkt altid vil skulle anmode om sundhedsfaglig rådgivning fra en sundhedskordinator fra klinisk funktion, når kommunen vurderer, at en person er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende".*
Er der andre situationer end *"medmindre det er utvivlsomt, at personen ikke opfylder betingelserne for tilkendelse af førtidspension, eller personen er terminalt syg"*, hvor sundhedskordinator ikke skal inddrages?
For eksempel vil der kunne være sager om fleksjob, hvor en retvisende arbejdsvejrbeskrivelse og helbredsoplysninger fra egen læge og/eller speciallæge betyder, at sagen vurderes tilstrækkeligt belyst i forhold til borgers forhold og betingelser for fleksjob. Det kunne for eksempel være borger med stationære kroniske lidelser mv.
3. At aftaler mellem kommunen og regionen skal være så lidt bureaukratiske som muligt. Blandt andet skal alle digitale muligheder

kunne sættes i spil, og der skal ikke være særlige krav til samarbejdsform.

13. august 2025
Side 7 af 12

4. Hvilken kompetence har sundhedskoordinator i forhold til deres rådgivning i sager om fleksjob/tilskud til selvstændig virksomhed og førtidspension: Det bør altid være kommunens samlede vurdering af borgers arbejdsevne, der er afgørende, inden der træffes en afgørelse i en sag om fleksjob, tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende eller fleksjob. Sundhedskoordinators rådgivning skal derfor fortsat være et delelement i kommunens samlede vurdering i forhold til borgers sag.

Aarhus Kommunes samlede bemærkninger til lovforslaget vedrørende digitale løsninger mv.:

Til § 2, nr. 25, 28, 29 og 33:

Aarhus Kommune byder muligheden for at lægge CV-oplysninger samt joblogging op på andre platforme end Jobnet meget velkommen.

Vedr. GDPR:

Det fremgår af bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 28 og 29, og de almindelige bemærkninger pkt. 2.17, at "det foreslås..., at virksomheden/kommunen, bliver ansvarlig for den anvendelse, som sker lokalt hos virksomheden/kommunen. Placeringen..."

Aarhus Kommune bemærker i den forbindelse, at der ikke kan stilles forslag om placering af dataansvar efter databeskyttelsesforordningens art. 4, nr. 7. Aarhus Kommune foreslår derfor, at vurderingsmomenterne efter DBF art. 4, nr. 7 i stedet behandles som begrundelsen for placeringen af ansvar, da det også vil udgøre en vurderingsstøtte ved indgåelse af samarbejder mellem private og kommunen.

Derudover foreslås det, at ordlyden i § 37 a, stk. 3 og § 37 b, stk. 5, ændres til "behandling af data til egne formål" i stedet for anvendelse/brugen. Endeligt fremgår det af bemærkningerne til forslagets § 2, nr. 33, at dataansvaret overgår til den private aktør. Det foreslås i den forbindelse, at § 40, stk. 3, suppleres med "til den private aktørs egne formål" inden sidste punktum, idet behandling, herunder deling m. offentlige aktører, fortsat må anses for at ske til disses formål og under deres ansvar og instruks, jf. DBF art. 4, nr. 7.

Til § 2, nr. 35:

Aarhus Kommune byder det meget velkomment, at der med forslagets § 2, nr. 35 (§ 52 a, stk. 2) nu etableres et klart nationalt grundlag for anvendelse af kunstig intelligens til understøttelse af den kommunale beskæftigelsesindsats efter databeskyttelsesforordningens art. 22, stk. 2,

litra b, idet dette er yderst nødvendigt, hvis det på sigt skal blive muligt at frigive tid ved sagsbehandlerne til borgerkontakten frem for den administrative sagsbehandling.

13. august 2025
Side 8 af 12

Vedr. omfanget af bemyndigelsen:

Det fremgår af de alm. bemærkninger pkt. 2.19, s. 117 og 118, at det med bestemmelsen ikke er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser.

Aarhus Kommune bemærker indledningsvist, at det vurderes, at denne begrænsning af bemyndigelsens udstrækning vil komme til at give store efterfølgende usikkerheder om, hvilke muligheder der i praksis åbnes op for med bestemmelsen.

Det bemærkes i den forbindelse, at profilering omfatter enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende personoplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, jf. DBF art. 4, nr. 4 og Præambelbetragtning nr. 71. Når sagsresuméer automatiseres, defineres der specifikke parametre for, hvad der skal trækkes ud af sagsakterne, eksempelvis med henblik på at det bliver hurtigere for sagsbehandleren at vurdere, hvad der kan være relevante tilbud mv. En afskæring af profilering, afskærer derfor også potentielt muligheden for automatisering af tilrettelæggelse af sagsakter. Dette ønskes derfor behandlet yderligere i bemærkningerne.

Derudover bemærker Aarhus Kommune generelt, at de største kommunale administrative lettelser ved brug af kunstig intelligens til understøttelse af sagsbehandling i beskæftigelsesindsatsen vurderes at skulle findes ved at give mulighed for automatisering af de genelle administrative sagsbehandlingsskridt på beskæftigelsesområdet, herunder eksempelvis partshøring samt muligheden for automatisering af indledende skridt op imod en afgørelse.

Aarhus Kommune ønsker derfor præciseret i bemærkningerne, om bemyndigelsen også giver mulighed for benyttelse af automatisering af visse dele af den indledende del af afgørelser samt efterfølgende klagehåndtering mv. på sigt. AI-hjemlen skal under alle omstændigheder være klar og præcis i forhold til, hvornår og hvor man kan bruge den.

Alternativt ønsker Aarhus Kommune besvaret, hvorfor der ikke åbnes op for denne mulighed, når der samtidig er et stort ønske om administrative lettelser på beskæftigelsesområdet af hensyn til at sætte den enkelte borger

i fokus, idet det efter DBF art. 22, stk. 2, litra b, er muligt at udstede nationalt hjemmelgrundlag herfor.

13. august 2025
Side 9 af 12

Økonomiske konsekvenser i kommunerne

Det fremgår, at der ikke vil være negative økonomiske konsekvenser for kommunerne fra år 2026 og frem. Det bemærkes dog, at det udover omkostninger for STAR til udvikling af IT også vil give øgede udgifter til udvikling af it-systemer i kommunerne, der nu skal kunne håndtere lokale forskelle i praksis, ligesom det vil give flere opgaver og kræve flere ressourcer i forhold til lokal administration af systemerne i landets it-/digitaliseringsafdelinger. I dag er systemopsætningen stort set ens for alle kommuner. Der, hvor den ikke er ensartet, er det enten en betalbar ydelse hos it-leverandøren eller ressourcekrævende for kommunerne selv at sætte op (i de tilfælde hvor det overhovedet er muligt selv at sætte det op). Dette vil også række ind i 2026, når for eksempel del to af implementeringen af beskæftigelsesreformen skal effektueres i systemerne/de digitale værktøjer.

I det tilfælde man skruer op for samarbejdet med eksterne leverandører, vil der været et øget ressourceforbrug til instruktion, revision og kontrol.

§ 3 – ændringer i lov om sygedagpenge

Det er positivt, at det i højere grad er muligt at tilrettelægge en behovsbestemt indsats for den enkelte borger og arbejdsgiver, og at der ikke længere skal visiteres til tre kategorier.

Der vurderes at være en risiko for, at nogle borgere får længere sygeforløb end i dag. Arbejdsgiver får refusion. Derfor er der en risiko for, at nogle arbejdsgivere og borgere ikke har helt samme incitament, som kommunen har, til "at medvirke til, at den sygemeldte genvinder sin arbejdsevne og vender tilbage til arbejdsmarkedet så hurtigt som muligt", som det fremgår af sygedagpengelovens § 1.

Desuden bliver det svært at sikre et individuelt tilrettelagt forløb samt vurdere behov for indsats på baggrund af kun én samtale/et oplysningsskema tidligt i sygefraværforløbet. Det kan have den konsekvens, at der vil ske flere opsigelser, da ikke alle arbejdsgiver er bekendt med, hvilke fastholdelses- og støttemuligheder der er i kommunen.

Til § 3, nr. 9

Det fremgår, at kravet om første kontakt til sygemeldt fra ledighed og selvstændige fortsat skal ske inden for 8 uger regnet fra første fraværdsdag. Dette harmonerer ikke med, at "kommunerne får større fleksibilitet til at tilrettelægge opfølgningen... og understøtte en bedre oplevelse for

sygemeldte". Det bør være kommunen, der bestemmer ud fra en konkret individuel vurdering, hvornår første samtale skal afholdes med denne målgruppe, inden for de første 26 uger.

13. august 2025
Side 10 af 12

Til § 3, nr. 16

I afsnittet s. 243, "*...forslaget vil betyde, at kommunen vil kunne beslutte at afholde opfølgningssamtaler...*", bør det tilføjes, at kommunen også kan iværksætte indsatser, hvis det vurderes, at indsatserne vil understøtte et kortere sygedagpengeforløb.

Til § 3, nr. 16

Borger og arbejdsgiver kan med de nuværende lovbemærkninger få en forventning om, at det i meget høj grad er dem, der bestemmer forløbet tilbage til job, hvis sygemeldingen er afsluttet inden for 26 uger. Det bør derfor i lovbemærkninger fremgå, hvordan vurderingen af uarbejdsdygtig skal foretages i de sager, hvor det forventes, at kommunen ikke skal have kontakt til borger. Er der en forventning om, at uarbejdsdygtighedsvurderinger i højere grad end i dag skal være mere tillidsbaseret i forhold til borgers egen sygdomsopfattelse? Vi er opmærksom på, at der ikke foretages lovændringer i forhold til uarbejdsdygtighedsvurderinger, men de nye regler vil i høj grad påvirke praksis og dermed kommunernes muligheder for at foretage uarbejdsdygtighedsvurderinger - hvis det er hensigten, at der skal være sygemeldte borgere, hvor kommunen slet ikke skal have kontakt til borger. Vi er bekymret for, at den reducerede kontakt resulterer i, at uarbejdsdygtigheden i større grad dokumenteres via lægelige oplysninger og i mindre grad via dialog med borger.

Det bør også af lovbemærkningerne fremgå, hvilke konsekvenser en uarbejdsdygtighedsvurdering kan have i forhold til de "rettigheder", som borger og arbejdsgiver kan forvente at have i forhold til at tilrettelægge forløbet med at vende tilbage i job.

Lovbemærkningerne bør altså indeholde en beskrivelse af sammenhængen mellem opfølgningsbestemmelser og kommunernes pligt til at foretage uarbejdsdygtighedsvurderinger. For eksempel en beskrivelse af, hvornår en uarbejdsdygtighedsvurdering forventes at kunne foretages udelukkende på de oplysninger, som borger indberetter, og hvornår arbejdsgiver og borger kan forvente, at en uarbejdsdygtighedsvurdering betyder, at borger bliver raskmeldt på trods af, at borger og arbejdsgiver har en anden aftale om, hvordan borgers tilbagevenden til jobbet skal ske.

Problemstillingen i forhold til ingen kontakt til borger, som det er forudsat i visse sager, giver også udfordringer i forhold til vurdering af, hvorvidt

borgers sag kan forlænges efter sygedagpengelovens § 27.

13. august 2025

Side 11 af 12

Til § 3, nr. 16

Det bør fremgå af lovbemærkningerne, hvordan kommunerne forventes at indhente arbejdsgivers vurdering af, at sygefraværet forventes at være kortere end 26 uger. Alternativt skal lovforslaget ændres således, at det udelukkende er borgers egen vurdering, der skal lægges til grund. Det vil være svært for mange arbejdsgivere at vurdere, hvornår borger kan vende tilbage, medmindre der er tale om et meget forudsigeligt forløb, og det er det ofte ikke, når sygemeldingen har varet 8 uger. For eksempel stresssygemeldinger, der udgør en meget stor andel af forløb over 8 uger. Der kan være risiko for, at den sygemeldte borger ikke ønsker at oplyse den fulde årsag til uarbejdsdygtigheden til arbejdsgiver, og at vurdering af hvorvidt forløbet bliver ukompliceret, hermed sker på et utilstrækkelig oplyst grundlag.

Til § 3, nr. 11

Det fremgår af lovbemærkningerne, at den første opfølgningssamtale med sygemeldte fra ledighed og selvstændige skal afholdes med personligt fremmøde, såfremt den sygemeldte ønsker det. Der gøres opmærksom på, at kommunen ikke har haft kontakt til borger før, hvorfor dette er en ekstra administrativ opgave at undersøge, hvad borger ønsker. Det bør være kommunen, der afgør, hvilken type "første" samtale der giver mening i den konkrete sag, og herefter vil kontaktfølgningen blive tilrettelagt sammen med borger.

§ 4 – ændringer i lov om aktiv social politik

Til § 4 nr. 19 - Afskaffelse af ressourceforløb:

Når ressourceforløbsydelse afskaffes, er der en risiko for, at der vil ske en stigning i antallet af ansøgninger om førtidspension på det foreliggende grundlag, fordi førtidspension er en ydelse, som ressourceforløbsydelse, der er uafhængig af både egen og ægtefælles indtægter og formue. Dette er en stor administrativ opgave i kommunerne.

Det er også vigtigt at være opmærksom på, at nogle borger i den eksisterende målgruppe for ressourceforløb, ikke vil være berettiget til kontanthjælp. Kontanthjælp (i modsætning til ressourceforløbsydelse) er afhængig af både egen og en ægtefælles indtægter og formue.

§ 20-21 - Overgangsbestemmelser

Overordnet bemærkes det, at der vil være en længere periode, hvor der skal administreres både efter ny og gammel lovgivning. Det er vigtigt, at dette understøttes i IT-værktøjer.

13. august 2025
Side 12 af 12

Det er meget vigtigt, at det præcist fremgår af lovbemærkningerne til overgangsbestemmelser i forhold til de forløb, der udfases, om forløbet skal være 'bevilget' eller 'påbegyndt' inden dato for udfasning, og hvilke konsekvenser dette har.

Jobrotation:

Der ses ikke overgangsbestemmelser i forhold til arbejdsgivere og borgere, der er bevilget jobrotation, inden ordningen ophører. Det bør være sådan, at bevillinger frem til 31.01.26 færdiggøres efter de nuværende regler. Det bør præciseres i overgangsbestemmelserne, om det er de uddannelsestimer, som er bevilget, der kan "opbruges", og kommunerne derfor kan fortsætte med ansættelse af vikarer, til timerne er brugt? Eller er det "projekter", hvor der allerede er ansat vikar, og når vikaren stopper efter 1.2.2026, kan der ikke ansættes en ny person i "projektet"?

Til § 20, stk. 2.

§ 1, stk. 81, bør træde i kraft den 1. februar 2026.

Der ses ikke at være et behov for, at reglen om, at tilbud om vejledning og opkvalificering fremover kunne indgå i kravet til kommunens tilbud til dagpengemodtagere og job- og uddannelsesparate kontanthjælpsmodtagere, først gælder fra den 1. juli 2026.

Til:

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, star@star.dk, Astrid Finderup, afi@star.dk, og Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Høringssvar til Udkast til Lovforslag ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (L-70189 / j.nr. 2025-6263)

Høringssvar tilhørende: Afskaffelse af pligt til læse-, skrive- og regnetest

Jeg ønsker hermed at udtrykke bekymring i forbindelse med den foreslåede afskaffelse af den obligatoriske læse-, skrive- og regnetest for unge under 30 år som led i reformen af beskæftigelsesindsatsen.

Som fagperson med ansvar for gennemførelse af disse tests på ugentlig basis, har jeg gentagne gange erfaret, at testresultaterne indikerer behov for yderligere udredning – herunder screening for ordblindhed. Det er ikke sjældent, at unge, som aldrig er blevet testet i folkeskolen, via disse obligatoriske tests bliver identificeret som potentielt ordblinde. Dette giver mulighed for at iværksætte relevante støtteforanstaltninger, som kan være afgørende for den unges videre uddannelses- og beskæftigelsesforløb.

Hvis testen fremover alene skal gennemføres på baggrund af en individuel vurdering, risikerer vi, at netop disse unge ikke bliver opdaget. En vurdering baseret på foreliggende oplysninger – som ofte ikke indeholder dokumentation for ordblindhed – vil typisk bero på karakterer eller subjektive skøn. Dette kan medføre, at unge med skjulte læse- og skrivevanskeligheder ikke får den nødvendige støtte.

Jeg vil derfor opfordre til, at man genovervejer afskaffelsen af den obligatoriske test for unge under 30 år, eller som minimum sikrer, at der indføres klare og systematiske retningslinjer for, hvornår og hvordan unge skal vurderes med henblik på testning. Det er afgørende, at vi ikke mister muligheden for tidlig opsporing af ordblindhed og andre grundlæggende færdighedsproblemer, som har stor betydning for den enkeltes muligheder på arbejdsmarkedet.

*Hanne Starup Paulsen
FVU Koordinator / Specialist
Jobcenter Esbjerg - Uddannelseshuset*

Til:

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering star@star.dk, Astrid Finderup, afi@star.dk, og Nathalie Nyholm Olsen, nno@star.dk

Vedr.:

Høringssvar vedrørende forslag 70189 – Beskæftigelsesreformens første lovforslag.

Baggrund

Vi er en lille gruppe af uddannelseskonsulenter, som arbejder med alle målgrupperne i den nuværende LAB-lov. Vi ønsker med dette høringssvar at bidrage med vores faglige perspektiv og praktiske erfaringer i relation til regeringens forslag til beskæftigelsesreformens første lovforslag.

Vi arbejder dagligt med borgere, der befinder sig på kanten af arbejdsmarkedet, og som har behov for målrettet støtte, opkvalificering og vejledning for at opnå eller genopnå tilknytning til arbejdsmarkedet. Vores høringssvar tager afsæt i de konkrete konsekvenser, vi vurderer, at elementerne fra lovforslagets første del vil have for borgerne, for kommunerne, staten og ikke mindst arbejdsmarkedet som helhed.

Vi håber, at vores input kan bidrage til en nuanceret og praksisnær vurdering af de foreslåede ændringer.

Opsummering:

Revalideringsordningen har været et afgørende redskab for borgere med tilkomne skånebehov eller handicap, som har haft behov for hjælp til Brancheskifte. Den økonomiske støtte har muliggjort relevant opkvalificering og bidraget til selvforsørgelse og samfundsøkonomisk gevinst.

Derudover anbefaler vi, at staten sikrer, at der fortsat følger midler med ud til kommunerne til opkvalificering af borgere, med nedsat arbejdsevne med henblik på hjælp til Brancheskifte og manglende kompetencer. Dette er afgørende for at fastholde og udvide arbejdsstyrken og reducere behovet for varige forsørgelsesydelse.

Afskaffelse af revalideringsordningen

Vi anerkender, at revalideringsordningen i sin nuværende form har været administrativt tung, men vurderer at den forhøjede ydelse til borgere i opkvalificeringsforløb har været afgørende. Ordningen har fungeret som et målrettet og effektivt redskab for borgere, der som følge af skånebehov eller varige helbredsmæssige begrænsninger ikke har haft mulighed for at vende tilbage til deres tidligere erhverv. Den økonomiske støtte har været nødvendig for at sikre, at opkvalificeringen har været realistisk og gennemførlig.

Som fremtidige alternativer i form af økonomisk støtte til borgerne, vil man derfor skulle se nærmere på andre ordninger.

F.eks. den eksisterende ordning om uddannelsesgodtgørelse for borgere med anerkendt arbejdsskade. Den er dog ikke tilstrækkelig, da mange borgere har funktionsnedsættelser som følge af sygdom eller nedslidning. De borger vil ikke være i målgruppe for ordningen.

SU og evt. Handicaptillæg er ikke en økonomisk mulighed for mange borgere, da ydelsen er for lav. Vi kan være bekymrede for hvilke konsekvenser det vil få for både antallet af offentligt forsørgede samt arbejdsmarkedets behov for kvalificeret arbejdskraft.

Vi ser frem til at positivlisten til uddannelseløft - mangelområder udvides. Dog vil målgruppen vi her beskriver, ikke være omfattet af uddannelsesløft til mangelområder, da de dels ikke vil kunne opfylde rådighedskravet til A-kasse og i mange tilfælde ikke vil kunne få skånebehov kompensert med en erhvervsuddannelse.

Det er en klar vurdering, at en afskaffelse af revalideringsydelsen – eller tilsvarende økonomisk forhøjet støtte til borgere i målgruppen for den nuværende revalideringsordning – vil få vidtrækkende konsekvenser. Da den har bidraget til at få borgere med handicap og skånebehov tilbage i ordinær beskæftigelse.

Anbefaling til at sikre statslig finansiering af opkvalificering i kommunerne

Det er desuden altafgørende, at staten sikrer, at der fortsat følger midler med til opkvalificering af borgere med tilstødte skånebehov/handicap og manglende kompetencer til arbejdsmarkedet. En sådan investering vil ikke alene gavne den enkelte borger og dennes husstand, men også bidrage positivt til samfundsøkonomien ved at reducere behovet for varige forsørgelsesydelse og fremme aktiv deltagelse på arbejdsmarkedet.

Med venlig hilsen

Lillian Pedersen

Edita Tyll

Dorthe Bruun

Lam Doan

Helle Lykke Hansen

Uddannelseskonsulenterne

Jobcenter Esbjerg

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering
star@star.dk

Aarhus, den 28. juli 2025

Høringssvar til udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love

Regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre indgik den 9. april 2025 *Aftale om reform af beskæftigelsesindsatsen – Mere værdighed, større frihed og færre regler*. Nu har Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering udmøntet de første dele af aftalen i det første udkast til lovforslag og sendt det i høring. Senere følger en række andre lovforslag og høringer deraf.

Det første lovudkast indeholder en række ændringer af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen, lov om aktiv socialpolitik, lov om sygedagpenge, lov om compensation til handicappede i erhverv og integrationsloven. Dette er mit høringssvar til følgende udvalgte dele af lovforslaget:

- Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen, og mere fleksible opfølgningsforløb
- Afskaffelse af ressourceforløbsordningen
- Afskaffelse af særlig støtte til personer med høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde
- Afskaffelse af revalideringsordningen
- Afskaffelse af krav om jobcenter, fri organisering af indsatsen og kommunalpolitisk forankring i overgangen til en ny organisering
- Fri organisering af den tværfaglige indsats, afskaffelse af rehabiliteringsteams og ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering
- Styrket brug af kunstig intelligens og data fra indsatsen

1. Sygemeldte fra beskæftigelse ud af beskæftigelsesindsatsen, og mere fleksible opfølgningsforløb

Lovforslaget vil ændre sygedagpengelovgivningen. Sygemeldte, der har et job at vende tilbage til, og hvor både sygemeldte og arbejdsgiver forventer et sygefravær på mindre end 26 uger, som udgangspunkt ikke skal til samtaler og opfølgning i kommunen, med mindre de selv ønsker det.

Endvidere vil lovforslaget ændre lovgivningen, s  opfølgningen for sygemeldte, der ikke bliver raskmeldte eller ledige inden for de 26 uger regnet fra første fraværsdag, alene aftales mellem den

sygemeldte og kommunen. For disse sygemeldte skal kommunen afholde mindst en opfølgningssamtale med den sygemeldte inden for det første halve år regnet fra første fraværsdag.

Mine kommentarer

Det er positivt, at man vil fjerne det helt unødvendige, kafkask-absurde bureaukrati, som man har haft omkring sygemeldte, som allerede har et job at vende tilbage til efter en kortere sygeperiode. Og det er godt, at man vil gøre mødet med de nye kommunale beskæftigelsesforvaltninger mere "værdigt" for denne udvalgte gruppe.

Men der er stadig en stor, politisk mistillid over for de øvrige grupper af sygemeldte i systemet i bredeste forstand; dem, som er sygemeldt i en længere periode end de 26 uger, som ikke har et arbejde at vende tilbage til, eller som endnu ikke er blevet visiteret til fleksjob eller førtidspension. Hvorfor ikke også flytte dem helt ud af beskæftigelsespolitikken, mens de er under helbredsmæssig udredning, afklaring og behandling? Det kunne f.eks. ligge under social- eller sundhedslovgivningen, som jeg tidligere har advokeret for i mit borgerforslag fra 2018, *Sygemeldte skal ud af beskæftigelsespolitikken*.

2. Afskaffelse af ressourceforløbsordningen

Lovforslaget vil afskaffe ressourceforløbsordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og den tilhørende ressourceforløbsydelse i lov om aktiv socialpolitik, som blev indført med reformen af førtidspension og fleksjob fra 1. januar 2013 under Mette Frederiksen (S) som daværende beskæftigelsesminister, og som efterfølgende har undergået små præciseringer i lovgivningen.

Afskaffelsen af ressourceforløbsordningen indebærer, at det ikke længere vil være en betingelse for at få tilkendt førtidspension efter lov om social pension, at det ved deltagelse i et ressourceforløb er dokumenteret, eller det på grund af særlige forhold er helt åbenbart, at arbejdsevnen ikke kan forbedres. Det ændrer ikke på betingelserne for at få tilkendt førtidspension i øvrigt.

Det vil fortsat være en betingelse for at få tilkendt førtidspension, at personens arbejdsevne er varigt nedsat i et sådant omfang, at den pågældende uanset støtte efter den sociale eller anden lovgivning, herunder beskæftigelse i fleksjob, ikke vil være i stand til at blive selvforsørgende ved indtægtsgivende arbejde. Inden der vil kunne tilkendes førtidspension, skal der udarbejdes en samlet beskrivelse af, om personens forudsætninger for at arbejde er fuldt ud afklarede og være indhentet en sundhedsfaglig vurdering fra sundhedskoordinatoren.

Afskaffelsen af ressourceforløbsordningen ændrer ikke på, at kommunen også fortsat efter den nye lovgivning vil være forpligtet til at give borgere, der har behov for det, tilbud om en tværfaglig indsats med beskæftigelsesrettede tilbud og eksempelvis tilbud efter social- og sundhedslovgivningen, der kan udvikle personens arbejdsevne.

Til gengæld indebærer afskaffelsen af ressourceforløbsordningen, at den tilhørende ressourceforløbsydelse også afskaffes. Borgere vil fremover alene blive forsørget på den ydelse, de i forvejen modtager, f.eks. kontanthjælp. Da ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og afklaringsforløb er blevet ydet uafhængigt af egen formue og en eventuel ægtefælles indkomst og formue, mens kontanthjælpen er afhængig af disse forhold, indebærer afskaffelse af

ressourceforløbsydelsen også, at dele af den nuværende målgruppe for ressourceforløb og afklaringsforløb ikke vil være berettiget til kontanthjælp og dermed ikke vil kunne modtage en offentlig forsørgelsesydelse.

Mine kommentarer

Det er godt, at ressourceforløbsordningen og herunder kravet om meget langvarige ressourceforløb som betingelse for tilkendelse af førtidspension ophører – for sådan har mange kommuner reelt fortolket lovgivningen om ressourceforløb.

Ekspertgruppen for fremtidens beskæftigelsespolitik havde i sin rapport i juni 2024 opgjort, at alene afskaffelse af ressourceforløbet vil betyde, at borgere i gennemsnit overgår 27 måneder tidligere til førtidspension, end det er sket i den forvaltningspraksis, vi har haft under reformen af førtidspension og fleksjob i 2013, hvor mange ført tilkendes førtidspension efter at have været i ét eller flere ressourceforløb. Det er således evident, at ressourceforløbet har været indført og anvendt som et politisk forsøg på at forsinke tilkendelse af førtidspension og fleksjob til de pågældende borgere; i øvrigt parallelt med målstyringen af tilkendelsen af førtidspension i de første af reformens år.

Det er positivt, at man nu bevidst har valgt, at flere borgere fremover i praksis skal kunne få tidligere førtidspension. Det vil utvivlsomt mindske jobcentersystemets beviseligt sundhedsskadelige påvirkning af nogle af de sygeste borgere, som vi f.eks. har set under forvaltningen af Mette Frederiksens reform af førtidspension og fleksjob.

At ressourceforløbsordningen i mange tilfælde har været en helt unødvendig, ligefrem skadelig, såkaldt indsats fra beskæftigelsessystemet, dokumenterede blandt andet Psykiatrifonden og Sind i deres jobcenterundersøgelse fra 2019/2020.¹ De viste, at det langvarige pres fra jobcentrene på syge borgere i systemet har været sundhedsskadeligt for mange af disse og direkte forringet deres arbejdsevne, og at jo længere tid, syge borgere blev holdt i systemets vold, jo større og værre blev skaden på deres helbred og arbejdsevne. Noget lignende er blevet vist i et studie fra Aarhus BSS (School of Business and Social Sciences) på Aarhus Universitet i 2024.² Her dokumenterede flere forskere langtidseffekten af den aktive beskæftigelsesindsats, og man så negative konsekvenser for de mindst ressourcestærkes mentale helbred, og at mange endte på førtidspension eller anden varig offentlig forsørgelse. Utallige eksempler fra virkeligheden har vist, at dette foregår i praksis.

Det er derimod en meget dårlig idé, at man samtidig ændrer på de regler, som gælder for forsørgelsesyndelser under fremtidige tværfaglige indsatser under beskæftigelseslovgivningen. En

¹ "Undersøgelse: Jobcenterforløb forringer sygemeldtes helbred", 4. september 2020: <https://psykiatrifonden.dk/viden/fakta-forskning/egne-rapporter/undersogelse-jobcenterforloeb-forringer-sygemeldtes-helbred>

² Se Michael Schrøders omtale af forskningen her, hvorfra studiet også kan hentes: "Aktiv jobindsats rammer skævt", Aarhus BSS den 17. januar 2025: <https://bss.au.dk/aarhus-bss-nyheder/nyheder/vis/artikel/aktiv-jobindsats-rammer-skaevt>

del borgere vil fremover ikke kunne opnå nogen forsørgelsesydelse her og vil derfor formentlig ikke henvende sig til systemet eller profitere af nogen beskæftigelsesindsats.

Det er en meget stor forringelse af rettigheder til forsørgelse under langvarig sygdom og udredning i forhold til beskæftigelse. Borgere, der søger om førtidspension eller fleksjob, mens de modtager kontanthjælp eller slet ingen ydelse, vil risikere at bokse meget længe med kommuner, som ikke på den korte bane har økonomiske incitamenter for at tilkende dem ydelser, der alt andet lige vil koste kommunen mere, end det koster dem at lade være. Sådant en grænseoverskridende forvaltningspraksis foregår allerede i dag i mange kommuner, men jeg kan være bekymret for, at den tendens kun vil blive endnu værre fremover med den kommunale frisættelse.

Selvom Ekspertgruppen vurderede, at flere borgere fremover vil blive tilkendt førtidspension tidligere end under Mette Frederiksens reform af førtidspension fra 2013, så vil der givetvis også fremover være nogen borgere, som vil komme til at blive fastholdt længe på andre eller ingen forsørgelsesydelser, mens de venter på at blive helt afklaret i forskellige sociale sager. Det er ærgerligt, at der ikke samtidig med afskaffelsen af ressourceforløbet indføres en egentlig afklaringsgaranti, der gælder for alle klienter i systemet, og hvor man tidsbegrænser sagsbehandlingen til maks. at kunne vare 2-3 år fra første møde med kommunen. "Afklaringsgaranti" er kun blevet indført i en meget begrænset udgave med kontanthjælpsreformen, men ikke for alle og ikke som en egentlig garanti for endelig afklaring fra kontanthjælp eller anden ydelse.

Afskaffelsen af ressourceforløbsydelsen vil formentlig også kunne få indflydelse på rettighederne til forskellige forsikringsmidler i forbindelse med sygdom eller arbejdsskader. Det er uensigtsmæssigt og skadeligt for borgerne og deres muligheder for at rehabilitere deres arbejdsevne og arbejdsmuligheder. Maslows behovspyramide gælder også her: Uden tilstrækkelige indtægter til grundlæggende behov som bolig, mad, drikke, medicin mv. er det svært at komme sig over sygdom og blive arbejdsdygtig.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at ændre lovforslaget, så afskaffelsen af ressourceforløbsordningen ikke samtidig betyder, at mennesker skal gå videre i kommunernes beskæftigelsesforvaltning på kontanthjælpsniveau eller helt miste retten til offentlig forsørgelsesydelse. Se også min helhedsvurdering af lovforslaget i relation til Handicapkonventionen.

3. Afskaffelse af særlig støtte til personer med høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde

Kontanthjælpsreformen, som trådte i kraft den 1. juli 2025, afskaffede blandt andet den tidligere § 34 i lov om aktiv socialpolitik. Denne paragraf havde givet mulighed for særlig støtte til kontanthjælpsmodtagere, som havde særligt høje boligudgifter eller en stor forsørgerbyrde. Det var personer, som ellers risikerede at blive hjemløse.

Trods skarp kritik og massive advarsler fra mange organisationer på det sociale område om, at afskaffelse af § 34-støtten risikerer at skabe mere hjemløshed og vil gøre det sværere for kommunerne at anviser hjemløse en bolig, gennemførte regeringen og aftalepartierne kontanthjælpsreformen uden at ville give sig på dette punkt. Allerede nu i juli 2025 beretter medierne om, at nogle udsatte borgere snart bliver hjemløse på grund af afskaffelsen af § 34.

Der findes stadig en § 87 i lov om aktiv socialpolitik. Den indeholder også mulighed for, at visse udsatte personer kan få særlig støtte. Det fremgår af den nye Bekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik af 30. juni 2025.

Men efter kontanthjælpsreformen kan kontanthjælpsmodtagere altså ikke længere søge den særlige boligstøtte. Det er kun personer på visse andre ydelser, der nu kan søge denne støtte. Og med det aktuelle udkast til lovforslag om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats mv. vil man fra den 1. juli 2026 ikke give nye personer særlig støtte.

Det aktuelle lovforslag i høring vil på sigt helt afskaffe den særlige støtte til øvrige personer med høje boligudgifter eller en stor forsørgerbyrde efter § 87 i lov om aktiv socialpolitik. Der vil ganske vist være en udfasningsperiode, hvor personer, der er berettiget til at modtage særlig støtte den 30. juni 2026, fortsat vil kunne modtage støtte frem til den 1. juni 2029, hvor man vil afskaffe støtteordningen helt. De persongrupper, der er dækket i udfasningsperioden, er modtagere af sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ressourceforløbsydelse under ressourceforløb og jobafklaringsforløb, revalideringsydelse og ledighedsydelse samt evt. andre personer.

Men som følge af afskaffelsen af ressourceforløbsydelsen og revalideringsydelsen, vil mange borgere allerede snart overgå til kontanthjælp og dermed også miste retten til særlig støtte.

Mine kommentarer

Det er en meget farlig vej, regeringen og aftalepartierne her har valgt at gå. De vil blot gøre det endnu sværere for mange sygdomsramte personer med nedsat arbejdsevne og i stor udsathed at fastholde en basal bolig. Endnu flere vil risikere at blive hjemløse i kortere eller længere perioder.

Det vil ikke gavne borgerne, og det vil heller ikke gavne samfundsøkonomien på den lange bane. Hvis først der er kommet hjemløshed oven i problemstillinger med sygdom, manglende arbejdsevne og dårlig økonomi, så bliver problemerne, sygdomsbyrden, arbejdsløsheden og fattigdommen kun tungere. Der vil også være en lang række helt uoverskuelige følgevirkninger for børnene i de familier, der vil blive ramt. Deres evt. sociale arv vil blive tungere.

Det er på alle måder kynisk, tankedumt og hensynsløst at fjerne den særlige støtte. Og det er grimt at se, at man udnytter nedlæggelsen af ressourceforløbs- og revalideringsordningerne til både at forringe ydelsesniveauet under nogle af beskæftigelsesindsatserne og samtidig at fjerne den særlige (bolig)støtte fra nogle af de mest udsatte grupper.

Det er muligt, at regeringen tror, at den kan skjule denne afskaffelse ved at dele den op i flere trin via først kontanthjælpsreformen og så første del af beskæftigelsesreformen. Og den har sandelig formået at forvirre de borgergrupper, der har haft brug for særlig boligstøtte.

Men den påtænkte fjernelse af særlig støtte vil komme til at bløde mange tusind borgere i den kommende årrække. Er det virkelig en risiko, som regeringen og aftalekredsen er villig til at tage – på nogle af de mest udsatte gruppers vegne, velvidende at man herved vil kaste tusindvis af i forvejen svagt stillede borgere direkte ud i hjemløshed mv.?

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at ændre lovforslaget, så man ikke afskaffer retten til særlig støtte i § 87, og jeg vil ligeledes opfordre den til også at tage kontanthjælpsreformens afskaffelse af retten til særlig støtte i § 34 tilbage. Se også min helhedsvurdering af lovforslaget i relation til Handicapkonventionen.

4. Afskaffelse af revalideringsordningen

Lovforslaget vil afskaffe revalideringsordningen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som blev indført i sin første version i 1960. Det vil endvidere afskaffe den hermed forbundne revalideringsydelse i lov om aktiv socialpolitik.

I lovforslaget anføres, at der siden indførelsen af revalideringsordningen er kommet en række andre forsørgelsesordninger, hvor man kan revalidere sig uddannelses- og beskæftigelsesmæssigt. Blandt andet nævnes, at sådanne indsatser, f.eks. uddannelsesforløb, virksomhedspraktik og løntilskud, i dag kan gennemføres på sygedagpenge og kontanthjælp. Derudover har man forbedret muligheden for økonomisk kompensation i uddannelsessystemet via et handicaptillæg til SU, og per 1. januar 2024 er der etableret en uddannelsesgodtgørelsesordning på arbejdsskadeområdet.

Afskaffelse af revalideringsordningen og den hermed forbundne revalideringsydelse indebærer, ligesom i tilfældet med ressourceforløbsydelsen, at en del af den målgruppe, som har modtaget revalidering, for fremtiden ikke længere vil være berettiget til nogen forsørgelsesydelse fra det offentlige uafhængigt af deres egen eller eventuel ægtefælles indkomst og formue. Nogle af dem, der tidligere har fået revalidering, efter at de har været på sygedagpenge eller i jobafklaring, vil helt blive afvist offentlig forsørgelse. Revalideringsydelsen har været en af de højeste sociale ydelser ud over social pension. Der er evidens for, at den ordning har været meget velfungerende og givet en høj succesrate i revalideringen. En del af succesen har været, at folk samtidig kunne betale deres grundlæggende forsørgelse uden at skulle spekulere meget over deres basale overlevelse – igen jf. Maslows behovspyramide.

Mine kommentarer

Jeg må på det kraftigste advare imod at nedlægge revalideringsordningen og den hermed forbundne revalideringsydelse. Det er en meget dårlig idé at nedlægge ordningen – mine argumenter er de samme som om afskaffelsen af ressourceforløbsydelsen. Det indebærer en meget kraftig økonomisk forringelse af vilkårene for rehabilitering og revalidering i fremtiden og dermed i stor risiko for, at mange syge borgere med nedsat arbejdsevne ikke vil opnå rehabilitering og revalidering. Det er personer, der vil ende i en sump og aldrig komme i kontakt med arbejdsmarkedet igen. Det vil øge antallet af personer, der på sigt vil risikere at belaste de offentlige udgifter til det sociale pensionssystem såvel som de offentlige udgifter til sundheds- og socialsystemet i øvrigt.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at ændre lovforslaget, så afskaffelsen af revalideringsordningen ikke samtidig betyder, at mennesker skal gå videre på kontanthjælpsniveau eller helt miste retten til offentlig forsørgelsesydelse. Se også min helhedsvurdering af lovforslaget i relation til Handicapkonventionen.

5. Afskaffelse af kravet om jobcentre, kommunal frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen og kommunalpolitisk forankring af beskæftigelsesindsatsen i overgangen til en ny organisering

Lovforslaget vil afskaffe kravet om, at den kommunale beskæftigelsesindsats skal være samlet i et lokalt jobcenter. Kommunalbestyrelserne får frihed til selv at organisere beskæftigelsesindsatsen efter egne ønsker, og de kan vælge at fastholde den nuværende organisering og identitet, hvis det giver mening. Der er stadig krav til kommunerne om, at de skal etablere én virksomhedsindgang til den kommunale beskæftigelsesindsats.

Det indfører en tidsbegrænset bestemmelse fra lovens ikrafttrædelse frem til 31. december 2029 om, at kommunalpolitiske drøftelser af beskæftigelsesindsatsen vil skulle være forankret i ét udvalg for at sikre lokalpolitisk fokus på beskæftigelsesindsatsen i en fireårig overgangsperiode.

Mine kommentarer

De nævnte ændringer af rammerne for beskæftigelsesindsatsen kommer formentlig ikke til at ændre noget afgørende. Når regeringen siger, at den "afskaffer jobcentrene", er det korrekt, for så vidt at den fjerner jobcentret som en obligatorisk ramme og enhed. Men det ændrer ikke nødvendigvis noget som helst på den førte politik. Man kan håbe på, at de løsnede krav til organiseringen kan føre til lokale løsninger, der er mere hensigtsmæssige og imødekommende over for borgere og virksomheder. Det her handler dog mere om overskrifter end om egentlig beskæftigelsespolitisk substans.

6. Fri organisering af den tværfaglige indsats, afskaffelse af rehabiliteringsteams og ensartet sundhedsfaglig rådgivning og vurdering

Lovforslaget vil afskaffe kravet om, at kommuner skal etablere og anvende tværfaglige rehabiliteringsteams til at give indstilling i sager om blandt andet førtidspension og fleksjob. Det bliver op til den enkelte kommune at tilrettelægge sagsbehandlingen og at sikre inddragelse af de rette fagligheder.

Det hedder i Beskæftigelsesministeriets lovbemærkninger, at afskaffelse af rehabiliteringsteamet ikke vil ændre på de grundlæggende betingelser for tilkendelse af førtidspension og fleksjob, og at borgerne fortsat vil have ret til at blive inddraget i og medvirke, når kommunen behandler deres sager.

Lovforslaget ændrer "Rehabiliteringsplanens forberedende del" til "Kommunen udarbejder beskrivelsen af personens forudsætninger for at arbejde", idet kommunen – i samarbejde med borgeren – fremover vil skulle udarbejde en samlet beskrivelse af borgerens forudsætninger for at arbejde, når den vurderer, om borgeren er i målgruppen for førtidspension, fleksjob eller tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Det skal være den samme type oplysninger, som rehabiliteringsplanens forberedende del skal indeholde i dag (oplysninger om personens job- og uddannelsesmål, jobmæssige, sociale og helbredsmæssige ressourcer og udfordringer, herunder dokumentation for den forudgående indsats på disse områder). Beskrivelsen skal herunder blandt andet indeholde "den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, som foretages på baggrund af en konsultation," ligesom kommunerne fortsat vil være forpligtet til at modtage sundhedsfaglig rådgivning fra den kliniske funktion i

regionen, der ligeledes har fokus på helbredets betydning for borgerens mulighed for at arbejde, herunder for at udvikle arbejdsevnen, inden de træffer afgørelse om førtidspension og fleksjob.

Ifølge lovbemærkningerne vil kommunerne "ligesom i dag alene kunne benytte sundhedsfaglig rådgivning og vurdering fra den kliniske funktion og den praktiserende læge i sager om førtidspension, jobafklaringsforløb, fleksjob og tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende. Ligesom i dag vil kommunerne (...) alene kunne rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion i disse sager" (side 94).

Lovforslaget vil dog ændre reglerne for brug af attester og sundhedsjournaler i kommunerne, så "... beskæftigelsesministeren efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om muligheden [for] at fravige bestemmelsen om, at kommunen alene kan rekvirere lægeattester fra den praktiserende læge og speciallægeattester fra den kliniske funktion" (side 94). Det svarer til, hvordan kommunen i dag, ifølge lovbemærkningerne, kan "undlade at indhente den praktiserende læges vurdering af personens helbredsmæssige situation i forhold til at kunne arbejde, hvis kommunen vurderer, at de helbredsmæssige oplysninger, der allerede er i sagen, danner tilstrækkeligt grundlag for kommunens vurdering af sagen" (side 90).

Lovforslaget vil også give kommunen ret til at rekvirere statusattester og journaloplysninger fra en speciallæge eller et sygehus og status fra en psykolog i det omfang, som kommunen vurderer, at der er behov for at supplere sagens helbredsmæssige oplysninger. Og regionerne må med lovforslaget gerne indbyrdes aftale, at én region yder sundhedsfaglig rådgivning og vurdering på vegne af en anden region.

Mine kommentarer

Det er godt, at man afskaffer krav om brug af rehabiliteringsteams i afgørelsen af borgernes sager. Det har været et meget tungt, bureaukratisk og ressourcekrævende system. Ofte har borgere måttet vente i op til halve år alene på at få deres sag behandlet én gang. Det har heller ikke været rart for alle borgere at sidde over for op til 12 fagpersoner i ét rum, der skulle afgøre væsentlige forhold om deres fremtid – det vil der nok være visse borgere, der har fået angstanfald af.

Samtidig har vi set, at pensionsnævn i mange kommuner alligevel *overruler* indstillinger fra deres rehabiliteringsteams – og så mister teamenes store arbejde sin berettigelse.

Men det er fuldstændig centralt, hvem der fremover får kompetencen til at afgøre sagerne. Når man nu fjerner krav om brug af rehabiliteringsteams, så skal man svare tydeligt på, hvem der fremover skal afgøre sagerne, og hvordan man vil sikre borgerne deres rettigheder. Det er godt, at det fastslås, at kommunerne har pligt til at inddrage en sundhedsfaglig vurdering fra patientens praktiserende læge og sundhedsfaglig rådgivning fra regionen – men jeg synes ikke, at kravene herom er præcise nok.

Det er efter min vurdering også en meget dårlig idé, at man vil fravige reglen om, at der i alle tilfælde kun skal bruges egentlige lægeattester til afgørelsen af borgernes sager.

Beskæftigelsesministeriet har sikkert tænkt, at kommunerne derved kan spare penge på udarbejdelsen af nogle af de mange lægeattester, som indgår i denne slags social- og

beskæftigelsessager – og det er allerede en (formentlig ulovlig) forvaltningspraksis i mange kommuner den dag i dag. Det oplyser formand for Dansk Selskab for Almen Medicin, Bolette Friderichsen, og praktiserende læge i Ishøj Kommune, tidligere formand for den nu nedlagte Patientdataforeningen Thomas Birk Kristiansen.

Det er en praksis, hvor kommuner tiltvinger sig adgang til borgernes patientjournaler i stedet for at bede relevante læger om specifikke attester, der er skrevet med henblik på specifikke anledninger og sammenhænge. Den indebærer blandt andet, at kommunerne får adgang til mange flere, uspecifikke oplysninger, som ikke nødvendigvis har betydning for en konkret sag, og som kommunens medarbejdere ikke har baggrund for at fortolke korrekt, hvad angår det sundhedsfaglige. Det indebærer, at oplysninger, som læger ikke har skrevet i relation til en socialsag, men måske i en helt anden specifik sammenhæng, risikerer at blive inddraget helt ufortolket og uproportionalt i sagsbehandlingen. Sådan en praksis er et tag-selv-bord for kommunen, der bruger, hvad den selv forstår eller ikke forstår, og den socialfaglige vurdering bliver derfor mere tilfældig. Måske skader den borgeren.

På den måde forskyder man fra politisk side sagsbehandlingen i sager med syge borgere i retning af mindre lægefaglig inddragelse i og kontrol med helbredsakterne i borgerens sag. På den måde fratager man lægerne endnu mere af definitionsretten på, hvad der er sundhedsfagligt relevant i borgerens sag, og hvad det betyder, end man allerede har gjort i årevis. Borgerne bliver derfor ringere stillet, hvad angår hensyntagen til deres helbredsmæssige tilstand og betydningen heraf i forhold til deres arbejdsevne. Deres retssikkerhed bliver forringet betydeligt.

Hvad lægens tavshedspligt angår – og hvad angår patientens ret til fortrolighed med lægen om sine personoplysninger – bliver de også overskredet, så borgeren ikke kan risikere at tale med lægen om alt, og lægen kan ikke risikere at skrive ret meget ned i sundhedsjournalen, uden at det kan risikere at lande hos tilfældige personer hos kommunen og blive brugt til noget, som kommunens folk ikke har baggrund for at kunne forstå. Og står alt først i kommunens it-systemer, er det også derudover ekstra sårbart for borgeren, hvis der sker hacking, menneskelige fejl eller en ansat vil benytte sin adgang til systemerne til ulovlige formål.

Jeg synes, det er en meget vidtgående og farlig vej at gå, og den indskrænker borgerens retssikkerhed såvel som lægens indflydelse i borgerens sociale sag. Jeg kan ikke forstå, om ikke det er på kant med generel lovgivning om databeskyttelse osv.

Jeg vil derfor kraftigt opfordre regeringen til at trække de dele af lovforslaget tilbage, som tillader kommunerne at få adgang til og bruge borgernes fulde, ufortolkede journaloplysninger fra sundhedssystemet. Jeg opfordrer til, at kommunerne i hver eneste situation kun må rekvirere egentlige lægeattester til de konkrete formål. Se også min helhedsvurdering af lovforslaget i relation til Handicapkonventionen.

7. Styrket brug af kunstig intelligens og data fra indsatsen

Lovforslaget vil indføre brugen af kunstig intelligens (AI) og lignende digitale løsninger i beskæftigelsesindsatsen og derfor bemyndige denne brug i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen mv. Det vil blandt andet indføre det som en AI-assistent til

virksomhedsmatch mellem ledige og virksomheder på Jobnet og mere bredt til at understøtte sagsbehandlingen i beskæftigelsesindsatsen.

Der står f.eks.: ”Dette vil f.eks. kunne være tilrettelæggelse af sagsakter i form af autogenererede resuméer af borgersager m.v., strukturering af informationer, herunder om bl.a. borgeres forløb eller autogenererede referater fra samtaler med borgere. Dette kan potentielt forkorte sagsbehandlingstiden ved, at sagsbehandlere hurtigere vil kunne danne sig et overblik over borgerens sag og relevante informationer i sagen, og værktøjerne har potentiale til at lette de administrative opgaver for sagsbehandlerne ved at sørge for, at der tages et journalnotat. (...) Det er ikke hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler om anvendelse af løsninger, der anvender kunstig intelligens til f.eks. profilering af borgere eller med henblik på at træffe automatiske afgørelser. Det er ligeledes ikke hensigten med bestemmelsen, at kommunerne pålægges at anvende specifikke kunstig intelligensløsninger” (side 117-118).

Det fremgår endvidere, at der ikke lægges op til en automatisk afgørelsespraksis per AI. Men alt i alt lægges der op til en meget vidtgående inddragelse af AI og lignende digitale løsninger i organiseringen og understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Mine kommentarer

Beskæftigelsesministeriet gør meget ud af i lovbemærkningerne at sige, at lovforslaget ikke bryder Databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger) og Databeskyttelsesloven (lov om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger). Det er regler, som har haft virkning i Danmark siden 2018.

Men efter en almindelig opfattelse vil det for den enkelte borger have meget indgribende konsekvenser, at man vil bruge AI til f.eks. autogenererede resuméer af borgersager og dermed til at udforme de dokumenter, som skal danne grundlag for egentlige afgørelser om f.eks. førtidspension, fleksjob, sygedagpenge og kontanthjælp. Jeg har svært ved at se, at en individuel og konkret vurdering kan gøres på baggrund af AI-autogenererede oplysninger. Der er nødt til at være en individuel, konkret vurdering med i selve fremstillingen af sagsgrundlaget, hvor man kan rette fejl og præcisere akterne. Det tror jeg ikke på, der vil være, hvis man overlader meget til AI. Det betyder konkret, at borgerens retssikkerhed forringes markant ved den planlagte indførelse af AI i organiseringen og understøttelsen af beskæftigelsesindsatsen.

Hvordan gør borgere indsigelser over, hvad AI finder frem til at skrive? Hvordan klager man over noget, som ingen har personansvar for at have skrevet? Og hvad hvis den pågældende sagsbehandler er lige så uintelligent eller endnu mere uintelligent end den anvendte AI? Hvem afgør så, hvad der er sandt og får afgørende betydning i borgerens sag – og hvordan vil AI forstå at gengive f.eks. komplekse diagnoser og helbredsoplysninger, som spiller ind på hinanden og på borgerens arbejdsevne?

Jeg mener ikke, der er brug for kunstig intelligens i genereringen af egentlige sagsakter. Det er simpelthen for alvorligt til at overlade til kunstig intelligens. Der bør altid være en sagsbehandler, der rent faktisk har juridisk ansvar for, at f.eks. sagsakterne indeholder korrekte og dækkende oplysninger, uanset om man benytter AI i processen med at udarbejde sagsakter. Det menneskelige aspekt er utroligt vigtigt i selve sagsgrundlaget, og derfor bør man ikke overlade så stor magt til AI, som man lægger op til med dette lovforslag. Jeg opfordrer til, at man trækker forslaget om at bruge AI i generering af egentlige sagsakter tilbage.

Derimod giver det mening at indføre AI i f.eks. selve matchningsforsøgene mellem arbejdssøgende og potentielle nye arbejdsgivere og jobs.

Det er meget vigtigt, at indførelsen af AI ikke bliver en bagdør til – på trods af, at man nu afviser at ville gøre det – at regeringen alligevel på sigt vil indføre profilering af ledige og syge i de nye kommuners beskæftigelsesforvaltninger. Det forsøgte VKLA-regeringen under daværende beskæftigelsesminister Troels Lund Poulsen (V), og det blev kun afværget i sidste øjeblik.

8. Helhedsvurdering af lovforslaget i relation til Handicapkonventionen

Lovforslaget indeholder markante forringelser af de fremtidige vilkår for mennesker med handicap på flere områder. Jeg savner en helhedsvurdering af, hvordan borgere med handicap står efter gennemførelsen af de pågældende besparelser.

Afskaffelsen af ressourceforløbsydelsen og revalideringsydelsen betyder, at mange fremover vil overgå til en kontanthjælpsydelse eller slet ingen offentlig forsørgelse vil kunne få i forbindelse med rehabilitering og udredning til fleksjob og førtidspension. Udfasningen og afskaffelsen af den særlige støtte (først afskaffelsen af § 34 i lov om aktiv socialpolitik i forbindelse med kontanthjælpsreformen, nu også afskaffelsen af § 87 i samme lov med nærværende lovforslag) vil forringe mange mennesker med handicaps mulighed for at beholde eller finde en bolig, de kan betale.

Jeg mener, at disse forringelser er i lodret modstrid med intentionen i blandt andet Handicapkonventionens artikler 26 (Habilitering og rehabilitering), 27 (Arbejde og beskæftigelse) og artikel 28 (Tilstrækkelig levelfod og social tryghed). Det fremstår stærkt kritisabelt, at regeringen fortsætter den rettighedsforringende, fattiggørende, ringeagtende, nedværdigende og diskriminerende politiske linje over for mennesker med handicap i Danmark, som senest fik voldsom kritik fra FN's Handicapkomité efter eksaminationen i 2024.

I Handicapkonventionens artikel 4 (Generelle forpligtelser), stk. 2 står der, at hver deltagerstat "[m]ed hensyn til økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder skal (...) træffe foranstaltninger i videst mulig udstrækning inden for de ressourcer, der er til rådighed" Det betyder, at deltagerstaternes forpligtelser over mennesker med handicap i forhold til blandt andet at give dem økonomiske rettigheder skal tage hensyn til den pågældende stats aktuelle BNP, og at der er forskel på deltagerstaternes forpligtelser alt efter deres aktuelle økonomiske situation.

Når finansminister Nicolai Wammen (S) f.eks. kan finde over 100 mia. kroner ekstra i det såkaldte økonomisk råderum, så kan det ikke længere passe, at de allermest udsatte mennesker med

handicap fortsat skal fattiggøres og nogle ligefrem risikere at ende på gaden. Det er ikke, hvad der ligger i konventionsforpligtelsen om at agere "i videst mulig udstrækning inden for de ressourcer, der er til rådighed". Når statskassen bugner, så er statens forpligtelse til at sikre mennesker med handicap ekstra stor.

Derfor vil jeg opfordre regeringen til at ændre lovforslaget, så afskaffelsen af ressourceforløbs- og revalideringsordningerne ikke samtidig betyder, at mennesker skal gå videre i kommunernes beskæftigelsesforvaltning på kontanthjælpsniveau eller helt miste retten til offentlig forsørgelsesydelse. Ligeledes vil jeg opfordre regeringen til at ændre lovforslaget, så man ikke afskaffer retten til særlig støtte i § 87, og jeg vil opfordre den til også at tage kontanthjælpsreformens afskaffelse af retten til særlig støtte i § 34 tilbage.

Derudover finder jeg det som tidligere nævnt problematisk, at lovforslaget vil lovliggøre øget kommunal brug af borgeres journaloplysninger fra sundhedssystemet uden filtrering og fortolkning af lægen. Det er meget indgribende for borgeren og kolliderer muligvis med Handicapkonventionens artikel 31 (Statistik og dataindsamling), hvor det blandt andet hedder, at staterne skal "overholde de lovbestemte beskyttelsesmekanismer, herunder lovgivning om databeskyttelse, til at sikre fortrolig behandling af oplysningerne samt respekt for privatlivet for personer med handicap".

Det er svært at have nogen fortrolighed med lægen og i privatlivet, hvis alt, som borgeren har talt med eller fået undersøgt af lægen, uden begrænsning kan ende i kommunens it-systemer. Så er der intet privatliv tilbage.

Med venlig hilsen

Lisbeth Riisager Henriksen

Cand.mag. og forfatter

lisbeth.riisager@gmail.com

Høringssvar til forslag om reform af beskæftigelsesindsatsen

Vedrørende: Udkast til lovforslag sendt i høring den 20. juni 2025

Afsender: Smilla Rose Agerbo Avram, borger

Dato: 3. juli 2025

Overordnet kommentar

Jeg skriver dette høringssvar som borger – én af mange, der i årevis har været syg og i fleksjob, og som har oplevet, hvordan beskæftigelsessystemet nedbryder i stedet for at hjælpe. Jeg er blevet mishandlet af systemets fejl og ligegyldighed i så mange år, at jeg har mistet min arbejdsevne. Jeg har nu søgt førtidspension, ikke på grund af min sygdom alene – men på grund af den måde, systemet har behandlet mig på.

Det er ikke en enlig skæbne. Mange som mig bliver syge af at være i det her system. Derfor findes der i dag utallige Facebook-grupper som Jobcentrets Ofre, Nedslidte danskere og lokale fællesskaber, hvor mennesker samler sig, fordi de ikke længere kan bære den uret, de udsættes for.

Kommunernes rolle – og hvorfor mere frihed er farligt

Det er rigtigt, at den nuværende beskæftigelsesindsats ikke fungerer. Men det skyldes ikke 'for mange regler' – det skyldes, at kommunerne igen og igen bryder dem.

Der er tale om systematiske og gentagne lovbrud: ulovlige afslag, manglende partshøring, fejl i sagsbehandling, manglende aktindsigt, manglende skriftlighed og afgørelser uden hjemmel. Kommunerne mishandler mennesker, og medarbejderne bliver også syge af det.

Derfor er det direkte farligt at overlade endnu mere magt og frihed til kommunerne, sådan som denne reform lægger op til. Man forsøger at løse problemet ved at give gerningsmanden frie hænder – i stedet for at tage ansvaret fra ham.

Mit forslag: Sanktioner for lovbrud

Der findes en enkel og nødvendig løsning:

Indfør økonomiske sanktioner, hver gang en kommune taber en sag i Ankestyrelsen eller bryder loven.

Hver gang en borger bliver behandlet ulovligt, skal det have en reel konsekvens for kommunen. En fast, mærkbar bøde per overtrædelse vil:

- Tvinge kommunerne til at overholde loven
- Genskabe retssikkerhed for borgerne
- Give medarbejdere ro til at handle fagligt og menneskeligt korrekt
- Stoppe den økonomiske gevinst, der i dag er ved at give ulovlige afslag

I dag koster det intet at bryde loven – det skal det gøre. Så kan vi igen begynde at tale om værdighed.

Afslutning

Jeg håber, at I tør tage stilling til det, som tusindvis af os oplever på egen krop: Det er ikke systemet, der er for kompliceret. Det er kommunen, der ikke kan finde ud af at følge det.

Hvis denne reform gennemføres uden stærke sanktionsmekanismer, vil det føre til endnu mere vilkårlighed, lidelse og ulighed. Vi har brug for retssikkerhed, ikke råderet. Hjælp os med at få det tilbage.

Med venlig hilsen

Smilla Rose Agerbo Avram

E-mail: Smilla_Rose@hotmail.com